

**АКАДЕМИЯИ МИЛЛИИ ИЛМҲОИ ҶУМҲУРИИ
ТОҶИКИСТОН, ИНСТИТУТИ ТАЪРИХ,
БОСТОНШИНОСӢ ВА МАРДУМШИНОСИИ БА
НОМИ АҲМАДИ ДОНИШ**

РАҶИБ АБУЛҲАЕВ

**ИНКИШОФИ ОБӢРӢ ВА
АЗХУДКУНИИ ЗАМИНҲОИ
БЕКОРХОБИДА ДАР ТОҶИКИСТОН
(СОЛҲОИ 1961-1991)**

Душанбе- 2026

Ба хотираи бародари зиндаёд Ходими Шоистваи Ҷумҳурии Тоҷикистон, журналисти отаинсухан Ҷамоли Абдулхай бахшида мешавад.

Муаллиф: Рақиб Абулҳаев

Муҳаррири масъул: Убайдулло Насрулло Каримзода д.и.т., профессор

Муқарризон: Фозил Абдурашитов д.и.т., Намоз Ҳотамов, д.и.т., профессор.

А-83 Рақиб Абулҳаев. Инкишофи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои бекорхобида дар Тоҷикистон (солҳои 1961-1991).-Душанбе: 2026, 200саҳ.

Таҳқиқоти навбатии пажӯҳишгар ва яке аз ҷӯяндагони таърихи халқи тоҷик дар асри ХХ доктори илмҳои таърих, профессор, Арбоби илм ва техникаи Ҷумҳурии Тоҷикистон Рақиб Абулҳаев ба яке аз масоили мубрам, яъне ҷараёни азхудкунии заминҳои наву бекорхобида, иншооти дар он солҳо барои инкишофи хоҷагии кишоварзӣ ниҳоят зуруру муайянкунанда ирригатсияю мелиоратсия, тайёр кардани кадрҳои механизаториву муҳандисӣ, муҳожирати ба нақша гирифташудаи деҳқонони минтақаҳои кӯҳиву баландкӯҳ ба водӣҳои фарох ва ғайра бахшида шудааст. Дар ин асар олим кӯшиши ба ҳарч додааст, ки ширкати фаъолонаи намояндагони миллату халқиятҳои гуногуни собиқ Иттиҳоди Шӯравиро дар азнавсозии соҳаҳои муҳталифи хоҷагии кишоварзӣ, баланд бардоштани ҳосилнокии меҳнат, истифодаи техникаи замонавӣ ва ба меҳнаткашони Тоҷикистон омӯзонидани таҷрибаи истеҳсолӣ дар асоси маводу ҳуҷҷатҳои боварибахш бо қалам ифода намояд. Дар ин кори таҳқиқотӣ муаллиф инчунин хусусиятҳои махсуси сохтмонҳои ирригатсионӣ ва дар водиву мавзевҳои муҳталифи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар муддати солҳои 60-80-уми асри ХХ азхудкунии заминҳои наву бекорхобидаро аниқу равшан ба қалам додааст. Ва дигар ин ки то ин дам дар таърихнигоии Тоҷикистон оид ба ин масъалаҳо асарҳо ба забони тоҷикӣ ангуштишумор ба назар мерасиданд. Бинобар ин, муаллиф лозим мешуморад, каме ҳам бошад ин ҷойи норавшанро равшан намояд.

МУНДАРИҶА

Сарсухан	4
Боби I. Бунёди иншоотҳои обёрикунанда	11
Боби II. Мавқеи обёрии мошинӣ дар азхудкунии заминҳои нав	59
Боби III. Азхудкунии заминҳои нав ва бекорхобида.....	89
Боби IV.Муҳочирати ба нақша гирифташудаи дохилӣ.....	127
Боби V. Тайёр намудани кадрҳои хоҷагии об.....	165
Хотима	193

САРСУХАН

Монографияи навбатии муаррих профессор Рақиб Абулҳаев “Инкишофи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои бекорхобида дар Тоҷикистон (солҳои 1961-1991)” давоми мантиқии ду китоби қаблие, ки бо ҳамин ном солҳои (1929-1941) ва (1946-1960) –ро дар бар гирифта, нашр гардида ба дасти аҳли илм ва хонандагони сершумор расидаанд, маҳсуб аст.

Асари мазкур, ки баъд аз чоп ба муҳокимаи васеи аҳли илму ҳаводорони таърихи нимаи дууми асри XX халқи тоҷик ва Тоҷикистон пешкаш мешавад ва давраи солҳои 60-80-умро дарбар мегирад, бо чандин хусусиятҳо ва давраҳои аз якдигар фарқкунанда шомил аст. Ин давраи таърихӣ сифатан нави масъалаҳои барои Ҷумҳурии Тоҷикистон мубрами инкишофи минбаъдаи хоҷагии кишоварзӣ ва ба ин васила баланд бардоштани ҳаёти иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва фарҳангии қабл аз ҳама меҳнаткашони деҳот, сохтмонҳои бузурги ирригатсионӣ, мелиоративӣ, азхудкунии заминҳои наву бекорхобида шомиланд. Дар солҳои қаблӣ сохтмонҳои ирригатсионӣ, мелиоративӣ ва азхудкунии заминҳои нав бо иштироки васеи меҳнаткашон амалӣ мегардид. Дар заминҳои обёришавандаи хоҳ кӯҳна ва хоҳ нав, дар водихҳои ҷумҳурӣ ба воситаи обёрии худҷоришаванда ба роҳ монда мешуд. Солҳои 60-ум ва 80-уми асри XX дар иншооти бузурги ирригатсионӣ кӯшишу ғайрати беҳад зиёд карда шуд, инчунин ба ҳар як гектар замини нави обёришаванда, қувваю харҷи калони маблағро талаб мекард.

Хусусияти дигари иншоотҳои ирригатсиониву азхудкунии заминҳои нав дар давраи номбурда боз аз он иборат буд, ки корҳои ба ин васила вобаста мунтазам ба ҷониби кӯҳсор рӯ ниҳода, азхудкунии заминҳои дар доманакӯҳҳо ҷойгирифта оғоз мегардад,

ки ин вазъият ба мутахассисон душвориҳои навбатиро ба бор меовард. Инчунин, вазнинии қор боз аз он иборат буд, ки ин мавзеъҳо ба воситаи кӯҳҳои осмонбӯс аз сарчашмаҳои обтаъминкунии заминҳои бекорхобидаю навкорам канда буданд. Аз ин рӯ, лозим буд, ки ба воситаи сохтмонҳои аз лиҳози техникӣ душвори нақбҳои калони обгузар маҷрои дарёҳоро ба водиҳои фароҳи азхудшаванда равон гардонанд. Бинобар ин, яке аз воситаҳои дар шароити Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳамчун мавзеи баландкӯҳ истифодаи методи обёрии мошинии заминҳо амалӣ мегардад. Баробари ин қорҳои аз лиҳози техникӣ зиёди меҳнаталабро сари вақт ва бо сифати баланд иҷро кардан на танҳо техникаи пурқуввати замонавӣ, инчунин мутахассисони касбии баланд ва махсус аз байни халқи маҳаллӣ тайёр карда зарур буд. Муаллиф оид ба ин масъалаҳо дар асараш ботафсил, боварибахш ва аз лиҳози илмӣ асоснок қаламдод кардааст.

Маълум, ки дар шароити имрӯзаи кишвари Осиёи Марказӣ ва минҷумла Ҷумҳурии Тоҷикистони офтобӣ вазъияти истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ва махсусан соҳаи аз ҳама муҳим ва даромадноки пахтакорӣ аз обёрӣ, беҳтар намудани мелиоратсияи замин ва сохтмонҳои ирригатсионӣ вобастагии диалектикӣ дорад. Аз ин ҷо, дар ҳафтсолаи инкишофи хоҷагии халқи мамлакат ба хотири минбаъд рушду нумуш додани истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, махсусан барои пешбурди ирригатсия аҳаммияти беандоза дода мешуд, ки оид ба ин масъалаи мубрим ва муайянкунандаи пешравии соҳаи хоҷагии халқ таҳқиқотчӣ ба таври васеъ таҳлилу таҷдид кардааст.

Дар аввали солҳои 60-уми асри XX дар натиҷаи сохтмони калони энергетикӣ, обёришавии заминҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба давраҳои пеш

инкишоф меёфт. Хусусияти махсусаш аз он иборат аст, ки агар дар солҳои 50-ум сохтмони ирригатсионӣ дар ноҳияҳои шимолии Тоҷикистон бо суръати тез ва андозаи калон гузашта бошад, аз аввали солҳои 60-уми ҳамин аср сар карда, бо сабаби ташаққул ёфтани комплекси территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои Ҷанубии Тоҷикистон ин ҷараён бо суръати тез ва миқёси калон дар ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубӣ рӯи кор меояд. Бояд изҳор намуд, ки дар солҳои 60-ум ва 70-ум дар ноҳияҳои Марказӣ ва Ҷанубии Тоҷикистон қорҳои намоёни ирригатсионӣ асосан дар водиҳои Ёвону Обиқик, Бешкент, Вахш ва ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ идома меёфт.

Баробари чунин қорҳои сохтмонӣ, инчунин иншооти нақбии Вахшу Ёвон, ки дар он замон аз лиҳози дарозӣ дар миқёси собиқ Иттиҳоди Шуравӣ калонтарин иншооти гидротехникӣ ном бароварда буд, босуръат пеш мерафт. Қори сохтмони нақбро метросозони шаҳри Маскаваи СМУ-11 “Главметрострой” ба уҳда гирифтанд.

Дар солҳои 60-уми асри XX трести “Яванводстрой” яке аз иншооти муҳимми комплекси ҳудудию истеҳсолии Тоҷикистони Ҷанубӣ маҳсуб буд. Ин сохтмон, ки хусусияти умумииттифоқӣ, моҳияти бузурги иҷтимоӣ-иқтисодӣ, сиёсӣ дошта, намояндагони шаҳрҳои Маскав, Ленинград, Сибир, Урал ва умуман фарзандони зиёда аз 42 миллату халқиятҳои собиқ Иттиҳоди Шуравӣ қору фаъолият мекарданд. Дар ин асари муҳаққиқ аҳаммияти стратегӣ, иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва хусусиятҳои хоси чунин иншооти бузурги гидротехникӣ ва саҳми муҳандис-техникҳо ва қоргарони мамлакат дар бунёди он аз нигоҳи илмӣ таҳлилу таҳқиқ қарда шудааст.

Дар нақшаҳои минбаъда инкишофи ирригатсия ва мелиоратсия дар водии Вахш, обёрии сунъии дараи Қараултеппа, Тошработ, Қарабурӣ, Ойкӯл, Бешдара, Полвонтугай ва заминҳои водии Бешкент дар назар дошта мешуд. Дар навбати худ инкишофи обёрии мошинӣ (сунъӣ) дар ноҳияҳои ҷанубии Тоҷикистон ба афзоиши энергетика мусоидат мекард. Ҳамин тавр, солҳои 60-80-уми асри XX дар ҷумҳурӣ ба душвориҳои муайяни ба пешомада нигоҳ накарда, меҳнаткашони ҷумҳурӣ дар кори амалӣ кардани сиёсати аграрӣ, аз ҷумла дар сохтмони гидротехникӣ ва инкишофи ирригатсия, бо роҳи табиӣ ва сунъӣ обшор кардани заминҳои кишт ба муваффақиятҳои калон ноил гаштанд, ки ин масъала дар асри номбурда таҳлили илмиашро ёфтааст.

Муҳоҷирати дохили ҷумҳурӣ дар тӯли солҳои нимаи дувуми асри XX шакл ва методҳои гуногунро гирифт. Яке аз самтҳои маъмули он муҳоҷирати ба нақшагирифтаи хоҷагии кишоварзӣ мебошад. Зарурати чунин самти муҳоҷирати дохилӣ ҳангоми азхудкардани заминҳои бекорхобида ва навкорам зоҳир гардид. Зеро табиист, ки барои сари вақт киштукори ин заминҳо қувваи зиёди корӣ шарт ва зарур буд.

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистони кӯхӣ ҳамеша дар раванди рушди соҳаҳои кишоварзӣ камзаминӣ эҳсос карда мешавад, бинобар ин, ҳар сол бо хароҷоти зиёд ва душвориҳои муайян ҳазорҳо гектар заминҳои наву бекорхобида азхуд ва обшор карда мешаванд. Аз ин рӯ, ҳанӯз соҳаи 60-уми асри XX заминҳои ҳамвор мавриди истифода қарор гирифта, танҳо талу теппаҳо боқӣ монда буданду халос. Баҳри истифодаи чунин мавзёҳо аз ноҳияҳои кӯҳиву наздикӯхӣ ҳар сол ба водихо миқдори муайяни деҳқонон ба таври ихтиёрӣ ҳамчун муҳоҷири дохилӣ оварда мешуданд.

Муҳоҷирати дохиличумҳуриявӣ ва тарҳрезии соҳаи кишоварзӣ дар солҳои 60-80-и асри XX махсусиятҳои худро доро буд. Дар солҳои 40-50, дар баробари имкониятҳои дохилӣ, муҳоҷирати хоҷагии кишоварзӣ ба ноҳияҳои пахтакор, чун ёрии дӯстона, аз ҷумҳуриҳои Ўзбекистону Федератсияи Россия ташкил карда шуд. Дар нимаи дуюми ҳамин аср муҳоҷирати дохили ҷумҳурӣ аз ҳисоби захираҳои худӣ, алалхусус чун солҳои пешина, аз мавзеъҳои кӯҳиву доманакӯҳ ба роҳ монда шуд. Ташкил кардани муҳоҷирати дохилии хоҷагии кишоварзӣ бо ҳама пастиву баландиҳояш, муваффақияту нобаробариҳояш дар маҷмӯъ як таҷрибаи ибратбахши таърихӣ аст, ки ба наслҳои имрӯзу фардо хизмат хоҳад кард.

Дар он давра, дар бисёр минтақаҳои обёришавандаи ҷумҳурӣ қараёни қорҳо бо суръат сурат мегирифт. Масалан, азхудкунии дашти Дилварзин дар айни авҷ ва ҷӯшу хурӯш идома меёфт. Инчунин, қорҳои азими қоркард ва обёрӣ дар дигар мавзеъҳои Ленинобод (ҳоло Суғд) ва ноҳияҳои марказиву ҷанубии Тоҷикистон бо суръати тез ва бомуваффақият ба пеш мерафт.

Дар ин муддат, ба ҳаллу фасли масоили тадорукоти муҳоҷирати дохиличумҳурии хоҷагии кишоварзӣ “Маркази идоракунии муҳоҷиргардонӣ ва қоргарӣ”-и назди Шурои Вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистон машғул буд. Ба душвориҳои он замон нигоҳ накарда, раванди ба заминҳои нав ва бекорҳобида кӯчонидани деҳқонон қариб дар тамоми қаламрави Тоҷикистон идома дошт. Ин масъала дар асоси ҳуҷҷату маводҳои муътамади бойгонӣ ва матбуоти даврагӣ дар китоб таҳлили илмӣ карда шудааст.

Қараёни азхудкунии заминҳои навро дар Тоҷикистон дар ҳамин муддат ба ду давра тақсим бояд

кард. Давраи аввал охири солҳои 50 ибтидои солҳои 70 ва давраи дуюм ибтидои солҳои 70 ва солҳои 80-уми асри XX-ро дарбар мегирад. Бояд зикр кард, ки азхудкунии заминҳои наву бекорхобидаи ин давра нисбат ба солҳои 40-50-ум хусусиятҳои махсус дошт:

- аввалан, дар ин вақт Ҳизби коммунистӣ ва давлати шуравӣ барои корҳои обёрӣ ва хоҷагӣ нисбатан маблағи зиёд ҷудо мекарданд;

- дуюм баробари инкишофи саноат дар он давра пойгоҳи моддӣ-техникии ташкилотҳои обёрикуанда қавӣ гардиданд;

- сеюм, дар ин ҷабҳаи хоҷагии кишоварзӣ таркиби синфи корғари касбӣ – сохтмончӣ, муҳандисон, техникҳо ҳам аз ҷиҳати сифат ва ҳам шумора тағйир ёфтанд;

- чорум азхудкунии заминҳои наву бекорхобида дар он замон хусусияти комплексӣ гирифта буд. Бояд зикр кард, ки азхудкунии заминҳои наву бекорхобида он вақт нисбат ба солҳои 40-50-ум хусусиятҳои махсус дошт, ки оид ба ин масъала муаллифи китоб бо мисолу далелҳои раднопазир ақидаронӣ кардааст.

Таҷрибаи таърихӣ бармалло нишон дод, ки аз худ кардан ва обёрии қисми тоҷикистонии Мирзочӯл яке аз мураккабтарин сохтмони хоҷагии оби Тоҷикистон дар давоми солҳои 60-70-ум буд. Дар иҷрои чунин фазиҳои муҳим саҳми калонро комсомолон ва ҷавонон, ки ба ин ҷо аз тамоми қаламрави Тоҷикистон ва дигар минтақаҳои собиқ Иттифоқ омада буданд, саҳми бориз гузоштанд. Ба муваффақиятҳои нисбӣ нигоҳ накарда, дар ҷумҳурӣ ақибмонии фарҳанги заминдорӣ, корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ, ба таври сарфакорона истифода набурдани заминҳои нави обёришаванда ба назар мерасид.

Дар солҳои 60 - ум ва аввали 70-ум барои инкишофи хоҷагии кишоварзӣ ва, қабл аз ҳама соҳаи асосии он пахтакорӣ дар ҷумҳури мавқеи калонро азхудкунии водихои Ёвону Обиқик, ки дар қисми рости соҳили дарёи Вахш қарор доранд, ишғол мекард.

Дар солҳои 80-ум вобаста ба қабули барномаи озуқаворӣ дар Иттиҳоди Шуравӣ хусусияти иқтисодӣ ва сиёсиро ба худ гирифта, зиёд кардани истеҳсолоти мева ва ангур ба миқдори ду маротиба афзун бояд кард. Яке аз роҳҳои ҳалли ин масъала ба таври васеъ дар гардиши истеҳсоли заминҳои камҳосили лалмӣ ва онро ба таври васеъ ба роҳи соҳаи технологияи саноаткунонӣ бурдан зарур аст. Боғдорӣ ва ангурпарвариро ба яке аз соҳаҳои пешбари истеҳсоли хоҷагии кишоварзӣ табдил додан, сабаби ба роҳи саноатӣ ворид кардани заминҳои лалмӣ маҳсуб меёфт.

Муаллиф дар ин асар ба ҷузъи дигар масъалаҳои соҳаи замину заминдорӣ, ирригатсия, мелиоратсия, инчунин ба масъалаи тайёр ва баланд бардоштани савияи касбии коргарони ин самт диққати махсус додааст.

Бояд чунин масъаларо ёдрас намуд, ки асарҳои илмӣ то ин дам навиштаи муаллиф, бо унвони “Инкишофи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои бекорхобида дар Тоҷикистон (солҳои 1929- 1941)” ва “Инкишофи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои бекорхобида дар Тоҷикистон (солҳои 1946-1960)”, ки дар онҳо масъалаҳои таърихнигорӣ ва сарчашмашиносии мавзӯ то андозае таҳлил ёфтаанд, имкон дод, ки китоби нави “Инкишофи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои бекорхобида дар Тоҷикистон (солҳои 1961-1991)” аз такрори он худдорӣ карда шавад.

БОБИ I.

БУНЁДИ ИНШООТҲОИ ОБЁРИКУНАНДА

Дар сиёсати аграрии Ҷизби коммунистию Ҳукумати Шуравӣ мелиоратсияи замину инкишофи обёрӣ ҳамчун омили ҳалкунандаи ҳамаҷониба рушди навъҳои мухталифи истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ мақоми асосиро соҳиб буд. Дар шароити хушк ва гарми Осиёи Марказӣ ва минҷумла Тоҷикистон вазъияти истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ва махсусан соҳаи пешбарандаи он, яъне пахтакорӣ ба обёрӣ, беҳтар намудани ҳолати мелиоративии заминҳои корам ва сохтмонҳои гидротехникӣ саҳт вобаста буд. Дар Тоҷикистон ҳазорҳо гектар заминҳо ба чандин навъҳои мелиоратсия, аз ҷумла ба обёрӣ эҳтиёҷ дошт. Ба таври самаранок истифода бурдани он бечунучаро ба мелиоратсияи замин, ҷорабиниҳои комплекси ирригатсионӣ-хоҷагӣ ва ҷорабиниҳои техникӣ, ки мақсад ва муайянкунандаи он беҳтар намудан ва дурудароз ба ҳолати истеҳсоли нигоҳ доштани замин мусоидат мекард.

Дар натиҷаи инкишофи ҷамъият ва суръати тези прогресси илмӣ-техникӣ ва афзудани талабот ба истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, зарурияти васеъ намудани қорҳои мелиоративӣ, минҷумла сохтмонҳои калони обёришаванда ба миён омад.

Дар нақшаи солҳои ҳафтсолаи инкишофи хоҷагии халқ дар мамлакт ба ҷузъ масъалаи рушди хоҷагии кишоварзӣ, инчунин диққати асосиро ба пешравии ҳамаҷонибаи минбаъдаи обёрӣ дода мешуд. Масалан, дар ин муддат дар Ҷумҳурии Тоҷикистон обшор қардани наздики 160 ҳазор гектар замин изофатан ба нақша гирифта шуда буд. Инчунин, дар ин муддат ба итмом расонидани қорҳои обёрӣ қардани заминҳои ҷунин мавзеҳои қалон, ба мисли дашти

Дилварзин дар майдони 16 ҳазор гектар, поёноби дарёи Хоҷабоқирғон дар майдони 10 ҳазор гектар, ноҳияи Фархор 16 ҳазор гектар, мавзеъҳои Кофир, Қумсангир, Тошрабат, Қараланг, Ўртабуз, майдони умумии 22 ҳазор гектар, инчунин ноҳияҳои Ўротеппа ва Ғонҷӣ дар майдони 15 ҳазор гектар барои обёрӣ кардан пешбинӣ карда шуда буд.¹

Мубрамии соҳаи инкишофи обёрӣ онро нишон медиҳад, ки дар нақшаи солҳои ҳафтсола ба ин соҳа давлат 168 миллион сӯм, яъне аз се ду ҳиссаи маблағи ба хоҷагии кишоварзӣ ҷудо кардари равона намуда буд.²

Дар аввали солҳои 60-уми асри XX бо сохтмони иншооти калони энергетикӣ обёришавии заминҳо дар ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба давраҳои пеш дар миқёси васеъ инкишоф меёфт. Хусусияти махсусаш аз он иборат аст, ки агар дар солҳои 50-уми ҳамин аср сохтмони иншооти ирригатсионӣ дар ноҳияҳои Шимолии Тоҷикистон бо суръати тез ва миқёси калон гузашта бошад, аз аввали солҳои 60-уми ҳамин аср сар карда, бо сабаби ташаккул ёфтани комплекси территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои Ҷанубии Тоҷикистон ин қараён босуръат ва дар миқёси васеъ руи кор меояд. Бояд зикр намуд, ки дар солҳои 60-70-ум дар ин ноҳияҳои Тоҷикистон қорҳои намоёни ирригатсионӣ асосан дар водиҳои Ёвону Обикиик, Бешкент, Вахш ва ноҳияҳои тобеи ҷумҳурӣ идома меёфт.

¹ Внеочередной XII съезд Коммунистической партии Таджикистана. Стенографический отчет. - Сталинабад, 1959. - С. 29.

² Очерк истории колхозного строительства в Таджикистане (1917-1965 гг.). - Душанбе: Дониш, 1968. - С.279.

Дар ибтидои солҳои 60-ум дар Ҷумҳурии Тоҷикистон барои васеъ ба роҳ мондани корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ тайёрии зиёди муҳандисию техникӣ гузаронида мешуд. Чунин амалиёти суръатнок онро нишон медиҳад, ки ба корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ соли 1961-ум нисбат ба соли 1953 маблағгузорӣ 17 маротиба афзуда буд.³

Анҷумани XIV ҳизби Коммунистии Тоҷикистон (сентябри соли 1961) оид ба иншооти ирригатсионӣ ва, аз ҷумла иншооти ирригатсионии Ёвону Обикиик аҳаммияти махсус дод. Анҷуман Вазорати хоҷагии оби ҶШС Тоҷикистон, ташкилотҳои ҳизбӣ ва шуравиро вазифадор намуд, ки ба ақибмонии иншооти ирригатсионӣ хотима дода, сари вақт заминҳои нави обёришаванда ба кор дароварда шавад.⁴

Иншооти водихои Ёвону Обикиик азимтарин иншооти ирригатсионӣ буда, аз ҷониби дигар яке аз мушкилтарин сохтмони гидротехникӣ ба шумор мерафт. Ба ин иншооти муҳимми хоҷагии об барои азхудкунии навбат ба аввали заминҳои бекорхобида мебоист 40,8 ҳазор гектар заминҳои обӣ афзун мешуд. Маблағгузориҳои умумӣ зиёда аз 110 миллион сӯро (бе саҳмгузориҳои совхозҳо) ташкил мекард.⁵

Бо супориши махсуси ҳукумати Тоҷикистон соли 1958 Вазорати хоҷагии оби ҷумҳурӣ вазифаҳои нақшавӣ ва хоҷагири кор карда баромад. Ва дар ин

³ Бойгонии давлатии таърихи навтарини Ҷумҳурии Тоҷикистон. (Минбаъд БДТН ҶТ), Ф. 36, р11, д. 69, в. 21.

⁴ XIV съезд Коммунистической партии Таджикистана. Стенотчет.- Душанбе, 1962. -С.146-147.

⁵ Бойгонии давлатии марказии Ҷумҳурии Тоҷикистон (Минбаъд БДМҶТ).- Ф.1613, р.1, д. 340, в.1.

хучҷат лоиҳаи иншооти системаҳои ирригатсионӣ ва азудкардани заминҳои бекорхобидаи ин водиҳо ба нақша гирифта шуда буд.

Бояд махсус таъкид кард, ки тартиб додани лоиҳаи чунин иншооти ирриатсионӣ ниҳоят душвор буда, кору кирдори муассисаҳои илмӣ таҳқиқотӣ ва муҳандисони пуртаҷрибаро талаб мекард. Аз ин рӯ, дар ҷараёни лоиҳакашӣ чанде аз муассисаҳои илмӣ-таҳқиқотии Иттиҳоди Шуравӣ ғаёлона иштирок намуданд.

Вазифаҳои муҳимму асосии лоиҳакаширо кормандони илмию таҳқиқотии Пажуҳишгоҳи умумииттифоқии “Гипроводхоз”-и Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби ИҶШС ба анҷом расониданд. Муассисаҳои илмию таҳқиқотӣ баҳри ҳамаҷониба омӯхтани масъалаҳои ин соҳтмони ирригатсионӣ мутахассисони таҷрибаноки худро ба Тоҷикистон мефиристониданд. Бо ин мақсад соли 1959 экспедитсияи илмӣ ташкил карда шуд, ки ба он мутахассисони санҷида дар самтҳои муҳталиф, аз ҷумла топографҳо, геодезистҳо, геологҳо, хокшиносон, геофизикҳо, гидрологҳо, лоиҳакашон ва мисли онҳо беш аз 150 мутахассисон сафарбар шуданд. Ба чунин вазифаи масъулиятноки лоиҳакашӣ Я. А. Юлиш сарварӣ мекард. Ба аъзоёни экспедитсия лозим омад, ки борҳо аз дараҳои кӯҳӣ ва силсилакӯҳҳои душворгузари Қаротоғу Ҷетимтов убур намоянд. Ба ҷузъ ин, таҳқиқотро парокандагии объектҳои ҷустуҷӯӣ дар Бойғозӣ, даштҳои Ёвон ва заминҳои навкорами Обикииқ низ душвор мегардонд.⁶

⁶ Ҳамроев М. Таърихи обёрии водии Вахш (солҳои 1930- 1990). -Душанбе: “ИрФон”, 2003. - С.127-128.

Пас аз кору кирдор ва ҷустуҷӯӣҳои ниҳоят зиёду заҳматталаби таҳқиқотӣ лоиҳаи обёрии водиҳои Ёвону Обикиик ба итмом расонида шуд, ки сипас онро комиссияи махсуси созмондодаи Вазорати хоҷагии кишоварзӣ, мелиоратсия ва хоҷагии оби Тоҷикистон маъқул шуморида, тасдиқ кард. Дар ин лоиҳа пешбинӣ шуда буд, ки дарғоти Бойғозӣ 55 метр боло бардошта шавад.

Мувофиқи ин лоиҳа оби каналҳои калон бо қубурҳои сementии болопӯшида ҷорӣ шуда, ба воситаи онҳо ба майдонҳои обёришаванда тақсим мегашт. Обдиҳӣ барои обёрии заминҳое, ки болотари шоҳаҳои росту чапи канали асосӣ ҷорӣ буданд, ба воситаи истгоҳи шашнасоса таъмин карда мешуд. Яке аз онҳо дар водии Обикиик бунёд мегардид.⁷

Водии Ёвон дербоз диққати мутахассисони соҳаи хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии обро ба худ ҷалб карда буд, зеро он ҳам аз лиҳози фаровонии замин ва ҳам аз лиҳози ҳосилнокии он аз дигар водиҳои ҳамсоя дар қафо намеистод. Олимон ва мутахассисон пас аз ҷустуҷӯӣҳои зиёд ва самаранок ба хулосаи ягона омаданд, ки шароити обуҳаво ва ҷойгиршавии ҷуғрофии ин водӣ барои кишти ҳосилноки пахта ва дигар навъҳои хоҷагии кишоварзӣ ниҳоят муосид аст, аммо барои он ки ин водии асрҳои аср бекорхобидаро ба макони истеҳсоли навъҳои гуногуни хоҷагии кишоварзӣ мувофиқ гардонда шавад, корҳои зиёд ва ниҳоят меҳнаталаби ирригатсионӣ ва мелиоративиро дар муддати нисбатан кӯтоҳ ба анҷом расонида мешуд. Баҳри ҳалли чунин мақсаду маром, яъне обшор гардонидани водиҳои Ёвону Обикиик қарор карда шуд,

⁷ Ҳамроев М. Таърихи обёрии водии Вахш (солҳои 1930- 1990). - С.129.

ки ҳатман дар назди дарёи Вахш, дар деҳаи Бойғозӣ туннели обгузар бунёд карда, садҳо километр канал ва шабакаҳои пӯшидаи обгузар ва бо шумораи зиёд иншооти гидротехникӣ бунёд карда шавад. Тавре ки гуфта шуд, чунин лоиҳа аз ҷониби институти “Гипроводхоз”-и Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби Иттиҳоди Шуравӣ коркард карда шуда буд.

Дар иншооти чунин гидроузели калон коллективҳои бисёр ташкилотҳо, заводу корхонаҳои мамлакати шуроҳо ширкат варзиданд. Бо ҳамин гидроузели Бойғозӣ дар назди дарёи Вахш ҳамон солҳо ҳамчун сохтмони умумихалқӣ ном гирифта буд.

Обёрикунии заминҳои водӣҳои Ёвону Обикииқ, ки моҳи апрели соли 1961 оғоз ёфта буд, бо қувваи Саридораи сохтмону васлкунии №1, №3, №14, Идораи маҳаллии трести “Таджикцелинстрой” ва дигар ташкилотҳо иҷро карда мешуд.⁸

Сохтмони гидротехниро идораи сохтмону васлкунии №3-и Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби Ҷумҳурии Тоҷикистон иҷро менамуд.

Баробари афзудани ҳаҷми кор талабот нисбат ба қувваи корӣ зиёд мешуд. Ин масъала дар он сурат ҳалли худро меёфт, ки ба ин сохтмони гидротехникӣ барои кор кардан аз ҳар гӯшаву канори Иттиҳоди Шуравӣ, сохтмончиён, муҳандисон ва техникҳо меомаданд. Масалан, дар аввали ташкил шудани идораи сохтмонӣ-васлкунии № 3 (июли соли 1962) дар он ҳамагӣ 25 одам кор карда бошад, аллақай пас аз ним сол (1-ми январи соли 1963) шумораи ин коллектив ба 160 одам расид, ки аз он 131 коргар, 12 коркунони

⁸ БДТН ҶТ.- Ф. 954, р.9, д.13, в.22.

муҳандис - техникӣ ва 17 хизматчиёро дар бар мегирифт⁹.

Баробари чунин корҳои сохтмонӣ, инчунин сохтмони нақби Вахшу Ёвон, ки дар он замон аз лиҳози дарозӣ дар миқёси собиқ Иттиҳоди Шуравӣ калонтарин иншооти гидротехникӣ ном бароварда буд, босуръат пеш мерафт. Кори сохтмони нақбро метросозони “Главметрострой” шаҳри Маскав ба уҳда гирифтанд.

Дар солҳои 60-уми асри XX трести “Ёвонводстрой” яке аз мавзёҳои муҳимми комплекси территориявӣ - истеҳсолии Тоҷикистони Ҷанубӣ маҳсуб буд. Ин сохтмон ки хусусияти умумииттифоқӣ дошта, инчунин моҳияти бузурги иҷтимоӣ-иқтисодӣ, сиёсӣ ва маданӣ - иҷтимоӣ дошт намоёндагони шаҳрҳои Маскав, Ленинград, Сибир, Урал ва умуман фарзандони зиёда аз 42 миллату халқиятҳои собиқ Иттифоқ қору ғаёлият мекарданд. Сарвари низоми обёрии Ёвону Обиқиик дар зарфи якҷанд сол Я.В. Васерблай ба ҳисоб мерафт, ки ӯ дар чунин сохтмони аҳаммияти бузурги хоҷагии халқ дошта худро ҳамчун роҳбар ва ташкилотчии беҳамто нишон дод.

Сохтмони гидроузели Бойғозӣ соли 1968 ба охир расид. Ба комплекси иншооти гидроузели ин сохтмон таркиши муайян самте дохил мешуд, ки барои барпо кардани сарбанд ва дар дарёи Вахш бунёд намудани дарғоти мустаҳкаму обпартодор як қисми кӯҳи Қаротоғро барканда, пеши обро мебаст. Ин воқеа дар амалияи ҷаҳонии сохтмони гидротехникӣ ва бо чунин роҳ дар шароити кӯҳии Тоҷикистон ва боз дар солҳои 60-уми асри XX бунёд намудани дарғот ҳодисаи ягона ва беназире буд. Дар натиҷаи ҳаматарафа андешидани

⁹ Ҳамон ҷо, д.75, в.. 19.

тадбирҳои мухталифу зиёди пешакӣ ва корҳои бисёрсола рӯзи деринтизор яъне 29 –уми март соли 1968 дар соҳили рости дарёи Вахш сардори истгоҳи мина Г.А. Василев тугмачаи мошинчаи таркишро пахш кард. Таркиши аз ҳад пурқувват заминро ба ларза овард. Дар макази таркиш қувваи он ба андозаи 9 балл ба қайд гирифта шуд.¹⁰

Пас аз соли 1968 бомуваффақият анҷоми дар он вақт яке аз калонтарин дар тамоми Иттиҳоди Шуравӣ иншооти гидротехникӣ ба мисли дарёоти Бойғозӣ ва ба водии Ёвон чорӣ гаштани оби дарёи Вахш, вазифаи навбатии ирригаторон сохтан ва ба кор даровардани низоми обёрии водиҳои Ёвону Обикиик ба шумор мерафт. Мебоист нақбҳои ирригатсионии водии Ёвон ба воситаи кӯҳи Қаротоғ ва кӯҳи Четимтови водии Обикиик сохта шуда, даштҳои асрҳои аср беобро шодоб карда, соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ инкишоф дода мешуд. Бояд зикр кард, ки сохтмони дуҷуми Ёвон ва Обикиик ба мутахассисон душвориҳои зиёд ба пеш овард. Аммо ба ин душвориҳо нигоҳ накарда, коргарону муҳандисон, ки намояндагони гуногуни Иттиҳоди Шуравӣ буданд, дар наҷаи меҳнати зарбдорона ин нақбро дар охири солҳои 60-уми асри XX бомуваффақият ба анҷом расонида, заминҳои ташналаби водиҳои Ёвону Обикиикро ба воситаи дарёи Вахш шодоб намуданд.

Маълум, ки системаҳои ирригатсионӣ, ки оби дарёи Вахшро ба воситаи нақбҳои зеризаминӣ ба водиҳои Ёвону Обикиик бурд, ба осонӣ ба даст наомадааст. Ба ақидаи мо иҷроиши ин лоиҳаҳои ниҳоят заҳматалаб қабл аз ҳама ба дӯши комсомолону

¹⁰ Ҳамроев М. Таърихи обёрии водии Вахш (солҳои 1930- 1990).- С.137-138.

ҷавонони ҳамон замон, ки намояндагони гуногуни мамлакати шуроҳо буда, ба иқлими гарми ин водиҳо бо зудӣ одат накарда буданд, афтода буд. Коллективи трести “Ёвонводстрой” дар сафи худ 1106 ҷавонро дарбар мегирифт, ки 325 нафари онҳо аъзои комсомол буданд. Коллективи ҷавонону комсомолон дар тамоми иншоотҳои гуногуни ирригатсионӣ, муассисаҳои маданӣ – маърифатӣ намунаи шучоат ва қаҳрамонӣ нишон дода, дар сафи пеши истеҳсолот меистоданд. Танҳо соли 1969 мувофиқи нақшаи давлатӣ “Ёвонводстрой” вазифадор гашта буд, ки барои сохтмонҳои муҳим ба мисли барпо намудани 2403 ҳазор сӯм дар иншооти 284 км шабакаҳои обёрӣ, ду неругоҳи насосӣ, 14700 метри квадратӣ хонаҳои истиқоматӣ, хонаҳои бачагонаи совхозӣ, мактабҳои нав, ба нақби Обикиик бурдани шабакаи об, ба охир расонидани гидроузели Бойғозӣ ва дигар вазифаҳо гузошта шуда буд.

Соли 1969 дар системаи обёрии Ёвону Обикиик 3500 одам бомувоффақият заҳмат мекашиданд, ки аз байнашон 788 нафар синашон ба 30 расида буд. Дар байни ҷавонон 170 шахс соҳиби унвони зарбдори меҳнати коммунистӣ буда, 372 ҷавонон баҳри ба даст овардани чунин дар он вақт унвони баланди истеҳсолӣ мубориза мебуданд ва 2317 шахс дар мусобиқаи умумииттифоқии сотсиалистӣ ширкат меварзиданд.¹¹

Ҳамин тавр, дар охири солҳои 60-уми асри XX меҳнаткашони Ҷумҳурии Тоҷикистон бо ёриву мадад ва дастгирии доимии намояндагони ҳалқҳои собиқ Иттиҳоди Шуравӣ сохтмони асосии низоми ирригатсионии Вахшу Ёвон ва Ёвону Обикиик, яъне

¹¹ БДТН ҶТ.-Ф. 331, р . р.4, д.62, в. 2.

нақбҳои ирригатсионӣ ва каналҳои асосии обгузарро ба итмом расониданд.

Аз нимаи дуҷуми солҳои 60-уми асри XX дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соҳаи сохтмони ирригатсионӣ давраи нав оғоз ёфт. Ин чараён ба он алоқаманд буд, ки дар ин давра дар натиҷаи истифодаи техника ва технологияи наватарин тунелҳои калони ирригатсионӣ бунёд гардиданд, ки онҳо на танҳо дар таҷрибаи корҳои обёрии заминҳои бекорхобидаи ватанӣ, балки байналмилалӣ ҳамто надоранд.

Бинобар ин, дар ин давра дар ҶШС Тоҷикистон ба таври васеъ корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ бурда мешуд, омили муайянкунандаи он сермахсул гардидани хоҷагии кишоварзист. Оид ба чунин масъала муваффақиятҳои ба даст оварда шуд, ки аз ин пеш мислаш дида намешуд. Масалан, дар охири солҳои 60-ум майдони заминҳои аз лиҳози ирригатсионӣ тайёр карда шуда ба 495,5 ҳазор гектар расида, 18761 км каналҳои обёрикунанда бунёд шуданд, ки 3546 км каналҳои байнихоҷагӣ, 5380 км. заҳбур, 8882 иншооти гидротехникӣ, 223 истгоҳи обкашӣ (насосӣ)-ро ташкил мекарданд.¹²

Дар ин давра шабакаҳои нави обёришаванда ба мисли Вахш, Фархору Чӯбек, Мастҷоҳ, Самғор, Мирзочӯл, Марғедар ба қор даромаданд. Ба ғайр аз ин, системаи кӯҳнаи обёришавандаи Хоҷабоқирғон, Исфара, Ашт, Панҷ ва ғайра куллан азнавсозӣ карда шуданд.

Яке аз омилҳои муҳимми инкишофи корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дар Тоҷикистон, чун дар дигар мавзӯҳои мамлакат прогресси илмӣ-техникӣ маҳсуб аст. Дар натиҷаи қавӣ гардидани прогресси

¹² БМД ҶТ.- Ф.27, р.12, д.324, в.105.

илмӣ-техникӣ ташкилотҳои хоҷагии оби Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳар вақт техника ва технологияи наватаринро иваз мекарданд. Масалан, соли 1953 Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ ҳамагӣ 105 экскаватор дошт, соли 1962 шумораи он ба 260 адад расид.¹³

Тобистони соли 1960 дар ноҳияи Панҷакент системаи обёрии Марғедар ба истифода дода шуд, ки ба колхозии ба номи Рӯдакӣ ва совхозии нави “Марғедар” имконияти киштукори чунин навъҳои хоҷагии кишоварзӣ, ба мисли ангур, меваҷот, табак, сабзавот ва ғалладона ба вуҷуд омад.

Дар ибтидои солҳои 60-ум сохтмони обанбори Мӯъминобод дар ноҳияи Кӯлоб оғоз шуд, ки минбаъд он 12 ҳазор гектар заминҳои ноҳияҳои Кӯлоб ва Восеъро бо об таъмин мекард. Канали асосии Роҳатӣ низ ба анҷом расонида шуд, ки 4 ҳазор гектар заминҳои лалмиро обшор менамуд.

Дар ҳамин солҳо ба ҷузъ сохтмони системаи обёрии Ёвону Обикиик, дар ноҳияҳои алоҳидаи Ҷумҳурии Тоҷикистон ба андозаи калон сохтмонҳои обёрикунанда идома меёфт. Ба чунин сохтмонҳо дар ноҳияи Қурғонтеппа мавзеи Гулистон, ки дар майдони 6,2 ҳазор гектар, дар мавзеҳои Қумсангири ноҳияҳои Колхозободу Панҷ дар майдони 8,4 ҳазор гектар, дар мавзеи Казангузари ноҳияи Данғара дар майдони 1,3 ҳазор гектар, қисми тоҷикии дашти Дилварзин 28 ҳазор гектар, қисми ҷанубии водии Бешкент 5 ҳазор гектар замин ва ғайра дохил мешуданд.

Ба ҷузъ ҳамаи ин, сохтмони обанбори Каттасой, ки дар ноҳияи Ўротеппа сохта мешуд, ғунҷоишаш 40 млн. метри кубӣ обро ташкил мекард ва он имконият

¹³ БМД ҶТ.- Ф.1613, р.1, д. 343, в. 32.

дод, ки майдони 69 ҳазор гектар заминро обшор намуда, боз 5,2 ҳазор гектар заминҳои нави обиро азхуд карда шавад.¹⁴

Дар бораи афзудани ҳаҷми корҳои ирригатсионӣ чунин омил шаҳодат медиҳад, ки танҳо дар солҳои 1961-1965 ҳаҷми маблағи сохтмони хоҷагии об 234 млн. сӯмо ташкил мекард, ки ду маротиба нисбат аз маблағчудокунии ин соҳа дар панҷсолаи қаблӣ зиёдтар аст.¹⁵

Дар нимаи аввали солҳои 60-ум дар водии овозадори Вахш сохтмонҳои калони ирригатсионӣ дар мавзёҳои Ғараутӣ, Қумсангир, Гулистон, Ўртабуз ва Караланг дар майдони 30 ҳазор гектар замин барои обёри дар авҷ буд. 24 ҳазор гектар замин ба воситаи насосҳои барқӣ об дода мешуд.¹⁶

Дар иншооти хурду калони гидротехникии водии Вахш дар солҳои 60-ум намоёндагони тамоми халқияту миллатҳои мамлакати шуроҳои сари вақт ёрии ҳамаҷонибаи ҳудро мерасониданд. Онҳо даст ба даст гирифта, дар сохтмонҳои ирригатсионӣ ба мардуми маҳаллӣ ёриву мадад мерасониданд, дар амал ин иншоот ба сохтмонҳои умумихалқӣ табдил ёфта буд. Аз чунин шахрҳои калон Маскав, Ленинград, Тошкент, Боку, Киев, Минск ва дигар марказҳои саноатӣ коғарони касбӣ, муҳандисон, техникҳои соҳаи

¹⁴ БМД ҚТ,Ф.1613, р.1, д. 343, в.34.

¹⁵ “Сельское хозяйство Таджикистана”. 1968. № 1. С. 9.

¹⁶ Касимов А., Хамраев М. Развитие орошения земель советского Таджикистана.- Душанбе: «ИрФон», 1985.- С 154.

ирригатсионӣ ва ғайра мунтазам ба Тоҷикистон меомаданд.¹⁷

Бояд махсус изҳор кард, ки дар ҳамин давра коллективи идораи сохтмону васлкунии водии Вахш корҳои зиёдеро ба анҷом расониданд. Дар тамоми ноҳияҳои ин водӣ сохтмончиёни гидротехникӣ нуругоҳҳои обкашӣ, обпартоҳо, каналу коллекторҳо барпо намуданд. Махсусан, онҳо дар вақти сохтмони канали даҳкилометраи мавзеи Қумсангир ва дигар иншооти гидротехникӣ саҳми босазое гузоштанд.

Дар солҳои 60-ум корҳои обу хоҷагӣ оид ба азхудкунӣ ва обшор кардани заминҳои нав дар ноҳияҳои вилояти Кӯлоб бо қувваи Идораи сохтмону васлкунии Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об бо ширкати заҳматкашони колхозу совхозҳо бомуваффақият чараён дошт. Дар натиҷа мавзеи Караланги-Патта обшор карда шуд. Дар мавзеи ноҳияи Арал бо мақсади сари вақт бо об таъмин кардани заминҳои кишт шуда, обанбори Селбур бо ғунҷоиши 22 млн метри кубӣ, ки бояд 3000 гектар заминҳои лалмиро обшор намояд сохтмонаш идома ёфт.

Соли 1960-ум дар қисми тоҷикии Мирзочӯл воқеаномай (эпопея) меҳнатӣ яъне сохтмони нуругоҳҳои насосӣ (обкашӣ) аз лиҳози калонӣ натавонанд дар миқёси Иттифоқ ва ҳатто дар ҷаҳон маълуму машҳур буд, аз ҷониби Идораи сохтмону васлкунии № 22 ва 26 сохта шуд.

Сохтмонҳои ирригатсионӣ ва азхуднамудани заминҳои нави Мирзочӯл ба роҳи саноаткунонӣ ворид карда шуда буд, он имконият фароҳам овард, ки дар

¹⁷ Абдурашидов Ф.М. Развитие ирригации и освоение новых земель в Вахшской долине (1960-1985 гг.).- Душанбе, 2009.- С.13.

муддати нисбатан кӯтоҳ чунин як кори ҳаҷман калон ва масъулиятнок амалӣ гардад. Аллакай соли 1965 сохтмони ду канали калон бо бетон андова шуда ба сомон расид.¹⁸

Трести “Таджикцелинстрой” аз лиҳози техникӣ ва ҳаҷми кор пеш мерафт. Дар як давраи нисбатан кӯтоҳ шумораи экскаваторҳо қариб ду маротиба афзуда, парки мошинҳои боркаш низ васеъ мегашт.

Трест дар чунин сохтмонҳои обу ҳоҷагӣ: неругоҳҳои обкашӣ ва иншооти ирригатсионии Самғор ва мавзеи Хоҷабақирғон, системаи обёришавандаи ноҳияи Масчоҳи нав, обанбори Катта-Сой бо ғунҷоиши 55 млн метри кубӣ, ки соли 1966 ба охир расида, ба истеҳсолот супурда шуд. Инчунин, аз ҷониби трест корҳои зиёде доир ба ирригатсияю мелиоратсияи дашти Мирзочӯл ба анҷом расида буд.

Иншооти бузурги обёрикунанда дар ноҳияҳои Шимолии Тоҷикистон азхудкардани ҷӯли Дилварзин ба ҳисоб мерафт. Дар зарфи солҳои 1954-1970 навбати якуми азнавсозии каналҳои калони асосӣ ва сохтмони иншооти гидротехникӣ ба анҷом расонида шуд. Дар зарфи солҳои 1962-1965 филиалҳои трести “Таджикцелинстрой” корҳои ба чашм намоён, аз ҷумла бо семент ҳамвору андова кардани канали асосии ба номи “Тоҷикистони шуравӣ”-ро ба анҷом расониданд. Дар тамоми иншооти обёрикунанда коллективи №2 трести “Таджикцелинстрой», кадоме ки Б. Гавриков сарварӣ мекард, бо масъулияти баланд ва истеҳсоли намунавӣ кор мекарданд. Бригадаи бетонрезҳо Нурмуҳаммадов, Абдуллоев, Ҳасаналиев, Шарипов,

¹⁸ БМД ҶТ. - Ф.408, р.10, д2, в.10.

Куглеев, Дамилов, Тошев ва дигарон ташаббуси бузурги меҳнатӣ нишон медоданд.

Дар ҷараёни сохтмони системаҳои обёришаванда дар ҷӯли Дилварзин аз 60 шахрҳои Иттифоқ ба ин иншоот мол ва ҳар гуна таҷҳизот фиристонида мешуд. Дар ин ҷӯл маҷмааи ба кор андохташаванда мувофиқи нақша бояд дар зарфи 36 моҳ ба анҷом расонида мешуд, дар натиҷаи меҳнати самараноки коргарон он дар муддати 28 моҳ яъне пеш аз муҳлат иҷро карда шуд.¹⁹

Ташкилотҳои хоҷагии оби Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ноҳияҳои шимолӣ дар солҳои 60-уми асри XX дар кори бо об таъмин кардани ҳам заминҳои пештар обёришаванда ва заминҳои нав азхудшуда, ҳолати мелиоративии онҳоро беҳтар кардан ва иншооти нави ирригатсионӣ бунёд кардан корҳои зиёдеро ба сомон расониданд. Маблағи давлатӣ барои инкишофи ирригатсия ва беҳтар намудани ҳолати мелиоративии замин сол аз сол афзун мегардид. Агар соли 1961 ба ин мақсад 3,83 млн сӯм ва соли 1965 6,10 млн сӯм маблағ ҷудо карда шуда бошад, соли 1966 ин маблағ ба 7, 98 млн сӯм омада расид.²⁰

Дар охири солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум бо мақсади саривақт ба танзим даровардани пеши шасти селҳои баҳорӣ ва ба ин васила азхудкардани ҳазорҳо гектар заминҳои наву бекорхобида, дар баъзе мавзёҳои Тоҷикистон якчанд обанборҳо, ба мисли обанбори Мӯъминобод, Селбур, Каттасой ва ғайра сохта шуданд.

¹⁹ Коммунист Таджикистана, 1973, 15 июн.

²⁰ Бойгонии Вазорати хоҷагии об ва мелиоратсияи Ҷумҳурии Тоҷикистон. (Минбаъд БВХО ва М ҶТ). - Ф.27, оп.12, д.211., в. 66.

Тавре ки маълум аст дар Тоҷикистон соҳаи пешбарандаи хоҷагии халқ дар он давра заминҳои обёришаванда махсуб меёфт, аз ин рӯ, ғунҷоиши умумии обанборҳои Мӯминобод, Селбур, Каттасой, ки 77, 27 млн. метри кубиро ташкил мекард, асосан ба соҳаи ирригатсия истифода бурда мешуд.²¹

Обанбори Мӯминобод дар назди шаҳрчаи Мӯминобод ва ноҳияи Кӯлоб ҷойгир аст. Ин обанбор барои ҷараёни дарёи Сурхоб чун воситаи захира намудани об хизмат карда, барои обёрӣ кардани наздики 10 ҳазор гектар заминҳои водии Яхсу равона карда шудааст. Ғунҷоиши обанбор 55 млн. метри кубиро ташкил мекунад.

Обанбори Селбур инчунин барои дар вақти камчинии об барои заминҳои киштшаванда равона карда шуда, баҳри обшор кардани 6,7 ҳазор гектар заминҳои ҳосилхези мавзеи Ўротеппа солҳои тулонӣ хизмат мекунад. Истифода бурдани он аз моҳи июн оғоз ёфта, то моҳи октябр идома меёбад. Обҳои дар ин ҷо ҷамъ шуда соли 1978 25,05 млн. метри кубиро ташкил мекард.²²

Дигар обанбори бузурги Тоҷикистон баҳри Норак аст, ки он аҳамияти умумии хоҷагии халқ дошта, қисми асосии комплекси терристорӣ-истехсолии ноҳияҳои Ҷанубии Тоҷикистонро ташкил мекунад. Обанбори Норак яке аз масъалаҳои муҳими ба тартиб ва танзим даровардани масъалаи умумии ҷараёни дарёи аз ҳама калони Осиёи Миёна Амударё бомуваффақият иҷро намуд. Дарозии ин дарёи азамат, ки сарғаҳи он аз Панҷ то баҳри Арал тӯл мекашад, 2570 км буда, аз

²¹ Ҳамон ҷой.- д. 837, в. 35.

²² БВХОваМ ҶТ. Ф.27, оп.12.д. 837, .в. 37.

якҷоя шудани дарёҳои Панҷу Вахш 1445 км.-ро ташкил мекунад.²³

Масъалаи ба таври оқилона ва сарфакорона истифода бурдани ҷараёни Вахш барои инкишофи гидроэнергетика ва ирригатсия ҳоло солҳои 30-юми асри сипаригашта ба амал омада буд. Аз ин рӯ, баҳри ҳалли ин масъалаи аҳаммияти хоҷагии халқ дошта, ба Тоҷикистон аз ноҳияҳои марказии Иттиҳоди Шуравӣ махсус экспедитсияи ҷустуҷӯӣ ташкил карда шуд. Аввалин экспедитсияи ҷустуҷӯӣ бо сарвари Каминский ба Тоҷикистон омада, ҷои сохтмони гидроузели Норакро муайян кард.²⁴

Соли 1936 аз дараи Пулисангин гидроэнергетики машҳури Иттиҳоди Шуравӣ академик Александров дидан кард. Баъд аз ҳамаҷониба таҳлилу таҳқиқ кардани ин мавзё ӯ ба чунин хулосаи қатъӣ омада, ибрози ақида кард: “Ин ҷо дуҷум ДнепроГЭС мешавад.”²⁵

Дар солҳои 30-юми асри XX экспедитсияи на он қадар калони муҳандисони ташаббускори шуравӣ садҳо километри соҳилҳои дарёи Вахшро тай карда, давраи аввали ба ғоидаи гидроэнергетика истифода бурдани онро муайян кард. Соли 1938 бошад бо чунин мақсад кашшофони “Саогидропроект” ба ин ҷо омаданд.²⁶

Аммо дар кори ба таври муфассалу комил коркарда баромадани лоиҳаи азхудкунӣ ва ба манфиати хоҷагии халқи Тоҷикистон истифода бурдани манбаҳои гидроэнергетикӣ ва ирригатсионии

²³ Ҳамон ҷо.- д. 351, в. 105.

²⁴ Коммунист Таджикистана. 1979. 24 окт.

²⁵ Ҳамон ҷо.

²⁶ Нурек. Душанбе, 1981.- С. 9.

ҳавзаи дарёи Вахш, муваққатан оғози Ҷанги Бузурги Ватанӣ мамониат расонд. Пас аз бомуваффақият ба итмом расидани ҷанг ва барқарор кардани хоҷагии халқ, дар нимаи дуюми солҳои 50-уми асри сипаригашта, дар натиҷаи коркардани лоиҳаи ташаккули комплекси территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои Ҷанубии Тоҷикистон, масъалаи лоҳакашӣ ва истифодаи захираҳои гидроэнергетикӣ ва ирригатсионии ҳавзаи дарёи Вахш аз нав ба миён меояд. Барои тартиб додани лоиҳаи сохтмони азими гидроэнергетикии дараи Пулисангин якҷанд гурӯҳи ҷустуҷӯӣ, бисёр институтҳои лоҳакашӣ ва нақшагирӣ, олимони намоён ва муҳандисону сохтмончиёни гидротехникӣ ширкат варзиданд.

Дар академияи илмҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 1960 оид ба мавзуи “Силсилаи неругоҳҳои барқи Вахш ва моҳияти он дар Осиёи Миёна” ҷамъомади махсус доир гардид. Дар ин маҷлис бо иштироки намояндагони машҳури аҳли илми мамлакати шуравӣ масъалаҳои бахшида ба иншооти неругоҳи барқи оби Норақ ва обанбори калон муҳокима карда шуд. Дар ин форуми бозғамод сухан дар хусуси ба таври комплекси азхудкардани дараи Пулисангин, бо роҳҳои оптималӣ сохтани иншооти бузурги гидротехникӣ ва моҳияти хоҷагии халқӣ, маданӣ-маишии он барои ҷумҳуриҳои Осиёи Миёна мавриди муҳокима қарор гирифт.

Дар таърихи сохтмони гидротехникӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон соли 1961 давраи нав оғоз ёфт. Маҳз дар ҳамин сол коргарон, муҳандисон бо сарвари ташкилотҳои ҳизбӣ ва шуравӣ, бо иштироки фаъолони намояндагони миллату халқиятҳои мамлакати бузурги шуроҳо кори комплексиро дар дараи Пулисангин оғоз намуданд. Бояд махсус зикр

кард, ки ин иншооти саноатӣ-аграрӣ дар таърихи гидротехникии ҷумҳурӣ аз сохтмонҳои дигар дар ҳамон вақт аз ҳама калонтарин буда, аҳаммияти иҷтимоӣ-маданияш берун аз ҷумҳурӣ мебаромад. Сохтмони НБО Норақ, обанбори дар ҷаҳон аз ҳама баланди 300-метра ишооти бузург буда, калиди ташаккули комплекси территориявӣ-истеҳсолии Тоҷикистони Ҷанубӣ маҳсуб меёфт.

Сохтмони чунин иншооти беҳамто ва нодир, ки раванди ниҳоят душвор ва меҳнатталаб дошт, дар ҷараёни бунёди он бечунучаро хатоҳои субъективӣ ва объективӣ, саҳву иштибоҳо дучор омада, бунёди он қариб 13 сол давом кард. Ба ҳамаи ин душвориҳои пеш омада нигоҳ накарда, синфи коргар бо ғриву мадади ҳамаҷониба ва иштироки бевоситаи намоёндагони халқу миллати мамлакати паҳновари шуроҳо тамоми вазифаҳои дар пеш гузоштаро бо сарбаландӣ иҷро намуд.

Сохтмони сарбанди обанбори Норақ, ки аз 5 майи соли 1967 оғоз ёфт, наздики 4500 шабонрӯз идома ёфта, на танҳо дар таҷрибаи ватанӣ, балки дар таҷрибаи ҷаҳонии иншооти гидроэнергетикӣ саҳифаи муҳимро боз кард. Дар натиҷа соли 1979, як сол се моҳ аз муҳлати муайяншуда пеш НБО Норақ бо қувваи 2700 ҳазор киловатт ба кор дароварда шуд. Кӯшишу ғайрати бисёрсолаи коллективи калони интернатионалӣ, бунёдкунандагони гидроузели дар Осиёи Миёна калонтарин ҷомаи амал пӯшид.

Дар давраи иншооти дастгоҳи нодирӣ гидротехникӣ дар харитаи Тоҷикистон шаҳри беҳамтои замонавии кормандони НБО-и Норақ ба вуҷуд омад. Зиеда аз ду ҳазор мардumi таҳҷоии Норақ соҳиби чунин ихтисосҳо, ба мисли бетонрез, ронандаи экскаваторҳо, васлкунандагон ва технику муҳандисҳо

шуданд. Дар давоми солҳои меҳнати якҷоя дар ин корзори аср коллективи пурқувват ва муттаҳиди намояндаи зиёда аз 40 миллату халқиятҳо ба вучуд омад.

Дар дараи Пулисангин дар ҷараёни кор лоиҳаҳои ҷасуруна, дастовардҳои илмию техникий ватании аз ҷониби умум эътироф шуда, дар кори амалӣ истифода бурда мешудаанд, ки дар таҷрибаи ҷаҳонӣ ба онҳо монанд ва қиёсшаванда дида намешавад. Дар ҷои ба заминларзаи 9 бала тоқатовар дар ҷаҳон баландтарин сарбанди сангу хокрез, ки ба он 52 млн. кубометр масолеҳи бинокорӣ гузошта шуд, бунёд гардид. Обанборе сохта шуд, ки дар он 10,5 млрд. метри кубӣ об ғун мешуд. Комплекси иншооти зеризаминӣ сохта шуд, ки дарозии умумиаш 36 км-ро ташкил мекард.²⁷

Доир ба мавқеъ ва моҳияти НБО-и Норақ барои иқтисодиёт сухан гуфта, набояд доир ба манфиати бузурги ирригатсионии он фаромӯш кард. Чунин обанбори аз лиҳози ғунҷоиши об бузург барои танзими ҷараёни дарёҳои Вахшу Ому хизмат мекунад. Инчунин, на танҳо обёрии заминҳои Тоҷикистон, Туркменистон ва Ёзбекистонро беҳтар мекунад, инчунин садҳо ҳазор гектар заминҳои навро барои кишти пахта ва дигар соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ имконият медиҳад.

Гуфтан ҷоиз аст, ки 9 агрегати НБО-и Норақ пеш аз муҳлат ба кор даромад. Ин муваффақият ба осонӣ ва худ ба худ ба даст наомадааст. Барои сохтмони неругоҳ ва обанбори пуриқтидор, аз лиҳози техникӣ наздики 300 заводҳо, даҳҳо институтҳои лоҳакашӣ ва

²⁷ Коммунист Таджикистана. 1979. 24 окт.

институтҳои илмӣ-таҳқиқотии мамлакати шуроҳо ёрии амалӣ расониданд.²⁸

Ин иншооти аср дар ҳамон вақт барои норакиҳо мактаби меҳнату шуҷоат буд, зеро онҳо солҳо дар қитъаи қорҳои асосӣ ва механикунонида қор мекарданд. Дар коллективи онҳо бригадири бригадаи комплексӣ Муҳаммад Шарифов, бригадири васлунандагон Б.Т Трегубов, бригадири харрот А. В. Титов, бригадирҳои ронандаи экскаваторҳо А.А. Лисенко ва Файзулло Ашӯралиев, машинисти экскаваторҳо Абдуллоев Муродали ва Раҳимов Сафар ғаюлияти намунавӣ нишон меоданд.

Дар ҷараёни қор ба масъалаи таъмини номунтазам ва таваққуфи ҷиддӣ оид ба таъмини моддиву техникии иншоот роҳ додан, шароити душвор дар обанбор, обқабулкунакҳо ва нақб шароити номусоид ба ҷашм мерасид. Ба шароити вазъияти тайёр шудани ҷунин иншоот вақти ба қор даровардани агрегати 9-уми неругоҳи барқӣ вобастагӣ дошт. То он даме, ки масъалаи дастрас кардани метал ва ҷӯбу тахта ҳал карда мешуд, андак вақт аз даст дода шуд.

Дар солҳои сохтмони маҷмаи гидротехникӣ дар байни коллективҳои меҳнатӣ якҷанд ташаббусу пешниҳодҳои муҳим баҳри ҳарчи кӯтоҳтар намудани вақти сохтмон ба вуҷуд омаданд. Барои дарёб кардани шаклҳои муфиди мусобиқаи нави меҳнатӣ доим кофтуковҳо идома ёфта, дар охир “Эстафетай қоргарӣ” ба майдон омад. Бояд изҳор намуд, ки дар он вақт бе роҳбарӣ ва мадади ҳизби коммунистӣ дар Норақ ва заводҳои ба он таҷҳизотдиҳанда, “Эстафетай қоргарӣ”

²⁸ Коммунист Таджикистана. 1979. 24 окт.

наметавонист дар миқёси ҷумҳурӣ ва мамлакати шуруҳо ин қадар маълуму машҳур гардад.

Дар ин ҷо бамаврид аст, ки сухани бригадири васлкунандагон, дорандаи мукофоти давлатии Иттиҳоди Шуравӣ А. Шалниковро хотирнишон кард: “Имрӯз норакиҳоро ҳамчун меҳмони қадрдон дар форумҳои гуногуни босалоҳият, ки таҷрибаи “Эстафетай коргариро” ҷамъбаст мекунам, бо обрӯӣ калон пешвоз мегиранд. Аммо ҳашт сол муқаддам мо ташаббускорони ин шакли мусобиқаро ба инобат намегирифтанд. Имрӯз бошад ҳамкориҳои коллективҳои гуногун ба анъана даромада, омили ҳаррӯзаи ҳаёти мо гардидааст”.²⁹

Ҳамин тавр, сохтмони неругоҳи барқи обии Норак ва обанбор давраи навро дар таърихи гидроэнергетика, ирригатсия ва дигар самтҳои хоҷагии халқ кушод.

Пленуми майи (соли1982) КМ ҲКИШ, ки масъалаи барномаи озуқавориро дар Иттиҳоди Шуравӣ мавриди муҳокима қарор дода, барои азхудкардани заминҳои нав ва ба таври васеъ ба роҳ мондани корҳои обёрикунӣ, махсусан дар мавзевҳои марказӣ ва ҷанубии мамлакат, аз ҷумла ташаккули маҷмуаи территориявӣ-истехсолии Тоҷикистон ва васеъ намудани корҳои ирригатсия ва мелиоратсияи замин диққати асосӣ дода шуд.

Ибтидои солҳои 80-ум дар Тоҷикистон оид ба нақшагирии сохтмони иншооти бузурги хоҷагии об дар миқёси васеъ ба роҳ монда шуд. Ба чунин иншоот метавон сохтмони поёноби Кофарниҳон, ки он моҳияти муҳимми хоҷагии халқро доро буд ва метавонист бисёр

²⁹ Коммунист Таджикистана.1979. 24 окт.

масоили хоҷагии оби ҷанубии Тоҷикистонро ҳаллу фасл намояд ба забон бояд гирифт.

Захираҳои оби дарёи Кофарниҳон кайҳо боз диққати олимон, коркунони муҳандисӣ-техникӣ ва мутахассисони ирригатсия ва мелиоратсияро ба худ ҷалб карда буд. Корҳои ҷустуҷӯӣ доир ба аниқ кардани роҳҳои ба таври сарфакорона истифода бурдани захираҳои об ва барпо намудани иншооти гидротехникӣ дар ин ҷо солҳои 50-ум оғоз шуда буд. Аммо аз сабаби набудани шароити зарурӣ сохтмони чунин иншооти бузург аз сол ба сол ба қафо гузошта мешуд. Имконияти ҳақиқӣ, яъне таҳқизоти сохтмонӣ, коркунони муҳандисӣ-техникӣ, мутахассисон ва коркарда баромадани лоиҳаи сохтмон танҳо дар ибтидои солҳои 80-ум муяссар гардид.

Анҷумани XIX Ҳизби коммунистии Тоҷикистон (январии соли 1981) дар назди Кумитаи банақшагирӣ (Госплан), АИ ҶШС Тоҷикистон, вазоратҳо ва корхонаҳои ҷумҳурӣ вазифа гузошт, ки дар муддати кӯтоҳтарин нақшаи мушаххаси лоиҳа ва инкишофи маҷмуаи хӯроквории ҷумҳуриро дар зарфи солҳои 1981-1985 ва то давраи соли 1990 иҷро намоянд, инчунин дар анҷуман оиди омода кардани корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ диққати ҷиддӣ дода шуд. Ба нақша гирифта шуд, ки дар зарфи панҷсолаи ёздаҳуми тараққиёти хоҷагии халқ корҳои сохтмони иншооти обанбори Кофарниҳони Поён оғоз карда шавад.³⁰

Сохтмони обанбори Кофарниҳони Поён на танҳо барои ҳалли масъалаҳои азхудкардани даҳҳо ҳазор гектар заминҳои ҳосилхези навкорам ва дигар масоили иҷтимоӣ кӯмак мерасонд, инчунин мақсад сари он буд,

³⁰ XIX съезд Коммунистической партии Таджикистана. Стен. отчет. -Душанбе, 1987.-С.35,272.

ки дар натиҷаи афзудани шумораи аҳолии вилояти Қўрғонтеппа, ҷараёни истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ механиконида шуда, ба изофа гаштани қувваҳои коргарӣ оварда мерасонд. Аз ин рӯ, қисми муайяни аҳоли, ки ба корҳои ғоиданоки ҷамъиятӣ сафарбар карда нашудаанд, ба сохтмони чунин иншооти азими ирригатсионӣ ба кор андохтан аз аҳаммият ҳолӣ набуд.

Барои тартиб додани лоиҳаи техникаи обанбори Кофарниҳони Поён мутахассисони институти “Союзгипроводхоз”-и Маскав шурӯъ намуданд. Дар поёноби Кофарниҳон, ки суръати об тез буд, ба нақша гирифа шуд, ки сарбанди баландиаш 78 м.бунёд карда шавад. Дар натиҷа обанбори бузург, ки дарозияш ба 20 км. мерасид ва оби ғунгашта дар он метавонист 80 ҳазор гектар заминҳои лалмиро обшор намояд.

Баҳори соли 1986 дар ноҳияҳои ҷанубии Тоҷикистон иншооти обанбори Кофарниҳони Поён оғоз гардид, ки ғунҷоияш 900 млн. кубометр обро ташкил мекард. Сохтмони чунин обанбори калон имконият меод, ки заминҳои ин мавзео ба маркази истеҳсоли на танҳо пахта, инчунин боғдорӣ, ангурпарварӣ ва дигар навъҳои истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ мубаддал гардад.

Мувофиқи лоиҳа наvbати якуми обанбор бояд соли 1993 ба анҷом расонида шуда, ғунҷоияш 360 ҳазор млн. метри кубиро ташкил кунад. Обёрӣ симо ва иқлиму обу ҳавои биёбонҳои беодами Курчалолқум, Гулзор, Қаросир, Ҷордагал, Каниздеҳро дигаргун менамуд. Сохтмони обанбори Кофарниҳони Поён ба уҳдаи кормандони идораи “Ёвонводстрой”, дар ҷараёни иншооти обёрӣшаванда гузошта шуд ва таҷрибаи бой пайдо кард. Умуман, гидроузел аз сарбанд, иншооти обҷамъкунӣ ва неругоҳи электрикии қуввааш 120 ҳазор киловат иборат буд.

Мисолҳои оварда шуда шаҳодат медиҳанд, ки яке аз хусусияти махсуси сохтмони хоҷагии об дар Тоҷикистон дар ин давра инкишофи неруи барқ, обёрии мошинӣ ва пайваста сохтмони обанборҳои калон мебошад, ки онҳо метавонанд масъалаҳои зиёди ирригатсионӣ ва мелиоративиро ҳаллу фасл намоянд. Чунин масъаларо ба эътибор гирифта, дар охири панҷсолаи ёздаҳум дар институти “Таджикгипроводхоз” шӯбаи ба нақшагирии сохтмони обанборҳо таъсис дода шуд. Ин институт дар тартиб додани лоиҳаи техникий обанбори Кофарниҳони Поён Ҷаълона ширкат намуд.

Соли 1985 дар асоси лоиҳаи тартиб додаи институти “Таджикгипроводхоз” дар вилояти Ленинобод (ҳоло Суғд) дар дарёи Исфанӣ обанбор ба қор оғоз намуд. Ба ҷузъи ин коллективи институт лоиҳаи обанбори Балҷувонро қор карда баромад, ки ғунҷошаш 300 млн. метри кубӣ об дошта, 28 ҳазор гектар заминҳои қаблан ҷуфткардаи вилояти Кӯлобро шодоб мекард.³¹

Дар ноҳияҳои кӯҳии Ўротеппа ва Ҷончи вилояти Ленинобод (ҳоло Суғд) ҳазорҳо гектар заминҳои ҳосилхези азхуднашуда мавҷуд буд, ки бо роҳи ба ин мавзёҳо гузаронидани оби дарёи Зарафшон ин заминҳоро барои истеҳсоли хелҳои гуногуни маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ истифода бурдан мумкин аст. Мутахассисони ташкилотҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ аз нуқтаи назари илмӣ роҳҳои азхудкардан ва обшор намудани чунин заминҳоро қор карда баромаданд. Бо чунин мақсад сохтмони гидроузели калон ва 26 километрии нақби ирригатсионӣ имконият медиҳад, ки наздики 100 ҳазор

³¹ Коммунист Таджикистана. 1979. 24 окт.

гектар замини нав ва ҳазорҳо гектар заминҳои куҳнаро
обшор намояд. Ба ҷузъ ин сохтмони иншооти зикр
гашта имконият медиҳад, ки бисёр масъалаҳои
муҳимми иҷтимоӣ- маданӣ ҳал карда шавад. Баъд аз
сохтмони иншооти номбурда яке аз масъалаи муҳимми
иҷтимоӣ, яъне аз ноҳияҳои қувваи коргарии афзун ба
ин ҷо муҳоҷир кардан имконият пайдо мешавад.

Коллективи институти лоҳиякашии
“Таджикгипроводхоз” бо ҳамкориҳои дигар институтҳои
лоҳиякашӣ, пеш аз ҳама ноҳияҳои марказии мамлакат,
методи беҳтарин ва муносиби қисми дарёи Зарафшонро
ба ноҳияҳои Ёротеппа ва Ғончӣ равон карданро кор
карда баромад.

Аммо афсӯс, ки бо пош хӯрдани Иттиҳоди
Шуравӣ ин масъалаи муҳимми иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва
маданӣ иҷро карда нашуд. Имрӯз, ки Ҷумҳурии
Тоҷикистон тамоми душвориҳои давраи ҷангӣ ва пас аз
ҷангиро ҳаллу фасл намуда, вазифаю ҳадафҳои
пешомадаро сарбаландона иҷро карда истодааст, дар
ояндаи наздик масъалаи дар боло номбаркардаро низ
бо сарбаландӣ ба иҷро хоҳад расонд.

Дар оянда кор карда баромадани сохтмони
якчанд обанборҳо ва, махсусан дар ноҳияҳои Марказӣ
ва Ҷанубии Тоҷикистон, ба масъалаи барпо кардани
маҷмуаи энергетикӣ дар Вахш саҳт алоқаманд аст.
Тавре ки маълум аст дар нақшаи ташаккули маҷмуаи
территориявӣ-истеҳсолии ҷанубии Тоҷикистон
сохтмони якчанд неругоҳҳои барқӣ ба назар гирифта
шудааст. Дар назди ҳар як неругоҳи барқӣ обанборҳо
ба вуҷуд омада, ба ҷузъ дигар масоили хоҷагии ҳалқ
ҳаллу фасл мешаванд, инчунин масъалаҳои хоҷагии об
чӣ дар Тоҷикистон ва чӣ дар ҷумҳурияҳои Осиёи
Марказӣ ба иҷро мерасанд. Имрӯз дар замони
истиқлолияти ҷумҳурий бо ибтикори Президенти

мухтарам Эмомалӣ Раҳмон сохтмони калонтарин дар ин кишвар неругоҳи барқи обии Роғун, обанбор ва сарбанди дар ҷаҳон калонтарин бунёд мегардад.

Душвории бо об таъмин кардани заминҳо ва дигар масъалаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ дар Осиёи Марказӣ ва махсус дар ҷумҳурияҳои Ўзбекистон, Туркманистон дида мешавад, обанбори Роғун якҷоя бо обанбори Норақ имконият медиҳад, ки ба ҳалли ин масъала кӯмак расонад. Масалан, имконият медиҳад, ки зиёда аз чор млн. гектар заминҳои аз об танқисӣ мекашидагиро як дараҷа таъмин намояд ва иловатан 350 ҳазор гектар заминро азхуд кард.³²

Лоиҳаи маҷмуаи неругоҳи барқи обии Сангтӯда, чун дигар неругоҳҳои электрикии Вахш дар институти “Средазгипропроект” тайёр карда шудааст. Каме поёнтар аз неругоҳи Сангтӯда, сохтмони НБО-и Шӯробод дар назар дошта шуда буд, ки он ба ҷараёни сохтмони энергетикӣ ва ирригатсионии маҷмуавии Вахш хотима дод.

Пленуми октябрии (соли 1984) КМ ҲКИШ масъалаи “Барномаи дурнамои мелиоративӣ, баланд бардоштани маҳсулнокии истифодаи заминҳои тахту ҳамворгашта, фонди истеҳсолии мамлакатро пурқувват кардан”-ро мавриди муҳокима қарор дод. Ва ин форуми ҳизбӣ як давраи васеи инкишофи ирригатсия ва мелиоратсияро дар мамлакат оғоз намуд. Дар ҳуҷҷатҳои пленум ба таври мухтасар самти асосии аз ҷониби мелиортсия сермаҳсул кардани ҳосилнокии хоҷагии кишоварзӣ нишон дода шудааст. Дар он зикр карда шудааст, ки аз давраи пас аз пленуми майии КМ ҲКИШ (соли 1966) майдони заминҳои мелиоратсия карда шуда аз 17 то ба 33 млн. гектар афзудааст. Аз

³² Коммунист Таджикистана, 1987. 29 дек.

ҷумла, 19 млн. гектар заминҳои обёришаванда ва 14 млн. гектар заминҳои хушк карда шуда, онҳо дар он давра се ҳиссаи маҳсулоти хуруквории мамлакатро медоданд.³³

Пленуми октябрии КМ ҲКИШ маҳсулнокии заминҳои обёришавандаро ба эътибор гирифта тавсия дод, ки суръати сохтмонҳои ирригатсиониро дар ҷумҳуриҳои Осиёи Марказӣ ва Кавказ тезонида шавад.

Дар солҳои 80-уми асри XX дар Тоҷикистон иншооти ирригатсионӣ хусусияти нисбатан калонро ба худ гирифт. Ин иншооти бузурги ирригатсионии обёрӣ ва азхудкунии дашти Данғара буд. Калиди асосии иншооти ин ҷо сохтмони нақби ирригатсионии Данғара буд, ки дарозияш 14 км.-ро ташкил мекард.

Иншооти азими хоҷагии об инчунин яке аз бахши асосии ташаккули комплекси территориявӣ - истеҳсолии ҷанубии Тоҷикистон хизмат мекунад. Дар миқёси собиқ Иттифоқ нақби ирригатсионии Данғара яке аз калонтарин иншооти гидротехникӣ ба ҳисоб мерафт.

Дар кори лоиҳакашии иншооти обёрӣ ва азхудкунии дашти Данғара мутахассисони институти лоиҳакашии “Таджикгипроводхоз” Ҷанӯз дар охири солҳои 50-ум ба кор оғоз карда буданд. Аввалин муҳандисони асосии лоиҳа Пудов В.Н., Колесников А.И. Чкалов В.П. буданд, ки дар зарфи чандин сол ҳаёт, таҷриба ва дониши худро ба кори инкишофи минбаъдаи корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ дар Тоҷикистон бахшида буданд.³⁴

³³ Коммунист. 1984. № 16. С. 12-13.

³⁴ Сельское хозяйство Таджикистана. 1986. № 7.- С. 11.

Институтҳои лоиҳакашии мамлакати шуроҳо роҳҳои гуногуни азхудкунии дашти Данғара ва вобаста ба он нақби ирригатсионии аз ҷиҳати гидрогеологӣ калон ва ниҳоят мураккабро кор карда баромаданд.

Соли 1968 корҳои ҷустуҷӯӣ дар нақби ирригатсионӣ оғоз ёфт. Дар назди ташкилоти умумииттифоқии “Гидроспетстрой» вазифаи дар шароити ниҳоят душвори геологӣ барпо кардани иншооти нодири гидротехникӣ меистод.

Дар ин ҷо моҳи октябри соли 1969 аввалин таркишҳо дар ҷои даромад ва пештоқи минбаъда, ки корҳои ниҳоят душвор ва заминӣ дар пеш буда ба амал омад. Дар ибтидо чунин корҳо аз ҷониби идораи сохтмони тоҷикистони “Гидроспетстрой» бурда мешуд. Сохтмони иншооти зеризаминӣ соли 1970 ва тирамоҳи соли минбаъда нақби асосии он оғоз ёфт. Нақби ирригатсионии Данғара бо нодирии хеш диққати мутахассисонро ба худ ҷалб намуд. Дар таърихи сохтмонҳои гидротехникии ватанӣ ба ин монанд иншоот дида намешуд. Ва ҳатто дар таҷрибаи ҷаҳонӣ низ ба чунин иншооти калони гидротехникӣ баъзан наздик дида мешуду халос. Ба ин андеша чунин факту рақамҳо шаҳодат медиҳанд: дарозии нақб бе коркарди ёрирасон 13 813 м., бо ёрирасон зиёда 17 км.-ро ташкил мекард. Дар пеш вазифа меистод, ки 1,5 млн. кубометр ҷинсҳои кӯҳиро бароварда, 150 ҳазор кубометр бетон рехта, 20 ҳазор тонна конструксияи металлӣ ва арматур васл карда шавад. Баҳри иҷрои чунин вазифаҳои зиёду сангин моҳи апрели соли 1972 идораи махсусгардондашудаи иттиҳодияи умумииттифоқии “Гидроспетстрой»-и Данғара, ки

сонитар дар шаҳрчаи коргарии Себистон ҷойгир шуд, ташкил гардид.³⁵

Шароити гидрогиологӣ ва геологии маҳал, норасоӣ ва саривақт таъмин накардан бо маҳсулоти сохтмонӣ, нарасидани кадрҳои баландихтисос, кормандони муҳандисӣ-техникӣ, вазъияти номусоиди маданӣ-маишӣ, баъзе камбудиҳо дар лоҳиакашӣ, дуруст ба мақсади асосӣ истифода набурдани моликияти давлатӣ ва чандин дигар камбудиҳои ҷойдошта сабаби ба амал омадани баъзе душвориҳо дар рафти кор гардиданд.

Ба ҳамаи чунин камбудиҳо нигоҳ накарда, дар назди коллетииви сохтмончиён, кормандони муҳандисӣ-техникӣ, вазифаи муқаддас, яъне корҳои нақбканиро бо тамоми қувва тезонида мешуд. Қабл аз ҳама лозим буд, ки кадрҳои баландихтисос нақбканон, васлгарон, бетонрезон ва дигар мутахассисони корҳои кӯҳканиро дар вақташ таъмин кардан шарт ва зарур буд.

Ба коргарони чунин иншооти нодир лозим буд, ки якчанд масъалаҳои душвори техникиро ҳаллу фасл намоянд. Ба ҷузъ душвориҳои ба пеш омада, дигар душворӣ дар он зоҳир мегашт, ки когарони маҳаллӣ таҷрибаи иҷро кардани чунин корҳои мураккабро надоштанд. Дар ҳолати корҳои тайёри дар шахтаи дуҷум сохтмончиён ба монетаи ҷиддӣ дучор гаштанд. Ҷинсҳои кӯҳӣ ноустувор буданд. Дар чунин вазъият коллективи сохтмончиён маҷбур шуданд, ки нақбканиро муваққатан боздошта, дар ҷустуҷӯи ва ҳалли техникий масъалаи муҳим шаванд. Барои чунин ҷои хавфнокро гузаштан ба сохтмончиён лозим буд, ки хоки мулоимро дар доираи ҷоҳ ях кунонида сипас ба кори минбаъда шуруъ намоянд. Дар иҷрои чунин

³⁵ Коммунист Таджикистана, 1986. 31 окт.

вазифа ба сохтмончиён лозим буд, ки якуним сол вақти худро сарфи ин кор намоянд. Ин воқеа ҳам яке аз сабабҳои кашол ёфтани муҳлати сохтмон гардид.

Ба инкишофи минбаъдаи қорҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, сохтмони иншооти бузурги гидротехникӣ аз ҷумла нақби Норак қарорҳои пленуми XV апрелии (соли 1974) КМ ҲК Тоҷикистон мусоидат намуд. Дар ин форуми ҳизбӣ вазъияти обёрии заминҳои нав дар ҷумҳурӣ мавриди муҳокима қарор гирифта, камбудиву норасоихоро дар фаъолияти ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагии об нисбат ба масъалаи роҳбарӣ ба қорҳои ирригатсионӣ, мелиоративӣ ва азхудкардани заминҳои нав нишон дода шуд. Масъала дар сари он аст, ки аз ҷониби онҳо доир ба сарфакорона ва ба ҷойи таъиншуда истифода набурдани маблағи давлатӣ, техника, ҷо ба ҷо намудани кадрҳо камбудии роҳдода, ба дароз гардидани муҳлати ба истифода додани иншооти ирригатсионӣ оварда расонд. Чунин камбудиву норасоӣ сабаби вақти муқарраршуда аз худ накардани заминҳои нав шуданд.

Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об, трести "Таджикцелинстрой", ташкилотҳои маҳаллии ҳизбӣ ва шуравӣ сари вақт ва ба таври лозимӣ ба сохтмони иншооти хоҷагии об назорат карда натавонистанд, ки бисёри онҳо ба вақти муайянгардида ба қор адохта нашуда, сифати паст доштаанд. Баъзан сохтмонҳои ирригатсионӣ ва азхудкардани заминҳои нав, ба таври комплексӣ сурат намегирифт, ба истифода додани хонаҳои истиқоматӣ ва маданӣ-маишӣ низ ақиб мемонд.

Соли 1975 ҷойгир намудани участкаи бешиддати нақби Данғара ба воситаи қаторкӯҳҳои Вахш қормандони трести "Гидроспетстрой" оғоз намуд. Бо

ҳамин навбати дуҷуми сохтмони нақби ирригатсионӣ сар шуд.

Моҳи апрели соли 1975 коллективи бисёрмиллати сохтмончиён сарбанди нақбро ба охир расониданд. Сохтмони нақби ирригатсионии Данғара дар таҷрибаи гидротехникии ватанӣ ва иншооти техникӣ, сохтмони ниҳоят душвор ба назар мерасид.

Дар солҳои 70-ум ва давраи минбаъда дар ҷараёни сохтмони чунин гидротехникаи аз амал таҷриба ва кордонии коргарон ва кормандони муҳандисӣ-техникӣ беист меафзуд. Аз шахрҳои гуногуни мамлакат мунтазам омадани техникаи нав, истифодаи методҳои прогрессивии меҳнат бригадаҳои нақбканонро водор мекард, ки ба кори худ масъулиятна рафтор намуда, роҳҳои маҳсулнокии истеҳсолотро дарёбанд. Дар сохтмон бисёр пешқамони истеҳсолот ба воя расиданд, аз байни онҳо метавон номи аъзоёни бригадаи интернатсионалии Игор Савичро ба забон гирифт. Ин бригадаи нақбканҳо ветерани иншооти ирригатсионии Данғара буда, тамоми аъзоҳои коллектив таҷрибаи бойи корҳои кӯҳӣ ҳосил карда будаанд, ки дар бисёр сохтмонҳои ноҳияҳои гуногуни мамлакат ба даст оварда буданд. Бисёрии онҳо дар сохтмонҳои шахрҳои Донбас, Масква, Киев, Боку ва иншооти ирригатсионии Норак босамар кор кардаанд.

Соли 1979 пас аз ба кор даровардани ҳаммаи агрегатҳои неругоҳи барқӣ норакиҳо ба ёриву мадади кӯҳканҳои Данғара омаданд. Техникаи пуриқтидор ва гурӯҳи калони сохтмончиёни таҷрибаи бой дошта, барои тез кардани суръати сохтмони ин иншооти гидротехникӣ мусоидат кард.

Дар сохтмони нақб ва дигари трести “Кӯлобводстрой” набудани мувофиқат ва алоқаи

ҳамкорӣ ба фаъолияти институти лоиҳакашии “Таджикгипроводхоз”, сохтмончиёну фармоишгарон таъсири манфӣ мерасонд. Чунин методи кори трест ва фармоишгарон, инчунин вучуд надоштани нақшаи интизом, талаботи зарурӣ ва назорати ҳамешагӣ ба рафти сохтмон, корҳои ба охирнарасида дар ин трест кам нагардида, баръакс дар охири соли 1979 ба 3,0 милн. сӯм зиёд шуд.³⁶

Аммо ба баъзе камбудиҳои ҷой дошта нигоҳ накарда сохтмони ирригатсионии Данғара бо муваффақият пеш мерафт. Охири моҳи марти соли 1980 шаҳри Душанбе бесабаб ҷои гузаронидани маҷлиси илмӣ - техникий умумииттифоқӣ оид ба баланд бардоштани самаранокии корҳои илмӣ-таҳқиқотӣ дар самти баланд бардоштани мелиоратсия ва хоҷагии оби мамлакати шуроҳо интиҳоб нашуда буд. Дар ин маҷлис сухани ҷиддӣ дар соҳаи сохтмони ирригатсионии Данғара ва таҳлили таҷрибаи ғунгаштаи кормандони он мерафт. Иштироккунандагони маҷлис ба андешаи ягона омаданд, ки рушди минбаъдаи истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, бечунучаро ба инкишофи мелиоратсия алоқаи зич дорад.

Дар ин ҷамъомад дар соҳаи хоҷагии об андеша ронда, зикр карда шуд, ки дар оянда бояд диққати асосиро сарфакорона ва аз нигоҳи иқтисодӣ захираҳои оби мамлакатро истифода бурдан ба мақсад мувофиқ аст, зеро аҳоли, хоҷагии қишлоқ, саноат ва дигар соҳаҳои хоҷагии халқ сари вақт бо об таъмин карда шавад.

Дар маҷлис диққати асосӣ ба масъалаи инкишофи ирригатсия ва мелиоратсия дар Тоҷикистон дода шуд. Баромадкунандагон таҷрибаи бойи

³⁶ БВХО ва МЧТ. - Ф.25, р.12, д.164, в. 66-67.

ғункардаи ирригаторҳоро дар азхуднамудани заминҳои наву бекорхобидаи дашти Дилварзин, водии Ёвону Обикиик, Ашти Калон, Бешкент, Қародум ва заминҳои Данғара зикр намуданд. Дар ин иншоот ирригаторону мелиораторон бо олимони ҷумҳурӣ ва мамлакат, ки тавсияҳои онҳо доир ба самаранок истифода бурдани заминҳо, иншооти душвори гидротехникӣ барпо кардан, аз ҷумла нақби ирригатсионии Данғара аҳаммияти калон дошт, ҳамкории зич намуданд.³⁷

Анҷумани XXVI Ҳизби коммунисти Иттиҳоди Шуравӣ дар назди ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ, хоҷагии кишоварзии мамлакат, аз ҷумла Тоҷикистон доир ба инкишофи минбаъдаи обёрӣ, мелиоратсияи замин ва самаранок истифода бурдани захираҳои об вазифаҳои масъулиятнок гузошт. Мувофиқи “Нақшаи асосии инкишофи иқтисодиву иҷтимоии мамлакат дар солҳои 1981-1985 ва то давраи солҳои 90-ум” тарҳрезӣшуда, “азхудкунии дашти Данғара идома меёфт”³⁸.

Анҷумани XIX Ҳизби коммунистии Тоҷикистон роҳу воситаҳои мушаххаси инкишофи минбаъдаи ирригатсия, мелиоратсия ва азхудкунии заминҳои навро дар ҷумҳурӣ дар давраи панҷсолаи ёздаҳум ва умуман дар солҳои 80-ум муайян кард.

Қарорҳои анҷумани XXI Ҳизби коммунистии Иттифоқи Шуравӣ ва анҷумани XIX Ҳизби коммунистии Тоҷикистон фаъолияти меҳнатии коргарон, кормандони техникӣ ва тамоми коллективи сохтмончиёни нақби ирригатсионии Данғараро баланд кард. Аллақай тобистони соли 1981 дарозии маҷрои

³⁷ Коммунист Таджикистана, 1980. 1 апрел.

³⁸ Материалы XXVI съезда КПСС.- М., 1981.-С.194.

нақби Данғара ба 5,0 ҳазор м. расид. Ҳаҷми душвори кор дар қитъаҳои сохтмон иҷро гардид. Корҳои шарафноки иттиҳодияи умумииттифоқии “Гидроспетстрой” дар тамоми қаламрави Тоҷикистон маълуму машҳур гардид.

Дар давоми якчанд сол сохтмончиёни нақби Данғара бисёр душвориҳои ба пеш омадаи давраи корҳои тайёриро паси сар карданд. Ба ин ақида якчанд рақам шаҳодат медиҳанд. Агар соли 1980 ҳисоби миёнаи якмоҳаи кандани нақб аз 70-80 метри дарозӣ зиёд набуд, соли 1981 ин шумора ба 140-150 омада расид.³⁹

Аҳаммияти ниҳоят калон доштани нақби ирригатсионии Данғара ва бо мақсади ҳарчи тезтар ба охир расонидани сохтмонаш дар назди “Главтаджикводстрой” ва ташкилоти идоракунии махсуси “Гидроспетстрой” вазифа гузошта шуда буд, ки дар муддати наздик камбудиҳои ҷойдошта бартараф карда шавад.

Кумитаи банақшагирӣ ва Вазорати сохтмони Тоҷикистон вазифадор карда шуданд, ки чораҳои самаранок андешида, барои ба нақб сари вақт фиристонидани маводи сохмонӣ ва мошини мураккабро таъмин намоянд. Кумитаи иҷроияи Кӯлоб ва кумитаи иҷроияи ноҳияи Данғара, бояд ба таври доимӣ ёрии зарурӣ расонанд. Инчунин, барои пурра таъмин кардани сохтмон бо коргарон ва махсусан механизаторон, ба онҳо шароити зарурии маданӣ ва маишӣ таъмин кардан супориш дода шуд, то ки меҳнати истеҳсолии онҳо баланд гардад.⁴⁰

³⁹ Коммунист Таджикистана, 1980. 1 апрел.

⁴⁰ Ҳамон ҷо, 31 окт.

Колективи ташкилоти идоракунии “Гидроспетстрой” дар тамоми учаскаҳои коргарӣ байни бригадаю звеноҳо мусобиқаи сотсиалистиро васеъ ба кор андохта, натиҷаҳои ҷашмраси истеҳсолиро ба даст дароварданд. Дар байни бригадаи кӯҳканҳо бригадаи Игор Савич пешқадам буд. Дар ин бригада сохтмончиёни ботаҷриба ба мисли Депутати Шурои Олии Иттиҳоди Шуравӣ Искандар Шарипов, усто Виктор Сачев, Талбак Шарипов ва бисёр дигарон, ки дар рафти кор соҳиби панҷ ва шаш мутахассис гаштанд. Дар идора ҳар моҳ як маротиба натиҷаи мусобиқаи сотсиалистӣ ҷамъбаст шуда, ғолибон бо мукофотҳо сарфароз мегаштанд.⁴¹

Мусобиқаи сотсиалистӣ дар дигар идораҳои сохтмони ирригатсионии Данғара низ авҷ мегирифт.

Вақте ки 31 март соли 1983 дар самти нақби ирригатсионии Данғара таркиши саҳт ба амал омад, дар хусуси ғалабаи меҳнатии сохтмончиёни гидротехникӣ хабар дод. Пас аз таркиш ба нақби нақбканҳо аз бригадаи В.Тсарков идораи “Таджикспетстрой» ворид шуданд. Аз дигар тарафи нақби ба суи онҳо метросозони Белоруссия, бо бригадаи набққан рӯ ба рӯ шуданд. Ҳамин тавр, дар охири март соли 1983 ба дарозии 4692 метр зери замин роҳ кушода шуд.⁴²

Дар кори сохтмони нақби Данғара меҳнаткашони ҷумҳурияҳои иттифоқӣ Федератсияи Россия, Ёзбекистон, Қирғизистон, Белорусия ва ғайра ёриву мадади зиёд расониданд. Ба Данғара нақбканон аз Шарқи Дур, аз Норилск, Тула, Қалмиқия ва ғайра

⁴¹ Коммунист Таджикистана, 1983. 2 апр.

⁴² Коммунист Таджикистана, 1983. 2 апр.

омаданд ва ҳамаи онҳо меҳнати зарбдоронаи шабонарӯзӣ нишон доданд. Сохтмони нақби ирригатсионии Данғара ба иншооти соф интернатсионалӣ табдил ёфт, ки дар он ҷо намояндагони 30 миллату халқиятҳо даст ба даст дода заҳмат мекашиданд. Қаҳрамони асосии сохтмон нақбканони бригадаи Владимир Тсарков ва Василий Савченко буданд, ки бори нахуст дар вақти кушодани гузаргоҳи дутарафа бо ҳам вохӯрданд.

Кор дар дигар қитъаҳо бо тамоми қуват мерафт. Натиҷаи беҳтаринро бригадаҳои Юрий Попков, Гарика Чимбелман, Николай Якунов, Геннадия Валиев ва бисёр дигарон ба даст оварданд.⁴³

Пас аз пленуми апрелии (соли 1985) КМ ҲКИШ Ҳизби коммунистии Тоҷикистон ва ҳукумати ҷумҳурӣ, ташкилотҳои маҳалии ҳизбӣ ва шуравию хоҷагии кишоварзӣ ба масъалаи ба таври комплексӣ ҳал кардани сохтмонҳои хоҷагии об, аз ҷумла иншооти нақби ирригатсионии Данғара ва дар ҳудуди вай азхудкардани заминҳои наву бекорхобида диққати ҷиддӣ доданд.

Дар кори сохтмони нақби ирригатсионии Данғара ва мелиоратсияи замин саҳми комсомолону ҷавонон ниҳоят калон аст. Қариб дар ибтидои сар кардани кори сохтмони нақби ирригатсионии ин корзори муҳим ҳамчун иншооти зарбдори комсомолии ҷумҳуриявӣ эълон гардид. Бо даъвати ҳизбу давлат дар кори иншооти азими гидротехникӣ на ин ки аз ҷумҳуриамон, балке аз тамоми гӯшаву канори мамлакати шуроҳо дастаҳои зиёди комсомолону ҷавонон бо ихтисосҳои гуногун ба ин ҷо омаданд.

⁴³ Правда. 1993. 1 апр.

Ҳаминро бояд ёдрас шуд, ки дар байни коркунони маҳаллӣ аз ҷиҳати иҷтимоӣ-касбӣ як дигаргунии сифатӣ ба амал омад, яъне як зумра сохтмончиён - кӯҳканҳо пайдо шуданд, аммо онҳо маълумоти муҳандисӣ надоштанд. Доир ба ин масъала масковиягӣ, хатмкардаи Донишгоҳи ба номи Патрис Лумумба Куликов С., ки барои иштирок ба сохтмони нақби Данғара омада буд, дар мизи мудаввари маҷаллаи “Агитатори Тоҷикистон” соли 1985 дар баромадаш гуфта буд: “Дар ин ҷо дар ду соли кориам бо ҷавонони тоҷик дӯстӣ пайдо кардам. Бисёре аз онҳо собиқаи корҳои зеризаминии 10 сола ва аз он ҳам зиёд доранд. Онҳо таҷрибаи зиёди кӯҳканӣ доранд. Аммо ҳамкорони ман Наврӯз Бобоев, бародарон Раҷаб ва Сабзалӣ Шоназаровҳо ва ба онҳо монанд ҷавонон маълумоти махсуси кӯҳӣ надоранд. Умуман, дар идораи сохтмонӣ аз байни намоёндагони миллати таҳҷой муҳандисон хеле каманд. Вақте ки савол медиҳам, ки чаро нахондед, мегӯянд, дар ҷумҳурии мо то имрӯз ягон мактаби олие нест, ки мутахассисони соҳаи корҳои кӯҳиро тайёр намояд”.⁴⁴

Дар охири моҳи октябри соли 1986 шоҳроҳи 14 километрии зеризаминӣ, барои оби Вахшро ба заминҳои ташналаби дашти Данғара баровардан кушода шуд. Барои таъмини чунин ғалабаи бузург ҳазорҳо авлод, одамони синну соли гуногун, ихтисос, миллат, коргарон, коркунони муҳандисӣ-техникӣ, хизматчиён, садҳо заводҳо, ташкилотҳо, корхонаҳо, муассисаҳои илмӣ мамлакати шуроҳо саҳми худро гузоштанд.

Кумитаи Марказии Ҳизби коммунистӣ, Раёсати Шурои Олӣ ва Шурои Вазирони Ҷумҳурии

⁴⁴ Агитатор Таджикистана. 1985, № 18. С. 16-17.

Тоҷикистон, иштироккунандагони давраи аввали ба кор сар кардани комплекси нақби ирригатсионии Данғараро табрик намуданд.

Ба муносибати сар додани оби Вахш ба дашти Данғара 4 ноябри соли 1986 дар баромади пештоқи назди деҳаи Оқсу митинги тантанавии меҳнаткашони ноҳия доир гардид, ки дар он нақбканҳо, васлкунандаҳо, лоиҳакашҳо, ба кор андохтагон, коркунони совхозҳо, намояндагони ҳизбӣ, шуравӣ, ташкилотҳои иттифоқи касаба, комсомол ва собиқадорони сохтмонҳои гидротехникӣ ҷумҳурӣ ширкат варзиданд.

Сохтмончиёни комплекси хоҷагии оби Данғара дар кори дигаргунии сохтори иҷтимоии аҳолии маҳаллӣ кӯмак расонданд. Дар марказ ва гирду гӯшаи ноҳияи Данғара ҳама вақт нарасидани кадрҳои ихтисосманд ҳис мешуд. Ба шарофати сохтмони нақб аз байни мардуми маҳалӣ васлгарони моҳир, бетонрезон, нақбканон, сохтмончиён ва ғайра ба майдони истеҳсолот баромаданд. Аз байни онҳо метавон номҳои васлгар Шамсуллоев Т., бетонрезон Шарипов К, Табаров Х. ва бисёр дигаронро ном гирифт.⁴⁵

Сохтмони нақби Данғара, ба ҷузъ якчанд вазифаҳои хоҷагиву иқтисодӣ, барои ҳаллу фасл кардани чандин вазифаҳои иҷтимоӣ ва техникиро низ иҷро намуд. Дар ҳамин муддат идораи махсусгардонии Данғара “Гидроспетстрой” аз як ташкилоти наонқадар калон ба корхонаи калони истеҳсолӣ табдил ёфт. Аз байни мардуми таҳқоӣ коргарони баладихтисос ба воя расид, ки он таркиби иҷтимоии синфи коргарро дигар намуд.

⁴⁵ Коммунист Таджикистана. 1986. 30 сент.

Зиёда аз сад корхонаву ташкилотҳо, муассисаҳо, лоиҳакашӣ, конструкторӣ, ҷустуҷӯӣ, сохтмонро бо таҷҳизот, бо мошинҳо, механизмҳо, қисмҳои эҳтиётӣ, материалҳо, лоиҳаи ҳуҷҷатҳо ва ғайра таъмин мекарданд.

Бисёр мутахассисон бо меҳнати фидокоронаи хеш на танҳо дар байни коллеживи комплекси иншооти Данғара эътибор пайдо карданд, инчунин дар тамоми қаламрави ҷумҳурӣ обрӯяшон афзун гардид. Масалан, бригадири бетонрезон Манон Абдурахимов соҳиби ордени “Байрақи Сурхи Меҳнат” ва медали “Барои меҳнати шоён” гардид. Ӯ ҳарду ин мукофотҳоро барои меҳнати диловаронааш дар сохтмони нақби ирригатсионии Данғара шарафманд шудааст.

Ин ғалабаи аввали сохтмончиёни нақби ирригатсионии Данғара аз ҷониби ҳизбу ҳукумат баҳои сазовор дода шуд. Ҳоло дар пеш навбати дуҷум ва сеюми сохтмон истодааст. Аммо барои пурра ба кор андохтани навбати дуҷуму сеюми ин иншоот шароитҳои вазнини ҳарбӣ-сиёсӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон сабаб гардид.

Дар мавзеи ҷанубии Тоҷикистон солҳои 70-ум ва ибтидои солҳои 80-уми асри XX баҳри обёрӣ ва азхудкардани дашти поёноби водии Кофарниҳону Бешкент муборизаи мардумӣ оғоз меёбад. Обёрии водии Бешкент дар он вақт яке аз корҳои бузурги ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дар солҳои панҷсолаи даҳум ва ёздаҳум дар ҷумҳурӣ маҳсуб меёфт. Бояд зикр кард, ки ҳанӯз солҳои 50-ум ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагиҳои кишоварзӣ, институтҳои ҷустуҷӯӣ ва лоиҳакашӣ масъалаи обёриву азхудкунии ин водии хушк беамалро ба миён гузошта буданд. Аммо дар натиҷаи сохтмонҳои зиёду калони аҳаммияти хоҷагии халқдоштаи ҷумҳурӣ, нокифоя вучуд доштани

пойгоҳи моддӣ-техникӣ, кадрҳои баландихтисосу муҳандисӣ ва техникӣ имконияти ба таври комплексӣ обёрӣ ва азхудкардани ин водӣ вучуд надошт. Дар ин давра танҳо имконияти бурдани корҳои ҷустуҷӯӣ ва тартиб додани лоиҳаи техникӣ ва иқтисодӣ вучуд дошту халос.

Аз охири солҳои 50-ум сар карда, ташкилотҳои обу хоҷагии ҷумҳурӣ бо ёриву мадади муттаҳассисони шинохтаи Иттифоқи Шуравӣ, як иншооти на он қадар пуриқтидори ирригатсионӣ сохта шуд, ки он ба ибтидои азхудкунии заминҳои бекорхобидаи водии Бешкент асос гузошт. Моҳи майи соли 1959 ба муносибати иншооти ирригатсионии 30 километраи Бешкент КМ ҲК ва Шурои Вазирони Тоҷикистон ба унвони ҳизби ноҳиявии Шаҳритӯс, кумитаи иҷроия, идораи сохтмони №4 ва трести “Таджикгидрострой” телеграммаи табрикӣ раҳой намуда, дар он онҳоро ба муносибати сохтмони канал, ки хишти аввали обёрии заминҳои навро асос гузошт, табрик намуданд.⁴⁶

Дар натиҷаи пеш аз муҳлат ба кор даровардани канал хоҷагиҳои ноҳияи Шаҳритӯс аллакай дар соли 1959 имконияти азхудкардани 2 ҳазор гектар заминҳои корамро ба даст дароварданд.

Қорҳои нисбатан васеъ ва комплекси обёрӣ ва мелиоративии водии Бешкент дар солҳои панҷсолаи даҳум оғоз ёфт. Сохтмони иншооти аҳаммияти муҳимми хоҷагии об, иҷтимоӣ, маданӣ –маишӣ дошта, дар қарорҳои анҷумани XXV ҲКИШ ва анҷумани XVIII ҲК Тоҷикистон ба назар гирифта шуда буд. Лоиҳаи обёрӣ кардани водии Бешкент аз ҷониби кормандони Институти “Таджикгипроводхоз” бо

⁴⁶ БДТН ҶТ.- Ф.3, р. 143, д.. 40. В. 73

сарвари муҳандиси ботачриба В. Беляев тартиб дода шуда буд.⁴⁷

Арзиши сохтмони иншооти гидротехникӣ 93, 9 млн. рублро ташкил мекард. Навбати якуми системаи обёрӣ 12 560 гектар ва наvbати дуюми он 6300 гектар замини водии Бешкентро дарбар мегирифт.⁴⁸

Дар солҳои паҷсолаи даҳум ба ҳаёт тадбиқ кардани лоиҳаи аз ҷониби Институти “Таджикгипроводхоз” тартиб дода, амалӣ гардида, корҳои обёриву азхудкардани водии Бешкент дар доираи васеъ бурда мешуд. Аллакай дар охири солҳои 70-ум сохтмони сарбанди хоҷагии об ба охир расида, аз он оғози худро каналҳои марказӣ гирифта, натавон ба заминҳои навро обшор мекард, балки заминҳои кӯҳнаи қор қардшудаи ноҳияҳои Шаҳртӯсу Қабодиёнро низ аз об таъмин наамуд. Соли 1978 аз 46 километри ба нақша гирифта 32 километри канали асосии Бешкент сохта шуда буд.

Сохтмони канали магистрاليи Бешкент дар шароити ниҳоят вазнини табиӣ пеш бурда мешуд. Дар сохтмони он саҳми аз ҳама намоёнро коллективи идораи сайёри механиконидашудаи (ПУМР № 39), ки соли 1977 дар ҳайати “Бешкентводстрой” созон дода шуда буд, гузоштааст.

Дар ҷараёни сохтмони канали қалон нарасидани техника, материалҳои сохтмонӣ ва кадрҳои механизаторӣ, муҳандисӣ-техникӣ ва фактҳои тез – тез ба иншооти обёрии дигар сарф кардани техника ба қори иншоот ба таври манфӣ таъсир мерасонд. Дар шохроҳи канал қитъаҳои буданд, ки ба қувваҳои иловагии қоргарӣ эҳтиёҷ доштанд. Масалан, дар яке аз

⁴⁷ Тоҷикистони Советӣ. 1976. 16 март.

⁴⁸ Тоҷикистони Советӣ. 1976. 16 март.

қитъаҳои дарозияш беш аз як километр буд, ки мебоист дар ҷои сахту санглох, ки чуқуриаш 20 м. ва бараш 160 метрро ташкил мекард, каналро кофтан лозим буд. Барои ҳамин ҳам дар зарфи якуним сол коллективи трести “Бешкентводстрой” ва идораи сохтмони “Ёвонводстрой” заҳмат кашиданд. Инчунин, ба ёриву мадади сохтмончиён як гурӯҳи наонқадар калони “Союзвзривпром” омад. Дар ин корзор зиёда аз 40 мошинҳои заминканӣ, экскаватору булдозерҳо сафарбар карда шуда буд.⁴⁹

Ба камбудиву норасоиҳо нигоҳ накарда коллективи сохтмончиёни номбаргардида дар охири панҷсолаи даҳум сохтмони иншооти канали магистрально ба итмом расонида, онро ба истифодабарӣ супориданд, бо ҳамин яке аз муҳимтарин давраи корҳои ирригатсионӣ- мелиоративиро дар ҷануби Тоҷикистон ба итмом расониданд.

Дар ҳамин давра дар комплекси иншооти ирригатсионӣ ва азхудкардани заминҳои бекорхобидаи водии Бешкент 2400 сохтмончиён, коркунони муҳандисӣ-техникӣ, намояндагони ҳизбиву шуравӣ, муассисаҳои хоҷагии об, миллату халқиятҳои мамалакат дӯстона қору ғайолият мекарданд. Қору ғайолияти якҷояи онҳо ба он сабаб гардид, ки аз байни коргарони маҳалӣ як зумра коргарони баландихтисос, мутахассисони муҳандисӣ-техникӣ ва кадрҳои таҷрибаноки роҳбарикунунда ба саҳнаи истеҳсолот баромаданд.

Сохтмони ҷунин корзори бузурги комплексӣ оид ба обёрӣ намудани заминҳои ташналаби водии Бешкент як гурӯҳи пешқадамони истеҳсолотро ба майдон овард, ки номи онҳо дар тамоми Ҷумҳурии Тоҷикистон вирди

⁴⁹ Коммунист Таджикистана. 1978. 12 ноябр.

забони мардум гардидааст. Ба онҳо қабл аз ҳама номи бригадири васлкунии сохтмон Попов А., бригадири мошини заминкобӣ Акинов В., ронандаи булдозер Бобоев Р. ва бисёр дигаронро ба хотир овардан ҷои аз аст.⁵⁰

Дар натиҷаи меҳнати бисёрсолаи диловаронаи сохтмончиён ва махсусан коллективи трести “Бешкентводстрой” дар охири солҳои 70-ум ва аввали солҳои 80-ум дар резишгоҳи дарёи Кофарниҳон баробари иншооти канали калони сарбанд барпо карда шуд. Об аз сарбанд бо ду канали асосии Бешкент ва Қубодиён ҷорӣ гашта, аввалаш заминҳои навро обшор мекунад ва дуюмаш шабакаҳои обёрии заминҳои кӯҳнаро пурра мекунад. Каналҳои Қибла, Катта ва Ҳаёти Нав дар вақти авҷи гули растанӣ ва алалхусус пахта камбудии обёриро буд мекунанд.

Барои он ки об ба заминҳои наву кӯҳна расад, бояд 24 иншооти калони ирригатсиониро, ки ба ҳар кадоми онҳо зиёда аз 100 ҳазор сӯм маблағ сарф шудааст самаранок истифода бурда шавад.

Дар ибтидои солҳои 80-ум дар водии Вахш канали калони Тошработ сохта шуд, ки ибтидои худро аз нуругоҳи Сарбанд гирифта, ҳазорҳо гектар заминҳоро обшор карда, бисёр масъалаҳои хоҷагии обро ҳал мекард. Ин иншооти калони ирригатсионӣ давоми он қорҳои бузурги энергетикӣ ва мелиоративие, ки иҷроиши онҳо ҳоло солҳои 50-ум оғоз ёфта буд. Лоиҳаи техникийи канали калонро институти “Таджикгипроводхоз” қор карда буд. Дар лоиҳа пешниҳод шуда, ки иншооти канали калон, ки дарозияш 31,3 км. барои обшори заминҳои нави мавзеи Тошработ равона карда мешавад.

⁵⁰ Тоҷикистони Советӣ. 1980. 1 июн.

Обанбори канали калони Тошработ дар тарафи чапи неругоҳи Сарбанд чой гирифтааст. Ин канали ирригатсионӣ аз аввал саркарда то охир бо семент андова карда шудааст, ба он хотир ки оби канал беталаф ба заминҳои қорам рафта расад. Чунин метод роҳи ба таври эҳтиётқорона ва сарфақорона истифода бурдани об ва сари вақт онро дар заминҳои қорам истифода қардан хизмат мерасонад. Аз рӯйи лоиҳа тамоми иншооти гидротехникии водӣ бояд автоматӣ қарда шаванд.

Дар қисми “Истифодаи техникӣ” дар лоиҳа гуфта шуда буд, ки барои ба таври лозимӣ истифода бурдани техника аз тарафи рости канал роҳи истеъмоли сохта, иншооти гидротехникӣ автоматӣ қарда шуда, хати алоқа қашида шавад. Нархи сохтмон 3561,12 ҳазор сӯм, аз ҷумла қорҳои сохтмонию васлкунӣ 3203,46 ҳазор сӯм. Вақти қардонидани ин хароҷот 13,2 сол муайян қарда шуда буд.⁵¹

Мавқеи муҳимро дар инқшофи ирригатсия ва ҳалли дигар масъалаҳои хоҷагии об ташаккули системаи энергетикӣ ва ирригатсионии Осиёи Марказӣ мебозид. Солҳои 80-ум дар қорқарди лоиҳаи “Гипропроект”, “Энергосетпроект”, Институти “Гидроводхлопок” ва филиалҳои онҳо, ташкилотҳо ва институтҳои ИҶШС ва Осиёи Марказӣ ба нақша гирифта шуда буд, ки дар сарҳади ин минтақа ташаккули комплекси энергетикӣ ва ирригатсионӣ барпо қарда шавад, то ки масъалаҳои иқтисодӣ, техникӣ ва иҷтимоии хоҷагии халқи ҷумҳурияҳои Ёзбекистон, Тоҷикистон, Қирғизистон ва ҷанубии Қазоқистон ҳал қарда шавад. Масъалаи барпо қардани чунин комплекс ниҳоят душвор буд ва барои ҳамин ҳам

⁵¹ БВХО ва М. УТ,Ф.27, Д.12,В.826(6), в.97.

ба хулоса омада шуд, ки иҷроиши он давра ба давра ҳаллу фасли худро меёбад.⁵²

Масъалаи дигари муҳимми ҳалли вазифаҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ ба таври сарфакорона ва устокорона истифодаи обҳои зеризаминӣ барои обшор намудани ҳазорҳо гектар заминҳои хушку обталаб маҳсуб буд.

Дар солҳои 70-80 уми асри сипаригашта ташкилотҳои хоҷагии об ба масъалаи истифодаи самараноки обҳои зеризаминӣ барои обшор кардани заминҳои нав ва беҳтар кардани ҳолати обталабии заминҳои қаблан ба кор андохта диққати махсус медоданд. Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҷою мавқеи ҷой гирифтааст, ки обҳои зеризаминӣ ва ба боло рӯй задан ниҳоят фаровонанд, зеро дар ин макон чунин дарёҳои калони Осиёи Миёна Амударё ва Сирдарё ташаккул ёфтаанд.

Дар Ҷумҳурии Тоҷикистон вуҷуд доштани захираҳои фаровони обҳои зеризаминӣ ва рӯизаминӣ сабаби объективии имрӯз ва минбаъд инкишофи хоҷагии халқ ва қабл аз ҳама заминҳои обёришаванда мебошад. Дар замони имрӯза ва минбаъд ҳам дурнамоии инкишофи маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ чун қаблан дар пешрафти истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, умуман дар иқтисодиёти ҷумҳурӣ ба обёрӣ така карда, ҷои намоёнро ишғол менамояд.

Дар шароити ҷумҳурӣ баробар тақсим накардани захираҳои об, аҳоли, саноат ва истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, дар баъзе ноҳияҳои ҷумҳурӣ дар шароитҳои номусоид омадани обу ҳаво кам шудани оби қабати болои замин ҳис карда мешавад. Дар ин

⁵² Ҳамон ҷо. - д. 826 (б), в. 97.

ҳолат ҳамчун манбаи сарчашмаи обёрии изофа обҳои зерзаминиро ба кор бурдан ба мақсад мувофиқ аст.

Роҳи аз чоҳҳо кашида баровардани об якбора имконият медиҳад, ки вазифаи дуёми аз он ҳам зиёдтар аҳаммият дошта, яъне беҳтар кардани ҳолати мелиоративии заминро таъмин мекард. Масалан, соли 1977 85 ҳазор гектар заминҳо аз оби зери заминӣ шура заданашон аз имкон берун набуд.⁵³

Агар дар ҳамин вақт майдони заминҳои обёришаванда 600 ҳазор гектар бошад, обҳои зеризаминӣ ҳамагӣ 16,6 ҳазор гектар заминро обшор мекард, ё каме аз 3 %-ро ташкил менамуд. Аммо аҳаммияти обҳои зеризаминӣ аз обшор кардани хоҷагии кишоварзӣ дар чанд мавзеҳои табиӣ хоҷагӣ айнаи муддаост. Инро дар системаҳои обёришавандаи вилоятҳои Ленинободу (ҳоло Суғд), Кӯлоб, мушоҳида карда мешавад, ки дар баъзе мавзеҳои деҳқонӣ дар ин хусус норасоӣ дида мешавад. Дар ҷумҳурӣ 93 чашма истифода бурда мешавад ки 10 ҳазор гектар заминро бо об таъмин мекард. Шумораи чоҳҳои амалкунанда барои баланд бардоштани заминҳои обёришаванда ва қубурҳои захбур дар Тоҷикистон шумораашон ба 900 расид ва имконият медиҳанд, ки 6,6 ҳазор гектар заминро бо об таъмин карда, вазъияти системаҳои обтаъминкуниро дар 13,3 ҳазор гектар беҳтар намуда, дар майдони 36,2 ҳазор гектар қубурҳои захбур гузаронида шавад.⁵⁴

Ҳамин тавр, дар зарфи солҳои 60-80-уми асри XX ба баъзе камбудию норасоиҳо нигоҳ накарда, меҳнаткашони Тоҷикистон дар кори амалӣ намудани сиёсати аграрӣ муваффақиятҳои шоёнро ба даст

⁵³ БВХО ва М.- Ф. 27, р.12, д.832, в. 127.

⁵⁴ БВХО ва М. ҚТ.- Ф. 27, р.12, д.832, в. 128.

оварданд. Дар самти сохтмони иншооти бузурги ирригатсионӣ ва гидротехникӣ муваффақиятҳои чашмрас ба даст омад. Як хусусияти махсуси чунин иншооти калон аз он иборат буд, ки асосан онҳо дар ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубии ҷумҳурӣ бунёд мешуданд, зеро ин иншоот бахши ҷудонашавандаи комплекси ҳудудию истеҳсолии ҷанубии Тоҷикистон буд ва сохтмони иншооти бузурги хоҷагии об сабаби ҳалли баъзе масъалаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва маданӣ-маишӣ низ гардид.

БОБИ II. МАВҚЕИ ОБЁРИИ МОШИНӢ

ДАР АЗХУДКУНИИ ЗАМИНӢОИ НАВ

Дар солҳои вучудияти Ҳокимияти Шуравӣ гоյаи электрикунонӣ дар тамоми қаламрави мамлакат бомуваффақият ба ҳаёт татбиқ гардид. Электрикунонӣ дар истеҳсолоти хоҷагии халқ ва, аз ҷумла соҳаи кишоварзӣ ҳамчун яке аз омилҳои ҳалкунанда маҳкам ҷой гирифта, хусусияти меҳнатро дар деҳот куллан дигар кард ва тарзи зиндагии онро тағйир дод.

Дар шароити имрӯзаи инкишофи ҷомеаи Тоҷикистон неруи барқ дар кулли ҷабҳаҳои истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ба таври васеъ истифода бурда мешавад. Дар шароити Тоҷикистон сол аз сол заминҳои тахту ҳамвор кам шуда, васеъ кардани заминҳои нави обёришаванда аз ҳисоби фонди заминҳои доманакӯҳ ва талу теппа ба миён меояд. Барои ҳамин ҳам ҳалли мусбии ин масъала бевосита ба самаранок ва сари вақт истифода бурдани қуваи барқ дар хоҷагии кишоварзӣ ба даст оварда мешавад. Аз ин ҷо дар системаи обёрӣ ва махсусан бо методи механикӣ ба ҷойҳои баландӣ баровардани об, танҳо бо қувваи барқ ба кор андохтани неругоҳҳои пурқуввати насосӣ ва обшор кардани ҳазорҳо гектар заминҳои нав ва то ин дам қорам шуда, дар ҷойҳои баландӣ ва назди кӯҳӣ амалӣ карда мешавад.

Дар ин муддат ҳарчи зиёдтар ва васеътар неруи барқ дар кулли ҷабҳаҳои ҳаёти ҷамъиятӣ истифода бурда мешавад, аз ин лиҳоз имрӯз масъалаи ба таври сарфакорона истифодаи манбаҳои гармидиҳанда ва энергетикӣ ба миён омадааст.

Дар Тоҷикистон солҳои 60-80-уми асри XX наздики ҳазор дарёҳои калон, миёна ва хурд ҷараён доштанд, аз ҳисоби тармаҳо 1,2 ҳазор километри кӯбӣ

об ғун мешудаанд. 60 %-и захираҳои гидротехникии Осиёи Марказиро дар ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон ташкил меёфт. Аз ин рӯ, имконияти ҳақиқӣ вучуд дошт, ки минбаъд дар ин макон якчанд неругоҳҳои барқӣ барпо карда шаванд. Танҳо дар дарёҳои Панҷу Вахш 21 неругоҳҳои барқӣ бунёд карда мешуд.⁵⁵

Баҳри зарурияти истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, ба қорҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ истифода бурдани неруи барқ ба болоравии истеҳсолоти ҷамъиятӣ алоқаи зич дошт. Тавре ки далелу санадҳо, факту рақамҳои боварибахш шаҳодат медиҳанд Тоҷикистон дар миқёси собиқ Иттифоқ оид ба захираҳои энергетикӣ ҷойи дуюмро ишғол мекард ва сол то сол дар ин ҷо истеҳсоли неруи барқ меафзуд. Масалан, дар зарфи 15 сол истеҳсоли электроэнергия 12 миллиард КВС зиёд шуд. Агар соли 1965 истеҳсоли неруи барқӣ 1,6 миллиард КВС-ро ташкил карда бошад, ин натиҷа соли 1980 ба 13, 6 миллиард КВС расид.⁵⁶

Аз ин ҷо, дар натиҷаи инкишофи шабакаҳои давлатии электрикии қалонҳаҷм ва зиёд шудани истеҳсолоти неруи барқӣ дар ҷумҳурияҳои Осиёи Марказӣ ва махсусан Ҷумҳурии Тоҷикистон миқёси обёрии мошинӣ васеъ мегардад. Бо ҳамин, саволи мантиқие ба миён меояд, ки чаро аз байни ҷумҳуриҳои Осиёи Миёна маҳз дар Тоҷикистон миқёси обёрии мошин зиёд мешавад. Дар ин маврид гап дар сари он меравад, ки аз солҳои 60-уми асри XX дар Тоҷикистон нисбат ба ҷумҳуриҳои номбаршуда қариб захираи заминҳои обёришавандаи табиӣ тамои шуда буданд. Дар ин маврид ягона роҳ ва шаклу методҳои баланд

⁵⁵ Правда. 1984. 26 ноябр

⁵⁶ Народного хозяйства СССР в 1980 году. Стат. ежегодник. - М., 1981.- С. 154.

бардоштани истехсолоти хоҷагии кишоварзии Тоҷикистон, ки ба он эҳтиёҷоти зиёд дошт, ба талу теппа ва доманакӯҳҳо бо роҳи техникӣ ва қувваи барқ баровардани об заминҳои наву бекорхобида азхуд ва обёри карда мешуд.

Таҷрибаи таърихӣ комилан дуруст ва ҳамаҷониба нишон дод, ки дар ҳамон айём азхудкардани заминҳои наву бекорхобида дар доманакӯҳу талу теппа бе инкишофи гидроэнергетика ва бе таъмини обу барқ аз имкон берун буд. Каналҳои худҷоришаванда мунтазам ҷои худро ба обёрии сунӣ медоданд. Барои ҳамин ҳам, ташкилотҳои маҳаллӣ ва болоии хоҷагии об бунёди обанборҳоро пеш гирифта, аз он ҷо обро ба воситаи насосҳои пурқувват ба баландиҳо бароварда, заминҳои навро ба истехсоли навҳои гуногуни хоҷагии кишоварзӣ омода мекарданд.

Дар ҳамин муддат танҳо дар Тоҷикистон майдони обёрии мошинӣ зиёда аз 236 ҳазор гектарро ташкил мекард. Неругоҳҳои насосӣ, ки барои обёрии ҳамин заминҳо хизмат мекарданд, дар муддати як сол наздики ду миллиард килловат соат қувваи барқро сарф мекарданд.

Таърихи оғоз ва инкишофи обёрии мошинӣ, бунёди неругоҳҳои обкашӣ, ки аз ҷиҳати бузургияшон натанҳо дар миқёси Осиёи Марказӣ, балки дар Иттифоқ фарқ мекарданд, дар ҷумҳурӣ аз солҳои 50-уми асри гузашта ибтидо гирифтанд. Инчунин, дар Тоҷикистон дар таҷрибаи ҷаҳонӣ бори нахуст иншооти неругоҳи насосии шинокунанда сохта шуд, ки давраҳо ва дар байнашон хусусиятҳои хоси худро доранд.

Таърихи ташаккул ва инкишофи обёрии мошиниро метавон шартан ба се давраи калон тақсим кард, ки онҳо чунинд:

Давраи аввал аз барпо шудани Ҳокимияти Шуравӣ то нимаи аввали солҳои 50-ро дарбар мегирад. Ин давра хусусияташ дар он буд, ки дар ин муддат ташаккули дастгоҳҳои насосии обёрии мошинӣ ва бунёду ба кор даровардани неругоҳҳои на он қадар калон, ки дар пояи хоҷагиҳои гидроэлектроникии колхозу байниколхозӣ ба вучуд омада буданд. Барои истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ системаи обёрии мошинӣ ва моҳияти вай дар шарити Тоҷикистон кам будани захираи замини қорам дида мешуд ва онро қаблан ташкилотҳои мутассадии хоҷагии об муайян карда, роҳҳои ҳалашро мунтазам ҷустуҷӯӣ менамуданд. Аммо дар солҳои 20-30-юми асри XX шароитҳои хусусияти объективӣ ва субъективӣ дошта барои бунёди электронеругоҳҳои бузурги давлатӣ ва байнихоҷагӣ, яъне таҳкурсии сохтмони иншооти сӯзишворӣ-энергетикӣ вучуд надошт. Ба ин нигоҳ накарда ҳанӯз дар охири солҳои 20-ум кумитаи муҳоҷирати дохилӣ ташкил шуд ва дар нимаи дууми соҳи 30-юм дар Тоҷикистон аллакай идораи обёрии мошинӣ таъсис ёфт. Ҳамагӣ дар ибтидои панҷсолаи сеюм идора 21 бинои насосҳои обкашӣ бо 46 муҳаррикии дарунсӯз, ки қуввати муайяншудаи он ба 1863 тавоноии асп баробар буд, ки дар як сония 9,25 метри кубӣ обро ғун мекард.⁵⁷

Аз ниммаи дууми солҳои 50-ум давраи дууми таърихи обёрии мошинӣ оғоз меёбад ва дар асоси электронеругоҳҳои пуриқтидор неругоҳҳои калони обёрии сунӣ бунёд карда шуд, ки ҳазорҳо гектар заминҳои ташналабро обшор мекард. Дар он замон неругоҳҳои пуриқтидори обкашӣ дар асоси

⁵⁷ Джураев С. Машинное орошение в Таджикистане. - Душанбе, 1967, С. 16.

дастовардҳои нави илмиву техникӣ, неругоҳи дар он замон дар Осиёи Миёна калонтарини Қайроққум ва “Баҳри тоҷик”, ки дар шимолии Тоҷикистон барпо карда шуданд, таъя мекард.

Давраи сеюми таърихи обёрии сунъӣ (мошинӣ) аз нимаи дуюми солҳои 60 оғоз ёфт, ки аллакай ин система ба ҷузъ Шимолии Тоҷикистон, инчунин дар ноҳияҳои Марказӣ ва ҷанубии ҷумҳурӣ ҳам ҷорӣ гардид ва суръат гирифта буд. Ташаккул ва икишофи обёрии сунъӣ дар ин ноҳияҳо бо сохтмони гурӯҳи якуми қатори неругоҳҳои барқӣ дар дарёи Вахш алоқаи ногусастанӣ дошт. Аллакай аз нимаи аввали солҳои 60 чунин неругоҳҳои барқӣ, ба мисли Шаршара, Марказӣ ва Сарбанд бунёд карда шуданд.

Инкишофи минбаъдаи обёрии сунъӣ дар ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубии ҷумҳурӣ дар арафаи солҳои 70-ум ва ибтидои солҳои 80-ум бо ҷараёни ташаккулёбии комплекси территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои ҷанубии Тоҷикистон саҳт алоқаманд буд. Дар навбати худ қисми асосии ташаккули ин комплекс иншооти чунин неругоҳҳои барқӣ, ба мисли Норак, Бойғозӣ ва оғози Роғун ба ҳисоб мерафт.

Неругоҳи калони насосӣ, ки аҳаммияти муҳими хоҷагии халқро доро буд, дар ноҳияҳои Шимолии Тоҷикистон иншо гаштаи Хоҷабоқирғони идораи системаи обёрикунанда дар майдони Самғор, дар қисми тоҷикии Мирзочӯл ва дашти Дилварзин ҷойгир аст. Ба он монанд иншооти гидротехникӣ дар водиҳои Вахш, Ёвон, Ҳисор, Лоҳур ва дигар мавзеҳои ноҳияҳои Марказӣ ва Ҷанубии Тоҷикистон сохта шуданд.

Барои азхудкардани заминҳои наву бекорхобида ва обёришаванда бештар бо роҳи обёрии мошинӣ, сохтмони якчанд неругоҳҳои электрикии пурқувват дар соҳили дарёи Вахш ва дар он замон калонтарин дар

қаламрави Осиёи Марказӣ неругоҳи электрикии ба номи “Дӯстии халқҳо” ва обанбори Сирдарёи бо номи маълуми “Баҳри тоҷин” аҳаммияти калон доштанд.

Сохтмони обанбори Қайроққум яке аз иншооти бузург буда, аҳаммияти беандозаи хоҷагии халқ дорад. Захираи заминҳои обталаб дар соҳили дарёи Сир 5,3 млн. гектаро ташкил карда, аз соҳили баҳр дар масофаи баланд ҷой гирифтааст.

Системаи обёрии Хоҷабоқирғон яке аз кўҳнатарин қисми хоҷагии об дар Тоҷикистон буда, аз ибтидои солҳои 30-юм ташкил шуда аст, ки бо ташкилшуданаш ҳамаи таърихи обёрии мошинӣ алоқаманд аст.

Ба ҳайати роҳбарияти системаи Хоҷабоқирғон шубҳаи обёрии мошинӣ амал мекард. То солҳои 50-ум неругоҳҳои насосӣ бо қувваи дизел кор мекарданд, аз ин ҷо онҳо камқувват буданд, зеро ин давраи ташаккули обёрии сунъӣ ба шумор мерафт. Обёрии мошинӣ амалан баъд аз бунёди стансияҳои пуриқтидори электрикии Фарҳоду Қайроққум, неругоҳҳои насосӣ ба воситаи қувваи онҳо ба кор дармаданд.

Дар солҳои 50-ум зарурияти ба миён омад, ки ин системаи калонтарини обтаъминкуниро мебоист васеъ кард. Институти умумиитифоқии давлатии лоиҳакашии сохтмони хоҷагии обу мелиоратсияи (Гипроводхоз), Вазорати хоҷаги кишоварзии ИЧШС вазифадор карда шуд, ки дар кори тартиб додани лоиҳаи обёрии резишгоҳи дарёи Хоҷабоқирғон саҳм гузорад. Лоиҳаи тартиб додаи институт мавриди муҳокима қарор гирифта тасдиқ гардид. Трести “Тоҷикгипрострой” бошад аз ибтидои панҷсолаи шашум сар карда, ба чунин сохтмони беҳамтои гидротехникӣ оғоз намуд.

Дар асос ва қувваи неругоҳҳои электрикии Фарҳод ва махсусан Қайроққум ва манбаи оби “Баҳри тоҷик” корҳои зиёд оид ба обёрӣ ва азхудкардани заминҳои шимолии Тоҷикистон ва ҷумҳурияҳои ҳамсояи Осиёи Марказӣ авҷ гирифт. Масалан, соли 1958 дар “Баҳри тоҷик” дар асоси қувваи неругоҳи электрикии Қайроққум ду неругоҳи электрикии шинокунандаро дар Самғору Хоҷабоқирғон сохта шуд ва якумаш обро ба баландии 54 метр ва дуюмаш ба баландии 58 метр бароварда метавонист. Чунин неругоҳҳои насосӣ дар таҷрибаи сохтмонҳои ирригатсионӣ бори нахуст буда, дар асоси “Баҳри тоҷик” ва неругоҳи электрикии Қайроққум бунёд гардиданд.

Баъд аз сохтмони неругоҳҳои насосии номбаршуда оби канали калони Фарғона ба инкишофи минбаъдаи обёрии ноҳияи Конибодом равона шуда, заминҳои дар қисми охири канал ҷой дошта, аз оби Сирдарё ба обёрии мошинӣ гузаронида шуд. Оби озод гаштаи дарёи Хоҷабоқирғон ба заминҳои обёрии худҷорӣ, ки дар сарҳади Тоҷикстону Қирғизистон ҷойгир буд, равона гардид.

Минбаъд васеъ гардидани майдони обёришаванда ва зарурияти беҳтар намудани системаҳои ирригатсионӣ қуввату тавоноии навбатиро талаб мекард. Чунин талоботро ба эътибор гирифта, Институти “Тоҷикгипрострой” соли 1959 ду юмин неругоҳи насосии шинокунандаро бунёд кард ва дар натиҷа қуввати неругоҳҳои насосии шаршараи Хоҷабоқирғон ду маротиба зиёд гардид.⁵⁸

⁵⁸ Джураев С. Машинное орошение в Таджикистане. - С.24

Хусусияти махсуси ин иншоот аз он иборат буд, ки он дар Осиёи Марказӣ сохтмони аввалин буда, ҳамчун ба сифати зидди чораҳои полойш дар каналҳои обёришаванда, омехтаи оҳану бетон ба таври васеъ рӯкаш карда мешуд. Дарозии умумии каналҳои рӯкашкарда шуда 145 км ташкил мекард.

Дар ин давра, ба ҷузъ неругоҳи насосии Хоҷабоқирғон, инчунин иншооти гидротехникии бузург ба мисли навбати дуҷуми неругоҳи обкашии Самғор ва навбати якуми Янтоқ, ки қудрати зиёда аз 10 ҳазор гектар заминҳои нав ва партовиро обшор кардан доштанд, ба кор даромаданд.

Коллективи интернатионалии “Главголодностепстрой”, ”Таджиктелинстрой» ва «Кайроққумстрой,” дар ҷараёни кор тамоми душвории ба пеш омадаро сарбаландона паси сар карда, бо меҳнати самараноки хеш дар сохтмони неругоҳҳои калони насосии дарёбоди Сирдарё саҳми арзандаи хешро гузоштанд.

Дар охири солҳои 50-ум иншооти неругоҳҳои пурқуввати насосӣ дар ноҳияҳои шимолии Тоҷикистон дар соҳаи азхудкунӣ ва обёрии заминҳои наву инкишофи минбаъдаи хоҷагии кишоварзӣ қабл аз ҳама пахтакорӣ муваффақияти бузург ба ҳисоб мерафт. Масалан, дар заминҳои мавзеи Хоҷабоқирғон дар майдони 45 ҳазор гектар кишти пахта ва дигар навъҳои истеҳсоли маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ парвариш кардан мумкин буд. Аммо то иншооти неругоҳҳои бузурги насосӣ ва нокифоя будани об танҳо аз се як қисми ин заминҳо имконияти азхудкардан доштанду халос. Бояд иқрор гашт, ки системаи амалкунандаи ирригатсионӣ барои пурра истифодаи сарчашмаҳои об мувофиқ набуд, аз ин рӯ вай азнавсозии ҷиддиро талаб мекард.

Ҳамаи чунин шароитро ба эътибор гирифта дар охири солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум корҳои ҷамъбастии хоҷагии об, бо иншооти неруғохҳои бузурги насосӣ, ки қудрати ҳалли якчанд вазифаҳои иқтисодӣ ва иҷтимоӣ-маданиро доштанд, оғоз гардид. Бунёди неруғоҳи насосии нодир дар Ҳоҷабӯқирғон, Самғор ва Дилварзин дар муддати начандон дароз бегуфтугу натиҷаи меҳнати самараноки коргарон, механизаторон ва коркунони муҳандисӣ-техникӣ, ташкилотҳои сохтмони хоҷагии об доништа мешавад.

Бисёр заҳматкашони беҳтарин, ғолибони мусобиқаи сотсиалистӣ супоришҳои истеҳсолии рӯзонро мунтазам барзиёд иҷро мекарданд. Дар ҷумҳурии ном ва кори бародарон Шайдулинҳо дар ҷараёни сохтмони неруғоҳи насосии Янтоқ машҳур гардида буд. Маҳсулноки кори онҳо бо булдозер 1,5 меёри рӯзонро ташкил мекард. Бригадаи Иван Сидоренко дар рафти кор меҳнати фидокоронаи хешро нишон дод. Меҳнати пурмаҳсулро инчунин, пармагарон Шарипов, Ҳарисов, васлгарони бригадаи Николаев ва дигарон нишон доданд.

Дар сохтмони навбати дуҷуми неруғоҳи насосии Самғор махсусан қору кирдори пешқадамони истеҳсолот Н. Мирзоаҳмедов, И. Холов шоистаи таъриф буд.⁵⁹

Дар солҳои ҳафтсолаи тараққиёти хоҷагии халқи ҷумҳурии ҷои намоёнро сохтмони хоҷагии об, минҷумла обёрии сунъӣ ишғол мекард. Дар ин солҳо дар назди хоҷагии оби ҷумҳурии вазифаи сохтани 87 неруғохҳои калони насосӣ, кофтани нақби нодир, сохтани новаҳои калон, эҷоди методҳои нави обёрӣ ба воситаи қубурҳои пӯшидаи оҳану бетонӣ меистод. Ҳамаи чунин корҳои

⁵⁹ Коммунист Таджикистана. 1959. 30 апр.

минбаъдаи миқёси калон доштаи ирригатсионӣ-мелиоративӣ методи сохтмони саноатиро талаб мекард.⁶⁰

Обёрии мошинии мавзеи Самғор инчунин ба нақша гирифта шуда буд, ки аз оби “Баҳри тоҷик”-и дарёи Сир бо тарҳи минтақавӣ аз баландии 134 м. об бароварда мешуд. Миқдори умумии мавзеъ наздики 10 ҳазор гектар заминҳои наву қаблан кишткарда шударо ташкил мекард. Қисми асосии ин мавзеъҳоро заминҳои нав азхудкардашуда ташкил карда, аз он соли 1961 зиёда аз 8 ҳазор гектар ба истифода дода шуд.

Қорҳои комплекси сохтмонӣ оид ба азхудкардани заминҳои нав дар ниммаи дуҷуми солҳои 50-ум сар шуда буд. То соли 1962 дар мавзеи Самғор неругоҳ насосии шинокунанда сохта ба истифода дода шуд, ки он дар як сония 11,6 м. кубӣ обро ба боло мебаровард.⁶¹

Дигар хусусияти махсуси системаи обёрии сунъии Хоҷабақирғон дар ноҳияҳои Шимолии Тоҷикистон аз он иборат буд, ки бо мақсади доимо бо об таъмин кардани заминҳои наву бекорхобида, он мунтазам такмил дода, зиёд карда ва таъмиру таҷдид намудан лозим аст. Бо ҷунин мақсад дар ибтидои солҳои 60-ум ба дӯши коллективи идораи сохтмону васлкунии № 8 трести “Таджикстрой” вазифа гузошта шуд, ки дар як муддати кутоҳтарин қорҳое иҷро карда шавад, то ки дастгоҳ ва ба қор даровардани як агрегати насоси изофагӣ барои неругоҳи шинокунандаи Хоҷабақирғон таъмин карда шавад.

Коллективи Идораи сохтмону васли № 8 мусобиқаи сотсиалистиро ба роҳ монда дар муддати

⁶⁰ Касимов А., Хамраев М. Асари зикршуда.- С. 163.

⁶¹ БМД ҶТ.- Ф.1613, 1, д.348, 6.16.

кӯтоҳ як агрегат не, балке чор агрегати насосро бо қубурҳои фишордор пайваст карданд ва он имконият дод, ки қобилияи об бардоштанро ба ҷои дар як сония 1,6-1,7 м. квадратӣ, ба 5-6 м. квадратӣ зиёд намуд.⁶²

Таъмиру таҷдиди иловагии иншооти нави агрегатҳо ва дастгоҳҳо дар шаршараи неругоҳи насосии Хоҷабоқирғон дар муддати наонқадар дароз майдони 18,5 ҳазор гектар заминҳои ҳосилхез бо об таъмин шуданд ва ин имконият дод, истеҳсоли маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ ва қабл аз ҳама нави даромаднокии он пахтакорӣ баланд бардошта шавад.⁶³

Ба ҷузъи ин, соли 1965 неругоҳи насосии Деҳмӯй қисман ба кор даромад, ки он ҳам ба системаи обёрии Хоҷабоқирғон дохил мешуд. Дар ҳамин вақт ба ин системаи обёрӣ аллакай 13 неругоҳҳои калони насосӣ дохил гашта буданд, ки дар роҳи инкишофи истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ дар ноҳияҳои шимолии Тоҷикистон мавқеи намоёнро ишғол мекард.

Сохтмон ва азнавсозии шаршараи неругоҳҳои насосии системаи обёрии Хоҷабоқирғон ба ҷузъи аҳаммияти иқтисодӣ, инчунин аҳаммияти калони иҷтимоӣ-маданӣ дошт. Маҳз сохтмони дар он замон мураккаб ва комплексии иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ сабаби ба вуҷуд омадани шумораи зиёди пешқадамони истеҳсолот, ғолибони мусобиқаи сотсиалистӣ ва маҳусан аз байни собиқ колхозчиён ва дигар меҳнаткашони деҳот тайёр кардани кормандони муҳандису техникҳо, коргарони баладихтисос гардид.

Ба ғайр аз чунин сохтмонҳо, ки бо хусусияти худ иншооти интернационалӣ дошт ва намондагони миллату халқиятҳои гуногун, ки аз дигар ғушаву

⁶² Ҳамон ҷо.- д. 200, в. 53.

⁶³ Ҳамон ҷо.- д. 200, в. 53.

канори мамлакат баҳри расонидани ёрӣ ба меҳнаткашони Тоҷикистон дар кори сохмони станияҳои насосӣ ихтиёран ба ин ҷо омаданд, сабаби бо ҳам наздик шудани онҳо гашт. Ба чунин пешқадамони истеҳсолот, ватандӯсту ташаббускорон метавон коллективи бригадаи Ғафоров, Гадовоев, Якубовский, Чумаченко ва ронандагони экскаваторҳо Қобилов, Сислов, Исмаилов ва бисёр дигаронро номбардан ҷоиш аст.⁶⁴

Дар ноҳияҳои шимолӣ Тоҷикистон дар натиҷаи иншооти неругоҳҳои пурқуввати насосӣ дар ибтидои солҳои 60-ум майдони обёрии мошинӣ бо тезӣ афзуда буд. Масалан, дар соли 1953 агар майдони обёрии мошинӣ дар ҷумҳурӣ ҳамагӣ 3,5 ҳазор гектарро ташкил карда бошад, ин рақам соли 1962 ба 67, 4 ҳазор гектар омада расид, яъне зиёда аз 19,2 маротиба афзуд.⁶⁵

Чунин факту рақамҳо ба он шаҳодат медиҳанд, ки дар ин давра обёрии мошинӣ ниҳоят тез тараққӣ кард, ки ба ин ҷараён бевосита иншооти неругоҳи барқӣ обии Қайроққуми “Дӯстии халқҳо” ва “Баҳри тоҷик” сабаб гардид.

Дар нақшаҳои минбаъдаи азхудкардани 500 ҳазор гектар замин қариб 70% ба воситаи насосҳои барқӣ обро ба заминҳо бароварда мебоист обшор кард. Соли 1980 шумораи чунин неругоҳҳои калони насосӣ ба 190 расонида шуда, қуввати двигателҳои барқӣ зиёда ба 1 млн. квс-ро ташкил мекард.⁶⁶

Омили асосии инкишофи обёрии сунъӣ ва ё мошинӣ дар шароити камзаминии Ҷумҳурии Тоҷикистон иншооти хоҷагии обро бо техникаи

⁶⁴ Коммунист Таджикистана. 1964. 7 июля.

⁶⁵ БДМ ҶТ.- Ф. 1613, оп.1, 343, л. 32.

⁶⁶ Коммунист Таджикистана. 1964. 13 окт.

замонавӣ таъмин кардан аст. Прогреси илмӣ-техникӣ барои минбаъд инкишофи бо роҳи техника обро ба баландиҳо бароварда, заминҳои дар гузашта партовӣ, кӯҳӣ ва назди кӯҳиро азду кардан зарур буд. Бояд зикр кард, ки дар ибтидои солҳои 60-ум нисбат ба солҳои пештара техникаи хоҷагии об тез инкишоф ёфт. Масалан, соли 1964 ташкилотҳои хоҷагии об дар ихтиёрашон наздики 600 экскаваторҳои пурқуввати ватанӣ, булдозерҳо, мошинҳои заминкани доштанд, ки дар натиҷа тамоми қорҳои заминӣ, васлкунии ҳаргуна қорҳои конструкияи оҳану бетонӣ бо техника иҷро карда мешуданд. Аз се як қисми тайёр кардани санг, қум, сангмайда ва тайёр кардани бетон механиконида шуда буд.⁶⁷

Баробари ҳамаи чунин муваффақиятҳо бояд изҳор кард, ки дар ин давра дар иҷрои чунин масъалаи мубрам, яъне бо таври маданӣ истифода бурдани системаҳои обёрикунанда дар ҷумҳурӣ камбудиро вучуд доштанд. Маълум, ки давлат ҳар сол барои истифодаи васеи системаҳои обёрӣ маблағи зиёд ҷудо мекард. Таҷрибаи таърихӣ нишон дод, ки ташкилотҳои ҳизбӣ, хоҷагиҳои обёрикунанда оид ба қорҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ зуд-зуд дар фаъолияти хеш ба истифодаи маданияи системаҳои обёришаванда ба камбудиву норасоӣҳо роҳ медоданд. Системаҳои обёришаванда сарфакорона истифода бурда намешуд ва беҳуда аз даст додадани захираҳои об ба давлат хисороти зиёди моддӣ ва равонӣ меовард.

Гузaronидани қорҳои ғоидавари хоҷагии об, махсусан ба низом даровардани ҷараёни он дар вақти мавсимӣ ба нақша гирифта шуд. Бо мақсади бо роҳи

⁶⁷ БВХО ва М. ҶТ. - Ф.27, оп.12 д.481, в.55.

баланд бардоштани маданияти истифодаи системаи ирригатсионӣ аз соли 1962 то соли 1965 дар ҷумҳурӣ автоматикунонии 24 неругоҳҳои обкашӣ, аз он ҷумла дар ибтидои солҳои 60-ум ба раванди телемеханикӣ 12 неругоҳ омода карда шуд.

Дар натиҷаи сохтмонҳои пуриқтидори хоҷагии об дар солҳои 60- ва ибтидои 70-ум системаи обёришавандаи Хоҷабоқирғон, ки дар гузашта як системаи ғайримуҳандисӣ буд, ба яке аз системаи обёришавандаи Тоҷикистон мубуддал гашт. Ин системаи обёришаванда заминҳои калонтарини ноҳияҳои пахтакори Тоҷикистони шимолӣ, ба мисли Хучанд, Пролетар ва Новро обшор менамуд. Ҳамагӣ ин система дар ҳамин муддат наздики 60 ҳазор гектар заминро бо об таъмин мекард, ки аз он 30 ҳазор гектар замин барои пахтакорӣ буд. Ба таври сунӣ соли 1971 35 ҳазор гектар замин обёрӣ мегашт.⁶⁸

Системаи обёрикунандаро насосҳои калонтарини Хоҷабақирғон, Самғор, Деҳмӯй ва ғайра хизмат мекарданд.

Дар мусобиқаи сотсиалистӣ системаи обёрикунандаи Хоҷабоқирғон якчанд маротиба ғолиби он гашта, соҳиби Байрақи Сурхи КМ иттифоқи касабаи Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об ва мукофоти пулии ҷумҳурӣ шуд. Соли 1977 ин система ба унвони “Муассисаи маданияти баланди истеҳсолот” соҳибгардид. Системаи обёрии Хоҷабақирғон соли 1984 аз рӯзи таъсисаш 80 сол сипарӣ шуда, дар фаъолияти меҳнатии ин муассисаи пуркудрати истеҳсолӣ сохтмонҳои бузургӣ обёрии сунӣро ба қор дароварда, дар ин муддат ин ташкилот барои инкишоф ва истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ва тараққиёти

⁶⁸ БВХО ва М. ҶТ. - Ф.27, оп.12 д.481, в.55.

иҷтимоӣ- иқтисодии Тоҷикистон саҳми босазое гузоштааст. Дар солҳои 60-уми асри сипаришуда дар Тоҷикистон обанборҳои калон бунёд карда шуда, дар асоси онҳо нуругоҳҳои барқӣ сохта шуда, имконияти калони минбаъдаи обёрии мошинӣ пайдо гардид. Дар асоси нуругоҳҳои калони барқӣ системаи обёрии Хоҷабақирғон ба яке аз ташкилоти калони ҷумҳурӣ табдил ёфт.

Қорҳои сохтмонӣ оид ба иншооти гидротехникӣ, аз он ҷумла нуругоҳҳои насосӣ дар солҳои 70-ум ва ибтидо 80-ум дар миқёси васеъ идома меёфт. Дар ин солҳо чунин нуругоҳҳои пуриқтидори обкашӣ ба мисли Сангисафед, Рухок, Сурхчатоб, Шавқат, Хоҷабақирғон-3 ва 4, Деҳмӯй, Сетеппа ва ғайра сохта шуданд, ки дар натиҷа майдони заминҳои обӣ 17 ҳазор гектар афзуд.⁶⁹

Аз ин ҷо маълум мешавад, ки дар зарфи 50 сол дар муддати роҳбарияти системаи обёрии Хоҷабақирғон заминҳои обёришаванда чор маротиба зиёд гашт, ки дар ҷумҳурӣ соҳаи истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ба муваффақиятҳои калон соҳиб гашт.

Дар ин давра шабакаҳои механиконидашудаи обёрӣ ба 372, 3 км. расид, ки аз он 251, 4 км. бетонпӯш шуд. Ба ҷузъи ин 6161, 2 км. каналҳои дохили хоҷагӣ вуҷуд дошта, 275,5 км. бетонпӯш шуда буданд.⁷⁰

Дар ҷараёни иншооти хоҷагии об як зумра кадрҳои муҳандисӣ- техникӣ ба воя расиданд, аз онҳо метавон шахсоне, ки солҳо дар системаи роҳбарии обёришавандаи Хоҷабақирғон қору фаъолият карда, мақбули халқ гаштаанд, аз ҷумла А. Неъматов, Н.Д. Свириденко, Н. Елкин, Т. Шарифов, А. Аҳмадов, Р.

⁶⁹ Тоҷикистони Советӣ. 1984. 17 июн.

⁷⁰ Ҳамон ҷо.

Бобочонов ва дигаронро ба некӣ ба забон гирифт, ки номашон дар тамоми ҷумҳурӣ маълуми машҳур гардид.

Кормандони системаи обёрии Хочабақирғон чандин маротиба иштирокчӣ ва ғолибони мусобиқаи сотсиалистии умумиииттифоқӣ буданд.

Дар ин коллектив борҳо бо таври васеъ мусобиқаи сотсиалистӣ ба роҳ монда шуд. Барои меҳнати шуҷоатмандона 12 нафар пешқадамони истеҳсолот бо мукофоти давлатӣ қадр карда шуданд, яъне нишони “Зарбдори панҷсолаи даҳум” ва 74 шахс “Ғолибони мусобиқаи сотсиалистӣ” доништа шуда, 4 нафар аз онҳо ба унвони “Мелиоратори хизматнишондода” сазовор гардиданд.⁷¹

Дар охири солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум масъалаи муҳимми иҷтимоӣ-иқтисодӣ, яъне бо кадом роҳу воситаи самарабахш ва нисбатан арзон даштҳои Дилварзинро обшор бояд кард, масъалаи муҳимме ба пеш омад. Заминҳои нави аз сатҳи баҳр хело баланд ҷойгир бударо бо роҳи оби худҷорӣ азхуд карда намешуд. Аз ин рӯ, чунин вазъиятро ҳамаҷониба таҳлилу тадбир карда, роҳбарияти системаҳои ирригатсионӣ, муҳандисону мутахассисон ба хулосае омаданд, ки танҳо ин масъала бо роҳи бунёди неругоҳҳои пурқудрати насосӣ ҳалу фасл кардан имконпазир аст.

Сарчашмаи асосии бо обу энергетика таъмин кардани иншооти гидротехникӣ обанбори Қайроққум ва неругоҳи “Дӯстии халқҳо”-и Сирдарё, ки дар он замон ҳамчун сохтмони интернатсионалӣ машҳур буд, ба ҳисоб мерафт. Масалан, дар иншооти неругоҳи “Дӯстии халқҳо” даст ба даст ва бо тамоми қувваю матонат намояндагони зиёда аз 37 миллату халқиятҳои

⁷¹ БВХОваМ ҶТ. - Ф.27, оп. 12, д.. 1760, л. 49.

Иттифоқ саҳмгузор буданд. Аз ин рӯ, сохтмончиёни ин иншооти аср бо хоҳиши том ва ягона ба он номи “Дӯстии халқҳо” гузоштанро талаб намуданд. Дар ин иншооти бузург соли 1960 ҳамон миқдор неруи барқӣ истеҳсол карда шуд, ки он нисбат ба истеҳсоли энергетикаи кишвари Туркистон дар соли 1913 ҳафт маротиба зиёд буд.⁷²

Муҳандисон ва ирригаторон, намояндагони халқҳои собиқ Иттифоқ дар қараёни иншооти хоҷагии об ва, аз ҷумла неругоҳҳои насосҳои пуриқтидор малака ва маҳорати намояндагони аҳолии таҳҷоиро оид ба сохтмони иншотҳои ирригатсионӣ ҳамаҷониба баланд бардошта, сабаби ташаккулёбии коркунони муҳандисӣ ва техникаи коргарони милатҳои маҳаллӣ гардиданд⁷³. Чунин дигаргунӣ бевосита сабаби тезонидани сохтмони иншооти хоҷагии об гардид. Масалан, дар ибтидои соли 1960-ум дарозии умумии шабакаҳои обёрикунандаи ҷумҳурӣ ба 40 ҳазор км. расид.⁷⁴

Дар Тоҷикистон дар рафти иншооти калон ва аз лиҳози инженерӣ ниҳоят мушкили неругоҳҳои электрикии насосӣ таҷрибаи бой ғун шуда буд. Дар охири моҳи апрели соли 1959 ба ҷузъ дигар неругоҳҳои пуриқтидори насосӣ (ба мисли навбати дуҷоми Хоҷабӯқирғон ва Самғор) неругоҳи аввали насосии Янтоқ сохта ва ба истифода дода шуд. Дар сохтмони ингуна иншооти бузург ва ниҳоят дар он вақт муҳимми ирригатсионӣ ва мелиоративӣ мавқеи ҳалкунандаро сохтмончиён ва васлгарони “Главголодностепстрой,” “Таджикцелинстрой” ва “Қайроққумстрой” бозиданд.

⁷² Коммунист Таджикистана. 1960 . 34 апр.

⁷³ Коммунист Таджикистана. 1960 . 34 апр.

⁷⁴ Коммунист Таджикистана. 1960 . 34 апр.

Коллективи чунин ташкилоти хоҷагии об дар як муддати на чандон дароз корҳои зиёди ҳаҷман калонро ба сомон расониданд, аз ҷумла зиёда аз ду миллион метри кубӣ хокро берун бароварданд, трубопроекти дарозияш дукилометро ба замин ҷой карда, канали калон бунёд намуданд ва ба ин монанд садҳо иншооти дигари ирригатсиониро ба кор дароварданд. Дар иншооти хоҷагии об 38,1 ҳазор метри кубӣ, танҳо барои корҳои бетонӣ сарф карда шудааст.⁷⁵

Дар миёни соли 1959 сохтмони дуҷуми неругоҳи насосии Янтоқ оғоз ёфт. Ин иншооти хоҷагии об аз байни коргарон бисёр ташаббускорон, пешқадамон ва ғолибони мусобиқаи сотсиалистиро ба майдони ҳарбу зарбӣ меҳнатӣ баровард. Пеш аз ҳама аз байни онҳо метавон номи ронандаи булдзер Станислав Попов, ки яке аз ташаббускори пешқадам буд, ба забон гирифт. Дар муддати як шабона рӯз бо булдзераш то 500 метри кубӣ хокро омехта мекард, ки то ин дам ин ҳаҷми корро дар таҷрибаи меҳнатӣ ягон кас накарда буд. Бо кори самараноки хеш инчунин машинист К. Толстопятов, пармагарҳо И. Тошев, А. Давидов ва Х. Ҳасаналиев аз дигарон фарқ мекарданд.

Сохтмони неругоҳи дуҷуми насосии Дилварзин ба колхозҳои ба номи В. Ленин ва К. Маркси ноҳияи Масҷид имконият дод, ки якуним ҳазор гектар заминҳои ҳосилхез обшор карда шавад.⁷⁶

Моҳи майи соли 1960 неругоҳҳои насосии Самғор, Янтоқ ва неругоҳи насосии муваққатии қисми Мирочӯли Тоҷикистон пеш аз мӯҳлат ба кор дароварда шуд. Ин ба колхозҳои вилояти Суғд имконият фароҳам овард, ки наздики шаш ҳазор гектар заминҳои наву

⁷⁵ Коммунист Таджикистана. 1959. 30 апр.

⁷⁶ Коммунист Таджикистана. 1960. 29 апр.

бекорхобида обшор карда шавад. Ҳамин тавр, дар асоси неруи барқ дар муддати кӯтоҳ дар ин ҷо якчанд неругоҳҳои калони насосӣ ва каналҳои обёрикунанда бо дарозии наздик 700 км. сохта шуд.

Обёрии мошинӣ барои азхуд намудани майдони калон имконият дод, то ки ду ноҳияи нави пахтакории ояндадори Масчоҳ ва Хуҷанд ташкил шавад. Хусусияти махсуси азхуд ва обёрии навбати якуми дашти Дилварзин, ки дар ҳайати системаи канали Дилварзини боло аз он иборат буд, ки ин заминҳо минбаъд бо роҳи барқӣ об дода мешуданд. Заминҳои нав дар ду майдони Дилварзину Янтоқ ҷойгир буд, ки майдони умумии заминҳои обёришаванда 16,5 ҳазор гектарро ташкил мекард. Аз ин шумораи замин 5,1 ҳазор гектараш бо роҳи худҷоришавии об ва 11,4 ҳазор гектараш ба воситаи обёрии мошинӣ равона шуда буд.⁷⁷

Дар шароити камзаминӣ ягона роҳи беҳтарини баромадан аз ҳолати душвор аз он иборат буд, ки заминҳои доманакӯҳ чун қаблан бо роҳи васеъ истифода бурдани обёрии мошинӣ аз худ карда мешуданд. Агар соли 1959 дар ҷумҳурӣ ҳамагӣ 30 неругоҳҳои насосӣ бо 107 агрегат кор карда, бо чунин қувва 30, 6 ҳазор гектар заминро обёрӣ карда бошанд, соли 1966 шумораи онҳо то ба 223 бо 458 агрегат ва шумораи заминҳои бо роҳи механикӣ обёришуда ба 74,1 ҳазор гектар расид.⁷⁸

Масъалаи инкишофи минбаъдаи электрокунонӣ ва онро дар хоҷагии кишоварзӣ барои васеъ кардани обёрии механикӣ истифода бурдан дар анҷумани XIV Ҳизби коммунистии Тоҷикистон аҳамияти калон дода

⁷⁷ БМД ҶТ. - Ф.1613, оп. 1, д. 318, л. 15.

⁷⁸ БМД ҶТ. - Ф.27, оп. 12, д. 324, л. 109.

шуд. Ба ақибмонии ҳалли чунин масъалаи муҳимми хоҷагии халқ анҷуман дар назди ташкилотҳои сохтмонӣ, коркунони инженер-техникӣ вазифаи қатъӣ гузошт, ки неругоҳҳои калони барқӣ сари вақт, босифат, махсусан дар ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубии Тоҷикистон ба анҷом расонида шаванд. Сохтмони неругоҳҳои пуриқтидори энергетикӣ чараёни ташаккули комплекси территориявӣ-истеҳсолии Ҷанубии Тоҷикистонро тезонда, бо мақсади бо роҳи механикӣ ба баландӣ баровардани об ва азхудкардани заминҳои наву бекорхобида замина ба вучуд меорад. Ба ҷузъ ин анҷуман дар қарорҳои хеш ташкилотҳои дахлдорро вазифадор кард, то ки солҳои 1962 ва 1963 55 ҳазор гектар заминҳои обёришаванда азхудкарда шавад.⁷⁹

Ҳанӯз дар охири солҳои 50-ум институти “Гипроводхоз”-и Вазорати хоҷагии кишоварзии ИҶШС лоиҳаи обёрии мошинии қисми тоҷикистонию дашти Мирзочӯлро дар майдони зиёда аз 39 ҳазор гектар тайёр намуд. Дар лоиҳа роҳи васеи сохтмони ирригатсионии бо оҳану бетон рӯйкаш намудани каналҳо пешниҳод шуд, ки метавонист системаҳои обтақсимкуниро ба танзим оварад.

Пешомад ва дурнамои азхуд ва обшор кардани заминҳои қисми тоҷикистонию Мирзочӯл дар миқёси ҷумҳурий як иншооти бузург буд ва аз ин лиҳоз ҳукумат ва ташкилоҳои салоҳиятдор ба ин қисми кор диққати махсус доданд. Дар солҳои ҳафтсолаи тараққиёти хоҷагии халқи Тоҷикистон дар майдони 25 ҳазор гектар заминҳои нав корҳои ирригатсионӣ - мелиоративӣ иҷро карда мешуд, сохтмони ду неругоҳи

⁷⁹ XIV съезд Коммунистической партии Таджикистана. Стен. отчет.- Душанбе 1962.- С. 336.

электрикунонидашудаи насосӣ ба нақша гирифта шуд, ки қудрати обро бо баландии то 20 м. бароварда метавонист. Бо иштирок ва мадади намояндагони ҷумҳуриҳои иттифоқӣ меҳнаткашони Тоҷикистон корҳои комплексӣ оид ба бунёди иншооти ирригатсионӣ- мелиоративӣ ва азхудкунии заминҳои нави Мирзочӯл ба сомон расониданд. Сохтмон бо суръати тез мерафт ва дар байни коргарон ташаббусу болоравии меҳнатӣ ҳукмфармо буд.

Танҳо соли 1959 дар ин ҷо 140 клубу ошхона, ҷаммом, яслии кӯдакона ва мағозаҳо бунёд шуданд. Дар шаҳраки нави коргарӣ водопровод, қувваи барқӣ гузаронида, кӯчаҳои замонавӣ бо раҳгузарҳо пайдо шуда симои онро рӯшан мекарданд.⁸⁰

Соли 1959 трести “Таджикцелинстрой”, ки ба уҳдаи он вазифаи азхудкардани комплекси қисми тоҷикии дашти Мирзочӯл гузошта шуда буд, ба корҳои роҳбарикунандаи ин иншоот 98 нафар коркунони инженер-техникӣ пешниҳод гардид, ки ин сабаби беҳтару тезтар иҷро намудани вазифаҳои дар назди онҳо гузошта шуд. Ташкилотҳои ғизбӣ ва шӯъбаи кадрҳои трест ҳамаҷониба таркиби коркунони инженер-техникӣ ва дигар коргаронро омӯхта, баҳри бомуваффақият ва сари вақт иҷро кардани нақшаҳои кашида, одамони таҷрибанок, ташкилотчӣ ва мутахассисонро интихоб менамуданд. Танҳо соли 1959 ба кори идораи сохтмонӣ - васлкунӣ 110 мутахассисони маълумоти олии миёнаро сафарбар карда шуд.⁸¹

Яке аз омилҳои бомуваффақият иҷро намудани ҳаҷми ниҳоят калони аз худ намудани навбати якуми

⁸⁰ Коммунист Таджикистана. 1960. 26. Март.

⁸¹ Парпиев С. М. Орошение Голодной степи. - Душанбе, 1965, С. 41.

қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл (бештар обёрии мошинӣ) мунтазам васеъ гардидани дар он вақт маъмули мусобиқаи сотсиалистӣ маҳсуб буд. Намунаи меҳнати фидокорона ва қаҳрамононаро дар тамоми ҷабҳаҳои меҳнат аъзоёни бригадаи комсомолии М. Каримов, сохтмончиён В. Кривошеев, Ф. Шарифов, Д. Тоҷибеков, Г. Давидов ва бисёр дигарон нишон доданд.

Дар натиҷаи меҳнати дилваронаи сохтмончиён дар муддати нисбатан кӯтоҳ даштҳои хушку беодам ба шаҳраки замонавии коргарӣ, тарзи зиндагии шаҳрӣ ва маркази иншооти хоҷагии обу маданӣ –маишӣ ва ба аввалин пешсафони азхудкунии дашти Мирзочӯл табдил дода шуд.

Дар ин давра объекти обёрии асосӣ иншооти неругоҳҳои насосӣ ба ҳисоб мерафт. Дар назди коллЕКТИВИ коргарони сохтмон танҳо барои бунёди навбати аввали неругоҳи насосӣ 1,8 млн.метри кубӣ хокро аз чуқурӣ берун баровардан лозим буд. Ин сохтмон пешқадамони зиёди истеҳсолиро ба майдон баровард, ки онҳо дар таърихи обёрии мошинӣ ва умуман азхудкунии дашти Мирзочӯл ҷои фахриро ишғол намуданд. Ба онҳо метавон номҳои техникони корҳои таркандагӣ А. Бойко, устоҳо Э. Степанян ва Н. Муқанов, экскаваторчӣ Г. Юлдошев, бригадири мошинҳои заминканӣ А. Келлер, устои участка Кожемякин ва бисёр дигаронро номбар кард.

Ин сохтмони калони хоҷагии об аз дигар иншооти гидротехникӣ бо он фарқ мекард, ки ба он техникаҳои аз ҳама пурқувват аз марказҳои асосии саноатии мамлакат оварда мешуд. Танҳо дар ибтидои сохтмон ба қисми тоҷикии дашти Мирзочӯл 17 экскаватор, 29 мошини заминканӣ, 11 булдозер,

мошинҳои зиёд ва дигар техникаи сохтмонӣ аз марказ фиристонида шуд.⁸²

Пас аз чор сол, яъне соли 1964 дар ин ҷо 112 экскаватор, 698 автомобил ва зиёда аз 100 намуд техникаи заминканӣ кор мекард. Аз соли 1965 механизмҳо асосан ба таври комплексӣ истифода бурда мешуд, ки ин ҷараён рафти сохтмони саноатикунониро нишон меод.⁸³

Дар ибтидои нимаи дууми солҳои 60-ум дар ҷумҳурӣ 72 неругоҳҳои давлатии пуриқтидори насосӣ барпо карда шуданд, 200 дастгоҳҳои миёна ва хурди кооперативҳо вучуд доштанд, ки ба заминҳо оби зиёдро бароварда, зиёда аз 100 ҳазор гектар заминҳои домана кӯҳ обшор карда шуд.⁸⁴

Меҳнати диловаронаи сохтмончиён, коркунони инженер-техникӣ ва роҳбариати коллектив оид ба обёрӣ ва азхудкардани қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл аз ҷониби ҳизби коммунистӣ ва давлати шуравӣ ба онҳо баҳои сазовор дода шуд. Ба муваффақиятҳои шоёни ба даст овардаи сохтмончиён ва кормандони инженер-техникӣ оид ба дар ҳаҷми калон иҷро намудани нақшаи иншооти сохтмони комплекси обёрӣ ва азхудкардани қисми тоҷикистони дашти Мурзочӯл бо амри Раёсати Шурои Олии ИҶШС аз ноябри соли 1966 бо ордени Ленин 3 нафар, Ордени Сурхи Меҳнат 8 - нафар, ордени “Нишонаи фахрӣ”-14 ва медал “Барои меҳнати шоён”-17 нафар мукофонида шуданд.⁸⁵ Ба ҷузъ ин, 68 нафар

⁸² Коммунист Таджикистана. 1960. 10 июн.

⁸³ Қосимов А., Ҳамроев М. Асари зикршуда.-С.171.

⁸⁴ БМД ҶТ.- Ф.27, оп. 12, д. 324, л.48.

⁸⁵ Коммунист Таджикистана. 1966. 7 ноябр.

сохтмончиён бо грамотаи Фахрӣ ва гарамотаи Раёсати Шурои Олии ҶШС Тоҷикистон сарфароз гардиданд.⁸⁶

Дар солҳои 70-ум ва ибтидои солҳои 80-уми асри XX дар Тоҷикистон обёрии мошинӣ ва ё сунъӣ яке аз омилҳои муҳимми инкишофи минбаъдаи хоҷагии кишоварзӣ ва махсусан соҳаи асосии он пахтакорӣ ба ҳисоб мерафт. Дар ҳамин давра обёрии мошинӣ инчунин, дар ноҳияҳои кӯҳӣ низ ба кор бурда мешуд. Неругоҳҳои пурқуввати насосӣ дар ноҳияи Панҷакент сохта шуда, дар назди деҳаи Ёре 3500 гектар заминҳоро обшор мекард. Бо роҳи электро- механикӣ аз дарёи Зарафшон баровардани об имконияти ин миқдор заминро азхуд ва обёрӣ кардан ва ҳосили дилхоҳ ба даст даровардан ба вуҷуд омада, дараҷаи иқтисодӣ ва маданӣ - маишии деҳотиён баланд бардошта мешуд. Фермаи механикунонидаи чорвои калон ташкил гардаида, шумораи он ба 800 сар расид. Баробари ин қариб 1000 гектар замин барои боғу ангурпарварӣ ҷудо карда шуд. Ба зами ҳамаи ин боз барои 5000 аҳоли посёлкаи нави таҷҳизонида шудаи ҳозиразамон сохта шуд.⁸⁷

Пас аз қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл дар ноҳияҳои шимолии Тоҷикистон дуҷумин аз лиҳози бузургӣ ва ҳаҷм, комплекси азхудкунӣ ва обшор кардани Ашти Калон маҳсуб буд, ки ташкилотҳои обхоҷагӣ дар ниммаи дуҷуми солҳои 70-ум ба ин кор сар карданд. Дар ҳамин муддат дар ин ҷо ҳамаи заруриятҳо ва заминаҳои азхудкардани заминҳои нав ва обёрии онҳо ба вуҷуд омада буд. Барои азхудкардани ҳазоҳо гектар заминҳои наву бекорхобидаи Ашти Калон, ки дар соҳили рости дарёи

⁸⁶ Коммунист Таджикистана. 1964. 1 авг.

⁸⁷ Тоҷикистони Советӣ. 1973. 14. Янв.

Сир ва доманаи кӯҳ ҷойгир буда, аз лиҳози ирригатсионӣ ва мелиоративӣ иншооти ниҳоят мураккаб ба ҳисоб мерафт. Аз ин рӯ, ин иншооти обу хоҷагӣ маблағи зиёд, коркунони таҷрибаноки техникӣ ва сохтмончиёни пуртаҷрибаву кордонро талаб мекард.

Аз сабаби он ки дар ҷумҳурӣ сохтмони дигар иншооти калони хоҷагии об идома дошта, воситаи зиёди моддӣ-молиявӣ, коркунони инженерӣ ва техникӣ, кадрҳои пуртаҷрибаи коргариро талаб мекард, масъалаи азхудкунӣ ва обёрии Ашти Калон ба таъхир андохта шуд.

Танҳо вақте ки дар ҷумҳурӣ имконияти ҳақиқии ҷудо намудани маблағи кифоя ба вучуд омад, дар он сурат дар солҳои 70-ум раванди васеи азхудкунӣ ва обшори заминҳои дар гузашта коркарднашуда ва бекорхобида оғоз меёбад.

Барои фатҳи заминҳои бекорхобидаи Ашти Калон трести “Ленинабадводсовхозстрой” ташкил ёфт, ки баъд ба идораи “Таджикводхозстрой” ҳамроҳ карда шуд. Аз ин ҷо ин сохтмони ирригатсионӣ-мелиоративӣ номи Ашти Калонро ба худ гирифтааст.

Дар муддати ҳамаи солҳо дар қорҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, минҷумла обёрии мошинӣ дар Ашти Калон, масъалаҳои зиёди ҳалношуда вучуд доштанд, ки маблағу қувваи зиёди қориро талаб мекард.

Дар солҳои 60-ум ва нимаи аввали солҳои 80-ум дар Тоҷикистон, алаҳусус дар ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубӣ, сохтмони нуругоҳҳои пуриқтидори барқии сатҳи ҷумҳуриявӣ дошта ба таври васеъ ба роҳ монда шуда буд, ки он барои минбаъд инкишоф додани шабакаи обёрии мошинӣ ҳидоят менамуд. Сохтмони нуругоҳҳои пуқуввати барқи обӣ ба ҷараёни ташаккул ва инкишофи комплекси территориявӣ-истеҳсолии

Тоҷикистони Ҷанубӣ алоқаи зич дорад. Он сабаби электрикунонии ҷараёни истеҳсоли хоҷагии кишоварзӣ мегардад.

Дар ҳамин айём яке аз роҳҳои ба таври муфид ва мақсаднок истифода бурдани захираҳои оби ҷумҳурӣ сохтмони бузурги иншооти ирригатсионӣ зарур буд. Хусусияти сохтмони гидроузели (маҷмуаи иншооти гидротехикӣ: каналҳо, дарғот ва неругоҳҳои барқи обӣ)-и пурқувват барои дар хоҷагии халқ ба таври комплексӣ истифода бурдан пешбинӣ шуда, барои обёрӣ, аз ҷумла обёрии мошинӣ ва инчунин барои ба даст овардани неруи барқи арзон истифода бурда мешуд. Ба чунин иншоот шаршараи неругоҳҳои барқӣ бо сарбандҳои бузург дар дарёи Вахш, ба мисли Шаршара, Сарбанд, Марказӣ ва Норак дохил мешаванд.

Бо ҳамин мақсад ҳанӯз солҳои 1957-1959 шӯъбаи осиёимиёнагии институти “Гидропроект” тарҳи комплекси истифодабарии дарёи Вахшро тартиб дода буд. Дар асоси чунин тарҳ дар Вахш иншооти 9 неругоҳҳои барқи обӣ бо ӣқтидори 6,7 млн. квт/с, ба ҳисоби умумӣ истеҳсоли неруи барқӣ дар муддати як сол 34 млрд. Квт/с-ро ташкил мекард.⁸⁸

Дар нимаи аввали солҳои 60 силсилаи неругоҳҳои барқи обии Вахш, яъне Шаршара, Асосӣ ва Марказӣ ба кор даромаданд, ки сабаби беҳтар гардидани истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ва баланд бардоштани шароити маданӣ ва маишӣ ҳаёти мардум шуд. Аз ҷониби дигар, неруи арзони барқ барои тезонидани шароити ҷараёни мелиоратсия ва васеъ гардидани заминҳои наф, ки бештар бо роҳи обёрии сунӣ амалӣ мегардид, сабаб шуд. Аз ин рӯ, дар

⁸⁸ Джураев С. Асари зикршуда.-С.31.

таърихи бо роҳи электромеханикӣ ва неругоҳҳои насосӣ ба боло баровардани об дар ноҳияҳои Марказӣ ва Ҷанубии Тоҷикистон давраи сифатан нав оғоз гардид.

Дар ибтидои соли 1959 КМ ҲК Тоҷикистон ва ҳукумати ҷумҳурӣ масъалаи дар миқёси Осиёи Марказӣ калонтарин гидроузел, яъне неругоҳи барқӣ обии Норақро дида баромад, ки баъд қорҳои лоиҳавӣ, кофтуковии ҷои таҳқиқи маҷрои дарё барои сохтмони Сангтӯда, Бойғозӣ, Шӯроб ва Роғун сар шуд. Дар асоси лоиҳаи институти “Таджикгипроводхоз” соли 1961 сохтмони силсилаи неругоҳҳои насосӣ дар Лохур ба поён расид. Дар ин ҷо шумораи заминҳои обёришаванда ба 3,3 ҳазор гектарро ташкил мекард. Мувофиқи нақшаи қабул гашта, обёрии мавзеи Лохур аз дарёи Кофарниҳон бо шаш неругоҳи обкашӣ заминҳо азхуд ва обёрӣ карда мешуд.⁸⁹

Бояд ба назар дошт, ки қорҳои зиёди ирригатсионӣ- мелиоративӣ дар солҳои 50-60-ум дар ноҳияҳои водии Вахш дар натиҷаи афзудани захираи энергетикӣ ба амал омад. Дар ин ҷо навбати дуҷуми азхудкунии водии Вахш идома дошт, ки иншооти асосӣ обёрии мавзеи Оқғозӣ ба шумор мерафт. Баҳри обёрии ҷунин мавзеъ қор неругоҳҳои калони обкашӣ сохта шуда, 300 км каналҳои магистралӣ ва каналҳои обёришаванда бунёд гардид. Энергия аз неругоҳи барқӣ обии “Шаршара” ба истиғоҳҳои обкашӣ гирифта мешуд.⁹⁰

Дар идораи шабакаи обёрии Вахш аз ҳама зиёдтар обёрии мошинӣ инкишоф меёфт. Пас аз заминҳои Оқғозӣ дар зарфи солҳои 60-ум ба таври

⁸⁹ Касимов А., Хамроев М. Асари зикршуда.- С.117.

⁹⁰ Ҳамон ҷо.

изофа боз 26 ҳазор гектар заминҳои Ғараути, Ӯртабуз, Гулистон ва Қумсангир тибқи истгоҳҳои обкашӣ обшор мегаштанд. Манбаи асосии энергетикӣ ин неругоҳҳои обкашӣ НБО-и Шаршара ва Асосӣ ҳисоб меёфтанд.

Амали намудани ин вазифаҳо барои азхудкардан ва обёрии навбати сеюми заминҳои водии Вахш имконият фароҳам овард. Чунин заминҳо дар мавзёҳои Тошработ, Бешаи Палангон, Панҷ ва мавзеи Қумсангир ҷойгир буданд.

Дар натиҷаи инкишофи ирригатсия ташкилотҳои хоҷагии об дар ҷумҳурии ҳам аз лиҳози шумора ва ҳам сифат қавӣ гардида, кадрҳои сохтмонҳои гидроэнергетикӣ ва коркунони истифодабаранда, қабл аз ҳама аз байни аҳолии таҳҷой ба воя расиданд. Масалан, соли 1964 ба Вазорати хоҷагии об 18 корхонаҳои шабакаи обёришаванда, як идораи обёрии мошинӣ, трести сохтмони “Таджикстрой”, 12 идораи сохтмонӣ-васлқунӣ, заводи таъмиру истифодабарӣ, автобазаи калон ва панҷ совхоз итоат мекарданд.⁹¹

Сохтмони якчанд неругоҳҳои калони барқӣ дар Тоҷикистон истеҳсолоти хоҷагии кишоварзиро ниҳоят тезонд. Масалан, соли 1970 дар ҷумҳурии ҳамагӣ 282 колхозҳо вучуд доштанд, аз онҳо 253 хоҷагӣ дар ҷараёни истеҳсолот неруи барқро истифода бурданд, аз 89 совхозҳо бошад 84 бо ҳамин мақсад ва махсусан дар кори обёрии мошинӣ мавриди истифода қарор доданд. Ин рақамҳо шоҳиди он аст, дар ин муддат аксарияти мутлақи совхозҳо қувваи барқро дар ҷараёни истеҳсолот истифода бурдаанд.⁹²

Дар ибтидои соли 1977 Комиссияи давлатӣ дар водии Вахш низоми обёрии сунъиро қабул намуд, ки

⁹¹ Коммунист Таджикистана. 1964. 13 окт.

⁹² Коммунист Таджикистана. 1977, 15 янв.

дар он панҷ неругоҳҳои насосӣ кор мекарданд. Дар ин ҷо шабакаҳои обёрии мошинӣ дар якҷанд навбат сохта шуда, 10 ҳазор гектар заминҳоро бо об таъмин мекарданд. Танҳо барои сохтмони низоми обёрии мошинии Ғараути давлат 46 млн. сӯм хароҷот намуд.⁹³

Дар солҳои 70-ум иншооти муҳими сохтмони ирригатсионӣ- мелиоративӣ, обёрии водихои Ёвону Обикии маҳсуб меёфт. Бо мақсади сарфа намудани об дар дарёи Вахш махсус гидроузели Бойғозӣ бунёд гардид, ки обро ба баландии 50 м. мебаровард.

Танҳо дар навбати аввали азхудкунии низоми обёрии Ёвону Вахш 202 км. каналҳо, 100 км. низоми пӯшидаи обёрикунанда, 500 км шабакаҳои қубурҳои захбуру қубури калон (шабакаи коллекторию дренажӣ), чорто неругоҳи пурқуввати обкашӣ, 10 км шабакаи қайиқи обдиҳӣ бунёд карда шуданд.⁹⁴

Дар ин муддат яке аз сарчашмаҳои бо нури барқ таъмин менамудаи низоми обёрии мошинии водихои Ёвону Обикии ва дигар ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубии Тоҷикистон, неругоҳи барқӣ оби дар он замон калонтарини Осиёи Миёна Норақ ба ҳисоб мерафт. Саҳми он ниҳоят калон буда, 80 % истеҳсолоти нури барқӣ Тоҷикистонро ташкил мекард.⁹⁵

Дар натиҷаи сохтмони сарбанди 300 м., ки баҳри сунъии Норақ ба вучуд омад ва дар он миллиардҳо метри кубӣ об ғун шуда, имконият медиҳад, ки ҷараёни оби Вахшу Амударёро ба танзим дароварда шавад ва ин ҷараён ба ҷумҳуриҳои ҳамсоя Туркменистон, Ўзбекистон имконият медиҳад, ки аз душвории камобиву хушкӣ бароянд.

⁹³ Коммунист Таджикистана. 1977. 15 январ.

⁹⁴ БДТН ҚТ. - Ф. 331, р.5, д.5, в. 75.

⁹⁵ Правда.1984. 25 нояб.

Дар ин давра яке аз калонтарин ташкилоти хоҷагии оби Тоҷикистон трести “Вахшводстрой” буд ва ба воситаи иншооти ниҳоят душвор, қабл аз ҳама истгоҳҳои обкашӣ, ки мавзеҳои наздикӯҳиро азхуд ва обшор мекард. Дар назди коллективи трест, инчунин дигар мавзеъ, яъне мелиоратсияи заминҳои Тошрабат навбати аввали он дар нимаи аввали солҳои 80-ум бомувоффақият ба анҷом расид. Сохтмони асосии ин хоҷаги об иншооти якчанд неругоҳҳои насосӣ ба ҳисоб мерафт. Соли 1984 ба сохтмони шаш истгоҳҳои пуриқтидори обкашӣ ва канали 15 км. шуруъ намуданд.

Умуман, ба баъзе камбудиву норасоииҳое, ки дар самти сохтмонҳои хоҷагии об роҳёфта, нигоҳ накарда, махсусан дар солҳои 70-ум ва ибтидои 80-ум дар масъалаи васеъ гардидани шабакаи обёрии сунъӣ дигаргуниҳои чашмрас дида мешуд. Масалан, агар соли 1970 дар ҷумҳури бо ёрии неруи барқ истгоҳҳои насосӣ ба боло бароварда 109,2 ҳазор гектар заминҳои колхозу совхозҳоро обшор карда бошанд, соли 1985 ин рақам ба 218,7 ҳазор гектар расид.⁹⁶

⁹⁶ Коммунист Таджикистана. 1988. 5 июня.

БОБИ III. АЗХУДКУНИИ ЗАМИНҲОИ НАВ ВА БЕКОРХОБИДА

Ҳизби коммунистӣ ва ҳукумати Шуравӣ дар тамоми давраҳои сохтмони ҷотсиалистӣ ба инкишофи минбаъдаи соҳаи аграрии хоҷагии халқ, аз ҷумла васеъ кардани майдони қорам аз ҳисоби заминҳои нав ва бекорхобида диққати пайваста медоданд. Махсусан, мубориза барои ба таври васеъ азхудкардани заминҳои нав дар охири солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум, яъне дар давраи иҷроиши вазифаҳои нақшаи ҳафтсола бештар мушоҳида мегардид.

Нақшаи дурнамои инкишофи хоҷаги халқи ҷумҳурии ҷотсиалистии Тоҷикистон дар зарфи солҳои 1959-1965, ки дар анҷумани XII ғайри наватии Ҳизби коммунистии ҷумҳурӣ (соли 1959) мавриди муҳокима қарор гирифт, масъалаи болоравии минбаъдаи саноат ва хоҷагии кишоварзӣ, вобаста ба ин баланд гардидани некуаҳволӣ ва маданияти халқ пеш гузошта шуд. Пешбинӣ шуда буд, ки ба хоҷагии халқи ҷумҳурӣ бо якҷоягии маблағи ташкилотҳои иттифоқӣ 1 миллиард сӯм ҷудо карда шавад, ки ин маблағ баробар ба ҳама маблағе, ки ба хоҷагии халқи Тоҷикистон дар тамоми солҳои Ҳокимияти Шуравӣ буд.⁹⁷

Суръати инкишофи истехсолоти хоҷагии кишоварзӣ, аз ҳисоби баланд бардоштани маҳсулноки ва васеъ намудани майдони кишт ба эътибор гирифта шуд. Мувофиқи нақшаи ҳафтсола қорҳои бузурги ирригатсионӣ ба роҳ монда шуда, барои иҷроиши

⁹⁷ Очерк истории колхозного строительства в Таджикистане (1917-1965 гг). -С. 278.

чунин вазифа ва мақсад 160 млн. яъне аз се ду ҳиссаи маблағгузориини хоҷагии кишоварзиро ҷудо гардид.⁹⁸

Кумитаи Марказии Ҳизби коммунистии Тоҷикистон, дар анҷумани ХХІ ҲКИШ дар хусуси иншооти неругоҳи барқӣ обии Норақ масъала гузошт. Зеро ин пойгоҳи барқӣ на танҳо барои инкишофи саноат, инчунин обшор кардани садҳо ҳазор гектар заминҳои навқорами Тоҷикистон, ҷанубии Ўзбекистон ва якҷанд ноҳияҳои Туркменистон хизмат мекард. Инро баъдтар Шурои Вазирони ИҶШС ба эътибор гирифта, дар хусуси дар Тоҷикистон бунёди НБО-и Норақ, ки дар Осиёи Марказӣ иншооти калонтарин ҳисоб меёфт, қарор қабул намуд.⁹⁹

Масъалаи таҳқиқоти илмӣ азхудкардани заминҳои нав ва бекрхобидаро ба ду давра тақсим бояд кард. Давраи якум солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 70-умро дарбар мегирад. Давраи дуюм бошад ниммаи дуюми солҳои 70-ум ва солҳои 80-умро фаро мегирад. Азхудкунии заминҳои нав ва бекрхобида ин замон дар Тоҷикистон нисбат ба солҳои 40-ум ва 50-ум бо хусусиятҳои махсуси хеш фарқ мекард: аввал ин ки барои корҳои хоҷагии об ҳизбу ҳукумати ҷумҳурий нисбатан маблағи зиёд ҷудо мекарданд; дуюм, дар натиҷаи инкишофи илму техника ва пешрафти саноат пойгоҳи моддӣ-техникии корҳои хоҷагии об пурқувват карда мешуд; сеюм, дар ин ҷабҳаи хоҷагии кишоварзӣ аз лиҳози миқдор ва сифат таркиби коргарони ихтисосманди сохтмонӣ ва муҳандису техникҳо дигар

⁹⁸ Очерк истории колхозного строительства в Таджикистане (1917-1965 гг). - С. 279.

⁹⁹ Очерки истории Коммунистической партии Таджикистана. Т.2 (1938-1983 гг).- Душанбе: “ИрФон”, 1984. - С. 237.

гаштанд; чорум азхудкунии заминҳои наву бекорхобида хусусияти комплексӣ гирифт.

Бояд чунин вазъиятро ба эътибор гирифт, ки бо ёриву дастгирии ҳамаҷонибаи ҷумҳуриҳои иттифоқӣ ба синфи коргар, колхозчиён ва кулли мардуми меҳнаткаши Ҷумҳурии Тоҷикистон дар ҷабҳаи азхуднамудани ҳазорҳо гектар заминҳои наву бекорхобида муваффақиятҳои намоён ба даст оварда шуд. Ин пешравиҳои истеҳсоли сабаби минбаъд рушду нумӯи қардани хоҷагии кишоварзӣ, баланд бардоштани дараҷаи моддӣ ва мадании меҳнаткашон гардид. Аммо ба ҳама пешравиҳо ва дигаргуниҳои мусбат нигоҳ накарда, дар ҷараёни сохтмони иншооти хоҷагии обу азхуд қардани заминҳои наву бекорхобида, бо баъзе сабабҳои объективӣ ва субъективӣ, камбудиву норасоии ҷиддӣ роҳ дода шуд, ки дар Тоҷикистон ба амалӣ гаштани чунин сиёсат таъсири манфӣ расонд.

Ташкилотҳои хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об оид ба масъалаи сохтмони иншооти гидротехникӣ ва азхудқардани заминҳои наву, баъзан имкониятҳои молиявӣ ва моддӣ–техникӣ ва шароити мушаххасро ҳамаҷониба надидаву насанҷида нақша мекашиданд. Баъзан маблағи ба ин соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ ҷудо кардаи давлатро ба иншооти зиёду пароканда қисмат мекарданд, дар натиҷа бисёр сохтмони иншооти ирригатсионӣ сари вақт ба сомон намерасиданд.

Табиист, ки чунин амалҳо ва рафторҳои нодурусти мутасаддиёни соҳа ба дигар ҷабҳаҳои бахши аграрӣ, аз ҷумла сари вақт ба кор андохтан ва обёрии заминҳои наву таъсири манфӣ мерасонданд.

Дар солҳои нақшаи ҳафтсолаи тараққиёти хоҷагии халқ аз ҳама калонтарин иншооти обу хоҷагӣ азхудкунии қисми тоҷикистонии Мирзочули даштҳои Дилварзин ва водии Обикик маҳсуб меёфтанд.

Мувофиқи қарори КМ ҲКИШ ва Шурои Вазирони ИЧШС аз 14 июни соли 1958 “Дар бораи минбаъд васеъ ва тезонидани корҳои азхудкунии дашти Мирзочӯли заминҳои Ҷумҳурии Ӯзбекистон, Қазоқистон ва Тоҷикистон”, васеъ намудани заминҳои обёришаванда ва навазхудшуда чорабиниҳои зарурӣ андишида шуда буд. Мувофиқи нақшаи пешакӣ кашида соли 1966 майдони заминҳои обёришаванда дар даштҳои Дилварзин ва Самғор, дар ноҳияҳои Ӯротеппа ва Шаҳристони вилояти Ленинобод (ҳоло Суғд) бояд 50 ҳазор гектар замин васеъ гардад. Танҳо дар қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл дар солҳои нақшаи ҳафтсола 25 ҳазор гектар заминҳо азхуд карда мешуд. Соли 1960 барои сохтмони ирригатсионии ин иншооти азим 45,7 млн. сӯм маблағ ҷудо карда шуд. Ва дар охири ҳамин сол 5 ҳазор гектар замин аз лиҳози ирригатсионӣ тайёр карда шуд.¹⁰⁰

Ташкилотҳои сохтмони пештара ва парокандаи азхудкардан ва обёрии заминҳои Мирзочӯл ва даштҳои Дилварзину Самғор, ки байни худ алоқаи лозимии истеҳсоли надоштанд, барои тезонидани суръати ин корҳо ва арзон кардари арзиши асли мусоидат намекардаднд. Бо ҳамин мақсад идораи асосии байниҷумҳуриявӣ ва Шурои байниҷумҳуриявӣ оид ба обшор ва азхудкардани заминҳои бекорхобидаи дашти Мирзочӯл барпо карда шуд. Тезонидани суръати азхудкунии қисми тоҷикистони Мирзочӯл зарурияти сохтмони трести махсуси “Таджикцелинстрой”-ро талаб мекард. Ба ҷузъи ин идораи сохтмону васлкунии рақамҳои № 21, 22, 26 ва парки мошини № 3 ташкил

¹⁰⁰ БМД ҶТ.- Ф. 27, оп, 12, д.1, л. 29.

гардиданд. Ин ташкилотҳои сохтмонӣ дар тобеияти трести “Таджикцелинстрой” ғаёлият мекарданд.¹⁰¹

Тамоми қувва ва имконият барои васеъ намудани майдони кишти зироатҳои мухталифи хоҷагии кишоварзӣ ва қабл аз ҳама пахтакорӣ ва барои баланд бардоштани дараҷаи ҳаёти иқтисодӣ ва иҷтимоии меҳнаткашон, барпо кардани марказҳои нави маъмурӣ, коммуналӣ ва маданӣ- маърифатӣ дар заминҳои нав ва бекорхобида равона шуда буд.

Дар охири солҳои 50-ум дар қисми тоҷикистонии Мирзочӯл оид ба обёрӣ ва азхудкунии заминҳои наву бекорхобида корҳои васеъ ба роҳ гузошта шуд. Аввали моҳи июли соли 1959 П. Курилов ба ин сохтмони азими обухоҷагӣ барои истиқомат ва ҳӯрокхӯрии аввалин фотехони азхудкунии заминҳои наву бекорхобида як вагон оварда монд. Мутахассисони мошини заминканӣ Н. Попов, И. Пантелюк, Г. Прасовский, ронандагони экскаваторҳо И. Акулов, А. Некрасов, булдозеристҳо В. Сауров, И. Тугоузов аз канали пайваस्तкунанда ва чоҳбун аввалин метри кубӣ хокро бароварданд. Дар ин ҷо баробари корҳои мелиоративӣ, инчунин сохтмони иншооти коммуналӣ ва маданӣ- маишӣ пеш мерафт. Дар ибтидо дар ин ҷо 15 бригадаҳои сохтмонӣ ба кор машғул гашта буданд.¹⁰²

Пионерони азхудкунии қисми тоҷикии дашти Мирзочӯл аз байни мардуми муқимӣ Б. Насриддинов, Х. Ниёзов, С. Шарипов ва дигарон буданд, ки дере нагузашта касбу ихтисосҳои дуредгар, сангчин, андовагар ва ғайраро азбар намуданд.

Барои азхудкардани дашти Мирзочӯл аз тамоми гӯшаву канорҳои ҷумҳурӣ ва берун аз он ихтиёриён

¹⁰¹ БДТН ҶТ. - Ф.3, р. 156, д. в.7,13.

¹⁰² Коммунист Таджикистана. 1960. 1 янв.

раҳсипор гаштанд. Бояд махсус зикр кард, ки бо даъвати ҳизбу ҳукумати ҷумҳури пеш аз ҳама меҳнаткашони ноҳияҳои баландкӯҳу доманакӯҳ ҳамовозӣ намуда, барои фатҳи ҷӯли беодаму бесамари Мирзочӯл омаданд. Ба ин даъват махсусан мардуми ноҳияҳои Ўротеппа ва Айнӣ, ки дар он ҷо ҷувваи зиёдатии корӣ вучуд дошт, бисёртар тарафдор буданд.

Ба масъалаи азхудкардани дашти Мирзочӯл аввалин шуда чунин сохтмончиён, ба мисли Н. Муханов, Г. Салимов, С. Тайланов, Х. Ҷалолов, М. Раҷабов, О. Шониёзов, С. Эшов ва бисёр дигарон таҳкурсии мустаҳками обшор намудани заминҳои Мирзочӯли тоҷикро гузоштанд. Даре нагузашта ному корнамоиҳои меҳнатии онҳо дар тамоми ҷумҳури вирди забони мардум гардид.¹⁰³

Қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл дар самти шимолии қаторкӯҳҳои Туркистон ҷой гирифта, аз шарқ як хат то шаҳри Бекобод, аз ғарб бошад то неругоҳи Обручево тӯл кашидааст. Дар ибтидо он ба ноҳияи Ўротеппа дохил мешуд, аз охири соли 1965 ҳамчун ноҳияи мустақили Зафаробод ташкил гашт. Азхудкардани қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл дар ҳаёти ҷумҳури аҳаммияти калони иҷтимоӣ-иқтисодиро доро буд. Дар ин ҷо ба назар дошта шуда буд, ки ҳар сол 60 ҳазор тонна пахта, 34 ҳазор тонна маҳсулоти боғдорӣ, 44 ҳазор тонна ангур ва бисёр дигар маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ истеҳсол карда мешуд.¹⁰⁴

Сохтмонҳои ирригатсионӣ махсусан дар вилояти онвақтаи Ленинобод ниҳоят босуръат пеш мерафт. Тамоми қорҳои сохтмони ирригатсионӣ ва

¹⁰³ Коммунист Таджикистана. 1961. 26 Фев.

¹⁰⁴ Қосимов А. Ҳамроев М. Асари номбурда. - С. 165.

мелиоративӣ оид ба азхудкунии Мирзочӯл ва, аз ҷумла қисми тоҷикистони он аз ҷониби “Главголодноспетстрой”, ки соли 1963 номаш ба “Средазирсовхозстрой” иваз шуд, иҷро карда мешуд.

Дар натиҷаи сохтмонҳои азими обухочагӣ дар вилояти Ленинобод шумораи коллективи трести “Таджикцелинстрой» дар аввали соли 1961 ба 5 ҳазор одам расид. Дар ин сохтмонҳо мутахассисони баландихтисос, ба мисли гидротехникҳо, ирригаторҳо, барқчиён, васлгарон ва бисёр дигар мутахассисон кору фаъолият мекарданд. Трести “Таджиктселинстрой»-ро “Главголодноспетстрой” бо парки 450 автомашинҳои хелҳои гуногун таъмин мекард. Дар сохтмони трест 73 экскаватор, 69 булдозер, 83 мошинҳои заминканӣ, 32 мошини борбардор ва дигар техникаи пурқуввати ҳамон замон коршоям буданд.¹⁰⁵

Дар муддати на чандон зиёд ташкилотҳои сохтмони трест ба иншооти ирригатсионии вилояти Ленинобод 52,5 млн сӯм ҷудо карданд, корҳои заминканӣ 26,8 млн метри кубӣ иҷро шуда буд, 140 ҳазор метри квадратӣ сохтмони хонаҳои истиқоматӣ ба истифода дода шуд. Трест 28, 7 ҳазор гектар заминҳои навро ба кор дароварда, 314 км роҳҳои посёлкаи коргарӣ бунёд кард, зиёда аз 100 км. хатти баландшиддати барқӣ, 485 алоқаи шахсӣ бунёд намуд.¹⁰⁶

Дар ҷараёни корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ ва азхудкунии заминҳои нав дар назди сохтмончиёни трест якчанд масъалаҳо баромаданд, ки яке аз онҳо тез-тез аз кор рафтани кадрҳо ба ҳисоб мерафт, ки он

¹⁰⁵ БДТН ҶТ.- Ф. 3,р.151,д. 63, в. 58.

¹⁰⁶ БДТН ҶТ.- Ф. 3,р.151,д. 63, в. 58.

беғуфтуғу ба ҳалли саривақтии масъалаҳои бамиён монда таъсири манфӣ мерасонид.

Дигар сабаби нарасидани кадрҳо ба корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ бо ҳар гуна сабабҳо аз кор рафтани мутахассисон, аз ҷумла муҳандисони баъд аз хатми Институти хоҷагии кишоварзии Тоҷикистон мебошанд, зеро баъзе аз онҳо гирифтани роҳхати ба ноҳияҳо рафтанро рад мекарданд. Қисме аз онҳо дар шаҳр монда бо корҳои ғайриихтисос машғул мегаштанд. Дар маҳалҳо бошад ташкилотҳои обухоҷагӣ барои мутахассисони ҷавон шароитҳои маданӣ ва маиширо на ҳама вақт муҳайё мекарданд.¹⁰⁷

Ҳар сол аз ҷониби давлат барои корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, азхудкунии заминҳои наву бекорхобида маблағи зиёд ҷудо карда мешуд. Аммо онро ташкилотҳои хоҷагии об на ҳама вақт сарфакорона истифода мебурданд. Заминҳои нави обӣ ба таври пурра истифода бурда намешуданд. Масалан, танҳо соли 1960 438 ҳазор гектар заминҳои дар самти ирригатсия ва мелиоратсия тайёр карда шуда, 36,5 ҳазор гектар замин, ки ба он хароҷоти изофа лозим набуд, бекор хобиданд.¹⁰⁸

Ҳамаи ин камбудиву норасоихоро оид ба таври сарфакорона истифода бурдани заминҳои обёришавандаро ба эътибор гирифта, пленуми IX КМ ҲК Тоҷикистон, ки моҳи августи соли 1961 доир гашта буд, дар назди кормандони хоҷагии об вазифаҳои мушаххас гузошт, то ки минбаъд чунин норасоӣҳо роҳ дода нашавад. Дар вилояти Ленинобод чун қаблан иншооти муҳимми хоҷагии об азхудкардани қисми тоҷикистониин Мирзочӯл маҳсуб буд. Дар ин ҷо аз

¹⁰⁷ БДТН ҶТ.- Ф. 3,р.151,д. 63, в. в. 40.

¹⁰⁸ БДТН ҶТ.- Ф. 3,р.151,д. 63, в. 48.

аввал то моҳи ноябри соли 1961 “Голодностепстрой” 22 ҳазор гектар заминҳои нав азхуд ва обшор карда шуд.¹⁰⁹

Яке аз дастовардҳои бузурги коллективи “Главголодностепстрой” аз он иборат буд, ки саноати сохтмони шахсиро барпо намуд. Ба корхонаи нав заводи коркарди оҳану бетони Бекобод, ки новаҳоро барои низоми обёрӣ тайёр мекард, заводи Ховост, қубурҳои сафолинро месохт, заводи хишт ва ғайра дохил мешуданд.

Баъзе корҳои асосии хоҷагии азхудкунии заминҳои нави қисми тоҷикистони Мирзочўл ба уҳдаи коллективи сохтмончиёни СМР №22 гузошта шуда буд. Аз рӯзи аввали мавҷудияти ин ташкилоти сохтмонӣ то охири соли 1962 коллективи он зиёда аз 40 ҳазор метри кубӣ оҳану бетонро бо тартиб гузошта, зиёда аз 70 км трубаҳои водопроводноро ҷо ба ҷо карданд, зиёда аз 300 иншооти гидротехниро васл намуданд.¹¹⁰

Коллективи бисёрҳазораи трести “Таджикцелинстрой» мусобиқаи сотсиалистиро васеъ намуда, корҳои азхудкунии дашти Мирзочўл ва минбаъд беҳтар кардани заминҳои Дилварзинро ба пеш мебурд. Масалан, соли 1963 аз 18,8 млн сӯми ба қор дароварда, танҳо барои сохтмони хонаҳои истиқоматӣ наздики 2 млн сӯм сарф гардид, 15, 7 ҳазор м.к. хонаҳои истиқоматӣ бунёд карда шуда, ба зами ин, боз 7 ҳазор гектар заминҳои нави обёришаванда тайёр карда ба истеҳсолот супорида шуд.¹¹¹

¹⁰⁹ Коммунист Таджикистана. 1961. 12 нояб.

¹¹⁰ БМД ҶТ. - Ф. 1514, р.1, д. 1456, а. 65-66.

¹¹¹ БДТН ҶТ.- Ф. 3,р.0227, д.312, в. 13 -14.

Кумитаи ҳизбии ноҳияи Зафаробод қарори КМ ҲК ва Шурои Вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистонро аз 23 июли соли 1966 дар хусуси “Дар бораи васеъ намудани инкишофи мелиоратсияи замин ба хотири ба даст овардани ҳосили дилхоҳи ғалладона ва дигар навъҳои хоҷагии кишоварзӣ,” бо ҳамбастагии шуруҳони маҳаллӣ, иттифоқҳои касаба, комсомолону ҷавонон ва ташкилотҳои хоҷагии кишоварзии ноҳия чорабиниҳои мушаххасро барои минбаъд азхудкардани заминҳои нав, беҳтар кардани ҳолати мелиоративии заминҳои қаблан ба даст дароварда сари вақт андешиданд.

Қарори махсус дар пленуми сеюм (29 июли соли 1966) ва маҷлиси бюрои ҲК ноҳияи Зафаробод (16 сентябри соли 1966) муҳокима гардида, дар он чорабиниҳои иҷроиши он коркарда шуд. Дар натиҷа дар зарфи нимаи дуюми соли 1966 ва нимаи аввали соли 1967 боз аз лиҳози ирригатсионӣ 1880 гектар заминҳо азхудкардашуда, ба истеҳсолот ворид гардид. Ҳамагӣ дар ноҳия аввали сентябри соли 1967 майдони аз лиҳози ирригатсионӣ ва мелиоративӣ тайёр гардида 24 420 гектарро ташкил мекард.¹¹²

Ба дастовардҳои нисбатан зиёд нигоҳ накарда, дар ҷараёни азхудкунии қисми тоҷикистони даштҳои Мирзочўл аз ҷониби ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагии об ба камбудиву норасоии афнопазир роҳ дода мешуд, ки ин амал ба рафти ҳаракати иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, истеҳсоли маҳсулотҳои хоҷагии кишоварзӣ таъсири манфӣ нарасонида наметавонист. Тавре ки таҷриба нишон дод, имкониятҳои калони зиёд кардани истеҳсоли пахта ва дигар маҳсулотҳои хоҷагии кишоварзӣ нодуруст истифода бурда мешуд. Масалан, дар зарфи чор соли

¹¹² БДТН ҶТ.- Ф. 3,р.0227, д.312, в. 13 -14.

аввал ба давлат дар ҳаҷми 17 ҳазор тонна пахта камтар фурӯхта шуд.

Натиҷаи ба амал омадани чунин вазъият аз он иборат буд, ки аз ҷониби роҳбарони ташкилоти сохтмони муассиса ва трести “Таджикцелинстрой» дар кори ба таври сарфакорона истифодаи маблағи калони ҷудокардашудаи давлат барои азхудкардани заминҳои қисми тоҷикистонии Мирзочӯли тоҷик ба камбудихо роҳ дода шуд.

Муносибати хунукназарона нисбат ба сохтмони манзилӣ барои ҷо ба ҷо ва мустаҳкам кардани коргарон дар заминҳои нав ва дуруст истифода бурдани замину техника мамониат расонд. То соли 1966 дар совхозҳои заминҳои нав кадрӣ доимӣ ташаккул наёфта буд, дар истеҳсолоти кишоварзӣ асалан коргарони муваққатӣ ва аз дигар ҷо омада кору фаъолият мекарданд.

Ба ҷузъ ин дар масъалаи ба таври дурусту сарфакорона истифода бурдани захираҳои коргарӣ ба камбудихоӣ зиёд роҳ дода шуд. Барои мувофиқи қоидаи муайяншуда дуруст истифода бурдани қувваи корӣ аҳмияти зарурӣ надода совхозҳои трести “Таджикцелинстрой» ва роҳбарияти азхудкунии заминҳои обёришаванда штатҳои зиёдатиरो ҷой дода, шумораи ҳайати коркунонро бе ягон асос афзун карда мешуд. Масалан, танҳо дар совхозии “Ленинобод” соли 1967 ҳайати коркунон 89 ҷои кор ва 55% ташкил мекарданд.¹¹³

Бояд ба назар гирифт, ки азхудкунии ва обёрии қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл дар солҳои 60-ум ва 70-ум яке аз иншооти ниҳоят душвори хоҷагии об ба шумор мерафт. Бояд ба назар дошт, ки барои ҳалли ин

¹¹³ БМДЧ Т.- Ф. 1613, р.1, д.351, в.8.

вазифаи муҳимми аҳаммияти хоҷагии халқ дошта, саҳми комсомолон ва ҷавонони Тоҷикистон ва ҷумхурияҳои собиқ Иттифок калон аст.

Дар солҳои 60-ум ва минбаъд яке аз омилҳои ба таври васеъ ба кор бурдани қорҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ онро бо техникаи навтарини замонавӣ таъмин кардан ҳисоб мерафт. Дар масъалаи азхуд ва обёрӣ намудани қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл роҳбарияти қорҳои механиконидашуда дар назди трести «Таджиктселинстрой» саҳми назаррас дошт. Ин ташкилот соли 1967 дар ихтиёри худ 68- экскаватор, 48 - мошини заминканӣ, 82-булдозер, 13-автогрейдерҳои марказҳои ҳархела дошт.¹¹⁴

Дар зарфи зиёда аз панҷ сол аз ҷониби ин идора 72337 ҳазор (метри квадратӣ) қорҳои заминканӣ иҷро карда шуд, ки арзиши умумии он ба 15 839,0 ҳазор сӯм мерасид. Асосан тамоми қорҳои заминканӣ дар қисми тоҷикистони Мирзочӯл ва майдони заминҳои Дилварзин, ки он барои сохтани каналҳои обёрикунанда, шабакаҳои мелиоративӣ ва ба нақша гирифтани заминҳои хавфи селдошта ва барои кишти пахта равон карда шуда бурда мешуд. Барои қору меҳнати зарбдору шоиста 11 - нафар одамони ин коллектив бо ордену медалҳои Иттиҳоди Шуравӣ, аз ҷумла ронандагони экскаваторҳо рафиқон Марселянов ва Елисеев бо ордени Ленин мукофонида шуданд.¹¹⁵

Мусобиқаи сотсиалистӣ дар тамоми минтақаҳои сохтмонӣ ва васлкунии дастаҳо, бригадаҳо ва ғайра васеъ ба роҳ монда шуд, ки дар натиҷа оиди азхудкунии навбати якуми заминҳои қисми Тоҷикистони дашти Мирзочӯл муваффақиятҳои назаррас ба даст дароварда

¹¹⁴ БМД ҶТ, Ф.1499, р.2, д.409, в. 82-83.

¹¹⁵ БМД ҶТ, Ф.1499, р.2, д.409, в. 82-83.

шуд. Аллакай дар охири ҳафтсола дар ин ҷо наздики 20 ҳазор гектар заминҳо обшор гардида ва наздики 25 ҳазор гектар замин барои азхудкунӣ тайёр шуд.¹¹⁶

Дар ҳамин давра се совхозӣ калон, ба мисли “Ленинобод”, “40-солагии Тоҷикистон” ва “Комсомоли Тоҷикистон,” бо шарофати азхудкунадагони ҷавони заминҳои навкорам бахшида шуда буд. Дар ин ҷо ноҳияи нави пахтакор Зафаробод ба вуҷуд омад, ки 14 ҳазор сохтмончиён, васлгарон, ирригаторон, механизаторони совхозҳо ва шаҳрчаҳои коргарнишини Меҳнатобод, Пахтакор, Гулистон ва ғайра арзи ҳастӣ карданд, зиёда аз 62 ҳазор метри квадратӣ хонаҳои замонавӣ дар майдони беш аз 300 гектар боғ бунёд гардид.¹¹⁷

Ҳизбу ҳукумати Шуравӣ ба назди кормандони соҳаи ҳаҷагии кишоварзӣ, аз ҷумла ташкилотҳои хоҷагии об дар панҷсолаи ҳаштуми инкишофи хоҷагии халқ вазифаҳои ҷиддӣ гузоштанд. Дар ҳуҷҷатҳои анҷумани XXIII Ҳизби куоммунистӣ доир ба иҷроиши нақшаи панҷсолаи ҳаштуми тараққиёти хоҷагии халқ дар солҳои 1966-1970 гуфта шудааст: “дар ноҳияҳои хушкиоб доир ба обёрии заминҳо дар майдони 2,5-3 млн. гектар замин қорҳои зарурӣ гузаронида шаванд”.¹¹⁸

Дар солҳои панҷсолаи ҳаштум маблағгузорӣ ба мелиоратсияи замин танҳо бо роҳи Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ 336. млн сӯмро

¹¹⁶ Очерк истории колхозного строительства в Таджикистане (1917-1965 гг). -С. 314.

¹¹⁷ Очерк истории колхозного строительства в Таджикистане (1917-1965 гг). - С. 317.

¹¹⁸ XV11 съезд Коммунистической партии Таджикистана. Стен отчет. - С. 256.

ташкил мекард, ки он 1,8 баробар нисбат ба панҷсолаи қалбӣ барзиёд буд.¹¹⁹

Дар натиҷаи меҳнати аҳлонаи коллективи сохтмончиён, васлгарон ва механизаторони трести “Таджикцелинстрой» соли 1967 асосан ҳамаи корҳои сохтмонӣ ва васлкунии ду неругоҳҳои калони насосии дашти Мирзочӯл, ду канали механикунонидашуда, шабакаи тақсимкунӣ ба поён расонда шуд. 58-ҳазор метри квадратӣ хонаҳои истиқоматӣ, ду корхонаи таъмирӣ, дахҳо айвонҳо, анборҳо, инчунин якчанд иншооти маданӣ ва маишӣ сохта ба истифода дода шуд.¹²⁰

Дар ҳамин муддат омӯзишгоҳи хоҷагии кишоварзӣ бо 800 ҷой, техникуми сохтмон бо 600 ҷой, техникуми касбӣ бо 240 ҷой ва комбинат сохта ба истифода дода шуд, техникуми таълимӣ бо 600 ҷой барои хонандагон бунёд карда, ба истифода дода шуд. Дар Мирзочӯл 2-пункти пахта барои 30000 тонн, 2 - сехи дегсозӣ, нонвойхона, устохонаи механикӣ, анбори лоруҳои минералӣ ва дигар иншооти лозимии истеҳсолӣ бунёд карда шуд.¹²¹

Дар қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл, ки таҷрибаи зиёди истеҳсолӣ ба даст омада буд, мавҷуд будани техникаи ҳозиразамони хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об, амал кардани кадрҳои ихтисосманд, дар солҳои панҷсолаи ҳаштум ҷараёни азхудкардани заминҳои наву бекорхобида бо суръат пеш мерафт. Аммо агар амалан ин ҷараёнро бо панҷсолаи ҳафтум муқоиса намоем, дар он ҳолат дар панҷсолаи ҳаштум суръати азхудкунии заминҳои наву нисбатан сусттар ба

¹¹⁹ БДТН ҶТ.- Ф.3, р. 230, д.126, в. 27.

¹²⁰ БДТН ҶТ.-Ф.3, р. 230, д. 127, в. 10.

¹²¹ БДТН ҶТ.- Ф.3, р. 230, д. 127, в. 10.

назар мерасад. Сабаби асосии чунин ақибмонӣ ҳаллу фасл накардани баъзе масъалаҳои хусусияти маданӣ ва маишӣ коргарони ин соҳа ба ҳисоб меравад. Қабл аз ҳама дар хоҷагиҳои заминҳои нав нарасидани қувваи корӣ, сари вақт масъалаи ҷову макони истиқоматии онҳо ҳал карда намешуд. Ба масъалаи тартиб додани тарҳи хонаҳои истиқоматӣ аз ҷониби ташкилотҳои лоиҳакашӣ ба хатоҳо роҳ дода мешуд.

Баъдтар ташкилотҳои лоиҳакашӣ ва сохтмончиён камбудиҳои роҳдодаи худро ба эътибор гирифта, соли 1968 дар ноҳияи Зафаробод ба хонаҳои якқабата ва бо замини наздиқавлигӣ сохтанро оғоз карданд, ба он хотир, ки коргарони совхозҳо минбаъд хоҷагии шахсиرو ба роҳ монда, соҳиби меваю сабзавот шаванд.

Нақшаи генералии маркази ноҳияи Зафаробод то соли 1967 ҳанӯз вучуд надошт. Дар маркази ноҳия, ки 4 ҳазор одам ҳаёт ба сар мебурд, ягон иншооти маданӣ-маишӣ амал намекард. Дар ин муддат ҳоло ба сохтмони хатти доимии алоқа оғоз нашуда буд, танҳо аз он хатти алоқаи муввақатии соли 1959 сохта истифода бурда мешуд. Дар маркази ноҳия танҳо як шабакаи радиои камқувват бо якчанд нуқта амал мекард.

Сабаби ҷиддии дигари пеши роҳи азхудкунии заминҳои навро боздоштан дар қисми тоҷикистони Мирзочӯл сари вақт бо об таъмин накардани он ба ҳисоб мерафт.

Таҷрибаи таърихии корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дар Тоҷикистон онро нишон дод, ки муҳайё намудани шароити ҳаёти иҷтимоӣ, маданӣ ва маишӣ коргарони сохтмонӣ ва муҳандисӣ, техникӣ, меҳнаткашони саҳро сари вақт, босифат ба охир расонидани азхудкунии заминҳои наву бекорхобида душворӣ ба бор меоварад. Таҷриба инчунин нишон

дод, ки дар солҳои 60-ум ва минбаъда ҳам на ҳама вақт азхудкунии заминҳои нав ба таври комплексӣ ба иҷро мерасиданд. Беҳуда дар қарори КМ ҲКИШ ва Шурои Вазирони ИҶШС аз 17 дебри соли 1968 “Дар бораи фаъолияти КМ ҲК Тоҷикистон оид ба иҷрои қарори анҷумани XXIII ҲКИШ” зикр карда шуд, ки дар ҷумҳурии маблағи ҷудокарда шуда ба ҳар ҷой сарф кардамешуд, ҳар сол бо ҳар баҳона дар заминҳои азхудкардашуда, кишт карда намешавад ва нақшаи корҳои ирригатсионӣ ба ҷо оварда намешаванд. Бинобар ин, вазифа гузошта шуд, ки корҳои обёрӣ ва азхудкунии заминҳои нави водиҳои Ёвону Обиқиик ва совхозҳои аз нав сохтаи Зафаробод ва дигар ноҳияҳои ҷумҳурии вуҷуд дода шавад.¹²²

Дар ҷумҳурии нишонаҳои фарҳанги пасти истифодаи самараноки заминҳои киштшаванда, корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дида мешуд. Масалан, танҳо соли 1969 дар ҷумҳурии шумораи заминҳои дар истеҳсолот истифода нашуда зиёда аз 24 ҳазор гектарро ташкил мекард, ки аз онҳо 13 ҳазор гектар заминҳои шудгорашта ва 11 ҳазор гектарро заминҳои партовӣ ташкил мекард. Чун пештара дар ҷумҳурии масъалаи корҳои сохтмонӣ ва махсусан хонаҳои истиқоматӣ ва маданӣ-маишӣ суст ҷараён дошт. Дар натиҷа дар ин муддат дар ноҳияи Зафаробод 3 ҳазор гектар заминҳои аз лиҳози ирригатсионӣ тайёр карда шуда, ба кор андохта нашуда буданд.¹²³

Дар нимаи дууми солҳои 60-ум бо сабаби дар колхозҳо мавҷуд набудани қувваи корӣ ва хонаҳои истиқоматӣ, сохтмонҳои истеҳсоли ва иҷтимоӣ-маданӣ,

¹²² КПСС в резолюциях и решениях съездов, т.11. М., 1986. - С.399.

¹²³ БМД ҶТ.- Ф. 288, р.14, д. 129, в.11.

инчунин маишӣ, дар заминҳои аз нав обёришавандаи хоҷагиҳои коллективӣ имконияти мавзеҳои аз лиҳози ирригатсионӣ тайёр шударо азхуднамоянд. Бинобар ин, колхозҳо бо чандин баҳонаҳо аз қабули чунин заминҳо рӯ гардонданд, аммо онҳо дар баъзеи ин майдонҳо зироат кишт карда, ҳосилро ба даст дароварданд. Чунин вазъиятро ба эътибор гирифта, Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки дар кори супоридани заминҳои аз ҷиҳати ирригатсионӣ тайёр гардида, совхозҳои навро ташкил намуда, ба уҳдаашон чунин мавзеҳо супорида шуд.

Дар ин давра дигар иншоти бузурги хоҷагии об, ки аҳаммияти муҳимми хоҷагии халқ ва иҷтимоӣ-иқтисодӣ дошт, азхуднамудани водии Ёвону Обикии маҳсуб буд. Ин иншооти асосии ирригатсионӣ ва мелиоративӣ қисми ҷудонашавандаи комплекси территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои Ҷанубии Тоҷикистон буда, бо иншооти сершумори гидротехникӣ ва мелиоративии байнихоҷагӣ ва дохилихоҷагӣ фарқ мекард.

Дар давраи ба ҳаёт тадбиқ кардани нақшаҳои кашида, оид ба обёрӣ ва азхудкардани водии Ёвону Обикии аслан тамоми мамлакати паҳновари Иттиҳоди Шуравӣ ширкат намуд, зеро ин низоми обёришаванда аз лиҳози техникӣ на танҳо дар Тоҷикистон, инчунин дар тамоми қаламрави Осиёи Марказӣ мураккаб ҳисобида мешуд. Зеро заминҳои дар ин мавзе ҷойгирифта дар ҷойҳои ноҳамвору пасту баланд ва фарозу нишеб ҷойгир буданд.

Дар солҳои 60-ум дар инкишофи хоҷагии халқ, қабл аз ҳама соҳаи асосии он пахтакорӣ вазни қиёс ва вазни хосро азхудкунии водии Ёвону Обикии ташкил мекард, ки дар соҳили рости дарёи Вахш

ҷойгир аст. Майдони умумии ин водиҳо 57,5 ҳазор гектарро ташкил мекунад. Барои ҳамин ҳам кор карда баромадани лоиҳаи обёрӣ ва азхудкунии ин ноҳияҳои марказии Тоҷикистон яке аз масъалаҳои мушкили илмӣ-техникӣ буда, танҳо бо қувваи Ҷумҳурии Тоҷикистон ҳаллу фасл карданааш душвориро ба пеш меорад. Лоиҳаи аввалини обёрӣ ва азхудкунии водиҳои Ёвону Обикиикро Институти лоиҳакашӣ ва ҷустуҷӯии Вазорати хоҷагии қишлоқи ИҶШС “Гипроводхоз” кор карда баромадааст.¹²⁴

Дар лоиҳа шакли нақбии обёрӣ, ки роҳи маъқул буд, қабул гардид. Ба воситаи нақб оби дарёи Вахш аз обанбори Бойғозӣ дар як сония 70 метри кубӣ об ба водии Ёвон мегузашт. Диаметри дохилии нақб 5,1 метр, дарозияш 7,7 км. мебошад. Чуқурии аз таги кӯҳҳои Қаротоғ гузаштани он 680 метрро ташкил мекард.

Мувофиқи пешбини азхудкунӣ барои заминҳои пахтакорӣ шохҳои рост ва чапи канали калон, ки бояд 27,2 ҳазор гектар заминро бо роҳи худҷоришавӣ ва 13,6 ҳазор гектарро бавоситаи шаш неругоҳҳои обкашӣ обёрӣ карда мешуд. Мувофиқи лоиҳа 29 млн. сӯм корҳои заминкани ва зиёда аз 300 ҳазор кубометр корҳои бетонрезӣ, оҳанубетонӣ, 12,6 км нақб ва 1 392 км каналҳои обёрикунанада, 166 км роҳ ва 300 хатти барқ бунёд кардан лозим буд.¹²⁵

Амалан обёрӣ ва азхудкардани заминҳои нави водиҳои Ёвон ва Обикиик дар як вақт дар асоси лоиҳае, ки институти “Гипроземи” назди Вазорати хоҷагии кишоварзии ИҶШС кор карда шуда буд, оғоз ёфт. Дар ин иншооти асосии хоҷагии об дар рафти азхудкунии

¹²⁴ Коммунист Таджикистана. 1960. 30 дек.

¹²⁵ Коммунист Таджикистана. 1960. 30 дек.

навбати якум ба ҳисоб гирифта шуда буд, ки миқдори заминҳои кишташаванда ба наздикии 41 ҳазор гектар расонда шавад ва ҳаҷми умумии маблағгузори он бояд ба 110 млн сӯм (ба ҷузъ сохтмони совхозҳо) расад.¹²⁶

Баъди қабул намудани лоиҳа ва дар доираи ҷумҳури ҷудо кардани маблағи зиёд дар самти васеъ корҳои хоҷагии об бурда шуд, ки ин амал аз ҷониби трести “Таджикстрой” ба иҷро расонида мешуд.

Дар давраи сохтмони иншооти обёрикунандаи заминҳои водии Ёвону Обикии аз соли 1962 то соли 1967 ИСВ-1 бо қувваи худ барои коргарон дар ҳаҷми 22 637 м.к. хонаҳои истиқоматӣ бунёд намуд, ки асосан талаботи сохтмончиёро қонеъ мекард. Ба ҷузъ ин бисёр муассисаҳои маданӣ ва маишӣ, маъмури, муассисаҳои бачагонаи томактабӣ ва мактабӣ сохта шуд. Дар ин муддат умуман ба маблағи 33,2 млн. сӯм корҳои сохтмонӣ ва васлкунӣ ба иҷро расиданд.¹²⁷ Бисёр кормандони трести “Таджикстрой” барои дар ҷараёни меҳнат кордонию шуҷоат нишон додан бо ордену медалҳои ИҶШС шарафёб гардиданд, ки аз байнашон метавон номҳои Ятимов, ҳамчун коргари пешқадам бо ордени Байрақи Сурхи Меҳнат мукофонида шуд, роҳбари ин муассиса Я.В.Васерблай ва истеҳсолчии калони кор Д.А. Кох бо медали меҳнати шоён сазовор гаштанд.¹²⁸

Сохтмони комплекси Ёвону Обикии иншооти умумихалқӣ гардид. Дар он ҳарбу зарби меҳнати намоёндагони миллату халқиятҳои гуногуни тамоми Иттиҳоди Шуравӣ диловарона ширкат варзиданд.

¹²⁶ БМД ҶТ.- Ф. 1613, р.1, д. 340, в.1.

¹²⁷ БМД ҶТ.- Ф. 1613, р.1, д. 340, в.1.

¹²⁸ БДТН ҶТ.- Ф.3. 954, р.9, д.20, в.91.

Аммо дар ин давра ақибмонии муайян дар иншооти калони ирригатсионӣ ва ба кор даровардани заминҳои аз нав обёришаванда дида мешуд. Дар натиҷаи ҳалли муракаби масъалаи обҳои зеризаминӣ муҳлати азхудкунии заминҳо чандин маротиба дигар карда шуд. Муҳлати охирини азхудкунии навбати якуми ин заминҳо дар майдони 14 ҳазор гектар баҳори соли 1967 муайян карда шуд, аммо дар ин муҳлат ҳам вазифа иҷро нагашт.

Сохтмонҳои дохили ҳоҷагии низоми ирригатсионӣ бо ақибмонии муайян иҷро карда шуд. Масалан, аз 315 к.м. шабакаҳои пӯшидаи обёрии навбати якуми соли 1965, ҳамагӣ 41 км. сохта шуду халос.¹²⁹

Яке аз сабабҳои қафомонии масъалаи ба пеш бурдани корҳои азхудкунии заминҳои водии Ёвон азкорравии коргарон буд, ки дар ин ҷо масъалаи нарасидани қувваи коргарӣ дида мешуд. Ин масъалаи муҳимро ба ҳисоб гирифта, КМ Ҳизби кмунистӣ ва ҳукумати ҷумҳурӣ ба ҳамаи ташкилотҳои маҳалии ноҳияҳо вазифа гузоштанд, ки барои ба анҷом расонидани корҳои ирригатсионӣ ва азхудкардани заминҳои наву бекорхобидаи водии Ёвон бо қувваи корӣ таъмин намоянд. Ва дере нагузашта чунин ёриву мадад аз маҳалҳо расонида шуд. Моҳҳои ноябр ва декабри соли 1967 барои истеҳсоли корҳои сохтмонӣ ва тайёр намудани заминҳои нави обёришаванда, ба ин ҷо 140 нафар аз ноҳияҳои Ҷиргатол, Фарм ва Комсомолобод, моҳи январӣ соли 1968 бошад, 100 шахси дигар аз Данғара ҳамроҳ гаштанд.¹³⁰

¹²⁹ БДТН ҶТ.- Ф.3. 954, р.9, д.20, в.91.

¹³⁰ БДТН ҶТ.- Ф.3. 954, р.9, д.20, в.91.

Ҳамин тавр, масъалаи бо қувваи корӣ таъмин кардани иншооти хоҷагии оби ин мавзеъ ба таври мусбат ҳаллу васли худро ёфт.

Дигар масъалаи ҷалталаб он буд, ки совхозҳои бунёдгаштаро дар водихои Ёвону Обикии аз лиҳози истеҳсоли соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ махсус гардонидан лозим буд. Дар охири соли 1966 ташкилотҳои Ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагии об кӯшиш ба харҷ медоданд, ки дар асоси колхозҳои бисёрсоҳа совхозҳои “Ёвон-1”, “Ёвон-2” ва “Ёвон-3” бунёд карда шаванд. Соли баъд совхозии “Ёвон-1” ба хоҷагии ширу сабзавот табдил дода шуд, совхозии “Ёвон-2” ва совхозии “Ёвон-3” ба совхозҳои махсусгардонидашудаи пахтакорӣ табдил дода шуданд. Дар ибтидои соли 1968 совхозии ба номи Илич, ки аз Вазорати хоҷагии кишоварзӣ қабул гардид, он ҳам ба совхозии махсусгардонидани пахтакорӣ табдил ёфт.¹³¹

Ба ҷузъи совхозҳои номбурда дар ин вақт дар ноҳияи Ёвон боз 4 совхозии пахтакор ва 1 шопипарвар арзи ҳастӣ доштанд. Махсусгардонии совхозҳо сабаби баланд гардидани ҳосили хоҷагии кишоварзӣ ва паст гаштани арзиши аслии шуданд.

Дар ин давра дар назди роҳбарияти ҷумҳурӣ, тамоми коллективи сохтмончиёни идораи сохтмони “Яванводстрой” вазифаи ниҳоят душвор ва маҳсулӣнок меистод, яъне моҳи майи соли 1968 заминҳои совхозҳои ноҳияи Ёвонро бо об таъмин бояд кард. Ба ҳамин муносибат дар назди идораи сохтмони “Яванводстрой” масъалаи корҳои пеши дарёи Вахшро бастанро таъмин карда, сохтмони гидроузел ва дигар иншоотҳоро ба охир бояд расонд. Аз моҳи январ то моҳи майи соли 1968, яъне то ба Ёвон омадани оби

¹³¹ БДТН ҶТ.- Ф.3, р.230, д.126, в. 159.

дарёи Вахш, коркунони ҳизбӣ, шуравӣ, комсомолӣ ва тамоми коллектив бе рӯзи истироҳатӣ дар се баст кор мекарданд, то ки ин вазифаи муқаддасро дар вақташ иҷро намоянд.¹³²

Коллективи сохтмончиён нақшаи корҳои сохтмонӣ-васлкуниро барои 1968 109% иҷро намуданд. Дар ин сол маҷмуи иншооти гидротехникии Бойғозӣ, неругоҳи насосии нақб, воситаҳои обтақсимкунӣ, шабакаи чӯбини обёрӣ гузошта шуд, дар совхозҳои сохтмони хонаҳои истиқоматӣ оғоз ёфт ва барои кишту кор 10 ҳазор гектар заминҳои нави обшоршаванда супурда шуд.¹³³

Яке аз масъалаҳои ҷалталаб, ки дар назди меҳнаткашони Ёвон меистод, ин ба даст овардани таҷрибаи пахтакорӣ буд. Барои ҳамин ҳам мардуми ин ноҳия ба пахтакорони пуртаҷриба эҳтиёҷ доштанд. Меҳнаткашони колхозу совхозҳои таҷрибадори ҷумҳурӣ ва қабл аз ҳама ҳамсоияҳо фотеҳони заминҳои нави Ёвонро ба шефӣ гирифтанд.

Масъалаи муҳимми дигари азхудкунии заминҳои хоҷагии кишоварзӣ ҷо ба ҷо кардани кадрҳои механизаторӣ ва пеш аз ҳама аз ҳисоби намояндагони меҳнаткашони маҳаллӣ буд, зеро аз байни онҳо аз кор рафтани кам дида мешуд.

Бо мақсади ҳарчӣ тезтар ба даст овардани ҷалли ин масъалаи муҳимми иҷтимоӣ дар тамоми совхозҳои навбунёд курсҳои механизаторӣ кушода шуд, ки дар онҳо зиёда аз 250 ҷавон касбҳои навро азбар карданд. Зиёда аз 300 механизаторон, сарварони участкаҳои аграрӣ, аграномҳо, бригадирони участкаҳои истеҳсоли

¹³² БДТН ҶТ.- Ф. 954, р. 9, д.74, в. 7.

¹³³ Коммунисти Тоҷикистон. 1970. № 7. С. 43.

бо мақсади баланд бардоштани савияи хеш ба колхозҳо ва совхозҳои водии Вахшу Ҳисор сафар мекарданд.¹³⁴

Бо мақсади тезтар ва босифат азхудкардани заминҳои аз лиҳози ирригатсионӣ тайёри ноҳияи Ёвон ба ин мавзёе техникаи пурқуввати ҳозиразамон, кадрҳои баландихтисос, коркунони пуртаҷрибаи ҳизбӣ, роҳбарони шуравӣ ба хоҷагӣ сафарбар карда шуд. Ҳамаи ин ғамхорӣ ба совхозҳои пахтакори ноҳияи Ёвон имконият дод, ки дар соли аввали азхудкунии хоҷагии кишоварзӣ ҳосили дилхоҳ ба даст оваранд ва нақшаи ба давлат фурухтани ҳосили пахтаро барзиёд иҷро намоянд. Ҳосилнокии пахта дар соли 1968 аз ҳар як гектар замин 9,5 сентнерӣ пешбинӣ карда шуда, дар амал 17 сентнерӣ ба даст оварда шуд.¹³⁵

Бо мақсади сари вақт ба анҷом расонидани сохтмони навбати якуми обёрӣ ва азхуднамудани заминҳои водии Ёвон коллективи идораи сохтмони “Яванводстрой” соли 1969 дар майдони 12,7 ҳазор гектар замин азхудкардашуда, пайваста ба ин ба водии Обикииқ тайёр кардан ва сар додани обу азхуд кардани навбати сеюми заминҳо корҳои зиёд бомуваффақият ба анҷом расид.

Барои он ки низоми обёрии Ёвону Обикииқ сохтмони комсомолии тамоми мамлакат эълон шуда буд, бо мақсади мутобиқ кардани тамоми корҳои сохтмонӣ васлкунии азхудкунии заминҳои хоҷагии кишоварзӣ баҳори соли 1969 дар он Ситоди умумииттифоқии сохтмони зарбдори комсомолӣ барпо карда шуд. Ситоде, ки бо ташаббуси КМ комсомоли Тоҷикистон ва мушовараи Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об ташкил гардид, мунтазам машваратҳои

¹³⁴ БДТН ҶТ.- Ф. 954, р. 9, д. 79, в. 13.

¹³⁵ БДТН ҶТ.- Ф. 954, р. 9, д. 79, в. 13.

худро гузаронида, дар он масъалаҳои мубрамро мавриди муҳокима қарор меод.¹³⁶

Чунин ситод дар кори ба обёрӣ ва азхудкунии комплекси заминҳои нави водиҳои Ёвону Обикииқ ҷалб намудани комсомолону ҷавонон мавқеи калон бозид. Масалан, дар нимаи дуюми соли 1969 дар коллективи идораи сохтмони “Яванводстрой” 3500 одам, аз онҳо 688 ҷавонони то 30 - сола кор мекарданд, аз байни онҳо 170 - зарбдори меҳнати коммунистӣ 372 - нафар барои ба даст овардани ин ном мубориза мебуданд, 2317 - нафар дар мусобиқаи сотсиалистӣ ширкат меварзиданд.¹³⁷

Маҳсулнокии меҳнати кормандони ҷабҳаи аграрӣ бо ҷараёни пешравии илмӣ-техникӣ алоқаи ногусастанӣ дорад, ки он сабаби минбаъд баланд гардидани дараҷаи техникӣ хоҷагии кишоварзӣ хоҳад гашт. Сол аз сол шумораи техникаи хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об, дар ташкилотҳои сохтмонӣ ва дар колхозу совхозҳои системаҳои обёрии Ёвону Обикииқ бо суръати тез инкишоф меёбад. Танҳо дар солҳои 1968-1969 аз лиҳози техникӣ таъмин гаштани меҳнати заминдорони Ёвон 2,5 маротиба баланд гардид.¹³⁸

Меҳнаткашони водии Ёвон дар се соли панҷсолаи ҳаштуми тараққиёти хоҷагии халқ тавонистанд навъи аввали пахтаро кишт карда, ба воя расонда, зиёда аз 50 ҳазор тонна ҳосил ба даст оваранд ва онро ба давлат фурушанд.¹³⁹

¹³⁶ БДТН ҶТ.- Ф. 331, р.4, д. 62, в.16.

¹³⁷ БДТН ҶТ.- Ф. 331, р.5, д.55, в.1.

¹³⁸ БДТН ҶТ.- Ф. 331, р.4, д. 5, в. 72.

¹³⁹ XV11 съезд Коммунистической партии Таджикистана. Стен. отчет. - Душанбе, 1972.- С. 257.

Азхудкунии водии Ёвон идома дошт. Соли 1971 оби дарёи Вахш ба воситаи нақби панҷкилометра ба водии Обикиик қорӣ гардид. Дар заминҳои нав боз ду совхоз: “Ёвон-5” ва совхози ба номи “Анҷумани XXIV” бунёд карда шуд. Соли 1972 майдони кишти умумии низоми обёрии Ёвону Обикиик 31 ҳазор гектарро ташкил мекард, ки аз он 20 ҳазор гектарро майдони пахта ишғол мекард. Дар зарфи панҷ сол яъне аз соли 1968 то соли 1972 меҳнаткашони деҳот наздики 142 ҳазор тонна пахта ба давлат супориданд.¹⁴⁰

Дар муддати солҳои 60-ум ба ҷузъ қисми тоҷикистонии Мирзочӯл ва водиҳои Ёвону Обикиик дар як вақт, инчунин азхудкунии заминҳои наву бекорхобида ҳам дар водиҳо ва ҳам дар ноҳияҳои кӯҳсори ҷумҳурии ҷараён дошт. Масалан, дар водии Вахш азхудкунии заминҳои нави Қумсангир, Ғараути, Қараланг, Ўртабуз ва мавзеи Қараултеппа, водиҳои Ёвону Обикиик ва Бешкент, мавзеҳои Тошрабат, Қарокул, Куриҷалол ба нақша гирифта шуд. Ба ҷузъ ин, азхудкардани заминҳои дарёбод дар ҳаҷми 146,7 ҳазор гектар ба нақша гирифта шуд. Васеъ гаштани заминҳои обёришаванда дар гурӯҳи ноҳияҳои вилояти Кӯлоб 25,2 ҳазор гектар ва водии Ҳисор 14,4 ҳазор гектар ба назар гирифта шуда буд.¹⁴¹

Қорҳое, ки дар охири солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум оид ба сохтмони иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ имконият пайдо намуданд, ки даҳҳо ҳазор гектар заминҳои нав азхудкардашуда, вазъи заминҳои обёришавандаро бо об таъмин карда, ҳолати мелиоративи онро беҳтар гарданд. Масалан, соли 1961 навбати якуми обёрии дашти Марғедар пурра ба охир

¹⁴⁰ Коммунист Таджикистана. 1973, 3 июл.

¹⁴¹ БДТН ҶТ.- Ф. 3. Р. 151, д.39, в. 124.

расид ва 3610 ҳазор гектар замини нави обёришаванда азхудкардашуд. Тамоми корҳои сохтмони канали калони Роҳати аввали январи соли 1962 ба охир расида, 2464 гектар заминҳои обёришаванда азхуд гардид.¹⁴²

Баъзе пешравиҳо инчунин доир ба масъалаи хоҷагии обу азхуднамудани заминҳои наву бекорхобида дар ВМБК дида мешуд. Масалан, соли 1961 дар шароити саҳти баландкӯҳ дар 12 иншоот корҳои зиёд бурда мешуд ва дар натиҷа зиёда аз ду ҳазор гектар заминҳои нави обёришаванда азхудкарда шуд.¹⁴³

Ҳуҷҷатҳои зиёди бойгонӣ шаҳодат медиҳанд, ки Вазорати мелиратсия ва хоҷагии об, Вазорати хоҷагии кишоварзӣ на ҳама вақт ба таври комплексӣ сохтмонҳои обёрикунандаро сари вақт ба иҷро мерасониданд, дар иҷрои корҳои мелиоративӣ ба ақибмонӣ роҳ доданд, ки бо ҳамин дар кори рушди хоҷагии кишоварзӣ ва ба таври самаранок истифода бурдани заминҳои обёришаванда, душвориҳо ба миён оварданд.

Масалан, дар колхозу совхозҳо ва дигар хоҷагиҳои давлатии ҷумҳурӣ мувофиқи вазъияти соли 1965 14,5 ҳазор гектар заминҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ тайёр кардашуда, аз истехсолот берун монданд.¹⁴⁴

Инкишофи корҳои мелиоративии замин махсусан пас аз пленуми майии (соли 1966) КМ ҲКИШ ба таври васеъ ба кор монда шуд, зеро масъалаи мелиоратсия ҳамчун вазифаи умумидавлатӣ ба миён гузошта шуд. Мақсади асосии ба таври васеъ ба роҳ

¹⁴² БДТН ҶТ, Ф.3. - Р. 143, д. 53, в. 250.

¹⁴³ Ҳамон ҷо. -Д. 112, в. 46.

¹⁴⁴ БМД ҶТ.- Ф.27, р.12, д. 211, в. 46.

мондани вазифаи сохтмони хоҷагии об дар Тоҷикистон ба таври комплексӣ азхудкардани заминҳои нави обёришаванда, обёрии чарогоҳ, ба таври сарфакорона истифода бурдани ҳар як гектари заминҳои аз мелиратсия баромада, ҳар як метри кубӣ истифодаи майдонҳои обӣ маҳсуб аст. Дар солҳои панҷсолаи ҳаштум дар Тоҷикистон ба ҷуз чунин иншооти хоҷагии об ба мисли низоми Ёвону Обикииқ ва азхудкунии қисми тоҷикистони дашти Мирзочўл, инчунин масъалаи обёрии мавзёҳои Ғараути, Қумсангир, Гулистон, Ёртабуз дар майдони зиёда аз 30 ҳазор гектар замин азхудкардашуд, ки ин амалан ҳаракати ҷиддии азхудкардани навбати дигари заминҳои навқорами водии Вахш ҳисоб мешуд.¹⁴⁵

Яке аз иншооти муҳимми хоҷагии об дар водии Вахш обёрии дашти Ғараутӣ ба ҳисоб мерафт. Дар натиҷаи сохтмони неругоҳҳои қудратноки обкашии яқум ва дуюм, ки оби дарёи Вахшро ба баландии 42 метр боло мебаровард, баҳори соли 1967 2762 гектар замин аз худ карда шуд.¹⁴⁶

Дигар иншооти муҳимми ирригатсионӣ-мелиоративӣ мавзеи Ёртабузи ноҳияи Фархор маҳсуб буд. Дар ин ҷо сохтмони иншооти ирригатсионӣ аз соли 1960 то нимаи аввали соли 1970 идома карда, заминҳои аз лиҳози ирригатсионӣ-мелиоративӣ дар майдони 5640 гектар тайёр карда шуд.¹⁴⁷

Солҳои 60-ум дар қисми тоҷикистони дашти Дилварзин ба таври комплексӣ азхудкардани заминҳои нав оғоз гардид. Дар натиҷаи меҳнати диловаронаи коллективи трести “Таджикцелинстрой” аллакай соли

¹⁴⁵ БМД ҶТ.- Ф.27, р.12, д. 211, в. 158.

¹⁴⁶ Ҳамон ҷо

¹⁴⁷ БМД ҶТ.- Ф. 1613, р. 3, д.873, в. 46.

1963 азхудкунии дарвраи якуми заминҳои дашти Дилварзин ба охир расида, ба давраи дуоми навбати якум он дар майдони 10 ҳазор гектар оғоз намуданд. Умуман, соли 1964 15 ҳазор гектар заминҳои қисми тоҷикистони дашти Мирочӯл заминҳои нав азхуд карда шуд. Пас аз як сол корҳои асосии давраи дуоми азхудкунии заминҳо ба охир расид.

Хусусияти махсуси корҳои хоҷагии оби қисми тоҷикистони дашти Дилварзин боз аз он иборат буд, ки охири солҳои 60-ум бо ғриву мадади Ҳамаҷонибаи давлат колхозҳои ноҳияи Масчоҳ доир ба соҳаҳои хоҷагиву ташкилӣ мустаҳкам шуда, азхудкунии минбаъдаи заминҳои нав ба уҳдаи худӣ хоҷагиҳо гузошта шуд. Ба ҷуз ин дар хоҷагиҳои обу замини навкорам қувваи изофаи корӣ дида мешуд. Аз ин рӯ, корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративиро ба роҳ монда, ин қувваи кориро самаранок истифода бурдан ба мақсад мувофиқ аст.

Дар давраи панҷсолаи нӯҳум масъалаи ба охир расонидани обёрӣ ва азхудкунии даштҳои Мирзочӯл ва Дилварзин ба нақша гирифта шуда буд. Азхуд ва обёрии заминҳои нави даштҳои Мирзочӯл ва Дилварзин барои ҷумҳурӣ моҳияти калони иқтисодӣ ва иҷтимоӣ-фарҳангӣ дошт, ки ин вазифа ба уҳдаи коллективи трести “Таджикцелинстрой” гузошта шуда буд. Дар он вақт ин ташкилот чор заводи пахтакорӣ, идораи системаи обёрӣ, идораи корхонаи саноатӣ бо заводҳои зиёд ва сеҳҳои ғирасони истеҳсолиро муттаҳид мекард. Азхудкунии навбати дуоми дашти Дилварзин сохтмони дастурии панҷсолаи панҷуми хоҷагии халқи Тоҷикистон ҳисоб мешуд. Дар ин ҷо ба нақша гирифта шуда буд, ки 9 ҳазор гектар заминҳои нав аз худ карда, 300 километр каналҳои зеризаминӣ ва дигар иншооти гидротехникӣ бунёд карда шавад.

Аммо душворӣ аз он иборат буд, ки заминҳои азхуд мешудаи навбати дуҷуми дашти Дилварзин нисбати якуми он аз сатҳи баҳр баландтар қарор дошт. Аз ин рӯ, барои ҳалли ин масъала зарур буд, ки хароҷоти изофа сарф бояд кард.

Дар тамоми иншооти сохтмонӣ мусобиқаи сотсиалистӣ васеъ ба кор бурда шуд. Экскаваторчиён Иван Акулов ва Аскар Акрамов, булдозеристон Виктор Федотов ва Николай Федров, тамоми коргарони бригадаи дастаҷамъӣ Рӯзӣ Шарипов ва Ҳайдаралӣ Хусалиев вазифаи ҳаррӯзаи худро 1,5 ва 2 баробар иҷро мекарданд.¹⁴⁸

Дар солҳои азхудкардан ва обёрии дашти Дилварзин бисёр механизаторон, сохтмончиён, кормандони муҳандисӣ ва техникӣ, ташкилотчиёни истеҳсолӣ ва дигар фотеҳони азхудкунии даштҳои беканор бо меҳнати самараноки худ соҳиби мукофотҳои давлатӣ гардиданд. Масалан, дар ноҳияи Масҷох 3 - нафар соҳиби мукофоти баланди ҳамон замон, яъне Қаҳрамони Меҳнати Сотсиалистӣ, 19 - нафар ордени Ленин, 5 - нафар ордени Инқилоби Октябр, 43 - нафар ордени Байрақи Сурхи Меҳнат, 6 - нафар ордени “Нишони фахрӣ”, 316 - нафар бо медали Итифоқи шуравӣ сазовор гардиданд.¹⁴⁹

Колхозу совхозҳои ноҳияи Масҷох дар қисми шимолии Тоҷикистон аз лиҳози иқтисодӣ ва техникӣ дар натиҷаи азхудкунии заминҳои наву бекорхобида ва обёриву мелиоратсия пурқуват гардиданд. Масалан, дар зарфи 10 сол (соли 1965 то соли 1974) фондҳои асосии колхозу совхозҳои ноҳияи Масҷох 2,9

¹⁴⁸ Коммунист Таджикистана. 1973. 16 марта.

¹⁴⁹ Бойгонии давлатии вилояти Ленинобод.- Ф. 456, р. 3, д. 56, в. 2.

маротиба, қувваи энергетикӣ 5,9 ва парки тракторҳо 1,7 маротиба афзуд.¹⁵⁰

Дигар иншооти бузурги обёриву азхудкунии заминҳои нав дар ноҳияҳои шимолии Тоҷикистон мавзеи Ашти Калон ба ҳисоб мерафт. Ҳоло дар панҷсолаҳои қабл аз ҷанг дар давраи иншооти суръатноки ирригатсионӣ дашти Ашт қисми шимолии канали калони Фарғонаро буррида мегузашт ва аз ҳамон муддат то ин дам дар ин мавзеъ азхудкунии заминҳои нав ва обёрии он ба таври мунтазам идома ёфт. Аммо бо сабаби оғози Ҷанги Бузурги Ватанӣ, вучуд надоштани техникаи пурқуввати хоҷагии кишоварзӣ ва ирригатсия, лоиҳаи аз лиҳози илмӣ асоснокшуда, имконияти молявӣ ва якҷанд дигар сабабҳо то ниммаи дуюми солҳои 70 - ум дашти Ашти Калон дар шимоли Тоҷикистон умуман мавзеи азхуднашуда маҳсуб аст.

Дигар ин аст, ки яке аз хусусияти махсуси азхуднамудани ин мавзеъ аз он иборат аст, ки дар ин ҷо шароити душвори релефи ҷуғрофӣ вучуд дорад, бояд азхудкунӣ ва ирригатсияи он танҳо бо роҳи мошинӣ амалӣ карда мешуд. Маълум, ки дар он вақт барои обёрии мошинӣ дар ҷумҳурӣ базаи пурқуввати гидроэнергетикӣ вучуд надошт.

Танҳо дар миёнаи солҳои 70-ум тамоми шароитҳои зарурӣ барои амалӣ кардани чунин мақсад муҳайё гардид. Ба мисли дигар иншооти муҳими хоҷагии об барои мутеъ кардани Ашти Калони саркаш, бо дигар иншооти хоҷагии оби ҷумҳурӣ ин масъала ба нақшаи панҷсолаи нухуми тараққиёти хоҷагии халқ ворид карда шуд. Мувофиқи нақшаи обёрии навбати

¹⁵⁰ Коммунист Таджикистана. 1977. 18 янв.

якуми Ашти Калон мебоист 13 ҳазор гектар замини нав азхуд карда мешуд.

Дар солҳои азхудкунии Ашти Калон барои корҳои сохтмонӣ ва васлкунӣ дар ҳаҷми 108,7 млн сӯм сарф карда шуд, 18,8 ҳазор гектар замин азхудгардида, дар майдони 56 ҳазор метри квадратӣ хонаҳои истиқоматӣ бунёд шуд, 3 совхозӣ пахтакорӣ, 2-боғдорӣ, 1000 км. шабакаи обёришаванда ва бисёр дигар иншооти гидромелиоративӣ, зиёда аз 1200 гектар замин боғу ангурзор пайдо шуданд.¹⁵¹

Азхудкунии заминҳои Ашти Калон сохтмони зарбдори комсомолии умумичумхӯрӣ эълон карда шуда, ба он аз тамоми ғушаву канори чумхӯрӣ комсомолону ҷавонон ихтиёран омада, суботкорона хизмат мекарданд. Соли 1985 дар хоҷагиҳо, ташкилотҳои сохтмони ноҳияи Ашт 34 коллективи комсомолону ҷавонон барпо карда шуд, ки дар он 6000 намояндагони 14 миллату халқиятҳои шуравӣ даст ба даст қору ғаёлият мекарданд. Бояд зикр кард, ки солҳои руқуд чун дигар иншооти гидротехникии чумхӯрӣ ба масъалаи азхудкунии заминҳои Ашти Калон таъсири манфӣ расонид.

Азхудкунии хоҷагии кишоварзии Ашти Калон аз дигар корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративии чумхӯрӣ ба ақибмонӣ рӯбарӯ шуд, ки ба ин воқеа сабабҳои субъективӣ ва объективӣ низ буданд. Қабл аз ҳама сифати ба гардиши хоҷагии кишоварзӣ ворид кардани заминҳои наву бекорхобида ба талаботи агротехникӣ на ҳама вақт ҷавобгӯӣ вақт буд. Барои ҳамин ҳам, азхудкунии навбати якуми заминҳои нави ин ҷо дурудароз кашол ёфта, танҳо дар ибтидои солҳои 80-ум ба охир расид.

¹⁵¹ Агитатор Таджикистана. 1885. № 11.С

Дар солҳои 70-ум масъалаи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои водиҳои Ёвону Обикииқ ҳамчун пештар дар макази диққати сохтмонҳои хоҷагии оби Тоҷикистон меистод. Дар дастури анҷумани ХХІ Ҳизби коммунистӣ вазифа гузошта шуда буд, ки обёрии заминҳои водиҳои Ёвону Обикииқ дар панҷсолаи даҳуми тараққиёти хоҷагии халқи мамлакат ба итмом расонда шавад. Дар навбати дуҷуми азхудкунии водиҳои Ёвону Обикииқ азхуд кардани 4 ҳазор гектар замини нав ба нақша гирифта шуда буд.

Дар сохтмон ва обёрию азхудкардани заминҳои водии Ёвон коргарони идораи “Яванводстрой”, ки иттиҳодаи механикунонидаи колонаи сайёр ҳисси арзанда гузоштанд.

Сохтмончиён дар солҳои панҷсолаи нӯҳум наздики 1000 гектар заминро бояд дар навбати якуми азхудкунӣ ба кор медаварданд ва дар навбати дуҷуми 4 ҳазор гектар азхудкунии заминро оғоз намоянд, ба 640 ҷой мактаб сохта, 22900 метри квадратӣ хонаҳои истиқоматӣ рост намоянд ва ду фермаи механизаторӣ барои 1600 моли калони шохдор тайёр карда шавад.¹⁵²

Коллективи идораи сохтмончиёни “Яванводстрой”, дар ҷараёни истеҳсолот мусобиқаи сотсиалистиро васеъ намуда, вазифаҳои ба пеш мондаи панҷсолаи нӯҳумро бомуваффақият ба ҷо оварданд. Наздики 13 ҳазор гектар заминҳои нав азхудшуда ба истифода дода шуд ва 8 ҳазор гектар замини ҷарогоҳ обшор гардид.¹⁵³

Совхозҳои заминҳои навазхудшуда, ки дар ихтиёри Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об буданд, ба тобеияти Вазорати хоҷагии кишоварзӣ гузаронида

¹⁵² Коммунист Таджикистана. 1973, 3 июн.

¹⁵³ Коммунист Таджикистана. 1975. 17 окт.

шуд. Комиссияи ин вазорат баъд аз дида баромадани вазъи кор дар низоми хоҷагии оби водихои Ёвону Обикии камбудихоро ошкор карда, чораҳои аз байн бурдани онҳоро нишон дод. Аммо дар солҳои руқуд ин чорабиниҳо дар бисёр маврид дар қоғаз монданд.

Ба ин камбудихо нигоҳ накарда сохтмонҳои мелиоративӣ дар вилояти Ленинобод (Суғд) ва Кӯлоб, водихои Вахш Ҳисор идома меёфт. Хусусияти хоси обёрӣ ва азхудкунии заминҳои нав дар ин давра аз он иборат буд, ки бори нахуст бо миқёси калон заминҳои лалмӣ дар ноҳияҳои кӯҳии водии Зарафшон, болооби Вахш, ВМКБ азхуд карда, дар он соҳаҳои табакорӣ, картошкапарварӣ ва боғдорӣ, ки даромаднок буданд азхуд ва обёрӣ карда мешуданд.

Дар солҳои панҷсолаи даҳум ва ёздаҳуми инкишофи хоҷагии халқи ҷумҳурии водии Бешкент, ки дар навбати якум бояд 7 ҳазор гектар ва дар маҷмуъ 20 ҳазор гектар замин азхуд карда шавад. Инчунин, азхудкунии заминҳои наву бекорхобида дар мавзёҳои Қарокӯлтеппа, Тошрабат, Қародум ва Полвонтугай дар назар дошта мешуд. Дар ин давра танҳо дар водии Вахш 18 ҳазор гектар, дар вилояти Кӯлоб 7 ҳазор гектар замини нав ва бекорхобида ба истеҳсолот дода мешуд. Дар вилояти Ленинобод бошад азхудкунии заминҳои наву бекорхобидаи Ашти Калон ва давом додани корҳои азхудкунӣ дар дашти Мирзочӯл ва Дилварзин дар назар дошта шуда буд.¹⁵⁴

Бояд зикр намуд, ки дар кори ба лоиҳакашии корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративии иншооти дар давраи дуру дароз, аз он ҷумла дар солҳои панҷсолаи даҳуму ёздаҳум мавқеи калонро коллективи Институти “Таджикгипроводхоз” бозӣ мекард. Ҳоло дар аввали

¹⁵⁴ Коммунисти Тоҷикистон. 1981. 23 июн

солҳои 60 - ум институт барои тартиб додани шабакаи обёрии дашти Данғара аз обанбори Норак ба кор машғул шуд. Ин иншооти бузурги ояндадор, 75 ҳазор гектар майдони заминҳои бекорхобидаи ноҳияҳои ҷанубии Тоҷикистонро азхуд ва шодоб менамуд.

Масъалаи минбаъдаи институти “Таджикгипроводхоз” кор карда баромадани лоиҳаи навбати якуми обёрӣ ва азхудкунии заминҳои бекорхобидаи водии Бешкент маҳсуб буд, дар натиҷа он соли 1977 бо дипломи НКХХ ИҶШС сазовор гардид.¹⁵⁵

Дар ноҳияи Шаҳртӯс азхудкардани заминҳои бекорхобидаи водии Бешкент дар назди ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагӣ солҳои 70-ум ва нимаи аввали 80-ум як таҷрибаи ҷиддӣ баҳисоб мерафт. Ба обу ҳавои вазнини ин ҷо нигоҳ накарда, дар нимаи аввали солҳои 80-ум дар ин мавзё 13 ҳазор гектар заминҳои нав ва ҳазор гектар заминҳои кӯҳна ба нақша гирифта шуд. Дар водии Бешкент панҷ совхозӣ нав таъсис ёфтанд, аз ҷумла 4 совхозӣ пахтакор.

Азхудкунии заминҳои водии Бешкент соҳтмони интернатсионалӣ ба ҳисоб мерафт, дар шароити обуҳавои хушк ва ниҳоят гарм намояндагони 27 миллату халқият аз гӯшаву канори Иттифоқи Шуравӣ ихтиёран омада, бо якҷоягии халқи тоҷик даст ба даст гирифта, дар ҷараёни истеҳсолот самаранок хизмат мекарданд.

Дар солҳои панҷсолаҳи даҳум ва ёздаҳум яке аз калонтарин ташкилоти обу хоҷагӣ дар ҷумҳурии трести “Вахшводстрой” буд, ки соҳтмонҳои иншооти душвортарин ва қабл аз ҳама неругоҳҳои насосӣ, ки

¹⁵⁵ Коммунист Таджикистана. 1981. 27 янв.

обро ба баландиҳо кашида мебароварданд, ба иҷро мерасонид. Дар ин давра корҳои калони ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, азхудкунии заминҳои наву бекорхобида дар мавзеҳои Тошрабат, Қарокӯлтеппа ва Қарадум бурда мешуд.

Яке аз муҳимтарин иншооти ирригацсионӣ ва мелиоративии мавзеи Тошрабат дар панҷсолаи ёздаҳум дар водии Вахш азхудкунии мавзеи Қарадум, ки майдони 18 ҳазор гектарро ташкил мекард, ва дар байни шаҳрҳои коргарнишини Дустӣ ва Панҷи Поён ҷойгир буд. Азхудкунии мавзеи Қародум дар чанд давра ба ҳисоб гирита шуда, хароҷоти умумияш 200 млн сӯро ташкил меод.¹⁵⁶

Нимаи аввали солҳои 80-ум дар вилояти Қўрғонтеппа наздики 220 ҳазор гектар замин обшор гардид ва дар натиҷа водии Вахш ба комплекси бузурги агросаноатӣ табдил ёфт. Ворису сохтмончиёни асосии водии Вахш аз трести “Вахшводстрой” М. Мирзомуторов, аз идораи сохтмони “Вахшводстрой” П. Серов, аз “Бешкентводстрой” А. Попович ва бисёр дигаронро номбар кардан ҷоиш аст.

Дар солҳои панҷсолаи ёздаҳум ва минбаъд яке аз иншооти ояндадор ва бузурги хоҷагии об дар миқёси ҷумҳурӣ, азхудкунии заминҳои дашти Данғара ба ҳисоб мерафт. Дашти Данғара, ки аз обанбори Норақ на он қадар дур буд, даҳҳо ҳазор гектар заминҳои ҳосилхез дорад. Ягона воситаи самарнок истифода бурдани чунин заминҳо бо роҳи обшор кардан, яъне сохтмони нақби ирригатсионӣ ҳисоб меёфт. Сари вақт ва бомуваффақияти ба итмом расонидани сохтмони нақби ирригатсионӣ, азхудкунии заминҳои бекорхобидаи

¹⁵⁶ Коммунист Таджикистана.1981. 27 янв.

дашти Данғара, сабаби ҳалли масъалаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, маданӣ маърифатӣ ва дигар масъалаҳои ҷамъиятӣ мегардад.

Дар охири солҳои 70-ум ва ибтидои солҳои 80-ум азхудкунӣ ва обшор намудани дашти Данғара аз лиҳози аҳаммияти хоҷагии халқ ва миқёс аз сохтмони водии Вахш кам набуд. Дар дашти Данғара минбаъд наздики 80 ҳазор гектар заминҳои наву бекорхобида азхудкарда, мувофиқи нақша дар ин ҷо бояд 24 совхоз барпо карда мешуд.

Барои иҷрои саривақтии вазифаҳои комплекси пешниҳод шуда, 28 неругоҳҳои насосӣ, 775 км. хатти барқӣ, 1200 к.м. каналҳои байнихоҷагӣ ва дохили хоҷагии обёришаванда сохта мешуд. Мувофиқи ҳисобу китоби пешакӣ дашти Данғара, ки азхудкунӣ ва обёрии он дар се навбат ба ҳисоб гирифта шуда буд, дар як сол ба давлат 64 ҳазор тонна пахта супорида, ба зами ин 358 тонна ангур, 77 ҳазор тонна меваҷот ва 15 ҳазор тона сабзавот месупурд.¹⁵⁷

Азхудкунии дашти Данғара, ки дар се давра ба нақша гирифта шудааст, дар оянда яке аз калонтарин ва душвортарин иншооти иригатсионӣ ва мелиоративии ҷумҳурӣ мебошад. Навбати аввали он бояд дар охири солҳои 80-ум ба охир расонида мешуд ва зиёда аз 10 ҳазор гектар заминҳои наву бекорхобида аз худ мегардид. Мувофиқи нақша ташкил кардани ду совхозии пахтакорӣ барпо карда шуда, ҳазор гектар боқимонда заминҳои нав ҳамчун мавзеи обёришаванда барои истеҳсоли хӯроки чорвои совхозии “Данғара” равона мегардид.¹⁵⁸

¹⁵⁷ Сельское хозяйство Таджикистана. 1986, № 7. С. 11.

¹⁵⁸ Ҳамон ҷо.

Тавре ки маълум гашт дар давраи аввал азхудкунии заминҳои нав асосан баҳри инкишофи пахтакорӣ муайян шудааст. Дар ҷараёни азхудкунии заминҳои нав, якчанд камбудӣ ҷой доштанд, ки ба суръати сохтмон таъсири манфӣ мерасониданд. Ин норасоиҳо оид ба таъмин кардани корҳои ирригатсионӣ ва хоҷагии кишоварзӣ бо техника, парокандагии онҳо, нарасидани кадрҳо махсусан механизаторҳо дахл дошт. Дар натиҷаи ба таври лозимӣ ташкил накардани шароити маданӣ иҷтимоӣ, аз кор рафтани кадрҳо ва махсусан аз байни шахсони ба ҷумҳурӣ аз дигар мавзёҳои мамлакат коргарони омада мушоҳида карда мешуд. Чунин вазъиятро ба эътибор гирифта омӯзишгоҳи касбии № 57 дар ноҳияи Данғара барои тайёр намудани кадрҳои механизатории касбу кори мухталиф 720 ҷой ҷудо кард.

Дар корҳои сохтмони ирригатсионӣ ва азхудкардани заминҳои дашти Данғара ва дигар иншотҳои хоҷагии оби ҷумҳурӣ комсомолону ҷавонон ғаёлона ширкат варзиданд. Масалан, соли 1985 дар шаш ташкилот, ки дар қори азхудкардани дашти Данғара мутасаддӣ буданд, 600 нафар ҷавонону духтарони синни то 30 сола, ки аз байни онҳо 457 нафарро комсомолон ташкил мекарданд. Дар ҷойҳои ҳалқунандаи сохтмон 15 бригадаи комсомолону ҷавонон таъсис ёфта буд.¹⁵⁹ Ба ҳамаи ин муваффақиятҳо нигоҳ накарда, дар охири панҷсолаи ёздаҳум, ягон иншооти азхудкунии дашти Данғара пура иҷро нашуд.

Дар муддати таҳқиқоти илмӣ зерин азхудкунии заминҳои нав дар ҷумҳурӣ, инчунин дар ноҳияҳои кӯҳсор, аз ҷумла болооби Зарафшон, Қаротегин ва

¹⁵⁹ Агитатор Таджикистана.1985. № 18, С. 15-16.

ВМБК ва ғайра идома меёфт. Ин азхудкунӣ асосан бо кишти соҳаҳои маданияти техникӣ, ба мисли табаккорӣ, инкишофи минбаъдаи боғдорӣ ва обчакорӣ равона шуда буд. Яке аз сабабҳои ин ҷараён ба он вобастагӣ дошт, ки қисми муайяни хоҷагиҳои ба мавзёҳои пахтакор муҳочиршуда, ки аҳолии он ҷо афзуда буд, боз рӯ ба ноҳияҳои пешинаи кӯҳӣ намуданд. Бинобар ин, собиқ муҳочирони ба ноҳияҳои кӯҳӣ баргашта ба корҳои азхудкунии заминҳои талу теппа ва лалмӣ, ки ба истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ эҳтиёҷ дошт, ҷалб карда мешуданд.

Дар шароити Тоҷикистон минбаъд инкишоф додани боғдорӣ ва ангурпарварӣ дар заминҳои лалмӣ водии Ҳисор ва вилояти Кӯлоб шароитҳои лозимӣ вучуд дошт. Дар ин мавзёҳо наздики 360 ҳазор гектар заминҳои лалмӣ вучуд дорад.¹⁶⁰

Ҳамин тавр, дар солҳои 1961-1991 дар Ҷумҳурии Тоҷикстон масъалаи инкишофи ирригатсия ва азхудкунии заминҳои наву бекорхобида дар ҳалли масъалаҳои аграрӣ ва инкишофи соҳаҳои мухталифи хоҷагии кишоварзӣ, дар маркази диққати ташкилотҳои ҳизбию давлатӣ ва хоҷагии об ҷои махсусро ишғол мекард. Дар натиҷаи меҳнати зарбдоронаи деҳқонон, кормандони инженер-техникӣ ва роҳбарони соҳаи аграрӣ, дар ин масъалаи муҳимми хоҷагии халқ ба муваффақиятҳои ба ҷашм намоён ноил гашт. Дар натиҷа садҳо ҳазор гектар заминҳои асрҳо бекорхобидаи обиву лалмӣ чӣ дар ноҳияҳои кӯҳӣ ва чӣ дар водӣҳои Ҷумҳурии Тоҷикистон азхуд карда шуданд, ки он аҳаммияти зиёде истеҳсолиро доро буд. Таркибӣ иҷтимоӣ, иқтисодӣ ва маданӣ-маърифатии меҳнаткашони деҳот рушду нумуш ёфт.

¹⁶⁰ Коммунист Таджикистана. 1983. 27 апр.

БОБИ IV.

МУҲОЦИРАТИ БА НАҚША ГИРИФТАШУДАИ ДОХИЛӢ

Дар солҳои пас аз Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар тамоми соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ, аз ҷумла масъалаи муҳоҷирати дохилии деҳқонони деҳот дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ҷараёни дигаргуниҳо ва азнавсозӣҳо мувофиқи шароити вучуддошта рӯи кор меомаданд. Масъалаи барқароркунии хоҷагии кишоварзӣ бо масъалаи ташкил кардани муҳоҷирати дохилӣ алоқаи қавӣ ва ҷудонашаванда дошт. Зеро маълум, ки дар солҳои ҷанг ҷараёни муҳоҷирати дохилӣ асосан хомӯш монда буд, зеро барои ҳалли ин масъалаи иқтисодӣ ва иҷтимоӣ шароитҳои мусоид вучуд надошт. Танҳо пас аз ҷанг баробари ба миён омадани масъалаи барқароркунии хоҷагии кишоварзӣ, масъалаи эҳё кардани ҷараёни муҳоҷирати дохилӣ низ ба миён омад. Ин масъала дар нақшаҳои кашидаи роҳбарияти ҷумҳурӣ ба таври мушаххас ба инобат гирифта шуда буд.

Саволе ба миён меояд, ки чаро ба ҳалли ин масъала аз ҷониби роҳбарияти мамлакат диққати ҷиддӣ дода шуд? Зеро бе қувваи кории зарурӣ ҳазорҳо гектар заминҳои аз истеҳсолот бозмондаю бекорхобидаро барқарор ва азхудкардан аз имкон берун буд. Масалан, агар майдони кишти зироати пахтакорӣ дар ҷумҳурӣ соли 1940 106,1 ҳазор гектарро ташкил мекард, соли 1945 он ба 95,9 ҳазор гектар фаромад, яъне он қариб 5,5 ҳазор гектар кам шуд, ки ин миқдор дар шароити Тоҷикистони камзамин нишондиҳандаи зиёд буд. Чунин камшавии замини кишт дар дигар соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ низ дида мешуд.

Дар ин марҳалаи тақдирсоз ва масъулиятнок дар назди халқу Ватан вазифаи бағоят ҷиддӣ ва дар аини замон ғаврии барқарор ва минбаъд инкишоф додани хоҷагии халқ меистод. Бо супориши КМ ҲКИШ ва Шурои Комиссарони халқии ИҶШС соли 1944 Кумитаи ба нақшагирии мамлакат (Госплан) вазифадор гардид, ки нақшаи баъди ҷангии барқароркунӣ ва инкишофи минбаъдаи хоҷагии халқӣ мамлакатро барои солҳои 1946-1950 тартиб диҳад. Моҳи мартӣ соли 1946 ин нақша аз ҷониби сессияи якуми Шурои Олии ИҶШС тасдиқ гардид.

Дар солҳои муборизаи зидди душман қувваи асосии корӣ ба набардҳои Ҷанги Бузурги Ватанӣ сафарбар шуда буданд. Аз ин рӯ, ин масъалаи муҳимми иқтисодӣ-иҷтимоиро бо ду роҳ ҳал кардан имконият дошт. Якум, бо роҳи ба мавзӯҳои нав сафарбар кардани сарбозони аз набардҳои ҷангбаргашта ва дувум ба он ҷо муҳочир кардани деҳқонони ноҳияҳои баландкӯҳ, ки агарчи дорои қувваи изофаи корӣ будан заминҳои қораи барои ҳамаи онҳо кифоя намекард. Дар ибтидои солҳои баъди ҷангӣ муҳочирати дохили ҷумҳурӣ ва берун аз он бештар ба водии Вахш равона карда шуд. Масалан, доир ба ин масъала дар “Қонуни нақшаи панҷсолаи барқароркунӣ ва инкишофи хоҷагии халқӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон дар солҳои 1946-1950”, аз ҷумла зикр шуда буд, ки ба водии Вахш муҳочирати 7000 хоҷагиҳои деҳқононро ташкил карда, барои ҷо ба ҷо кардани онҳо сари вақт шароити мусоид муҳайё намуда, дар ин замина ташкилоти салоҳиятдори

сохтмони “Муҳоҷирсохтмон” ҳамаҷониба мустаҳкам карда шавад.¹⁶¹

Аҳаммияти бузурги хоҷагии халқ доштани азхудкунии водии Вахшро ба назари эътибор гирифта, бо қарори КМ ҲКИШ ҳанӯз аз моҳи декабри соли 1944 ба Ҳукумат ва Ҳизби Коммунистии Тоҷикистон дар соли 1945 аз дигар вилояту ноҳияҳои кӯҳию баландкӯҳ ба ин водӣ муҳоҷир кардани 1500 хоҷагиҳои деҳқонон амр карда шуд. Ба ҷузъ ин, дар он ҳуҷҷат зикр шуда буд, ки худи ҳамон сол ба ноҳияи пахтакори водии Вахш 5000 хоҷагиҳои муҳоҷирони махсус “Спецпереселенцы” аз мавзёҳои Кавказу Федератсия Россия ва инчунин Қрим фиристода мешаванд.¹⁶²

Ҳамин тавр, чараёни муҳоҷиркунии дохилӣ бо суръати тез мерафт. Масалан, соли 1945 ба ноҳияҳои водии Вахш аз вилояти Суғду Ғарм қариб 1500 хоҷагии деҳқонон ва 4300 хоҷагӣ аз мавзёҳои гуногуни ИҶШС чун муҳоҷирони махсус кӯчонида оварда шуданд.¹⁶³

То нимаи дувуми соли 1946 боз ба ҷумҳурӣ зиёда аз 800 хоҷагиҳои бадарғашуда ворид шуданд, ки аз он зиёда аз 500 хоҷагӣ ба колхозҳои водии Вахш тақсим карда шуда, 300 хоҷагии дигар дар муассисаву корхонаҳои истеҳсолии ҷумҳурӣ мувофиқи маълумоту касбашон ҷой гирифтанд. Дар зарфи соли 1945 ва нимаи аввали соли 1946 ҳамагӣ шумораи муҳоҷирони махсус ё худ бадарғашудагон дар Тоҷикистон зиёда аз 6 ҳазор хоҷагӣ, беш аз 19 ҳазор нафар одамро, ки аз он

¹⁶¹ Закон о пятилетнем плане восстановления и развития народного хозяйства Таджикской ССР на 1946-1950 гг. - Сталинабад, 1946. - С. 31.

¹⁶² БДТН ҶТ.- Ф.3,р. 100, д9, в. 18.

¹⁶³ БДТН ҶТ.- Ф.3,р. 100, д9, в. 18.

қариб 10 ҳазор нафар қувваи корӣ буд, ташкил мекарданд.¹⁶⁴

Аз рӯйи тақсимои маълум гардид, ки бештари шумораи хоҷагӣҳои бадарғагашта ба ноҳияҳои вилояти Қўрғонтеппа, ки ҷараёни барқарор ва минбаъд инкишоф додани шабакаи обёрикунанда ва азхудкардани заминҳои наву партов бо суръат идома меёфт, фиристода шуданд. Дар ин ҷо андеша меравад ва ниҳоят бамаврид аст, ки барои хонандагони гиромӣ ба таври ниҳоят фушурда оид ба муҳочирони маҷбурий (спецпереселцы), ё худ аниқтараш ба бадарғашудагон (депортатсия) маълумоте дода шавад. Дар давраи Ҷанги Бузурги Втанӣ ва махсусан аз ибтидои соли 1944 сар карда, дар Иттиҳоди Шуравӣ нисбат ба баъзе халқҳои Қавказ, Қрим, Поволже ва тарафдорони хойини ватан дар солҳои ҷанг - Власов сиёсати муҳочирати маҷбурий ё худ бадарғакунии ба қисми шарқии мамлакат оғоз гардид. Дар зарфи солҳои 1944-1946 қариб 3 миллион нафар халқҳои номбурда аз Ватани бобой ба дигар мавзёҳои Иттиҳоди Шуравӣ бадарға гардиданд.¹⁶⁵

Мо дар ин ҷо мақсади ҳама тарафаи кушода додани сабабҳои субъективӣ ва объективӣ ин ҷараёни бадарғакунии оммавӣ ва оқибатҳои манфии онро пеш нагузоштаем, зеро ин масъалаи ҷиддӣ ва сиёсӣ буда, таҳқиқоти ҳамаҷониба ва махсуси илмиро талаб мекунад.

Бар хилофи ҳадафу ормонҳои сиёсии давлати шуравӣ дар Тоҷикистон захираи қувваи кории кофӣ мавҷуд буд. Аммо аз сарварони онвақта ҷуръати кушоду равшан ба И.В. Сталин иброз намудани ин

¹⁶⁴ БДТН ҶТ.- Ф.3,р. 100, д9, в. 15.

¹⁶⁵ Известия, 30 декабри соли 1992.

матлабро надоштанд. Ба бахти миллати тоҷик тобистони соли 1946 Б.Ғ. Ғафуров Муншии аввали КМ Ҳизби Коммунисти Тоҷикистон интихоб гардид. Б.Ғ. Ғафуров он вазъиятро ҳамаҷониба ва дақиқу амиқ таҳлил карда, ба ҳалли масъалаҳои муҳочирати дохилӣ диққати махсус дод. Диққати ўро андешаҳои ватанпарастонаи фарзандони миллати тоҷик Н. Махсум, А. Ҳочибоев, Ш. Шотемур ва дигарон ба худ ҷалб карда буд. Ба андешаи Б.Ғ. Ғафуров ва дигар рӯшанфикрони тоҷик бояд соҳиби заминҳои аҷдодии худ гарданд. Аз байни роҳбарони ҳизбию давлатии Тоҷикистон, маҳз ҷасорат, тавоноӣ, ақлу хиради Б.Ғ. Ғафуров даст дод, ки ӯ тавонист, И.В. Сталино дар бораи ниҳоят фаровон ва барзиёд будани қувваи корӣ дар Тоҷикистон муътамад созад.

Ба сарвари заковатманд ва ниҳоят дурандешӣ Тоҷикистон Б.Ғ. Ғафуров ҳалли ин масъала низ ба осонӣ муяссар нагардид. Мубаллиғон ба мардуми бонангу номуси кӯҳистони тоҷик ҳадафи асосии ҲКИШ ва ҲК Тоҷикистон, ки аз рафъи харобиҳои ҷанг, барқарории хоҷагии халқ ва дар муддати кӯтоҳ ба сатҳи пеш аз ҷанг расидану пеш рафтани меҳнаткашон, аз ҷумла халқи тоҷик иборат буд, фаҳмонида тавонистанд. Дар он солҳо, дар марказ ва Тоҷикистон ашхосе ёфт мешуданд, ки майли зиёди аз манотиқи марказии шуравӣ ба водии зарнисори Вахш муҳочир кардани аҳолиро доштанд. Масалан, муншии дувуми КМ ҲК Тоҷикистон П.С. Обносов дар ёддоштҳояш менависад, ки "Барои ободонии водии Вахш аз Украина интиқоли теъдоди муайяни одамон пешниҳод шуда буд".¹⁶⁶

¹⁶⁶ Адабиёт ва санъат, 1989, 21 декабр.

Вале аз бобати таркиби иҷтимоии гурӯҳи мазкур на ҳама кас воқиф буд. Танҳо ба Б.Ғ.Ғафуров ва амсоли ӯ фидоиёну сарсупурдагони миллати мудом ҷабру зарардидаи тоҷик маълум буд, ки ин “ғамхорӣ” ба халқи тоҷик чӣ оқибатҳои манфие ба бор хоҳад овард.

Шурои Вазирони ҷумҳурии сарвари шуъбаи муҳоҷиркунии Тоҷикистонро низ вазифадор кард, ки шахсан якчанд коркунони масъулро ҳам ба вилояти Ғарм, макони баромади муҳоҷирон ва вилояти Қўрғонтеппа ҷову макони нави фотехони заминҳои бекорхобида то дами ба охир расидани ҷараёни кўчोकӯч равон намояд ва бевосита оид ба сари вақт ва бе олоиш гузаронидани ин чорабинӣ саҳмгузор бошанд.¹⁶⁷

Дар зарфи соли 1946 ба хоҷагиҳои пахтакори заминҳои нав азхудкардашудаи вилояти Кўлоб 23 колхозии начандон калон ва аз лиҳози захираи иқтисодӣ ниҳоят сусти ноҳияҳои Сари Хосор, Ховалинг ва Балҷувон муҳоҷир карда шуданд,¹⁶⁸ ки ин ҷараён солҳои минбаъда низ идома ёфт. Муншии аввали Ҳизби Коммунистии Тоҷикистон Б.Ғ. Ғафуров дар нахустин Пленуми ҲК Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки баъд аз ба сари қудрат омаданаш (сентябри соли 1946) доир гардида буд, дар радифи масъалаҳои муҳимми ҷумҳурии мавзуи аз ноҳияҳои кўҳсори камзамину сераҳолии ба водихо кўчонидани деҳқононро баррасӣ намуд.¹⁶⁹ Форуми ҳизбӣ тибқи нишондоди Б.Ғ. Ғафуров қарор қабул кард, ки минбаъд муҳоҷирати деҳқонон ба заминҳои навкорам маҳз аз ҳисоби аҳолии худи ҷумҳурии сураат гирад, зеро қувваи корӣ дар ин ҷо кофӣ буда, ба

¹⁶⁷ БМД ҶТ. -Ф.288, р. 9. Д.23, в. 26.

¹⁶⁸ БДТН ҶТ. -Ф. 1609 р. 3, д.1187, в.14

¹⁶⁹ БДТН ҶТ. - Ф. 3,р.4 д.976, в. 136.

кӯчонда овардани одамон аз дигар ҷумҳуриҳои Иттиҳоди Шуравӣ зарурате нест.

Мақомоти ҳизбию давлатии ноҳияҳои водии Вахш баъзан ба ҳалли мусбат ва саривақтии сиёсати муҳоҷиргардонӣ бепарво ва безътиной зоҳир мекарданд. Масалан, кумитаи ҳизбӣ ва кумичроияҳои ноҳияҳои водии Вахш дар зарфи соли 1947 ҳатто боре ҳам дар маҷлисиҳои худ масъалаи рафти муҳоҷиргардониро мавриди муҳокима қарор надода буданд. Дар натиҷа рӯйдодҳои ба макони пешинаи худ бозгаштани қисми муайяни муҳоҷирон руҳ меод, ки ин амал барои ҷамъият ҳам зарари моддӣ ва ҳам маънавӣ меовард. Масалан, соли 1947 аз 2772 хоҷагиҳои муҳоҷиргардида 450-тояшон боз ба вилояти Суғду водии Фарм баргашта рафтанд.¹⁷⁰

Дар қарори Ҳукумат ва Ҳизби Коммунистии Тоҷикистон “Оид ба соли 1947 дар колхозҳои вилояти Сталинобод ҷойгир кардани муҳоҷирони дохилӣ” ба мақомути ташкилотҳои болоиву поёни супориш дода шуда буд, ки мувофиқи дархости маҳалҳо муҳоҷирон ба мавзёҳои ин вилоят чунин тақсим карда шавад: ба 9 ноҳияи вилояти Сталинабод, аз ҷумла ба Ҷилликӯл, Кировобод, Колхозобод, Шаҳртус, Октябр аз вилояти Фарм 1230 хоҷагии деҳқон муҳоҷир карда шаванд.¹⁷¹

Бо мақсади сари вақт иҷро кардани вазифаҳои минбаъда инкишоф додани соҳаи пахтакорӣ ва вилоятҳои Кӯлобу Сталинободро бо қувваи корӣ таъмин кардан Пленуми апрелии соли 1947 дар қарори худ Шурои Вазирони ҷумҳуриро вазифадор кард, ки дар зарфи солҳои 1947-1949 аз ноҳияҳои кӯҳии вилояти

¹⁷⁰ БДТН ҶТ. - Ф. 3, р. 70, д. 9, в. 118.

¹⁷¹ БМД ҶТ. - Ф. 288, р. 9. Д. 23, в. 26.

Суғд, Фарм ва Кӯлоб 7800 хоҷагии деҳқонон муҳочир карда шаванд.¹⁷²

Танҳо дар зарфи соли 1948 аз 16 ноҳияҳои кӯҳиву баландкӯҳ наздики 5000 хоҷагӣ ба водихо муҳочир гардида, қариб ҳамаи онҳо сари вақт бо заминҳои назди ҳавлигӣ, ки зиёда аз 1,2 ҳазор гектар ташкил мекард, таъмин гардиданд.¹⁷³

Тобистони соли 1949 ба сари халқи кӯҳистони тоҷик, ки асрҳои аср ҷафо мекашид, мусибати бисёр ҳам сангине бор шуд. Бар асари зилзилаи саҳти якчанд рӯза ноҳияи Ҳоити водии Қаротегин ба харобазор табдил гардид, халқи тоҷик талафоти азиме дод. Бо ташаббус ва роҳбарии бевоситаи Б.Ғ.Ғафуров комиссияи давлатии рафъи оқибатҳои зилзила таъсис ёфт. Ба ҳайати он ба ҷузъ олимону мутахассисон М. Шогадоев чун Раёсати Олии Шурои Олии Тоҷикистон, ки худ зодаи ин ноҳияи офатзада буда, монанди ҳазорон ҳамдиёриёнаш аз хешу табори наздикаш маҳрум гардид, дохил карда шуд. Ҷои шубҳа набуд, ки дар шароити онвақта, ки мамлакат дар паси тармими харобиҳои ҷанг қарор дошт, бо тезӣ барқарор кардани ноҳия ғайриимкон буд. Барои азоб накашидани мардуми зиндамонда бо тавсияи Б.Ғ. Ғафуров ва М. Шогадоев дар як муддати кӯтоҳ аз тамоми имконият истифода бурда, аҳолии боқимондаи ноҳияи харобгаштаи Ҳоит ба вилояти Сталинобод, қабл аз ҳама водии Вахш кӯчонида шуданд. Ин муҳочират аз рӯйи зарурат сурат гирифта, ба муҳочирати пешакӣ ба нақша гирифта, ҳамроҳ шуд, соли 1949 қариб 5,5 ҳазор

¹⁷² Коммунист Таджикистана, 1947, 30 апрел.

¹⁷³ БДТН ҶТ.- Ф.3.-Н.100.-Б.92.-В. 27.

хоҷагӣ расид, ки аз он зиёда аз 4,3 ҳазораш ба 14 ноҳияҳои вилояти Сталинобод тақсим шуданд.¹⁷⁴

Дар ҳамин муддат ҷараёни муҳоҷирати дохилии деҳқонон бо тадриҷ идома меёфт. Бо маълумоти профессор Абдурашитов Ф.М. соли 1950-ум аз ноҳияҳои кӯҳии Кангурт, Данғара, Тоҷикобод, Оби Гарм 7-колхоз ба ноҳияи Ҷилликул муҳоҷир карда шуданд. Аз ноҳияҳои вилояти Ғарм ба ноҳияҳои вилояти Сталинобод 40 – колхоз, аз ҷумла ба ноҳияи Шаҳртӯс -15, Кировобод-8, Микоянобод-8, Ҷиргатол-3 ва ноҳияи Куйбешев -1 колхоз муҳоҷир шуданд.¹⁷⁵

Дар миёнаи солҳои 50-ум масъалаи ба таври нақшавӣ сифатноку саривақт ҳаёти гардонидани сиёсати муҳоҷирати дохилиҷумҳурӣ, вобаста ба азхудкунии даштҳои Дилварзину Самғор аҳамияти зиёдеро пайдо кард. Маҳз дар он давра нисбат ба солҳои пешина шакли усулҳои муҳоҷиргардонии дохилӣ такмил ёфта, миқёси он доманадор мегардад ва муҳоҷирон дар баланд бардоштани иқтисодиёт ва ҳаёти маданияву маишии деҳқонон саҳмгузор гаштанд.

Мувофиқи қарори Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон аз 25 январӣ соли 1956 “Дар бораи нақшаи муҳоҷиргардонӣ ва интиҳоби муташаккилонаи коргарон дар соли 1956 барномаи муҳоҷиргардонии колхозчиён” ва дигар қисми аҳолии ноҳияҳои кӯҳиву баландкӯҳ ба колхозу совхозҳои пахтакорӣ ҷумҳурӣ чунин ба ҷашм мерасид: дар вилояти Ленинобод соли 1956 (аз ноҳияи Масчоҳи кӯҳӣ) мувофиқи ин нақша ба даштҳои Дилварзин 1200 хоҷагӣ муҳоҷир мешуданд.

¹⁷⁴ БМД ҶТ. - Ф.1566, р.1.д. 124, в.24.

¹⁷⁵ Абдурашитов Ф. Исторический опы переселческой политики в Таджикистане (1934-1990 гг.) С.165.

Ба чузъ ин, дар ин вилоят ба нақша гирифта шуда буд, ки 1000 хоҷагие, ки мақонашон дар натиҷаи сохтмони неругоҳи барқи обии Қайроққум ба зери об мемонд, низ ба даштҳои Дилварзин кӯчонида шаванд. Инчунин, аз ноҳияҳои Даштиҷум, Ховалинг, Ғарм, Тоҷикобод, Ҷирғатол ба ноҳияҳои Фархор ва Маскав кӯчонидан низ ба нақша гирифта шуда буд.¹⁷⁶

Маълум, ки колхозҳои ноҳияи баландкӯҳи Масчоҳ дар миқёси ҷумҳурии хоҷагиҳои аз лиҳози иқтисодӣ сусту дорои соҳаҳои камдаромади хоҷагии кишоварзӣ буданд. Сабаби асоии ин вазъият дар он буд, ки ноҳияи баландкӯҳи номбурда камзамин буда, дар он ҷо ҳамон солҳо имконияти истифодаи техникаи хоҷагии кишоварзӣ вучуд надошт, тамоми корҳои захираҳои саҳроӣ бо қувваи дасту бозу иҷро карда мешуд.

Дар ноҳияи Масчоҳ саноату сохтмон вучуд надошт, ягон техникаи хоҷагии кишоварзӣ набуд, мардуми ин мавзъе каме бо зироаткориву чорводорӣ машғул буданд. Аз ин ҷо қисми асосии аҳоли ба кор таъмин набуд. Дар хусуси даромади иқтисодии колхозҳо ҳолати гап ҳам нест. Даромади умумии солонаи колхозҳо танҳо 4427 ҳазор сӯмро (бо пули онвақта) ташкил мекард. Арзиши як рӯзи меҳнати колхозчиён дар миқёси ноҳия ҳамагӣ 1 сӯму 80 тин буд.¹⁷⁷

Оқибатҳои манфии сохтмони иншооти Қайроққумро барои Тоҷикистон Б.Ғ.Ғафуров оқилона дарк карда, норизоияшро ба дастгоҳҳои дахлдор изҳор намуд. Амру дастури Маскавро дар он замон касе наметавонист рад кунад. Бинобар ин, бо супориши

¹⁷⁶ БМД ҶТ. -Ф. Р-1566, р.1,д.193, в. 342.

¹⁷⁷ БДТН ҶТ.- Ф.116, р. 116 д.138, в. 68.

Б.Ғ.Ғафуров Ҳукумати Тоҷикистон дар доираи комиссияи номбурда ва ба тавассути он бо Ҳукумати Иттиҳод ин мавзӯро баррасӣ сохта, тақозо кард, ки ба ивази заминҳое, ки зери обанбори Қайроққум мемонанд, аз ҳисоби заминҳои бекорхобидаи Ўзбекистон, ки ба вилояти Ленинобод ҳамсарҳад ҳаст, як миқдор замин ҷуброн гарданд ва аҳолии аз манзилашон ҷудошуда ба заминҳои обёришудаву ҳамвор ва киштбоб кӯчонида шаванд.¹⁷⁸

Ин талабу дархостҳои Б.Ғ.Ғафуров аз ҷониби Ҳукумати Иттиҳод ва Ҳукумати Ўзбекистон бо таъхир амалӣ мешуданд. Бо супориши Ҳукумати Иттиҳод Ҳукумати Ўзбекистон соли 1958 аз минтақаи Мирзочўл ба Тоҷикистон мебоист зиёда аз 50 ҳазор гектар замини бекорхобида ҷудо мекард.¹⁷⁹

Аммо дар амал Ўзбекистон аз ҳисоби талу теппаҳои ноҳияҳои Бегобод, Боёвут ва Ховости вилояти Тошканд барои Тоҷикистон танҳо бештар аз 40 ҳазор гектар замин ҷудо карду халос.

Масъалаи аз кадом ноҳияи кӯҳсор ба дашти Дилварзини тоҷик кӯчониданро дар сатҳи мақомоти ҷумҳурӣ ва вилоят (Ленинобод) ҳаллу фасл мекард. Б.Ғ. Ғафуров чун роҳбари хирадманд назару тавсияҳои ашхоси мухталифро роҷеъ ба ин масъала ба инобат мегирифт ва дар мизони ақл месанҷид, пасон натиҷагирии интиҳой мекард ва он писанди ҳамагон мешуд. Ў бо дарназардошти бисёр омилҳо масъалаи ба дашти ташналаби Дилварзин муҳочир кардани аҳолии ноҳияи кӯҳистони Масчоҳро пеш гузошт. Ин ноҳия бидуни кӯҳсору рудҳояш бо тамоми сохти маъмурӣ, номҳои ҷуғрофӣ, хоҷагиҳои коллективӣ, мактабу

¹⁷⁸ БМД ҶТ. - Ф.18,р. 6, д.76, в. 9.

¹⁷⁹ Коммунист Таджикистана,1958, 5 июн.

муассисаҳои мадания маърифатӣ коргузори ро пура ба дашти Дилварзин кӯчонида шуд.

Пас аз муҳокимаҳои доманатор меҳнаткашони колхозҳо ба хулосае омаданд, ки ба таври мутташакилона ба заминҳои бекорхобида ва нав азхудкардашуда кӯчида, барои ҳалли вазифаҳои муҳими аграрӣ ва минбаъд баланд бардоштани ҳосилонокӣ меҳнат ва беҳтар кардани некуаҳволии мардуми дар гузашта азияткашидаи Масчоҳи кӯҳӣ тамоми қувваву ғайрат ва истеъдоди истеҳсолиашонро сарф хоҳанд кард. Дар рафти маҷлисҳои умумии колхозчиён чунин роҳбарони пешқадами хоҷагиҳо ва колхозчиёни пуркури пуқтаҷриба, ба мисли И. Оқилов, А. Фатхуллоев, Н. Раҷабов, Х. Ашӯров ва бисёр дигарон баромад карда, сиёсати муҳоҷирати дохили ҷумҳуриро дастгирӣ карданд. Онҳо ба хулосае омаданд, ки барои азхуд ва обшор кардан ва ба боғу бўстон табдил додани заминҳои бекорхобидаи тоҷикон ҳатман ба ноҳияи навбунёди Дилварзин- Бўстон хоҳанд кӯчид.¹⁸⁰

Масоили дар солҳои 50-ум азхудкунии дашти Дилварзин, махсусан дар нимаи дувуми он хусусияти муҷтамеъ гирифт, яъне тамоми қору боре, ки ба он дахл дошт, дар самтҳои гуногун баробар бурда мешуданд. Инчунин, дар баробари иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, дигар ҷабҳаҳои муҳими азхудкунии заминҳои нав, аз ҷумла сохтмони хонаву ҷой барои муҳоҷирон, ки дар он намояндагони меҳнаткашони Масчоҳи кӯҳӣ бомуваффақият ширкат меварзиданд, низ мунтазам ҷараён дошт. Танҳо дар зарфи солҳои 1957-1959 дар дашти Дилварзин 2284 хонаи истиқоматӣ барои хонаводаҳои колхозчиён - муҳоҷирони Масчоҳи

¹⁸⁰ БМД ҶТ. - Ф. 1566, р. 2, д. 4 в. 191.

кӯҳӣ сохта шуданд. Бояд тазаккур дод, ки дар замини тамоман ҳолӣ ва янтоқзор бо кӯшишу ғайрати коргарон ва муҳандисон дар муддати на чандон тулонӣ маркази ноҳияи нави заминкушоён - Янтоқ бо 4 мактаби сохти замонавӣ, беморхона бо таҳқизоти наварин ва бисёр дигар манбаъҳои маданӣ-маишӣ, ки то ин дам мардуми Масчоҳӣ кӯҳӣ надида буданд, бунёд шуданд.¹⁸¹

Аз солҳои 1946 то 1960 ташкилоти ҳизбӣ ва Ҳукумати Тоҷикистон, дар зарфи даҳ соли он, бо сарвари Б.Ғ. Ғафуров ва ташкилотҳои ҷамъиятӣ, мақомоти хоҷагии кишоварзӣ, раёсати муҳочиргардонӣ қорҳои зиёдеро оид ба ноҳияҳои пахтакор кӯчонидани аҳолии ноҳияҳои камзамини кӯҳиву баландкӯҳ ба анҷом расониданд, ки он натиҷаи мусбат дод. Масалан, танҳо дар зарфи солҳои 1953-1960 аз ноҳияҳои вилояти Ленинобод (қабл аз ҳама аз ноҳияҳои кӯҳсори он) ба ноҳияҳои пахтакор 5069 хоҷагӣ, ё худ 24077 нафар, ки аз он 12482 нафар ашхоси қобили меҳнат буданд, муҳочир гардониданд. Аз ВМБК 833 хоҷагӣ ё худ 4775 нафар, ки аз он 2289 нафар қобили меҳнат буданд, ба водихои ҷумҳурӣ муҳочир карда шуданд. Дар ҳудуди ҷумҳурӣ дар ин муддат, (ба ҷуз аз муҳочирати дохилии ноҳияҳои Маскаву Фархор) 17218 хоҷагӣ ё 92936 нафар, ки аз он 44473 нафар қобили меҳнат буданд, аз ноҳияҳои кӯҳиву баландкӯҳ ба водихо кӯч бастанд.¹⁸²

Ҳамин тавр, дар зарфи солҳои баъдиҷангӣ (1946-1960) сиёсати муҳочиргардонии дохилии ҷумҳурӣ, ки вазифаи дар он вақт ниҳоят зарурии иқтисодӣ-иҷтимоӣ ба шумор мерафт, ба иҷро расид. Даҳҳо ҳазор

¹⁸¹ БДТН ҶТ.- Ф.5741,р.6,д. 74,в.187.

¹⁸² БМД ҶТ.- Ф. Р-1566,р.1, д. 55,в.65.

деҳқонони камзамин ва бекор ба ноҳияҳои пахтакор, ки муҳтоҷи қувваи корӣ буданд кӯчонида шуда, масъалаи бо коргарон таъмин кардани заминҳои навкорам ва иншооти ирригатсионӣ-мелиоративӣ як дараҷа ҳалли мусбати худро ёфт.

Чун пештара масъалаи дигари ҷараёни муҳоҷирати дохилиҷумҳурий ин сари вақт бо хонаву ҷой таъмин кардани диловарони азхудкунии заминҳои бекорхобида дар ҷову макони нав маҳсуб мебошад. Бо мақсади бо тезӣ ба роҳ мондани таъмири хонаҳои истиқоматии муҳоҷирон Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон раисони кумитаҳои иҷроияи вилоятҳои Қўрғонтеппа, Сталинобод ва Кўлобро вазифадор кард, ки дар ҳар колхозҳое, ки дар он муҳоҷирон кору зиндагӣ мекунанд, бригадаҳои доимии сохтмонӣ барпо карда шаванд. Вазорати заминдорӣ ва маданияти техникӣ вазифадор дониста шуд, ки ба муҳоҷирон ҷудо карда додани замини назди ҷавлигиरो сари вақт анҷом диҳанд. Дар баробари ин, барои азхудкардани ин қитъаҳо ба муҳоҷирон ёрии моддиву техникӣ расонида шавад.

Вазорати тандурустӣ низ вазифадор шуд, ки хизмати тиббӣ -санитарӣ ба муҳоҷирон ҷӣ дар макони баромад ва ҷӣ дар ҷойҳои зисти нав сари вақт ва бенуқсон расонида шавад.

Ҳар сол барои баланд бардоштани дараҷаи иқтисодӣ-иҷтимоии муҳоҷирон дар шароити нав аз ҷониби давлат ғамхорхории молиявӣ расонида мешуд. Масалан, соли 1947 барои хоҷагиҳои муҳоҷир гашта, 160 ҳазор сӯм ҷудо карда, 103 хонаи истиқоматӣ бунёд гардиданд. Дар ноҳияҳои вилояти Сталинобод барои хоҷагиҳои муҳоҷиргашта 1064 моли калони шохдор ва 369 моли майда харида шуд.¹⁸³

¹⁸³ Абулхаев Р.А. Развития ирригации и освоение новых земель в Таджикистане. -Душанбе: “Дониш”, 1988. - С.188.

Бесабаб набуд, ки 11 марти соли 1948 Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон ва КМ ҲК ҷумхури қарори махсусро “Дар бораи аз ҷиҳати хоҷагӣ ва меҳнатӣ ҷойгиршавии муҳоҷирон, аз лиҳози ташкилӣ ва хоҷагӣ мустақкам гардидани колхозҳои муҳоҷиргашта”-ро қабул карданд. Дар ин ҳуҷҷат аз ҷумла омада буд, ки то 20 марти соли 1948 ба ҳамаи хоҷагиҳои муҳоҷирон заминҳои киштбоби назди ҳавлӣ ҷудо карда шавад ва дар онҳо ҳатман кишти зироатҳо ба роҳ мондан лозим аст.

Деҳқононе, ки соли 1947 муҳоҷир гардида буданд, бо 149 хонаҳое, ки махсус барои онҳо сохта шуда ва хонаҳои маҳаллии дар колхозҳои пештара бунёдёфта таъмин гардиданд. Аз 300 ҳазор қарзи барои ривочи чорводорӣ ҷудо кардаи давлат 270 ҳазораш барои эҳтиёҷоти колхозҳои муҳоҷиргашта сарф карда шуд.¹⁸⁴

Дар шароити душвори баъдиҷангӣ, ба ҷойгиршавии хоҷагиҳои муҳоҷиргардида мавқеи лозимӣ муҳайё карда шуда буд, ки он барои баланд бардоштани ҳаёти иқтисодию маданияи фотехони заминҳои нав мусоидат мекард. Хоҷагиҳои муҳоҷиргардида ва колхозҳое, ки онҳо ба он ҷо вобаста карда шуда буданд, аз супурдани андози хоҷагии кишоварзӣ ва умуман андози давлатӣ ба муддати 5 сол озод карада шуда буданд. Барои сохтмони хонаву ҷой ба ҳар як хоҷагӣ дар зарфи 10 сол ба миқдори 8 ҳазор сӯм қарзи давлатӣ дода мешуд. Баргардонидани қарзи давлатӣ бошад, пас аз чор соли муҳоҷиршавӣ муқаррар буд.

¹⁸⁴ Абулхаев Р.А. Развитие ирригации и освоение новых земель в Таджикистане. -Душанбе: “Дониш”, 1988. - С.188.

Ба ғайр аз ин, ба ҳар як хоҷагии муҳочиргардида ба миқдори 3 ҳазор сӯм ба муддати 5 сол, бо мақсади таъмири хона ва сарой қарзи далатӣ дода мешуд. Инчунин, ба замми ҳамаи ин сабукиҳо 50% хароҷоти сохтмону таъмири хонаву ҷойро давлат ба зиммаи ҳеш гирифта буд¹⁸⁵. Ба ҳар як хоҷагии муҳочиргардида 3 сентнерӣ маводи хӯрокворӣ ба муддати се сол қарз дода мешуд. Ба замми ин барои соҳиби чорвои хонагӣ гаштан давлат қарзи махсус ҷудо мекард. Аз муҳочирон музди роҳ гирифта намешуд ва ҳар як хоҷагӣ ҳуқуқ дошт, ки то ду тонна борро бо нақлиёти давлатӣ ба макони зиндагонии наваш барад.

Пас аз барқароршавии хоҷагии халқ аз ибтидои солҳои 50-ум дар раванди бунёди хоҷагӣ ва таъмин бо ҷои кори муҳочирон давраи нав оғоз мегардад. Зеро дар натиҷаи инкишофи иқтисодиёти Иттиҳоди Шуравӣ, аз ҷумла Тоҷикистон сол аз сол барои эҳтиёҷоти хоҷагиҳои муҳочиргашта Ҷойи маблағҷудокунӣ меафзояд. Вобаста ба ин дар макони нава шароитҳои маишӣ - мадании муҳочирон сол аз сол беҳтару хубтар мегардад. Танҳо соли 1951 дар заминҳои нава 3745 хоҷагиҳои колхозчиёни муҳочиргашта соҳиби хонаҳои сохти аврупоӣ ва маҳаллӣ шуданд. Зиёда аз 4000 хоҷагиҳои муҳочиргашта соҳиби қитъаҳои заминҳои обӣ шуданд, ки ин заминҳо бо супориши давлат ва ёрии Пойгоҳҳои мошину тракторӣ (ПМТ) коркард шуда, дар онҳо зироатҳои ғалладона, сабзавот ва ползӣ парвариш карда мешуданд. Ба ғайр аз ин дар ин муддат 1779 оилаи муҳочир ба воситаи қарзи давлатӣ соҳиби чорвои хонагӣ шуданд. Зиёда аз 2700 оилаи муҳочир аз давлат дар шакли қарз ғалладона гирифтанд.¹⁸⁶

¹⁸⁵ Коммунист Таджикистана, 1950, 11апрел.

¹⁸⁶ БМД ҶТ. - Ф. Р-1566, р.1, д.1215, в.52.

Барои саривақт ҳаллу фасл кардани ин масъалаи муҳимми иқтисодӣ-иҷтимоӣ ҳар сол маблағи зиёде ҷудо карда мешуд. Масалан, солҳои 50-ум танҳо барои дар ноҳияи Мастҷоҳ дар колхозҳо, сохтани хонаҳои истиқоматӣ, иншооти гидротехникӣ, каналҳо миллионҳо сӯм маблағ ҷудо карда шуд¹⁸⁷.

Дар солҳои 50-ум барои ҷамаҷониба мустақкаму доро кардани колхозу совхозҳои дар заминҳои нав аз ҳисоби муҳочирон ташкилёфта диққати доимӣ дода мешуд. Баҳри аз ҳисоби ташкиливу хоҷагӣ мустақкам кардани онҳо аз ҷониби Ҳукумати ҷумҳурий ва ташкилоту идораҳои салоҳиятдор назорати доимӣ бурда мешуд. Ба чунин хоҷагиҳо имтиёзҳои махсус муайян шуда, ҳавасмандии моддӣ ва маънавӣ таъмин мегардид. Соли 1957 ба он колхозҳое, ки ба ҳайаташон муҳочиронро қабул мекарданд, андозро аз ҳисоби даромад ва маҳсулоти ба давлат мефурухташон озод карданд. Аз ҳисоби даромади андоз ба колхозҳои ноҳияҳои навбунёди Маскав 737 ҳазор сӯм ва Фархор 92 ҳазор сӯм имтиёз дода шуд.¹⁸⁸

Дар солҳои 50-ум, дар ҶШС Тоҷикистон чун дар дигар ҷумҳуриҳои Иттифоқӣ, дар тамоми ҷабҳаҳои ҳаёти ҷамъиятӣ, аз ҷумла дар соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ меҳнати бунёдкорона идома меёфт. Махсусан, дар ин солҳо раванди азхудкунии заминҳои наву бекорхобида ба таври васеъ идома меёфт ва дар ҳамин асос марказҳои нави маъмурии ноҳияҳо, шаҳрчаҳои коргарнишини колхозу совхозҳо бунёд меёфтанд. Дар асоси ба роҳ мондани сохтмони иншооти бузург ва азхудкардани қисми тоҷикистони Мирзочӯл ду маркази калони маъмурий-ноҳияи Масҷоҳи нав ва Хучанд барпо гардиданд. Ба ғайр аз

¹⁸⁷ БДТН ҶТ. - Ф.5441, р.б,д.61, в.178.

¹⁸⁸ БМД ҶТ. - Ф. Р-1566,р.1, д.209,в. 24.

ин, якчанд колхозҳои калону муттаҳидгардида созмон дода шуда, чорабиниҳои ба макони наво кӯчонидани оилаҳои мавзӯҳои кӯҳиву баландкӯҳ, ки қувваи асосии кориро ташкил мекарданд, амалӣ карда шуд.

Ба муносибати аз худ кардани даҳҳо ҳазор гектар заминҳои наво бекорхобидаи қисми шимолӣ Тоҷикистон ва баланд бардоштани ҳосилнокии меҳнат, дар солҳои 50-ум истеҳсоли пахта ва умуман пахтакорӣ хеле пеш рафт. Натиҷаи ҳамин чорабиниҳои муҷтамеъӣ андешида буд, ки майдони кишти пахта дар зарфи 5 сол ба 8,6 ҳазор гектар зиёд шуда, ҷамъовариҳои умумии пахта соли 1958 нисбат ба соли 1953 зиёда аз 30% афзуд.¹⁸⁹

Инкишофи минбаъдаи ҳамаи соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ, махсусан соҳаи пахтакорӣ барои афзудани даромади умумии колхозҳо имконияти калон фароҳам овард. Масалан, соли 1959 даромади умумии колхозҳои ноҳияи Масҷох 70 миллион сӯмро ташкил карда, дар ин давра қариб ҳамаи хоҷагиҳо миллионер шуда буданд. Нисбат ба соли 1953 фондҳои тақсимнашавандаи колхозу совхозҳои ин ноҳия зиёда аз 10 маротиба афзуд. Агар соли 1953 ин фондҳо 881 ҳазор сӯмро ташкил карда бошад, соли 1958 ба 8 миллиону 657 ҳазор сӯм расид.¹⁹⁰

Дар кишвари кӯҳӣ ва камзаминии Тоҷикистон омили асосии равнақи соҳаҳои кишоварзӣ аз худ кардани заминҳои наво бекорхобида, ҳамвор кардани фарозу нишебҳои замин, ривочи ҳамаҷонибаи мелиоратсия ба ҳисоб мерафт. Вобаста ба ҳамаи ин, аз ноҳияҳои кӯҳии камзамин қувваи кории изофӣ ба водӣҳои азхудкардашуда, ба таври ихтиёрӣ ва муташаккилона кӯчонида шуд. Ин раванд дар солҳои

¹⁸⁹ БДТН ҶТ. -Ф.3.,р. 129, д. 35, в.15.

¹⁹⁰ БДТН ҶТ.- Ф. 5741, р.6, д.74, в.196.

60-80-уми асри XX ҷараёни муҳоҷиргардонии дохилии ҷумҳуриро тезтар ва ниҳоят босамартар гардонид. Чорабинии муҳимми иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва ҳатто сиёсӣ, яъне муҳоҷиргардонии дохилии ҷумҳурӣ дар тӯли нимаи дуюми асри XX ба шакли гуногун сурат мегирифт. Яке аз шаклҳои маъмули он муҳоҷирати ба нақшагирифтаи хоҷагии кишоварзӣ аст. Зарурияти чунин муҳоҷирати дохили ҷумҳурӣ ҳангоми азхуд кардани заминҳои бекорхобида ва навқорам зоҳир гардид. Зеро табиист, ки барои сари вақт кишукор кардани ин заминҳо қувваи изофаи корӣ шарт ва зарур буд.

Муҳоҷирати дохили ҷумҳурӣ ва тарҳрезии соҳаи кишоварзӣ дар солҳои 60- 90-уми асри XX хусусиятҳои хоси худро дорад. Дар солҳои 40-50 дар баробари имкониятҳои дохилӣ, муҳоҷирати хоҷагии кишоварзӣ ба ноҳияҳои пахтакор, чун ёрии дӯстона аз ҷумҳуриҳои Ўзбекистон ва Федератсияи Россия ташкил карда шуд. Дар нимаи дуюми асри XX муҳоҷирати дохили ҷумҳурӣ аз ҳисоби захираҳои дохилӣ, алалхусус чун солҳои қаблӣ, аз мавзёҳои кӯҳиву доманкӯҳ ба роҳ монда шуд. Ин омил ифодагари ҳисси ватанпарварии деҳқонони ноҳияҳои кӯҳиву наздикӯҳӣ маҳсуб буд, ки ихтиёран ба заминҳои нав азхудкардашуда кӯч бастанд. Ба душвриҳои маҳаллӣ-ҷуғрофӣ ва маданияву маишӣ нигоҳ накарда, онҳо баҳри минбаъд ривочу равнақи соҳаи кишоварзӣ ва қабл аз ҳама, соҳаи дар он вақт сердаромади пахтакорӣ саҳми арзандаи худро гузоштанд. Солҳои 40-50-ум кӯчонидани на танҳо оилаҳои алоҳида, балки гурӯҳи хоҷагиҳои аз лиҳози иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва маданӣ-маишӣ заифи ноҳияҳои дурдасти кӯҳӣ ба мушоҳида гардид.

Агар охири соҳаи 50 -ум ва ибтидои 60-уми асри XX тамоми аҳолии ноҳияи кӯҳсори Айнӣ ба заминҳои

навкорами Зафаробод кӯчонида мешуд, дар он ҳолат имрӯз, ки нақшаҳои азими бунёди хоҷагии халқи дар пеш истода, онҳоро бо қувваи кори маҳалли таъмин кардан амри маҳол буд.

Бояд зикр намуд, ки дар давраҳои минбаъда низ аз ҷониби ташкилотхот ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагии ҷумҳурӣ оид ба ташкили муҳоҷирати хоҷагии кишоварзӣ ва аз лиҳози хоҷагӣ, меҳнатӣ ва маданӣ-маишӣ ҷойгир кардани муҳоҷирон чун ҳарвақта нуқсонҳо рух медод, ки сабабҳои объективӣ ва субъективӣ доштанд.

Бинобар ин, аз лиҳози таърихӣ ҳамаҷониба таҳлилу таҳқиқ кардани таҷрибаи ғании раванди муҳоҷиргардонии ба нақша гирифтаи дохилиҷумҳурӣ на танҳо ба минтақаи Осиёи Марказӣ, инчунин ба минтақаҳои дуру наздик аҳамияти зиёди амалӣ дорад. Таърихи муҳоҷирати дохилиҷумҳуриро ба таври шартӣ ба ду давра тақсим кардан мумкин аст.

Давраи аввали муҳоҷирати дохилиҷумҳурӣ солҳои 1961-1975 ва давраи дувум солҳои 1976-1991-ро дарбар мегирад. Ин давраҳо аз якдигар бо вазиятҳои мушаххаси таърихӣ ва суръати сомони вазифаҳои иҷтимоӣ-иқтисодӣ, ки дар назди соҳаи кишоварзии собиқ иттиҳод ва Ҷумҳурии Тоҷикистон гузошта шуда буданд, фарқ мекарданд. Дар таҳрезҳои минбаъда, дар назди мақомоти салоҳиятдор, вазифаҳои муҳими тараққиёти хоҷагии кишоварзӣ, қабл аз ҳама соҳаи асосии он пахтакорӣ гузошта шуда буд.

Дар миқёси ҷумҳурӣ охири солҳои 50-ум раванди муҳоҷират асосан аз ноҳияи кӯҳии Масчоҳ ба даштҳои беканори Дилварзин сурат мегирифт. Зеро дар он давра ҷараёни коркаду обёрии замин босуръат идома дошт. Масалан, соли 1959 то январи соли 1960 аз 2200 хоҷагии банақшагирифташудаи ноҳияҳои кӯҳиву доманакӯҳ

1550 хоҷагӣ аз ноҳияи Масчоҳи кӯҳӣ буданд. Хоҳишмандони муҳочират мувофиқи маълумоти расмӣ ба 3485 хоҷагӣ расид, ки аз он 1991 оила аз ноҳияи Масчоҳи кӯҳӣ буданд. Амалан, дар миқёси ҷумҳурӣ 2243 хоҷагии деҳқонӣ ба заминҳои навқорам муҳочир карда шуданд, ки аз онҳо 5755 нафар қувваи кориро ташкил мекарданд. Шумораи умумии муҳочиршудагон ба 11654 расида буд.¹⁹¹

Таҷрибаи таърихӣ исбот кард, ки дар натиҷаи қору назорати сусти ташкилотҳои ҳизбиву шуравӣ ва хоҷагӣ қисми муайяни муҳочироне, ки мустақилона ба заминҳои нав кӯч баста, соҳиби имтиёзҳои моливу иҷтимоии давлатӣ гардида буданд, худсарона колхозу совхозҳои навбунёдро тарк карда, боз ба макони пншина баргаштанд. Онҳо аз беҳокимиятии ноҳияҳои муҳочиршуда истифода бурда, молу маводи ҷамъиятиро ба ғойдаи хеш истифода мебарданд. Ба давлат андоз намесупуриданд. Чунин кирдор ба он муҳочирон, ки дар вазъияти душвори заминкушоӣ қору зиндагонӣ мекарданд, таъсири азими манфӣ мерасонид.

Тобистони соли 1963 шумораи оилаҳои аз заминҳои нав ба ҷойҳои пешина баргашта аз ноҳияи Ваҳдат-986, Рашт-583, Данғара-396, Ҷиргатол-96, собиқ Даштиҷум ва Шуробод-292, Масчоҳи кӯҳӣ-156, собиқ ноҳияҳои Хаволингу Мӯъминобод-206-ро ташкил мекарданд¹⁹².

Агар ба маводҳо дурустар назар кунем, дар он сурат бараъло аён мешавад, ки камбудиву норасоӣҳо ҳам дар колхозу ҳам дар совхозҳо ба ҷашм мерасанд.

¹⁹¹ БМДҶТ.- Ф.1566,р.1, д.217, в. 5.

¹⁹² БМДҶТ.- Ф.1566,р.2, д. 22, в.122.

Чун ҳамавақта масъалаи асосии иҷтимоӣ дар заминҳои нав сари вақт бо манзил таъмин кардани муҳочирон буд. Ин масъалаи иҷтимоӣ ҳеҷ вақт пурра ҳаллу фасл карда намешуд. Масалан, сохтмони хона дар колхозу совхозҳо дар муддати муайян гардида иҷро намешуд. Мувофиқи нақша соли 1966 бояд 920 хонаи истиқоматӣ ба истифода дода мешуданд. Дар амал бошад, ҳамагӣ 330 хонаи истиқоматӣ ба истифода дода шуд, ки аз онҳо 179 ба колхоз 151 адад ба совхозҳо тааллуқ доштанд.¹⁹³

Аз 720 ҳазор қарзе, ки бонки давлатӣ ба колхозҳо барои сохтмони хонаҳои муҳочирон ҷудо карда буд, ҳамагӣ 301,6 ҳазораш сарф гардида буд. Аммо ҳамаи ин камбудиву норасоиҳо ҳеҷ гоҳ садди роҳи раванди муҳочиргардонии муҳочирони дохилӣ шуда наметавонист. Сол аз сол нақшаи ба колхозу совхозҳои ҷумҳурӣ муҳочир кардани деҳқонон афзун мегардид.

Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон аз 22 феввали соли 1968 “Дар бораи муҳочиргардонидани колхозчиён ва қисми дигари аҳолии ноҳияҳои кӯҳӣ ва наздикӯҳӣ ба колхозу совхозҳои ноҳияҳои обёришавандаи ҷумҳурӣ” қарор қабул кард. Мувофиқи қарори мазкур нақшаи муҳочиргардонии 585 хоҷагӣ тасдиқ карда шуд. Аз ин шумора мебоист ба совхозҳо 535 ва ба колхозҳо-50 хоҷагӣ муҳочир карда мешуд. Дар ин қарор Шурои Вазирони Тоҷикистон, Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об, Вазорати хоҷагии кишоварзӣ, “Таджикцелинстрой” ва 194 кумитаи иҷроияи Шурои вакилони мардумӣ чанде аз ноҳияҳоро

¹⁹³ БМДҶТ.- Ф.1566,р.2,3,д.79, в.1.

вазифадор кард, ки ҳатман муҳочиронро сари вақт бо хонаву ҷой таъмин намоянд.¹⁹⁵

Охири солҳои 60 -ум ва ибтидои солҳои 70-ум дар қисми ноҳияҳои марказӣ ва ҷанубии Тоҷикистон мавзеи асосии ҷойгир кардани хоҷагиҳои муҳочир водихи Ёвону Обикииқ ва Вахш ба ҳисоб мерафтанд. Зеро дар ин мавзеҳо ҷараёни корҳои мелиоративӣ-ирригатсионӣ ва азхудкунии заминҳои нав босуръат идома дошт. Муҳочиркунии он давра бо баъзе хусусиятҳои хеш аз муҳочиргардонии солҳои қаблӣ тафовут дошт. Ихтиёран ба ин водихо на танҳо хоҷагиҳои деҳқонӣ аз ноҳияҳои кӯҳиву наздикӯҳӣ, балки муҳочирати оилаҳои алоҳида аз дигар ноҳияву шаҳрҳои Тоҷикистон, ҳатто аз ҷумҳуриҳои беруна низ имконпазир буд.

Соли 1968 ба совхозҳои набунёди ноҳияи Ёвон зиёда аз 980 оила, ба Мирзочӯл ва ноҳияи Зафаробод бештар аз 600 оила аз ноҳияҳои кӯҳиву наздикӯҳӣ ва дигар шаҳру деҳаҳои ҷумҳурӣ ва берун аз он кӯчиданд. Ба колхозу совхозҳои ноҳияи Вахш низ муҳочирони зиёде омаданд. Танҳо соли 1971 666 хоҷагӣ аз кӯҳистон ба водихо омада, баҳри ба кор андохтани заминҳои бекорхобида камари ҷиммат бастанд.¹⁹⁶

Мувофиқи нақшаи пешбинӣ шуда соли 1968 аз 25 ноҳияҳои кӯҳиву доманкӯҳ ба водихо ва заминҳои навкорам ва обёришаванда 3222 нафар, аз он 1292 нафар қувваи қобили корӣ буд, муҳочир гардиданд ва ин муваффақияти калон ба ҳисоб мерафт.¹⁹⁷

3-юми январи соли 1969 қарори Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон “Дар бораи нақшаи

¹⁹⁵ БМДҶТ.- Ф.1566,р.2,3,д.79, в.1.

¹⁹⁶ Комсомоли Тоҷикистон, 16 дек.. соли 1971.

¹⁹⁷ БМД ҶТ.- Ф. 1566,р.3,д.79, в.22.

муҳочиргардонидани колхозчиён ва дигар аҳолии ҷойҳои кӯҳиву наздикӯҳӣ ба колхозу совхозӣ обёришавандаи ҷумҳурии Тоҷикистон дар зарфи соли 1969” ба таъб расид. Мувофиқи ин ҳуҷҷати боэътимоди давлатӣ ташкилотҳои салоҳиятдорӣ маҳаллӣ дар байни аҳолии муҳочиршаванда ва муҳочиргашта ғайриқилматӣ тарғиботӣ густурданд.

Дар охири соли 60-ум ва ибтидои солҳои 70-ум қорҳои обёриву мелиоративӣ ва истифодаи заминҳои нав дар Ёвону Обиқик, Зафаробод ва Масҷоҳи нав бо суръат меаффт. Ба таври муҷтамеъ сохтмони муассисаҳои иҷтимоӣ-маишӣ ва маданӣ-маърифатӣ сурат мегирифт. Вобаста ба ҷунин ҷараён гирифтани қор, дар зарфи солҳои 1968-1970, ба совхозҳои Ёвон 670 хоҷагӣ аз деҳаҳои гирду атроф ва ноҳияҳои кӯҳиву доманакӯҳ муҳочир қарда шуданд.¹⁹⁸

Дар охири солҳои 60 ва ибтидои 70-уми қарни XX обёрӣ ва истифодаи қисми тоҷикистони дашти Мирзочӯл дар назди идораҳои салоҳиятдори ноҳияҳои шимолии ҷумҳурӣ яке аз вазифаҳои муҳими рӯз ба ҳисоб меаффт. Барои иҷрои ҷунин масъалаи пурмасъулият дарёфти манбаи қувваи зиёди қорӣ шарт ва зарур буд.

Бо ҳамин мақсад Қумитаи давлатии Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон оид ба истифодаи заминҳои меҳнатӣ бо мактуби худ аз 9 октябри соли 1969 ба ба ҚМ ҲК ва Шурои Вазирон дар бораи натиҷаи тафтишоти вазъи зиндагии мардуми Яғноб маълумот дод ва пешниҳод қард, ки аҳолии Яғнобро ба совхозҳои навбунёди Зафаробод муҳочир қардонанд, ки ин пешниҳод қабул шуд. Моҳи марти соли 1970 соқинони деҳоти Думҷой, Пискон ва Қоши водии

¹⁹⁸ БМДҶТ.- Ф. 1566,р.4, 8,д.427, в.6.

Яғноб (ҳамагӣ 68 хоҷагӣ) хоҳиши ба совхозҳои ноҳияи Зафаробод кӯчидан карданд.

Аммо соли 1970 Кумитаи давлатӣ оид ба истифода бурдани захираҳои меҳнатӣ масъалаи ба Зафаробод кӯчонидани аҳолии (қариб 600 хоҷагӣ) Яғнобро ба нақша гирифта буд.

Масъалаи ба ноҳияи Зафаробод бурдани аҳолии водии Яғноб, аз ҷониби роҳбарияти онвақтаи ноҳияи Айнӣ низ бардошта шуда буд. Ташкилоти ҳизбӣ ва кумитаи иҷроияи ноҳияи Айнӣ ба унвони КМ ҲК Тоҷикистон ва Шурои Вазирони ҷумҳурӣ дар ин бора муроҷиатнома фиристоданд. Дар он изҳор шуда буд, ки “дар мавзеи Яғноб аз сабаби кам будани замини кишт, шароити равнақи хоҷагии кишоварзӣ вучуд надорад. Набудани шароитҳои зарурии ҳаётро ба эътибор гирифта, ба водихои васеи ҷумҳурӣ муҳоҷир кардани аҳолии Яғнобро муҳим мешуморем”.¹⁹⁹

Бо ин роҳбарияти ноҳия онро дар назар доштанд, ки мувофиқи хулосаи Идораи геологии ҷумҳурӣ деҳаҳои Яғноб дар минтақаи хавфноки кӯҳлагӣ ҷойгиранд.

Кумитаи иҷроияи вакилони меҳнаткашони ноҳияи Айнӣ бо мақсади иҷро кардани қарори Раёсати Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон аз 9 декабри соли 1969 ва дар асоси хулосаи Идораи геология “Дар бораи кӯчонидани баъзе истиқоматкунандагони деҳоти мавзеи Яғноб, аз ҷойҳои хавфнок ба ҷойҳои беҳавф” аз 27 феввали соли 1970 қарор қабул кард. Мувофиқи ин қарор Кумитаи давлатӣ оид ба истифода бурдани захираҳои меҳнатӣ ҳамроҳ бо роҳбарияти ноҳияи Айнӣ дар зарфи солҳои 1970-1971 аз 27 деҳаҳои водии Яғноб ба совхозҳои навбунёди ноҳияи Зафаробод 567

¹⁹⁹ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р.3, д.107, в.136.

хоҷагиро, шомили 3020 одам, аз ҷумла 1251 ашхоси қобили меҳнат, муҳочир карданд.²⁰⁰

Дар ин ҷо зикр кардан ҷоиз аст, ки мувофиқи қарори мазкур танҳо он деҳаҳои водии Яғноб ба Зафаробод бояд кӯчонида мешуд, ки дар мавзеи кӯҳлагж қарор доштанд. Аммо дар амал ҳамаи хоҷагиҳои деҳқонӣ ба ноҳияи Зафаробод кӯчонида шуданд. Ин амал як дараҷа ба тарзи зиндагонии яғнобиҳо-ёдгори нажоди суғдиҳо ҳалал расонид. Аз ҷониби дигар, вақте ки яғнобиҳоро ба ноҳияи Зафаробод муҳочир карданд, онҳоро дар хонаҳои бисёррошонаи замонавӣ ҷой доданд. Ин намуди хонаҳои истиқоматӣ ба тарзи зиндагонии яғнобиҳо рост намеомад, зеро онҳо ба ҳаёти кӯҳистонӣ одат карда буданд. Барои ҳамин ҳам, онҳо дар муддати кӯтоҳ хонаҳои бисёррошонаро тарк карда, ба хонаҳои заминӣ гузаштанд. Ба ин камбудиҳо роҳ додани ташкилотҳои салоҳиятдор сабаби масрафу вақту маблағи зиёди давлатӣ гардид.

Ба ин норасоиҳо нигоҳ накарда, таҷрибаи таърихӣ бармалло собит кард, ки зодагони Яғноб дар истифодаи заминҳои нави ноҳияи Зафаробод ва рушди хоҷагии кишоварзӣ саҳми арзандаи худро гузоштанд.

Дар давраи солҳои 1967-1971 дар миқёси ҷумҳурӣ, 3372 хоҷагии деҳқонӣ, бо 20521 нафар аҳоли, ки аз он 8272 нафар қувваи корино ташкил меод, ба заминҳои наву бекорхобида ба таври ихтиёрӣ муҳочир карда шуданд. Аз ҷумла, ба совхозҳои навбунёди ноҳияҳои Зафаробод 1086 хоҷагӣ, Ёвон-880, Вахш-299, Фархор-237, Колхозобод-102 ба колхозҳои ноҳияҳои

²⁰⁰ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р.3, д.107, в. 136.

Масчоҳ-185 ва Қумсангир-135 хоҷагиҳо муҳочир карда шуданд.²⁰¹

Тавре, ки ин далелу рақамҳо шаҳодат медиҳанд, назар ба дигар ноҳияҳои ҷумҳурии муҳочирон дар ноҳияи Зафаробод зиёдтар ҷойгир карда шуда буданд. Зеро дар ин ноҳия корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ ва азхудкардани заминҳои нав дар қисми тоҷикистони дашти Мирзочўл бошиддат ҷараён мегирифт.

Дар охири солҳои 60 ва ибтидои 70-уми асри XX дар натиҷаи ба раванди обёрӣ омода кардан ва истифода бурдани заминҳои асрҳои аср ташналаби Ёвону Обикииқ, қисми тоҷикистони дашти Мирзочўл ва дигар мавзеъҳои бекорхобида шумораи муҳочирон аз ноҳияҳои кӯҳӣ ва кӯҳистон ба заминҳои нав ниҳоят зиёд мегардад. Ба ин раванд далелу рақам ва санадҳои зиёд шаҳодат медиҳанд. Масалан, агар соли 1969 аз ноҳияҳои кӯҳӣ ва доманакӯҳ ба водиҳо 3222 нафар муҳочир гардида бошад, пас аз як сол, яъне соли 1970 ин шумора ба 6215 нафар расид, яъне дар зарфи як сол ин миқдор қариб ду маротиба афзуд.²⁰²

Сабаби ингуна афзудани шумораи муҳочирон дар зарфи як сол аз муҳочиргардонии ногаҳонии Яғноб ба ноҳияи Зафаробод буд.

Дар натиҷаи баррасии ҳуҷҷату маводи зиёди раднопазир ба хулосае омадан мумкин аст, ки дар он солҳо ба дашти ташналаби Мирзочўл муҳочир кардани аҳолии на он қадар зиёди Яғноб, ҳам аз лиҳози иқтисодӣ, ҳам аз ҷиҳати таърихӣ-этнографӣ ва этникӣ амали нодуруст ва хато буд. Маълум, ки дар он солҳо ба ингуна хатоҳо кам ашхосе буданд, ки аҳаммиат

²⁰¹ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р.3, д.96, в. 73.

²⁰² Тоҷикистони Советӣ, 1971. 25 авг

медоданд ва аз ин рӯ як норасоӣ пайи дигараш такрор мешуд.

Аз он даме, ки мардуми Яғноб ба даштҳои Мирзочӯл муҳоҷир карда шуданд, солиёни зиёде сипарӣ гаштанд. Имрӯз дар замони истиқлолият ҳар як фарди озодфикр метавонад, нуқтаи назари хешро оид ба бурду боҳти ин ва ё он воқеаҳои ҷамъиятӣ иброз намояд. Барои ҳамин ҳам, на танҳо аҳли илму фарҳанг, балки тамоми ҷумҳурӣ ба хулосаи дуруст омаданд, ки ба ноҳияи Зафаробод пурра муҳоҷир гардонидани аҳолии Яғноб амали бетаҳаммулона ва хато буд.

Мо бо боварии комил гуфта метавонем, ки мардуми Яғнобро ба даштҳои синабурёни Мирзочӯли тоҷик набурда, роҳҳои минбаъд баланд бардоштани иқтисодиёти ин кишварро дарёфт кардан мушкиле надошт. Яке аз сарчашмаҳои баланд бардоштани истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ ин минбаъд рушд додани соҳаи сердаромади чорводорӣ ва қабл аз ҳама моли майда аст. Зеро барои раванги ин соҳаи хоҷагии кишоварзӣ дар водии Яғноб шароити мувофиқ ва имконияти васеъ вуҷуд дорад. Бино бар ахбори сарчашмаҳо пеш аз инқилоби Октябр дар чарогоҳҳои Яғноб, дар фасли тобистон, то 2000 сар ғўсфанд парвариш карда мешуд.

Сарчашмаи дигари болоравии иқтисодиёти водии Яғноб ин бегуфтуғӯ соҳаи сайёҳат аст. Алалхусус имрӯз, ки нақби “Истиқлол” кушода аст, имконияти ба даст даровардани даромади соф аз ҳисоби табиати зебои ин кишвар ба миён омад. Инчунин, дурнамои бунёди истироҳатгоҳҳои ҷомеъ ва муолиҷавӣ, лагерҳои ҷавонон ва дигар марказҳои фароғатӣ омадааст. Ҳамаи инро ба назари эътибор гирифта, роҳбарони имрӯзаи ҷумҳурӣ ва маҳаллӣ пас аз пошхӯрдани Иттиҳоди Шуравӣ ва ба даст овардани истиқлолияти

Тоҷикистон, барои эҳёи шароити хуби зиндагӣ ва ҳифзи забони суғдӣ ҳамаи чораҳои заруриро андешидаанд. Умед аст, ки иқтисодиёти ин ғӯшаи кӯҳан ва кӯҳии Тоҷикистон ободу зебо гардида, макони сайёҳони олам ва манбаи омӯзиши забони суғдӣ мегардад.

Дар солҳои 60 ва 70-уми қарни XX раванди коркарди заминҳои нав ва аз ноҳиҳои кӯҳиву доманакӯҳ ба водии фаррох муҳоҷир гардонидани деқонони камзамин идома дошт. Дар он замон аз шумори мавзеҳои навбунёд водии Ёвону Обикии буданд, ки барои баланд бардоштани истеҳсоли маҳсулоти хоҷагии кишоварзии ин мавзеҳо қувваи корӣ ҳатмӣ буд. Бо ҳамин мақсад дар охири солҳои 60 ва нимаи аввали 70 Кумитаи давлатии истифодаи захираҳои меҳнатӣ бо ҳамбастагии ташкилотҳои ҳизбӣ ва Шуравӣ барои муташаккилона гузаронидани раванди муҳоҷиргардонидани хоҷагии кишоварзии дохили ҷумҳурӣ корҳои зиёди ташвиқӣ ба сомон расонидааст. Дар натиҷа аз соли 1968, яъне соли, ки маҷрои дарёи Вахш тариқи нақби обӣ ба самти даштҳои ташналаб ва бирёни Ёвону Обикии гардонида шуд, то соли 1974 ба заминҳои навқорами ҷумҳурӣ аз ноҳияҳои кӯҳистонӣ 3950 хоҷагӣ иборат аз 24 568 нафар муҳоҷир гардонида шуданд.²⁰³

Вале ҳангоми боздидҳои давраи Кумитаи Давлатии истифодаи захираҳои меҳнатии назди Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон аз чигунагии вазъи зиндагӣ ва фаъолияти муҳоҷирон, хатоҳои норасоии рӯ мезаданд.

Яке аз сабабҳои асосии боз ба кӯҳистон рӯ овардани муҳоҷиршудагон он буд, ки аз ҷониби

²⁰³ БМД ҶТ. - Ф.1566, р, 3, д.105, в. 94.

раисони шуроҳои шахракҳо ва деҳаҳо ба эҳтиёҷоти аввалиндараҷаи эшон эътибор дода намешуд. Ғайр аз ин, намояндагони ин ташкилотҳои дар он замон бонуфузи маҳаллӣ ба вазъи хоҷагиву маишии муҳоҷирон таваҷҷуҳ зоҳир намекарданд, Масалан, соли 1974 Кумитаи Давлатии назди Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон роҳбарони шурои маҳаллӣ Ёвонро вазифадор карда буд, ки барои 75 хоҷагии деҳқонӣ аз деҳаи Работи ноҳияи Айнӣ шароити мусоид фароҳам оварад. Роҳбарияти водии Ёвон ва совхозии рақами 2-и он ҷо, гӯё бо баҳонаи бениёзӣ аз қувваи корӣ, барои қабули муҳоҷирон тайёр набуданд. Новобаста ба огоҳиҳои роҳбарияти ҷумҳурӣ ва ташкилотҳои салоҳиятдор муҳоҷирон бо гази табиӣ, манзил, оби ошомиданӣ, нуқтаҳои савдо ва ҳифзи ҳуқуқи ҳеш таъмин набуданд.

Тамоми камбудиву норасоӣҳо, ки дар солҳои 60 ва ибтидои 70-уми қарни XX перомуни раванди муҳоҷиргардонӣ содир гардида буданд, ба назару эътибор гирифта, баҳри рафъи онҳо Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон дар таърихи 24 октябри соли 1974 “Дар бораи норасоӣҳои ҷиддӣ оид ба мустақкам кардани хоҷагиҳои ба ноҳияи Ёвон, Фархор ва Восеъ муҳоҷиргардида” қарор қабул кард. Дар ин ҳуҷҷати расмӣ, дар асоси маводи муътамад зикр шуда буд, ки Кумитаи Давлатӣ оид ба истифодаи захираҳои меҳнатӣ бо ҳамбастагии ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва Вазорати кишоварзӣ барои муҳоҷиргардонии деҳқонони ноҳияҳои кӯҳӣ ва назди кӯҳӣ ба заминҳои навазхудкарда шуда қорҳои зиёдеро ба сомон расонида буд. Масалан, танҳо дар толи соҳои 1968-1973 ба

заминҳои нав 3950 хоҷагӣ иборат аз 24568 нафар муҳоҷир гардонида шудаанд.²⁰⁴

Дар муддати солҳои 1965-1975 истиқоматкунандагони дараи Ромит, ки аз сабаби камзаминӣ ва зиёд будани қувваи корӣ ба водихо муҳоҷир карда шуда буданд, борҳо заминҳои фарохро тарк карда, боз ба макони асли бармегаштанд, ки шумораи онҳо ба 700 хоҷагӣ расида буд. Ба ном хоҷагиҳои муҳоҷиргардида баъд аз хароҷотиҳои молии зиёди давлатӣ ва истифодаи чандин имтиёз аз ноҳияҳои пахтакори Шаҳртус, Панҷ, Куйбишев ва Ёвон бепурсу пос ба дараи Ромит баргашта, зиндагии “ихтиёрона” ба сар бурда, аз ҳаёти ҷамъиятӣ дар канор монданд. Дар натиҷа фарзандони навраси онҳо, ба ин иллат аз таҳсил маҳрум гардида буданд.

Чунин ҳаводис дар ноҳияҳои навбунёди Фархору Маскав низ ба назар мерасид. Дар натиҷаи беназоратии ташкилотҳои маҳаллии ҳизбӣ, шуравӣ ва масъулони Кумитаи давлатии назди Шурои вазирони ҷумҳурӣ оид ба истифода бурдани захираҳои меҳнатии муҳоҷирон бо ихтиёри хеш ба ноҳияҳои Сари Хосор, Дашти Ҷум, Ховалинг, Мӯъминобод бармегаштанд.

Ҳамаи ин ва дигар норасоии муҳоҷиргардонӣ ба ноҳияҳои пахтакорро ба назари эътибор гирифта, соли 1974 Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон “Дар бораи камбудии ҷиддӣ оид ба масъалаи муҳоҷиргардонӣ ва аз лиҳози хоҷагиву маишӣ ва меҳнатӣ қойгир кардани онҳо дар ноҳияҳои Ёвону Восеъ” қарори махсус баровард.²⁰⁵ Дар ин ҳуҷҷат ташкилотҳои салоҳиятдор вазифадор карда шуда

²⁰⁴ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р. 3, д. 105, в. 105.

²⁰⁵ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р. 3, д. 107, в. 128.

буданд, ки хоҷагиҳои аз заминҳои навкорам рафтаро боз баргардонанд.

Мувофиқи қарори Шурои Вазирони Ҷумҳурии Тоҷикистон аз 8 декабри соли 1975 “Оид ба нақшаи давлатии рушди хоҷагии халқи Ҷумҳурии Тоҷикистон дар соли 1976” колхозу совхозҳои пахтакор мебоист 670 хоҷагиҳои деҳқонони ноҳияҳои кӯҳиву наздикӯҳӣ ва камзаминро муҳоҷир гардонанд. Дар асл нақшаи пешакӣ муайян шуда барзиёд иҷро гардид. Ба он хоҷагиҳои пахтакор, ки ба қувваи корӣ эҳтиёҷ доштанд қариб 680 оила муҳоҷир карда шуданд.²⁰⁶ Махсусан ин чорабиниҳои муҳими иҷтимоӣ-иқтисодӣ дар ноҳияҳои Ёвону Масчоҳи нав, Ашт, Файзобод, Вахш, Ленин (ҳоло Рӯдакӣ) ба таври муташаккил сураат гирифт.

Дар охири солҳои 60-ум ва нимаи аввали 70-ум дар қисми шимолӣ Тоҷикистон мавзеи асосии азхуд кардани заминҳои наву бекорхобида ва иҷрои раванди муҳоҷират аз ҷойҳои кӯҳсору камзамин ноҳияи Зафаробод буд. Баробари ноҳияи Зафаробод ин раванд дар ноҳияҳои Масчоҳу Ашт низ дида мешуд. Барои бо қувваи корӣ таъмин кардани ин ноҳияҳо иҷрои корҳои зиёди тарғиботӣ, дар байни аҳолии кӯҳсор ҳам бамаврид буд. Ва чунин корҳо аз ҷониби ташкилотҳои мутасаддӣ карда шуданд, ки дере нагузашта натиҷааш равшан гардид. Масалан, дар зарфи солҳои 1968-1974 аз ноҳияҳои камзамини сарҳадӣ, хосса дорои қувваи қобили меҳнат, ба ноҳияҳои номбаршуда 1575 хоҷагӣ иборат аз 8085 нафар одам ва аз он 3255 кас ашхоси қобили заҳмат муҳоҷир гардонда шуданд. Аз онҳо 1051 хоҷагӣ бо шумораи 5797 одам, ки 2382 нафари онҳо

²⁰⁶ Ҳамон ҷо.- д.109, в. 23.

ашхоси қобили заҳмат буда, ба ноҳияи Зафаробод муҳочир гардиданд.²⁰⁷

Ин рақам ба он шаҳодат медиҳад, ки қисми беҳтари қувваи корӣ ба ноҳияи Зафаробод муҳочир гардонда шуданд.

Дар нимаи дуюми солҳои 70 ва нимаи аввали солҳои 80-уми асри XX гузашта аз норасоии замони руқуд дар раванди муҳочир гардонидани қувваи кории изофӣ аз кӯҳистон ба водихову паҳноӣ навкорам корҳои назарраси тадрукотиву тарғиботӣ анҷом пазируфтанд. Чараёни муҳочиргардонии хоҷагии кишоварзӣ ва дохилиҷумҳурии ин давра нисбат ба солҳои қаблӣ услубу мазмуни хоса дошт. Яъне, муҳочиргардонии он солҳо аҳолии ноҳияҳо ва маҳалҳои яклухти аҳолинишинро дарбар намегирифт. Он муҳочиргардонӣ асосан аз ҳисоби хоҷагиҳои алоҳида ва гурӯҳи хоҷагӣҳое, ки ихтиёрӣ ба заминҳои нав майли рафтан доштанд, омода карда мешуд. Хусусияти дигари он раванд аз он иборат буд, ки муҳочиргардонӣ дар дохили ҳар як вилоят ташкил мегардид. Зеро дар ин давра дар дохили ҳар як вилоят чараёни афзудани аҳоли ва аз он бархостани қувваҳои изофии корӣ ба назар мерасид. Барои ҳамин ҳам, зарурияти муҳочиргардонӣ на танҳо аз ҷумҳурияҳои собиқ иттиҳод балки аз дигар вилоятҳои худӣ Тоҷикистон низ ба миён омад.

Аз ин рӯ, минбаъд дар нақшаи муҳочиргардонии ҷумҳури танҳо имконияти дохилии ин ва ё он вилоятро ба эътибор гирифта, аз ҳисоби дуруст ҷойгир кардан ва дуруст истифода бурдани қувваи изофаи кории худӣ ин масъала ҳаллу фасли хешро меёфт. Масалан, дар давраи солҳои 1976-1980 дар собиқ вилояти Ленинобод

²⁰⁷ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р. 4, д. 449, в. 11.

нақшаи муҳоҷиргардонидани дохили вилоят ба 2528 хоҷагӣ ва миқдори қарзи давлатӣ ба 12 640 ҳазор рубли онвақта мерасид.²⁰⁸

Инчунин, дар он солҳо омода кардани муҳоҷиргардонии дохили вилояти Кӯлоб ба нақша гирифта шуда буд. Аз рӯйи лоиҳа шумораи умумии оилаҳои муҳоҷиршаванда дар вилоят ба 1056 хоҷагӣ мерасид. Мувофиқи тарҳи рехташуда барои онҳо 838 хонаҳои истиқоматӣ, аз ҳисоби 4128 ҳазор сӯм қарзи дарозмуддат, мебоист бунёд мегардид. Аз он шумораи умумии муҳоҷирон ба ноҳияҳои Кӯлоб-336, Восеъ-269 ва Ленинград (ҳоло Мӯъминобод)-451 хоҷагӣ мебоист кӯчонида мешуданд.

Дар солҳои пас аз Ҷанги Бузурги Ватанӣ муншии аввали ҳизби Коммунистии Тоҷикистон Б.Ғ. Ғафуров дар сатҳи давлатӣ масъалаи манъ кардани муҳоҷиргардониро аз ҷумҳуриҳои иттифоқӣ ба Тоҷикистон ба миён гузошт. Аммо касоне пайдо шуданд, ки ба чунин ақида зид баромаданд. Б.Ғ. Ғафуров ва дигар фарзандони фарзона ва рӯшанфигри халқи тоҷик исбот карданд, ки дар дохили Тоҷикистон ва алаҳусус дар ноҳияҳои назди кӯҳӣ ва баландкӯҳ қувваи зиёди корӣ маҳфуз аст ва онро барои азхудкардани водиҳои бобой, ки замоне ба амри таърих қавмҳои кӯчманчӣ ғасб карда, мардуми бумиро ба кӯҳистон ба танг сохта буданд, самаранок истифода бурдан лозим аст. Баъзеҳо дар он фикру андеша буданд, ки агар имрӯз мо мардуми кӯҳистонро барои азхудкардани водиҳо сафарбар кунем, дар он сурат ноҳияҳои кӯҳиву баланкӯҳ беодам монда, вайрону хароб хоҳанд шуд. Воқеан дар як давраи муайян чунин воқеаи ногувор рух дод. Аммо баъди азхудкардани

²⁰⁸ БМД ҶТ.- Ф. 1566, р.3, д.108, в. 19.

заминҳои бекорхобида ва зиёд шудани миқдори аҳолии ҷараёни боз ба ноҳияҳои кӯҳиву баландкӯҳ рӯ овардани қисми муайяни хоҷагиҳои собиқ муҳоҷир амри таърих гардид. Таҷрибаи таърихӣ нишон дод, ки дар натиҷаи чунин раванд ноҳияҳои кӯҳиву кӯҳдоман боз аз нав эҳё гардида, рӯ ба нуму ниҳоданд. Ва ҳақ ба ҷониби академик Б.Ғ. Ғафуров буд, ки раванди мусбати ин воқеаро пешакӣ муайян карда буд.

Дар аксари ноҳияҳои вилояти Кӯлоб дар натиҷаи азхудкардани на танҳо заминҳои фароҳи водиҳо балки заминҳои мавзёҳои кӯҳиву доманакӯҳ шакл ва хусусияти муҳоҷирати дохилӣ нисбатан тағйир ёфта буд. Вақти он расида буд, ки на танҳо заминҳои нав азхудкардашудаи водиҳо, балки заминҳои кӯҳиву наздикӯҳӣ низ ба қувваи корӣ ниёз доштанд. Заминҳои нав азхудкардашудаи мавзёҳои кӯҳиву кӯҳдоман аз ҳисоби муҳоҷирони ихтиёрӣ ва ашхоси аз водиҳо ба ин ҷо баргашта, бо қувваи корӣ таъмин мегардиданд. Масалан, аз он ҷумла ноҳияи Ленинград (ҳоло Мӯминобод) буд. Аз ибтидо дар натиҷаи муҳоҷир гардидан аҳолии ин ноҳия саҳми арзандаи ҳешро дар сохтмони иншооти обёрикунандаву мелиоративӣ ва азхудкардан заминҳои нав дар водиҳо гузошт. Ва пас аз ба макони пешинашон баргаштан боз дар ободу зебо гардидани ноҳияи кӯҳӣ ва азхуд кардани заминҳои бекорхобида заҳматҳои зиёде кашиданд.

Дар тӯли муҳоҷират дар заминҳои навкорами водиҳо кӯҳистониён таҷрибаи бой аз коркарди пахта ва дигар соҳаҳои кишоварзӣ андӯхта буданд. Дар ҳаёти иқтисодӣ-иҷтимоӣ ва фарҳангии онҳо дигаргуниҳои назаррас ба вуқӯъ пайваستا буданд. Аз байни муҳоҷирон як зумра мутахассисони соҳаи инженерӣ - техникӣ, коркунони пуртаҷрибаи хоҷагидорӣ, омӯзгорону табибон ба воя расиданд. Пас аз бозгашт

ба кӯҳистон онҳо таҷрибаи ғании ғункардаи хешро барои инкишофи ҳамаҷонибаи соҳаҳои хоҷагии кишоварзӣ ва баланд бардоштани дараҷаи моддӣ ва маданий деҳотиён истифода бурданд.

Дар он давра ҳам раванди азхудкунии заминҳои дашту водиҳо ва ҳам ноҳияҳои наздикӯҳию кӯҳӣ идома дошт. Дар нимаи аввали солҳои 80-уми асри XX дар вилояти Ленинобод яке аз мавзёҳои асосӣ босамар истифода бурдани ҳазорҳо гектар заминҳои ташналаби Ашти Калон ба ҳисоб мерафт. Корҳои зиёди обёриву мелиоративӣ ва азхудкардани заминҳои Ашти Калон дар навбати худ ҳалли масъалаи таъминот бо қувваи кориро талаб мекард.

Чун солҳои қаблӣ дар кори муҳочиргардонии аҳолии кӯҳсор мушкилоти ҳалталаб, ин таъмини муҳочирон бо манзил маҳсуб мешуд. Гап дар сари он буд, ки идораҳои сохтмонӣ сари вақт маблағи ҷудо кардаи давлатро мебоист сафакорона истифода бурда, манзили муҳочиронро созанд. Аммо ин кор сари вақт ба иҷро намерасид. Чунин амали бинокорон дар навбати худ ба раванди рушди истеҳсолоти кишоварзӣ таъсири манфӣ мерасонид.

Муҳочирон алайҳи душвориҳои иҷтимоӣ-маишӣ тамоми қувват ва имконияти хешро дар роҳи сари вақт анҷом додани сохтмони иншоти обёрикунанда, мелиоративӣ ва истифодаи заминҳои обёрикунандаи Ашти Калон сарф карда, дар ҳалли он мушкилот ба комёбиҳо мушарраф гардиданд. Бо ёрии пахтакорони пуртаҷриба ва кӯшиши хеш муҳочирон роҳу равиши истеҳсоли ин зироати қиматбаҳоро азбар карда, ҳосили дилхоҳро ба даст оварданд.

Дар як муддати кӯтоҳ аз байни муҳочирони кӯҳистонӣ пахтакорони варзида ба мисли Қаҳрамони Меҳнати Сотсиалистӣ Худойқул Назаров, устоди соҳаи

пахтапарварии ҷумхури Абдусалом Қурбонов, Шокир Ҳошимов ва бисёр дигарон ба воя расиданд. Истифодаи замини Ашти Калон симои ноҳия ва деҳаву шаҳракҳои коргарништро ба кулӣ тағйр дод. Дар майдони корзори Ашти Калон корҳои зиёди душвори сохтмону васлкуниро қофилаи сайёри муттаҳиди “Таджиксовхозстрой” пеш мебурд. Дар он солҳо дар шаҳраки Шайдон чандин хонаҳои бисёрқабатаи истиқоматӣ, корхонаҳои тиҷоратӣ, нуқтаи телефону телеграм, муассисаҳои томақтабӣ қомат афрохтанд. Сохтмони ин ва дигар шаҳракҳо дар асоси лоиҳаи куллии меъмороҳои ҷумхури ба сомон мерасиданд.

Дар нимаи дувуми солҳои 80-уми қарни XX дар истеҳсоли соҳаи хоҷагии кишоварзӣ фузунӣ истифодаи қувваи корӣ ба назар мерасид. Дар шароити имрӯза ҳам имконияти қувваи изофии кории деҳотро ба манфиати баланд бардоштани ҳосил ва зиёд кардани ҳаҷми умумии маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ самаранок истифода бурдан ба манфиат мувофиқ аст.

Мо ба ин андешаем, ки имрӯз вақти он расидааст, ки минбаъд баҳри баланд бардоштани дараҷаи зиндагии аҳолии Тоҷикистони соҳибистиқлол минтақаҳои кӯҳиву наздикӯҳиро сариштакорона азхудкарда, истеҳсоли соҳаҳои мухталифи хоҷагии кишоварзиро ғанӣ гардонем. Ба ҳамагон маълум аст, ки солиёни пеш бар асари ба водиҳо кӯчондани аҳли деҳоти ноҳияҳои кӯҳиву кӯҳдоман заминҳои кишт ва боғу роғ муддате хароб гашта буданд. Ҳолати мелиоративии собиқ заминҳои қорам хароб ва қорношоям шуда буданд, ки дар шароити Тоҷикистони кӯҳӣ онҳоро имрӯз ба киштзорҳои сабзу хуррам табдил додан талаботи замон аст. Тавре ки дар боло ишора рафт, ҳоло қисми аҳолии изофии водиҳои азхудшуда, рӯ ба ноҳияҳои кӯҳиву доманкӯҳ ниҳодаанд, ки ҳамчун қувваи асосии эҳёи ин мавзёҳои ҷумхури мансубанд.

Муҳоҷиргардонии дохилиҷумхурии ихтиёри дар охири солҳои 70 ва ибтидои солҳои 80-уми қарни XX ҳамчун омили муҳимми пешбурдани корҳои обёри ва

тахту ҳамвор кардани заминҳо ва азхуд кардани ин мавзеъҳо бо шаклу мазмуни гуногун ва ба худ хос гузаронида мешуд. Махсусияти муҳоҷиргардони ин давра нисбат ба солҳои пешин аз он иборат буд, ки ин раванд дар дохили ҳар як вилоят амалӣ карда мешуд, ба ҷузъ Яғнобдара, ноҳияҳои яклаҳт ва гурӯҳи деҳаҳои аҳолинишинро дарбар гирифта, хоҷагиҳои алоҳида ва баъзе маҳалҳои аҳолинишинро фаро мегирифт. Дар қори амалӣ кардани ин сиёсати дар он вақт муҳимми иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва салоҳиятдор ба камбудиву норасоӣҳо роҳ дода шуда буданд, ки зарари моддӣ ва маънавиро ба бор оварда буд. Масалан, танҳо солҳои 1960-1962 нақшаи муҳоҷиргардонӣ дар ҷумҳурӣ шумораи 2249 хоҷагӣ иҷро карда нашуд. Агар ба таври мушаххас гирем, ин нақша дар ноҳияи Орҷоникидзеобод-750, Ленинобод-335, ноҳияи Шӯробод -274, ноҳияи Ёротеппа-170 ва ноҳияи Фарм -80 хоҷагӣ иҷро шуду халос.

Дар Тоҷикистон нақшаи давлатии муҳоҷирати дохилӣ дар солҳои 60-80-уми асри XX бо якҷоягии сохтмонҳои ирригатсионӣ ва азхуд кардани заминҳои нав амалӣ карда мешуд.²⁰⁹

Дар охир бояд таъкид кард, ки аз ибтидои солҳои 90-уми асри XX, яъне пас аз пош хӯрдани мамлакати абарқудрати Иттиҳоди Шуравӣ ва пас аз сарзадани ҷанги бемаънии шаҳрвандӣ, Тоҷикистон, махсусан ноҳияҳои ҷанубӣ ва марказии он, ки майдони задухӯрдҳои хунии тарафҳои ба ҳам муқобил буданд, зарари ниҳоят азиму сангини моддӣ ва маънавӣ دیدанд. Вобаста ба сарзадани ҷунин воқеаҳои ҳарбӣ-сиёсӣ қараёни муҳоҷирати дохилӣ муваққатан ҳам боздошта шуд.

²⁰⁹ Абдурашитов Ф. Исторический опы переселенческой политики в Таджикистане (1934-1990 гг.).- С.181.

БОБИ V.

Тайёр намудани кадрҳои хоҷагии об.

Тайёр кардани кадрҳои ихтисосманди соҳаи хоҷагии об дар ҳама минтақаҳо, махсусан дар ҷойҳои заминҳои обёришаванда, ки ба ҷараёни инкишофи хоҷагии қишлоқ ва корҳои ирригатсия ва мелиоратсия алоқаи ногусаста доранд, яке аз шартҳои муҳим ва омили зарарурии пешравии соҳа мебошад. Ба таври амалӣ ҳаллу фасл кардани ин масъалаи ниҳоят муҳимми иқтисодӣ ва иҷтимоӣ ва инкишофи минбаъдаи хоҷагии қишлоқ ва об асосан аз дараҷаи омодагӣ ва тахассусии кормандони соҳа вобастагии амиқ дошт.

Шакл ва усулҳои омода ва баланд бардоштани ихтисоси кадрҳои соҳаи обу хоҷагии Ҷумҳурии Тоҷикистон бевосита ба сатҳи инкишофи иқтисодӣ ва пойгоҳи моддӣ-техникӣ муассисаҳои таълимӣ алоқаи зич дорад. Бояд зикр намуд, ки дар ҳамин давра дар Ҷумҳурии Тоҷикистон оид ба соҳаи муҳимми хоҷагии кишоварзӣ, яъне иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, ба баъзе дастовардҳо нигоҳ накарда, якчанд масъалаҳои ҳалталаб вучуд доштанд, ки оид ба таъмини пурраи саноат бо ашёи хом ва аҳоли бо маҳсулоти хӯрокаи мамониат мерасониданд. Ҳама вақт ва дар ҳама давра замон сабаби калидии инкишофи хоҷагии кишоварзӣ, дуруст ва сарфакорона истифода бурдани боигарии мамлакат, яъне захираи заминҳои қорам маҳсуб аст. Бояд зикр намуд, ки ҳамаҷониба аз нуқтаи назари техникаи кишоварзӣ истифода бурдани захираҳои замини қорам ба кадрҳои баландихтисос ва эҷодкор вобастагии ҳамешагӣ дорад. Таҷрибаи таърихӣ нишон дод, ки ҳарчанд ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагии об ба ин масъала диққати доимӣ

дода бошанд ҳам, дар он камбудиҳои ҷиддӣ низ вуҷуд доштанд.

Чараёни тайёр ва баланд бардоштани тахассуси кадрҳои хоҷагии обро дар ҶШС Тоҷикистон ба ду давра тақсим кардан ба мақсад мувофиқ аст. Давраи аввал, ба ақидаи мо, аз аввали солҳои 60-ум то нимаи аввали солҳои 70-ум, давраи дуум аз нимаи дууми солҳои 70-ум то нимаи аввали соҳи 80-умро дарбар мегирад. Ҳар кадоми ин давраҳо аз лиҳози шароити таърихӣ, пояи моддӣ - техникӣ, иқтисодии маданӣ - фарҳангӣ гуногун буда, ба худ хусусиятҳои махсус доранд.

Дар давраи нисбатан пештар (солҳои 40-50-уми асри XX) тайёр кардани кадрҳои маълумоти миёнаи соҳаи ирригатсия ва мелиоратсия умуман бо чунин роҳу воситаҳо чараён мегирифт: асосан ба воситаи муассисаҳои таълимии маълумоти миёнаи махсуси на он қадар калон, курсҳои кӯтоҳмуддати баланд бардоштани ихтисос ва мактаби шогирдӣ, дар назди муассисаҳои истеҳсоли ба роҳ монда мешуд. Дар он солҳо, ки дар ҷумҳурӣ шумораи мактабҳои махсуси соҳаи тайёр кардани кадрҳои хоҷагии об ва иншооти гидротехникӣ дар ҷумҳурӣ камчин буд, шумораи асосии мутахассисони ин соҳа хатмкунандагони техникум ва дигар муассисаҳои таълимии аз шаҳрҳои мамлакат ва, махсусан қисмҳои марказии Федератсияи Россия даъват карда шуда буданд. Бинобар ин, дар ин давра гарчанде ки Ҷумҳурии Тоҷикистон асосан аграрӣ буда, хоҷагии кишоварзӣ асосан ба обёрии сунъӣ таъмакард ва худ ҷумҳурӣ ба кадрҳои зинаи миёнаи ирригаторӣ эҳтиёҷ дошт, асосан ба мутахассисони аз дигар ҷумҳуриҳо даъватшуда таъмакард. Танҳо дар нимаи дууми солҳои 50-ум дар ҷумҳурӣ ба вуҷуд омадани шароитҳои зарурии иқтисодӣ ва иқтисодии

таълимӣ имконият дод, ки баҳри аз байни мардуми маҳаллӣ тайёр ва баланд бардоштани ихтисоси касбии кадрҳои хоҷагии об шумораи муассисаҳои махсуси таълимӣ инкишоф дода шавад.

Роҳбарони шуравӣ ва ташкилотҳои хоҷагии об ба ҷои истифодаи роҳҳои ғоидабахши ҳалли маъалаҳои иҷтимоӣ, ба роҳи осон ва на онқадар ояндадор рафтанд. Тавре ки таҷрибаи таърихӣ равшан нишон дод, чунин роҳи пешгирифтаи тайёр кардани мутахассисони хоҷагии об оқибати аз кор рафтан ва боиси ҷараёни васеи муҳочирати кадрҳо аз хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ гардиданд, ки ба хоҷагии халқи кишвар зарари калон расонид.

Солҳои 60-ум то нимаи аввали соҳои 70-ум аз давраҳои пешина бо он фарқ мекард, ки дар ин муддат ҷӣ дар шаҳрҳо ва ҷӣ дар маҳалҳо якҷанд муассисаҳои махсуси тайёр кардани кадрҳои соҳаи ирригатсия ва мелиоратсия ташкил карда шуданд, ки дар онҳо беш ва пеш аз ҳама зиёдтар кадрҳои таҳҷой таҳсил мекарданд. Ин ҷараён ба он оварда расонд, ки дар миқёси ҷумҳурӣ корҳои бузурги ирригатсионӣ ва азхудкунии заминҳои нав дар авҷ буд.

Дар натиҷаи дар муддати солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум зарурати васеъ гардидани корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ ва азхудкунии заминҳои нав масъалаи дар ҷумҳурӣ ба таври васеъ тайёр кардани кадрҳои хоҷагии об ба амал омад. Дар ҳамин муддат ба солҳои пешина шумораи муассисаҳои миёнаи махсус, курсҳои баланд бардоштани ихтисос ва тайёр кардани кадрҳо афзоиш ёфт.

Дар солҳои 60-ум барои сохтани муассисаҳои махсуси миёнаи таълимӣ барои тайёр кардани кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва ирригатсионӣ дар маркази ноҳияҳо, бевосита дар совхозу колхозҳо талабот ба

миён омад. Барои иҷрои чунин масъалаи муҳим омилҳои зерин аз ҷумла, қисми муайяни хароҷотро барои сохтани муассисаҳои таълимӣ колхозу совхозҳо ва идораи сохтмонро васлкуниро ба уҳда гирифтанд.

Аз сабаби он ки дар солҳои 60-ум дар ноҳияҳои Шимолии Тоҷикистон сохтмони иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дар авҷ буд, маҳз барои ин мавзеоҳо ташкили муассисаҳои таълимӣ маълумоти миёнаи махсус ва ба воситаи онҳо тайёр кардани кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ниҳоят зарур ба назар мерасид. Масалан, соли 1963 дар Ёротеппа техникуми сохтмон барпо карда шуд, ки дар он 68 мутахассиси ояндаи “механикҳои хоҷагии кишоварзӣ, ҷангал” ва 62 нафар ҳамчун мутахассисони ояндаи “электрикунонии хоҷагии кишоварзӣ” қабул гардиданд.²¹⁰

Доир ба масоили бо кадрҳо таъмин кардани ташкилотҳои сохтмони ноҳияҳои Шимолии Тоҷикистон мавқеи техникумҳои маълумоти миёнаи номбаргардида ҷои муайяно ишғол менамоянд. Инчунин, дар ҳамин сол дар ноҳияи Зафаробод техникуми сохтмонӣ таъсис дода шуд, ки яке аз шуъбаҳои асоси он гидротехникӣ буда, ҳар сол 60 нафар довталабро қабул мекард.²¹¹

Ба ҷуз ин дар ноҳияи Масҷох Совхоз - техникуми ба номи В.И.Ленин амал мекард, ки дар муассисаи мазкур низ коргарони баландхаттисос, кадрҳои соҳаи хоҷагии кишоварзӣ ва обёридиҳанда тайёр карда мешуданд.

Аммо чунин муассисаҳои махсуси таълимӣ ва курсҳои баланд бардоштани сатҳи касбӣ, ҳоло ҳам

²¹⁰ БМД ҶТ.- Ф.288, р.14, д.1169, в. 12.

²¹¹ БДТН ҶТ. - Ф. 224,д.120, в. 25.

талаботи хоҷагии кишоварзӣ ва обёришавандаро бо кадрҳои зарурӣ қаноат карда наметавонистанд.

Бинобар ин, бо мақсади ҳалли масъала Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон аз 7 апрели соли 1965 қарори “Доир ба ёрии бевосита ба совхозҳои “Таджикценинстрой” ирсол намуд. Ҳаҷми калони корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративиро ба эътибор гирифта, барои ҳалли масъалаҳои бо кадрҳои хоҷагии об таъмин кардан, ҳукумати ҷумҳурӣ дар назди Кумитаи давлатӣ оид ба маълумоти техникии назди Шурои Вазирони Тоҷикистон вазифа ба пеш монд, ки ба ноҳияи навбунёди Зафаробод 300 - механизатор ва 200 - коргари баландихтисоси сохтмончӣ фиристонида шаванд.

Ба ҷуз ин, Вазорати маорифи халқ, кумитаи шаҳрии Ҷӯротеппа ва кумитаи иҷроияи ноҳияи Ғонҷӣ вазифадор карда шуда буд, ки ба совхозҳои “Таджикценинстрой” аз ҳисоби хатмкунандагони мактаби миёна, ки оид ба механикунонидани хоҷагии кишоварзӣ таҷрибаи корӣ гузашта буданд, фиристонида шаванд.²¹²

Ба чорабиниҳои қабул карда нигоҳ накарда, аз ҳисоби аз як ҷой ба ҷои дигар рафтани кадрҳо дар трести “Таджикценинстрой” нокифоягии доимии мутахассисон, махсусан коркунони инженерӣ-техникӣ ҳис карда мешуд. Бояд қайд кард, ки дар байни онҳо коргарони баландихтисоси сохтмончӣ низ кам набуданд. Барои ҳамин ҳам дар назди мактабҳои олӣ ва миёнаи махсуси ҷумҳурӣ вазифаи ҳарчи зиёдтар ва бо дараҷаи баланди касбӣ барои хоҷагии халқ, қабл аз

²¹² БДТН ҶТ. - Ф.3, р. 210, д. 29, в. 142.

ҳама ирригаторҳо, мелиоратор, муҳандисон-сохтмончиён тайёр карда шаванд.

Вазифаҳои ниҳоят муҳим оид ба тайёр кардани кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ, хоҷагии об, мелиоратсия, баҳри баланд бардоштани дараҷаи касбии онҳо дар нимаи дуюми солҳои 60-ум кушодашавии якчанд муассисаҳои таълимии касбӣ, омӯзишгоҳҳои касбӣ-техникӣ ва курсҳои баланд бардоштани ихтисосҳои кадрҳо хизмат мекарданд.

Воситаи асосии тайёр кардани кадрҳо доир ба сохтмончиён, кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ хоҷагии об чун қаблан омӯзишгоҳи политехникии Душанбе буд, ки сол аз сол пояи моддӣ-техникӣ, ҳаёти омӯзгорону донишҷӯёни муассисаи мазкур ҳам аз лиҳози сифат ва ҳам шумора тағйир меёфт, васеъ мегардид. Масалан, дар соли хониши 1965-1966 дар он 79 омӯзгори доимӣ, ки қисми асосии онҳо дорои маълумоти олӣ буданд, кору фаъолият доштанд. Дар соли хониши 1965/66 нақшаи қабули доктарагон танҳо дар шуъбаҳои рӯзона дар 15 гурӯҳҳои таълимӣ 450 нафар одам дар назар дошта шуда буд. Дар байни ин гурӯҳҳо аз ҳама бештар шуъбаи гидромелиоративӣ калон буд, ки дар он 120 донишҷӯ машғули таҳсил буданд.²¹³ Дар ин давра дар техникум диққати асосӣ ба тайёр кардани кадрҳои ҷабҳаи мелиоратсия ва механизатсияи хоҷагии кишоварзӣ дода мешуд.

Дар солҳои 60-ум дар натиҷаи азхудкардани заминҳои нав ва васеъ гардидани қорҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дар водии хушкӯ беоби Ёвон, яке аз масоили зарурии иҷтимоӣ дар ноҳияҳои марказии Тоҷикистон масъалаи тайёр кардан ва баланд бардоштани ихтисоси кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва

²¹³ БМД ҶТ.- Ф.1756, р. 1, д. 136, в.5.

хоҷагии об маҳсуб буд. Бояд зикр кард, ки ҳалли ин масъалаи муҳим дар муддати кӯтоҳ бениҳоят душвор буд, зеро танҳо аз ҳисоби хатмкунандагони маълумоти миёнаи махсус, омӯзишгоҳҳои касбӣ-техникӣ, умуман мутахассисони аз дигар ҷумҳуриҳо даъват карда шуда, кор ба анҷом намерасад. То ба як дараҷа сохтмонҳоро бо кадрҳои зарурӣ таъмин карда намешуд, иншооти ба нақша гирифта, ки ба он давлат маблағи калон ҷудо карда буд, сари вақт бунёд намешуданд. Бинобар ин, дар он вақт яке аз роҳҳои босуръат тайёр кардани кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва ирригатсияву мелиоратсия дар назди совхозҳо ва колхозҳо кушодани курсҳои кӯтоҳмудат ба ҳисоб мерафт. Роҳу методҳои самараноки ҳалли ин масъала фикр меравад, ки маълумоти назариявие, ки кадрҳо дар ҷараёни таълим ба даст овардаанд, бо роҳи дар истеҳсолот бевосита амал кардани коркунони минбаъдаи ирригатсияву мелиоратсия ба даст оварда мешавад. Моҳи ноябри соли 1968 пленуми кумитаи ҳизбии ноҳияи Ёвон сарварони колхозу совхозҳо ва роҳбарони хоҷагиرو вазифадор намуд, ки аз моҳи ноябри ҳамин сол курси семоҳаи тайёр кардани кадрҳои механизаторӣ таъсис намоянд²¹⁴.

Аввали декабри соли 1968 дар назди техникуми касбии техникии №48 курси яқсолаи тайёр намудани кадрҳои механизатории самти гуногун кушода шуд. Дар ин техникум кадрҳои аз ҷиҳати назариявӣ ва таҷрибавӣ собиқадори механизатсияи хоҷагии кишоварзӣ таълим медоданд. Дар муассиса садҳо ҷавонписару ҷавондухтар таълим гирифта, минбаъд ҳамчун механизаторони номӣ ба воя расиданд. Метавонем, номи Қаҳрамони Меҳнати Сотсиалистӣ

²¹⁴ БДТН ҶТ. -Ф.36,р. 14. Д.193, в.5.

механизатори номдори ҷумҳурӣ тоҷикдухтар Гавҳар Пираковро, ки дар колхозии ба номи В.И. Ленини ноҳияи Восеъ кору зиндагӣ мекард, ифтихормандона ба забон гирифт.²¹⁵ Дар натиҷаи заҳмату кӯшиши роҳбарият ва коллективи омӯзгорони техникум дар як муддати нисбатан кӯтоҳ шумора ва касби меҳнатии механизаторон баланд бардошта мешавад. Масалан, агар соли 1965 дар хоҷагиҳои ноҳияи Ёвон 130 механизатор кор карда бошанд, соли 1969 шумораи онҳо ба 387 нафар мерасад.

Яке аз хусусиятҳои тайёр кардани кадрҳои механизаторӣ дар ин ҷо аз он иборат буд, ки дар курсҳо ба ғайр аз писарон, инчунин духтарони мардуми маҳаллӣ, агарчанде ки нисбатан кам бошад ҳам, таҳсил мекарданд. Масалан, соли 1965 дар хоҷагиҳои ноҳияи Ёвон 12 нафар механизатор кору заҳмат мекашиданд.²¹⁶

Тавре ки дар боло зикр гардид, дар зарфи солҳои 60-ум ва нимаи аввали солҳои 70-ум дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ба таври васеъ корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ бурда мешуд, ки бегуфтугӯ тайёр кардани мутахассисон қабл аз ҳама аз байни халқи маҳаллӣ ба назар гирифта мешуд. Тавре ки таҷрибаи таърихӣ нишон медиҳад, дар Ҷумҳурии Тоҷикистон дар зарфи солҳои дароз ба ин масъалаи муҳимми иҷтимоӣ нисбат ба дигар ҷумҳуриҳои Осиёи Миёна кам аҳаммият дода мешуд. Дар трестҳои гуногуни системаҳои обёришаванда ва дигар иншооти сохтмонӣ асосан намоёндагони халқу миллатҳои мамлакати шуроҳо кору фаъолият мекарданд.

Дар ин ҷо метавон якҷанд далелҳо овард, ки таркиби бисёрмилатии кадрҳои хоҷагии кишоварзиро

²¹⁵ БДТН ҶТ. -Ф.36,р. 14. Д.193, в.6.

²¹⁶ Ҳамон ҷо.- Ф.331, р.5, д.5, в.78.

нишон медиҳад, аз ҷониби дигар маълум мешавад, ки дар чунин коллективҳо намояндагони халқи тоҷик ақалиятро ташкил медиҳад. Масалан, соли 1967 дар трести “Вахшстой” 78 мутахассиси маълумоти миёнадор кор мекард, ки онҳо намояндаи зиёда аз даҳ миллат буданд. Дар байни онҳо 51-рус, 7 -ӯзбек, 7 - немис, 11 - намояндагони дигар халқҳо ва танҳо 2 - нафар тоҷики дорандаи маълумоти миёнаи махсус кор мекард. Намояндагони дигар ҷумҳуриҳои Иттифоқӣ хатмкунандагони техникумҳои хоҷагии кишоварзии Маршинск, Посадский, техникуми кӯҳии Масинский, техникуми умумииттифоқии молиявии ғоибона, Техникуми ҷангалии Брянск, Техникуми хоҷагии кишоварзии Шушинский, Техникуми сохтмонии Брянский ва Техникуми гидротехникии Ставропол буданд.²¹⁷

Соли 1967 дар идораи корҳои механизатсия кардашудаи трести “Таджикцелинстрой” 426 нафар кору фаъолият мекарданд, ки аз онҳо 360 нафар коргар, 47 нафар корманди муҳандис-технолог ва 19 нафар хизматчи буданд. Ихтисоси асосии онҳо мошиннист ва ёрдамчии ронандаи экскаватор, булдозерист, тракторчиҳо ва дигар техникаи хоҷагии кишоварзӣ буданд.

Дар муддати солҳои 60-ум ва ибтидои 70-ум, ки давраи қарахтӣ дар мамлакат ҳукмрон буд, акси он ба истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ низ расида буд ва дар натиҷа ин воқеа ба хоҷагии кишоварзӣ низ таъсири манфӣ расонд, ки дар қори истифода намудани он дар системаҳои обёрӣ ва мелиоративӣ норасоӣҳо ҳис карда мешуд. Ин ҷараён бевосита ба интиҳоб ва ҷо ба ҷо

²¹⁷ БМД ҶТ.- Ф.1747, р.2. д.2, в. 1823.

намудани кадрҳо - механизаторҳо, самаранок истифодаи маблағи ҷудошуда вобастагии ногустастанӣ дошт.

Дар қарори КМ ҲКИШ аз 16 июли соли 1970 “Дар бораи беҳтар намудани истифодаи дурусти заминҳои системаи мелиоративӣ ва истифода заминҳои обёришаванда ва хушкшаванда” зикр шудааст, ки маблағи ба ин мақсад ҷудошуда самаранок истифода бурда нашудааст.

Ибтидои солҳои 70-ум қорҳои мелиоративӣ дар Ҷумҳурии Тоҷикистон ниҳоят авҷ гирифт, ки он шумораи зиёди кадрҳоро талаб мекард. Бинобар ин, масъалаи муҳимми рӯз дар қарори КМ ҲК Тоҷикистон ва Шурои Вазирони ҷумҳурӣ аз 9 июни соли 1971 “Доир ба чораҳои минбаъд инкишоф додани мелиоратсияи замин ва дар солҳои 1971-1975 азхуд намудани заминҳои наво” бахшида шуда буд. Дар он оид ба масъалаи тайёр кардани кадрҳо чунин вазифаҳо гузошта шуда буд: “Кумитаи ба нақша гирифтаи маълумоти касбӣ - техникии Тоҷикистон ва Кумитаи давлатии Шурои Вазирони ҷумҳурӣ доир ба таълими касбӣ-техникӣ пешбинӣ намуда буд, ки дар солҳои 1971-1975 сохтмони омӯзишгоҳҳои касбӣ-техникӣ, аз ҳисоби маблағҳои ба хоҷагии кишоварзӣ ҷудо карда шуда, кадрҳои баландхаттисос барои қорҳои мелиоративӣ тайёр карда шаванд. Соли 1972 – 900, соли 1973 – 1080, соли 1974-1140 ва соли 1975 - 1200 нафар тайёр карда шаванд.”²¹⁸

Дар ҳамин давра дар ҷумҳурӣ ба таври васеъ шумораи омӯзишгоҳҳои касбӣ-техникии маҳаллӣ зиёд гардида, ҳамчун манбаи асосии тайёр ва баланд бардоштани савияи дониши кадрҳои хоҷагии

²¹⁸ БДТН ҶТ. -Ф.3,р.264, д. 26, в.3.

кишоварзӣ ва хоҷагии об хизмат мекарданд. Дар кори бо маблағ таъмин кардани онҳо ба ҷуз давлат, инчунин колхозу совхозҳо низ ширкат меварзиданд. Танҳо соли 1971 ба истеҳсолот тобеи Вазорати хоҷагии кишоварзӣ 3005 хатмкунандаи омӯзишгоҳи касбӣ-техники ба деҳот фиристонида шуд. Ба ҷуз ин, дар ҳамин муддат аз хатмкунандагони курсҳои кӯтоҳмуддат 1934 касбҳои гуногун ба колхозу совхозҳои ба кор равон карда шуданд.²¹⁹

Дар нимаи аввали солҳои 70-ум чун пештара манбаи асосии тайёр кардани кадрҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ ва баланд бардоштани ихтисоси онҳо омӯзишгоҳи политехникуми шаҳри Душанбе маҳсуб буд. Дар он сол аз сол пойгоҳи моддӣ-техникаш қавитар мешуд. Ба ин муассисаи таълимӣ ҳар сол бештар ҷавонписарону ҷавондухтарони деҳот, ки ба корҳои хоҷагии кишоварзӣ дилбастагӣ доштанд, қабул мешуданд.

Дар солҳои 1974-1975 дар омӯзишгоҳи техникӣ 4 корпуси таълимию озмоишӣ бо 120 утоқ, аудитория ва озмоишгоҳ, ки онҳо имконият медоданд, ки дарс дар як баст гузаронида шавад, 110 нафар омӯзгори доимӣ кор мекард, ки аз онҳо 100 нафар дорои маълумоти олии буд, ду нафар маълумоти олии нопурра ва чор нафар маълумоти миёнаи махсус дошт.²²⁰

Ин омӯзгорон мунтазам касби худро асосан дар курсҳои макотиби олии Киев, Новочеркасск, Волгоград, Ленинград, Масква, Тошканд ва дигар шаҳрҳои Иттиҳод баланд мебардоштанд.

Сол аз сол шумораи хатмкунандагони омӯзишгоҳи техникӣ меафзуд. Масалан, солҳои

²¹⁹ БМД ҶТ.- Ф.1613, р.3, д. 460, в. 45.

²²⁰ БМД ҶТ.- Ф.1613,р.1,д.167, в.2-3.

таълимии 1974-1975 танҳо аз шуъбаи рӯзона 580 лоиҳаи дипломии донишҷӯён оид ба ҳафт тахассус ба ҳимоя гузошта шуда буд, ки аз онҳо 130 нафар гидромелиоратор, 238 нафар механизатори хоҷагии кишоварзӣ, 23 нафар мутахассис оид ба заминтаҳткунӣ ташкил мекард.²²¹

Бо роҳи мутташаққилона танҳо шуъбаи “Тоҷиккишоварзтехника»-и вилояти Ленинобод дар солҳои 1971-1972 қариб 2000 механизатор тайёр кард²²².

Дар вилояти Кӯлоб тайёр кардани кадрҳои механизаторӣ дар техникуми касбии хоҷагии деҳоти Панҷ №15, ки ҳанӯз нимаи дуҷуми солҳои 60-ум ташкил ёфта буд, амалӣ мегардид. Дар зарфи панҷ сол ин муассисаро 777 механизатор хатм кард, ки онҳо ба колхозу совхозҳои заминҳои нави ноҳияҳои Панҷу Фархор ба кор ғиристонида шуданд.

Дар солҳои панҷсолаи нӯҷуми инкишофи хоҷагии халқи ҷумҳурӣ аз ҷониби Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об 1200 нафар тахассуси худро баланд бардоштанд ва 700 коргари сохтмонӣ соҳиби тахассус гардиданд.

Дар муддати даҳ соли пас аз пленуми майии КМ ҲКИШ Омӯзишгоҳи техникии Душанбе барои хоҷагии об зиёда аз 300 мутахассисро тайёр намуд. Ҳар сол омӯзишгоҳи гидромелиоративии ноҳияи Зафаробод зиёда аз 150 мелиораторро тайёр мекард.²²³

²²¹ БМД ҶТ.- Ф.1613, р.1, д.167, в.3.

²²² Сельское хозяйство Таджикистана. 1976. № 12. -С. 16.

²²³ Расулов Д.Р. Новый этап в развитии мелиорации.// Планы партии по мелиорации воплощаются в жизнь. - М. 1976. -С. 144.

Дар нимаи аввали солҳои 70-ум манбаи асосии тайёр кардани кадрҳо ва баланд бардоштани савияи касбии онҳо дар самти хоҷагии кишоварзӣ, барои системаи мелиоратсия ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ омӯзишгоҳи касбӣ-техникии ноҳияи Зафаробод ба ҳисоб мерафт. Дар ҳамин айём давраи аввали тайёр ва баланд бардоштани савияи аввали касбии кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ ба итмом мерасад.

Давраи дуҷуми тайёр ва баланд бардоштани савияи касбии кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии оби дараҷаи боло ва миёна сар мешавад, ки он солҳои 1975 то соли 1985-ро дарбар мегирад, ки ба солҳои ба ном қарахтӣ рост меояд. Албатта, он фикру андеша, ки гӯё дар солҳои қарахтӣ ба ин масъалаи дар ҳаёти ҷамъиятии халқи тоҷик ниҳоят муҳимми иҷтимоӣ пешравие дида намешуд, аз ҳақиқати таърихӣ дур аст.

Дар ин давраи таҳқиқот сарчашмаи асосии тайёр ва азнавтайёркунии кадрҳои дараҷаи миёна дар самти хоҷагии кишоварзӣ ва кадрҳои ирригатсионӣ ва мелиоратсияи замин чун пештара мактабҳои миёнаи махсус ва омӯзишгоҳҳои касбӣ-техникии маҳалло, инчунин кадрҳое, ки ба Тоҷикистон аз дигар ҷумҳуриҳои собиқ Иттифоқ раван карда мешуданд ба ҳисоб мерафтанд.

Масъалаи асосии самаранок ва саривақт амалӣ намудани ин ва ё он масоил, ба ақидаи мо дар ташкилотҳои сохтмонӣ ва иншооти калон муътадил намудани шароити маданӣ-маишӣ ва истеҳсолии коргарон ва коркунони инженер-техникӣ ба ҳисоб мерафт. Аммо таҷриба нишон медод, ки на ҳама вақт чунин масъалаҳои маданӣ- маишӣ дар қараёни истеҳсолот сари вақт ва босифат ба иҷро мерасид. Танҳо дар иншооти алоҳидаи ҷумҳурӣ маъмурият ба ин масъалаи зарурӣ диққат медоду халос. Аз ин рӯ воқеаҳои аз қор ба мавзёҳои дигар кӯчида рафтани

коргарону инженер-техникҳо дида мешуд, ки ин амал ба ҷараёни кор ва ҳосилнокии меҳнат зараровар буд.

Баъди он ки роҳбарони ҷумҳурию маҳалҳо ба ин масъала диққат дода, мутасаддиёро ҷиддӣ вазифадор карданд, дере нагузашта дар баъзе мавзёҳо пешравии ҷорабиниҳо ва самаранокии кору амал ба ҷашм мерасид. Масалан, дар трестҳои “Кулябводстрой” ва “Вахшводстрой”, ки мутахассисони ҷавон ба кор меомаданд, маъмурият фавран барои онҳо шароитҳои муътадили иҷтимоӣ ва истеҳсолиро муҳайё мекард. Таҷриба нишон дод, ки дар ин трестҳо сифату самаранокии кор ва истесолот нисбат аз пештара хеле пеш рафта буд.

Ниҳоят дар кори баланд бардоштани сатҳи касбии истеҳсолии ҷавонони хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии обу мелиоратсияи замин корҳои назаррас андешида шуд. Пешсафони истеҳсолот аз байни ҷавонони пешқадам барои таҳсил ва баланд бардоштани савияи худ ба муассисаҳои таълимии ҷумҳурӣ ва берун аз он фиристонида шуда, аз ҳисоби истеҳсолоти корхона бо стипендия таъмин мешуданд.

Яке аз воситаҳои дигари тайёр кардани кадрҳо ва баланд гардидани касби тахассуси онҳо ин ба ҷараёни истеҳсолот бевосита вобаста кардани ҷавонон ба ҳисоб мерафт.

Бояд махсус таъкид кард, ки дар ин давра шумораи омӯзишгоҳҳои касбӣ-техникии деҳот ва дигар мактабҳои миёнаи махсус, курсҳои тайёр кардани мелиораторон босуръат пеш мерафт. Ба ҷуз сарчашмаи дохилиҷумҳуриявии тайёр кардани кадрҳо, инчунин мутахассисони самти ирригатсия ва мелиоратсия, ки мактабҳои миёнаи махсуси дигар ҷумҳуриҳоро хатм карда, ба Ҷумҳурии Тоҷикистон ба кор меомаданд, ба ҳисоб мерафт.

Масалан, техникуми сохтмони шаҳри Тошканд барои соҳаҳои хоҷагии халқ кадрҳои маълумоти

миёнаи касбӣ тайёр мекард. Бояд таъкид кард, ки дар Тоҷикистон ҳам омӯзишгоҳи сохтмон амал мекард, аммо фарқаш дар он буд, ки барои на ҳамаи соҳаҳои хоҷагии халқ кадр омода менамуд. Аз ҷумла, барои кадрҳои соҳаи азхуд кардани заминҳои навод, ирригатсия ва мелиоратсия кам дар кам кадр мебаровард. Барои ҳамаин ҳам ҳукумати Тоҷикистон аз дигар ҷумҳурияҳо дархост мекард, ки ба масъалаи таъмини кадрҳои хоҷагии об мадад расонанд. Дар байни омӯзишгоҳи сохтмонӣ аз ҳама зиёдтар омӯзишгоҳи сохтмони Тошканд сарчашмаи асосии таъмини кадрҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дар Тоҷикистон маҳсуб буд. Масаллан, соли 1980 ба трестҳои ““Вахшводстрой” ва “Ёвонводстрой” аз шаҳри Тошканд як гурӯҳ ҷавонон фиристонида шуданд, ки дар байни онҳо Бӯриев Ф., Амируллоев Н., Ёрмаков Ш., Турсунова А. ва дигарон шомил буданд.

Дар нимаи аввали солҳои 80-ум дар ҳайати кадрҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ дигаргунӣ ба вуҷуд омад, яъне қисми асосии онҳо аз намояндагони миллатҳои маҳаллӣ буданд. Чунин дигаргунӣ дар тамоми корхонаҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ ба назар мерасид. Масалан, мувофиқи маълумоти омӯри дар соли 1981 дар водии Ҳисор дар идораҳои шабакаии обёришаванда танҳо мутахассисони дорони маълумоти олӣ ва миёнаи махсус 198 нафар кор мекарданд, ки аз байни онҳо 197 нафар маълумоти миёнаи техникӣ доштанд. Аз байни онҳо 59 - тоҷик, 31 - рус, 27 - ўзбек ва намояндаи дигар халқу миллатҳо буданд.²²⁴

Дар идораи истеҳсолии мелиоратсия ва хоҷагии оби вилояти Қўрғонтеппа шумораи коркунони инженер-техникӣ ва хизматчиён соли 1981 2180 нафар, аз онҳо 743 нафар коркунони инженер-техникӣ буданд. Аз шумораи умумии коркунони инженер-техникии

²²⁴ БВХО ва М.ҚТ - Ф. 27, р.12, д.2449, в. 59.

системаҳои обёришаванда 73 нафар маълумоти олий, маълумоти миёнаи техникӣ, 301 ва 369 нафар таҷрибаи бойи истеҳсолии истифодаи шабакаҳои обёрӣ доштанд.²²⁵

Ба ҳамаи ин нишондодҳо нигоҳ накарда, дар самти Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ боз норасоии кадрҳои соҳибмаълумот дида мешуд, дар он мавриде, ки корҳои васеи азхудкардани заминҳои нав, дар соҳаи ирригатсия инкишофи обёрии сунъӣ, сохтмонҳои неругоҳҳои пуриқтидори обкашӣ босуръат пеш мерафт. Дар шароите, ки ҳолати мелиоративии заминҳо коста мегашт, системаҳои ирригатсионӣ кӯҳна мешуд ва барои таъмири онҳо мутахассисони таҷрибанок, ки пешравии илмӣ-техникии замонро дуруст истифода бурда метавонанд, зарур буданд. Мувофиқи маълумоти омӯрӣ соли 1982 дар низомии Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об 3194 нафар кор мекарданд, аммо аз он дар амал 2734 нафар машғули кор буд, яъне 460 нафар намерасид. Дар байни коркунон 1335 нафар корманди касбҳои гидромелиораторӣ, 636 нафар мелиоратор, 163 нафар сохтмончӣ ва 89 нафар мутахассиси дигар буданд.²²⁶

Дар ҳамин давра масъалаи муҳими дигар тайёр ва ҷалб кардани ҷой ба ҷой кардани кадрҳо барои хоҷагии кишоварзӣ ва ирригатсия, ки дорои маълумоти олий ҳастанд, ба ҳисоб мерафт. Дар шароити Тоҷикистон ин масъала ҳам хусусияти махсуси худро дошт. Зеро дар роҳи тайёр кардани онҳо Тоҷикистон аз дигар ҷумҳуриҳои Осиёи Марказӣ ақиб монда буд. Зеро то ин дам дар Тоҷикистон барои тайёр кардани кадрҳои дорои маълумоти олий мактаби олий вучуд надошт. Дар ибтидои солҳои 60-ум ягона мактаби олии, ки кадрҳои маълумоти олимдори муҳандис-

²²⁵ БВХО ва М.ҶТ - Ф. 27, р.12, д.687, в. 1.

²²⁶ Коммунист Таджикистан. 1959. 6 июл.

гидромелиораторон тайёр мекард, Донишгоҳи хоҷагии қишлоқ ба ҳисоб мерафт. Дар он айём хатмкунандони ин муассисаи таълими олий талаботи иншооти ирригатсионӣ-мелиоративиро таъмин карда наметавонист, зеро шумораи хатмкунандагон кам буд, аз дигар тараф қисми муайяни онҳо масъалаи бо кадрҳои баландихтисос таъмин кардани иншооти ирригатсиониро баҷо намеоварданд.

Дигар душвории ин масъалаи иҷтимоӣ аз он иборат буд, ки кадрҳои гидротехнике, ки аз дигар ҷумҳурияҳои иттифоқӣ омада, на ҳама вақт ба шароити маҳал, хусусан дар обу ҳавои хушку гарми водии Вахш тоб меоварданд ва ба ҷою макони дигар кӯч мебастанд. Бинобар ин, барои шароитҳои Тоҷикистон, ки инкишофи хоҷагии кишоварзӣ ба обёрии сунъӣ асос ёфта буд, таъсиси донишгоҳи махсуси тайёр кардани кадрҳои азхудкунии заминҳои наву обёрии онҳо шарт ва зарур маҳсуб буд.

Дар ин давраи таҳқиқот дар ҷумҳурии ба масъалаи бо кадрҳои баладихтисоси соҳаи ирригатсия, мелиоратсия ва азхудкунии заминҳои нав ба таври зарурӣ диққату эътибор дода намешуд, ки он ба зарари кор буд, зеро кадрҳои маҳаллӣ чун мутахассисони аз дигар ҷумҳуриҳо омада, ҷои корро гузошта, ба дигар мавзёҳои ба худ маъқул кӯч набардошта, дар ватани худ муқим буданд. Ба замми ин, бояд ба назар гирифт, ки қисме аз ҷавонони тоҷик аз сабаби надонистани забони русӣ кам ба макотиби олии Федератсияи Россия барои таҳсил мерафтанд.

Барои ҳалли чунин масъалаи муҳимми иҷтимоӣ роҳбарияти ҷумҳурии тадбирҳои заруриро пеш монданд. Масалан, ҳалли мусбии ин масъала дар назди Донишгоҳи давлатии дар он вақт ба номи В.И. Ленин ва Донишқадаи политехнии Душанбе, ки соли 1956 таъсис ёфта буд, ба таври ҷиддӣ гузошта шуд. Масалан, дар ДДТ доир ба ихтисосҳои гидрогеология ва

геологияи муҳандисӣ, ки онҳо барои корҳои ирригатсионӣ ва азхуд кардани заминҳои нав ниҳоят зарур буданд. Донишкадаи политехникии ҷумҳурии дар соҳаи архитекторӣ, муҳандисони сохтмонҳои саноатӣ ва шахрвандҳо, таъмини обу коррезҳо мутахассисон доир ба иқтисодиёт ва ташкили сохтмон тайёр мекард.

Бояд зикр намуд, ки доир ба соҳаи тайёр кардан ва баланд бардоштани савияи дониши ихтисоси кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва ирригатсияю мелиоратсия номутаносибӣ дида мешуд. Дар натиҷа дар ҷумҳурии шумораи зиёди кадрҳои соҳаи хоҷагии кишоварзӣ тайёр шуда буд, аммо доир ба масъалаи заминро хокшиносӣ ҳамагӣ чанд мутахассис дида мешуду халос. Аз рӯи маълумоти Вазорати хоҷагии қишлоқ ҳар сол барои ҷумҳурии 20-25 хокшинос тайёр кардан зарур буд.²²⁷

Бинобар сабаби дар ҷумҳурии тайёр карда нашудани мутахассисон, зарурат пеш меомад, ки онҳоро берун аз ҷумҳурии даъват кунанд.

Аз солҳои 60-уми асри XX сар карда, дар ҷумҳурии корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ ба таври васеъ ва комплексӣ ба роҳ монда шуда буд, ки он кадрҳои зиёди баландихтисоси муҳандисиро талаб мекард. Ба чунин ихтисосҳо қабл аз ҳама ташкилотҳои сохтмонӣ ва истеҳсоли саҳт муҳтоҷ буданд. Аз сабаби он ки таркиби муҳандисон гуногунранг набуда, намояндаи халқҳои маҳаллӣ ниҳоят кам дида мешуд, аз ин лиҳоз дар байни онҳо ҷараёни муҳоҷират ба вучуд меомад, ки дар натиҷа сафашон коста мегардид. Масалан, соли 1960 дар ташкилотҳои хоҷагии оби ҷумҳурии 49 муҳандис ба кор қабул шуда, 34 нафар аз кор рафт.²²⁸

²²⁷ Коммунист Таджикистан. 1959. 6 июл.

²²⁸ БДТН ҚТ. - Ф.3, р. 151, д. 63, в. 44.

Дар он давра дар натиҷаи аз соҳаи иҷтимоӣ-иқтисодӣ ва маданӣ-маишӣ аз ҳаёти шахр ақиб мондани деҳот, дар байни муҳандисон ва мутахассисони ирригатсионӣ ва мелиоративӣ майли хоҳиши аз деҳот ба шахр рафта, кору зиндагӣ кардан, ҳеҷ набошад ба маркази ноҳия рафтан пайдо шуда буд. Аз ин рӯ, ягона роҳу воситаи ҳалли ин масъала дар макотиби олий кушодани шуъбаю факултаҳои тайёр кардани кадрҳои хоҷагии об қабл азнамояндагони мардуми таҳҷой буд.

Дар ҳамин давра ягона мактаби олие, ки кадрҳои баландихтисои муҳандисӣ техникӣ, ирригатсионӣ ва мелиоративӣ ин Донишкадаи хоҷагии кишоварзӣ ба ҳисоб мерафт, ки он ҳанӯз аввали солҳои 30-юми асри сипаришуда, дар заминаи факултети хоҷагии кишоварзии ДДОМ, ки дар аввал номи Донишгоҳи хоҷагии қишлоқи Осиёи Миёна ном дошт ба ҳисоб мерафт. Баъд соли 1931 аз он Донишкадаи меваю сабзавоти Осиёи Миёна ташкил гардида, тобистони соли 1931 аз Тошканд ба Ленинобод кӯчонда шуд. Мактаби олии ҷавон аз ДДОМ ва Донишгоҳи хоҷагии кишоварзии Осиёи Миёнаи таҷҳизот ва коркунони илмӣ-омӯзгориро гирифт.

Дар соли аввали ташкил шудани мактаби олии хоҷагии кишоварзӣ дар Тоҷикистон олимони машҳури ҳамон замон, ба мисли профессорон Н.Г. Жуков, М. А. Тупиков, М.А. Ховренко, Н. К. Ярошевич, В.Ф. Чалий ва дигарон кору фаъолият мекарданд.²²⁹

Барои он ки Тоҷикистон ба кадрҳои баландихтисои хоҷагии кишоварзӣ эҳтиҷи зиёд дошт, ба ҳамин хотир моҳи октябри соли 1934 Институти меваю сабзавоти Осиёи Миёна ба Донишкадаи хоҷагии қишлоқи Тоҷикистон бо факултаи аграномӣ ва меваю сабзавот табдил дода шуд. Барои он ки ин муассисаи таълимӣ бо мавзёҳои пахтакори водии Вахш ва

²²⁹ БМД ҶТ.- Ф.1493, р.1, д. 62, в. 3.

Ҳисори ҷумхури наздик шавад, соли 1944 ба шаҳри Душанбе оварда шуд.

Пас аз ба итмом расидани Ҷанги Бузурги Ватанӣ дар ҳаёти донишқада давраи рушду нумӯ оғоз меёбад. Баҳри ҳамаҷониба тайёр кардани кадрҳои лаёқатманд олимон, ба мисли профессорон А. Б. Трайвас, Б.А. Дошкевич, А.И. Толмачев, Я. Д. Нагибин ва дигарон сафарбар карда шуданд. Барои тайёр кардани муҳандисон - гидротехникҳо соли 1951 дар назди Донишқадаи хоҷагии кишоварзӣ факултаи гидромелиоративӣ кушода шуд, ки ҳамагӣ 50 докталаб қабул мекард.²³⁰

Махсусан шумораи донишҷӯёни факултет пас аз пленуми майи (1966) КМ ҲКШ, ки дар он масъалаи мелиоратсияи замин васеъ мавриди муҳокима қарор гирифт, ба афзудан оғоз намуд. Аз соли 1968 сар карда, қабули докталабон дар факултаи номбаршуда ба 125 нафар расид.²³¹

Донишқадаи хоҷагии кишоварзӣ дар муддати мавҷудияти хеш, то соли 1964 қариб 4 ҳазор мутахассиси хоҷагии кишоварзӣ, аз он ҷумла 342 нафар муҳандис - гидротехникро барои хоҷагии халқ ва қабл аз ҳама ба системаи ирригатсия ва мелиоратсияи замин тайёр намуд. Танҳо соли 1965 донишгоҳ ба истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ 450 мутахассиси касбҳои гуногунро омода намуд.²³²

Умуман, дар зарфи солҳои 60-ум манбаи асосии тайёр кардани кадрҳои хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об, ба ҷуз факултаҳои алоҳидаи ДДТ ба номи В.И. Ленин ва Донишқадаи политехникии Тоҷикистон,

²³⁰ Холджураев Х.Х., Шагалов Е.С. Таджикскому сельхозинституту 50 лет.- Душанбе, 1981.- С. 154.

²³¹ Ҳамон ҷо.

²³² БМД ҶТ.- Ф.1493, р.1, д. 62, в. 3.

танҳо Донишкадаи хоҷагии кишоварзии ҷумҳурий ҳисоб меёфт.

Ба ғайр аз ин, дар нимаи дуҷуми солҳои қабл манбаи асосии тайёр кардани кадрҳои маълумоти олимдор барои хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об макотиби олии Иттиҳоди Шуравӣ ба ҳисоб мерафт. Хатмкунандагони чунин макотиби олий ба Ҷумҳурии Тоҷикистон бо ду роҳ ворид мешуданд:

1. бо роҳи ихтиёран интихоб кардани макони кору зиндагӣ;
2. бо роҳхати Кумитаи ба нақшагирии Иттиҳоди Шуравӣ аз рӯи талаботи Тоҷикистон фиристонида мешуданд. Масалан, танҳо соли 1966 ба трести “Таджикводстрой” 40 мутахассис, мактабҳои олии собиқ Иттифоқро хатм карда буданд, фиристода шуд, ки онҳо ба шуъбаҳои трест тақсим карда шуданд. Онҳо хатмкунандагони Донишгоҳи политехникии Душанбе, Донишгоҳи хоҷагии кишоварзӣ, ДДТ ба номи В.И. Ленин, Донишгоҳи умумииттифоқии роҳи мошин, Донишгоҳи политехникии Ленинград, Донишгоҳи гидромелиоративии Маскав, Донишгоҳи политехникии Гурҷистон, Институти хоҷагии кишоварзӣи Қазоқистон ва ғайра мебошанд.²³³

Бояд махсус қайд намуд, ки таркиби кадрҳои дараҷаи олии хоҷагии об гуногун буда, намоёндагони миллату халқиятҳои гуногун ба камбудии иҷтимоӣ-маишӣ нигоҳ накарда, даст ба даст дар мавзеҳои душворгузар монда нашуда, кор мекарданд. Масалан, метавон трести “Вахшводстрой”-ро ном гирифт, ки дар он соли 1967 49 мутахассиси маълумоти олимдор ва намоёндаи даҳ миллату халқият, аз ҷумла 21 русабон ва даҳ тоҷик 5 ўзбек кор мекарданд.²³⁴

²³³ БМД ҶТ.- Ф. 1747, р.2, д. 2, в. 12-13.

²³⁴ Ҳамон ҷо.- В.24-27.

Дар байни мутухассисони трести “Вахшводстрой” хатмкунандагони гуногуни макотиби олии Иттиҳоди Шуравӣ, аз ҷумла Донишгоҳи мелиоративии Новочеркасск, Донишгоҳи гидромелиоративии Маскав, Донишгоҳи муҳандисии истеҳсоли хоҷагии кишоварзӣ, Донишгоҳи муҳандисии хоҷагии об, Донишгоҳи ирригатсия ва хоҷагии об, Донишгоҳи политехникии Гурҷистон, Донишгоҳи хоҷагии кишоварзии Воронеж, Донишгоҳи муҳандисии ирригаторҳои Тошканд, Донишгоҳи соҳтмони манзилии Харков, Институти механизатсияи хоҷагии кишоварзии Саратов ва ғайра буданд.

Аз мисолу далелҳои оварда шуда, хулосае бармеояд, ки аз солҳои 60-ум ва минбаъд дар мамлакат оид ба кушодани мактабҳои олии тайёр кардани кадрҳои соҳаи хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об на ҳама вақт шароитҳои маҳаллӣ тайёр кардани кадрҳои номбаршуда ҳамаҷониба бо фикру андешаи илмӣ асоснок карда шуда буд. Чунин макотиби олии давр асосан дар муассисаҳои таълимии шаҳри Маскав ва шаҳрҳои саноатӣ кушода мешуд. Яъне ҷойгиршавии макотиби олии махсусгардонидашуда, мувофиқи усули мутамарказонидани имкониятҳои зеҳнӣ ва ғоявӣ ҷойгир карда мешуд, ки ин рафтор принсипи кооператсияи истеҳсолии мактабҳои олиро бо сектори аграрӣ ба вайронӣ оварда мерасонд. Дар натиҷа ҳам кормандони профессорону омӯзгорон ва мутахассисони ояндаи соҳаи хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об гӯё аз ҳаёти деҳот канда буданд, дониши назариявии худро бо таҷриба, яъне бевосита дар истеҳсолот мустаҳкам карда наметавонистанд.

Барои ҳамин ҳам дар ҷараёни тайёр кардани кадрҳои хоҷагии оби дорои маълумоти олимдор умуман, дар Иттиҳоди Шуравӣ ва дар маҳалҳо ба камбудию нофаҳмӣ роҳ дода шуда буд. Ин макотиби олий дар наздикии иншооти хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии об

кушода мешуд, ба мақсад мувофиқ мебуд. Дар чунин ҳолат мутахассиси ҷавон дониши назариявии дар макотиби олий гирифтaro бо таҷрибаю малакаи истеҳсолӣ қавӣ мекарданд.

Ҳамин мавқеъро бояд ёдовар шуд, ки роҳбарони ҳизбию давлатӣ дар он замон ҳалли мусбии масъалаи дар боло зикр кардарo бо роҳи дар Тоҷикистон кушодани макотиби олии тайёр кардани кадрҳои ирригатсионӣ ва хоҷагии обро сари вақт ҳал карда натавонистанд.

Ба камбудихою норасиҳои ҷой доштаи тайёр кардани кадрҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ нигоҳ накарда, мутахассисони ҷабҳаи обёрии заминҳо дар ҷараёни кор меҳнати фидокоронаро нишон дода, ба муваффақиятҳо ноил гардиданд. Сохтмони иншооти ирригатсионӣ-мелиоративӣ якчанд пешқадамони истеҳсолот, кадрҳои муҳандис-наоварон ва ихтироъкоронро ба сахнаи корзор пешниҳод кард. Бисёр мутахассисон бо меҳнати ҳалолу фидокоронаи худ унвони ирригатори хизматнишондодаи ҷумҳуриро соҳиб шуданд. Ба қатори онҳо, аз ҷумла Котов Ф.И. Назаров О., Акимкина А.А. Кутжан М., Штиряев В.А. Ҷӯраев А., Романенко Т.Я. ва дигарон дохил мешаванд.²³⁵

Шумораи зиёди кадрҳои касби маълумоти олидор дар атрофи омӯзишгоҳи лоиҳакашӣ-кофтуковии “Таджикгидроводхоз”, ки дар ибтидои солҳои 50- уми асри XX ташкил шуда буд, гирд омаданд. Дар ибтидои фаъолияти хеш ин мактаби олий ташкилоти на он қадар ташаккулёфта ба ҳисоб мерафт, дар ҳайаташ шумораи ночизи мутахассисони гидротехникҳо ва ирригаторон мавҷуд буданд, дар самтҳои дигари лоиҳакашӣ техникаи заминканӣ ва озмоишгоҳи заминсанҷӣ мавҷуд набуд. Дар ибтидои

²³⁵ БМД ҶТ.- Ф. 27. Р.12, д. 1576, в. 80.

солҳои 60-ум донишгоҳ ба ташкилоти калони лоиҳакашӣ ва кофтуковӣ мубаддал гашта, дар ҳайати худ доир ба тамоми соҳаҳои сохтмонӣ мутахассисони лаёқадмандро гирд оварда буд.

Дар солҳои 60-ум дар донишгоҳ ба таври комплексӣ масъалаи дар заминҳои нав шароитҳои мураккаби топографию геологӣ ҳаллу фасл карда мешуд. Дар таҷриба обёрии мошинӣ ба воситаи пурра истифода бурдани неругоҳҳои насосии электринунидашуда ва иншооти мураккаби гидротехникӣ ва тарзи нави роҳу воситаи обёрӣ васеъ ба кор бурда мешуд.

Дар натиҷаи инкишофи корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ сол аз сол барномаи солонаи донишгоҳ афзун мегардид. Масалан, агар соли 1960 барномаи солона аз ҷиҳати маблағ ҷудокунӣ 1107 ҳазор сӯмро ташкил карда бошад, пас аз даҳ сол ин маблағ ба 2180 ҳазор сӯм омада расид.²³⁶

Бо ҳамин шумораи кадрҳои соҳибкасб сол то сол, махсусан аз ҳисоби ҷўяндагон афзуда буд. Агар соли 1960 шумораи онҳо 468 нафарро ташкил карда бошад, соли 1970 ин адад ба 900 нафар расид, яъне шумораи онҳо дар муддати даҳ сол зиёда аз ду маротиба зиёд гардид. Дар ҳамин муддат шумораи коркунони муҳандисӣ-техникӣ ба 387 ва дар соли 1970 ба 519 нафар омада расид.²³⁷

Донишгоҳи лоиҳакашиву ҷустуҷўии “Таджикгипроводхоз”, ки дар он ҷо асоси кадрҳои мутахассисони дараҷаи олӣ кор мекарданд, бечунучаро дар масъалаи инкишофи сохтмонҳои хоҷагии оби Ҷумҳурии Тоҷикистон саҳми худро гузошт. Дар солҳои 70-ум масъалаи тайёр ва ҷо ба ҷо кардан ва тарбияи кадрҳои дараҷаи баландихтисос доир ба масъалаи

²³⁶ БМД ҶТ.- Ф. 27. Р.12, д. 324, в. 130.

²³⁷ Ҳамон ҷо.- В.131.

зикргардида, яке аз масоили муҳимми хоҷагии халқ маҳсуб буд. Ин масъала, ки ба соҳаи васеъ кардани ирригатсия ва мелиоратсия, азхудкардани заминҳои нав, ҳаҷми обёрии сунъиро зиёд кардан, кадрҳои баландихтисоси соҳаи гидротехниро тарбия намудан алоқаманд буд. Масалан, танҳо дар солҳои панҷсолаи нӯҳум дар трести “Вахшводстрой” талабот барои мутахассисони маълумоти олий зиёда аз 100 нафарро ташкил мекард, аз ҷумла 20 нафар сохтмончии гидромелиоративӣ, 19 нафар барои саноатӣ шахрвандӣ, боз 19 нафар барои сохтмонҳои гидротехникӣ, 16 нафар барои механизатсия хоҷагии кишоварзӣ лозим буд.²³⁸

Барои трести “Таджикводстрой” дар ин муддат изофатан 769 нафар мутахассиси дорои маълумоти олий лозим буд, ки аз он 150 нафар барои гидромелиоратсия 150 нафар барои сохтмони гидротехникию гидромелиоративӣ лозим буд.²³⁹

КМ ҲК ва Шурои Вазирони ҶШС Тоҷикистон аз 9 июни соли 1971 қарори муштаракро “Доир ба чорабиниҳои инкишофи минбаъдаи мелиоратсия ва азхудкунии заминҳои навро дар солҳои 1971-1975” қабул намуданд. Дар он, аз ҷумла гуфта шуда буд: “Ба госплани Ҷумҳурии Тоҷикистон супорида шавад, ки бо якҷоягии вазоратҳову идораҳои ҷумҳурӣ тавассути зиёд кардани шумораи довталабони рӯзона ва ғоибонаи факултаи гидромелиоративии Донишгоҳи хоҷагии кишоварзӣ доир ба ихтисосҳои гидротехника ва гидромелиоратсия раванди омода кардани кадрҳои зарурии ин соҳа ҷоннок намоянд”²⁴⁰.

Ибтидои солҳои 70-ум дар натиҷаи бо суръати тез дар Тоҷикистон икишофи обёрии мошинӣ дар соҳаи

²³⁸ БМД ҶТ.- Ф. 1747, р. 1, д. 15, в. 49.

²³⁹ БДТН ҶТ. - Ф.3,р. 264,д. 26, в. 3.

²⁴⁰ БВХО ва М.ҶТ. - Ф.27, р.12, д. 7. В. 208-209.

хоҷагии об бахши аграрӣ масъалаи зудтар тайёр, ҷобачогузорӣ ва тарбияи мутахассисони обёрии сунъӣ ба миён омад. Барои сари вақт ҳал кардани чунин масъалаи зарурии иҷтимоӣ дар ҳамон замон ҷумҳурий тайёр набуд, зеро суръати обёрии мошинӣ аз суръати тайёр кардани кадрҳо хеле пеш рафта буд. Саволе ба миён меояд, ки чаро дар ҳалли чунин масъалаи муҳимми иҷтимоӣ нобаробарӣ рух дод? Ба ақидаи мо барои дар макотиби олий кушодани факултаҳои махсуси гидротехникӣ маблағи зарурӣ вучуд нашошт.

Дуюм, ин ки дар ин макотиби олий пойгоҳи моддӣ-техникии зарурӣ дида намешуд. Инчунин, дар ин ҷо аз байни мардуми маҳаллӣ профессор-муаллимони кадрҳои маҳаллӣ ниҳоят камшумор ба назар мерасид. Ба ҷуз ин роҳбарони ҷумҳурий ва хоҷагӣ сари вақт шароитҳои камзаминии ҷумҳуриро ба назару эътибор намегирифтанд. Барои сари вақт тайёр кардан кадрҳои муҳандисӣ-техникӣ аз ҷониби роҳбарият ҷорабиниҳои фаврӣ андешида намешуд.

Ҳамин тавр, ҷумҳурий ва роҳбарияти он барои бо тезӣ истифода бурдани имкониятҳои пешрафти илмӣ-техникӣ ва самаранок истифодаи шабакаҳои бо зудӣ пешрафтаи неругоҳҳои пуриқтидори ҳозиразамони истгоҳҳои насосиро самаранок истифода бурда натавоништан, ба соҳаи молиявӣ зарар меоварданд. Дар хусуси сари вақт нарасидани кадрҳои инженерӣ-техникӣ дар соҳаи идора ва истифодаи системаи обёрикунанда дар нимаи аввали солҳои 70-ум чунин маводи омӯрӣ шаҳодат медиҳанд. Аз ҷумла, аз 40 нафар сарварони истгоҳҳои насосӣ ҳамагӣ 4 нафар маълумоти олий, 16 нафар маълумоти миёна доштанд, 20 нафари дигар умуман бемаълумот буда, танҳо таҷрибаи корӣ доштанд.²⁴¹

²⁴¹ Комсомолец Таджикистана. 1975. 25 июня.

Норасоии дигар ин раванди тайёр кардани кадрҳои соҳаи обёрии мошинӣ ин буд, ки дар факултаи энергетикӣи Донишқадаи политехникӣи Тоҷикистон курси пурраи омода кардани мутахассисон доир ба неругоҳҳои насосӣ мавҷуд набуд. Дар шароити Тоҷикистон аз солҳои 60- ум ва 70-ум сар карда, бо суръати ниҳоят тез қорҳои обёрии мошинӣ ба роҳ монда шуд. Аз ин рӯ, на танҳо дар ин муассиса курси пурра оид ба бо истифода бурдани неругоҳҳои насосӣ, балки факултаи махсусе қушодан лозим буд, ки дар он кадрҳои мардуми маҳаллӣ чун мутахассисони соҳибмаълумот тайёр карда шаванд. Афсӯс, дар ҳамон солҳо факултаи номбурда бо якҷанд сабабҳо қушода нашуд, ки ин амал барои тайёр кардани кадрҳои ҷиддӣи баланихтисоси соҳаи обёрии мошинӣ як хатоии ислоҳнашаванда маҳсуб буд.

Бояд зикр намуд, ки дар зарфи солҳои 60-ум ва 70-уми асри сипаришуда дар ҷумҳури оиди тайёр кардани кадрҳои хоҷагии об ягон пешбиниӣ ҷиддӣи дида намешуд. Ҳол он ки дар ин муддат дар назди ташкилотҳои салоҳиятдори болоӣ, масъалаи дар назди макотиби олии ҷумҳури қушодани шуъбаи махсус ва ё факултаи тайёр кардани кадрҳои ирригаторӣ ва мелиоративӣ гузошта шуда буд. Дар ин давра сарчашмаи асосии тайёр кардани чунин кадрҳо чун пештара факултаи гидромелиоративӣи Донишқадаи хоҷагии кишоварзии Тоҷикистон ба ҳисоб мерафт, ки мунтазам оид ба интиҳоби довталабони дараҷаи олии ихтисос қорбарӣ мекард. Агар дар аввали солҳои 50-ум дар ин факултет 25-50 донишҷӯ қабул карда бошанд, соли 1975 ин шумора ба 150 нафар расид.²⁴²

Дар давраи мавҷудияти худ ин факултет зиёда аз ҳазор мутахассисони хоҷагии обро бароварда, ба

²⁴² Комсомолец Таджикистана. 1975. 25 июня.

истеҳсолот равона кард, ки қисме аз онҳо аз истеҳсолот чудо нашуда, маълумоти олиро соҳиб гардиданд.

Солҳои 70-ум сарчашмаи асосии афзудани шумораи баладихтисоси кадрҳои хоҷагии об чанде аз макотиби олии ҷумҳурӣ, махсусан аз дигар шаҳрҳои Иттиҳод дар ҳамон замон ҳисоб мешуд. Қисми асосие, ки кадрҳои аз дигар ҷумҳуриву шаҳрҳои собиқ Иттифоқ ба Тоҷикистон меомаданд, таҷрибаи калони истеҳсоли ва малакаи зиёди таҷрибавӣ доштанд. Танҳо дар зарфи соли 1976 ба низоми ирригатсия ва мелиоратсия Ҷумҳурии Тоҷикистон аз шаҳрҳои мухталифи Иттифоқӣ 68 нафар сохтмончиёни хоҷагии об бо маълумоти олии ба кор омада буданд, 54 нафар механикҳои корҳои мелиоративӣ, сохтмончиёни шаҳрвандӣ ва саноатӣ буданд.²⁴³

Дар ташкилотҳои обу хоҷагии ҷумҳурӣ барои баланд бардоштани савияи касбии мутахассисон корҳои умедбахш гузаронида мешуд. Соли 1978 бо мақсади мунтазам баланд бардоштани савияи ихтисоси коркунони роҳбарикунандаи инженер - техникӣ дар назди Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии оби ҷумҳурӣ комбинати таълимӣ кушода шуд. Дар як муддати кӯтоҳ дар назди ин комбинати таълимӣ 700 нафар коркунони инженер-техникӣ савияи ихтисоси худро баланд бардоштанд.²⁴⁴ Ғайр аз ин кадрҳои роҳбарикунанда ва мутахассисон бавоситаи мактабҳои олии мамлакат ва донишгоҳи хоҷагии кишоварзии ҷумҳурӣ савияи касбии худро баланд мебардоштанд.

²⁴³ БВХО ваМ. - Ф.27, р.12, д. 12. Д. 6, в. 18.

²⁴⁴ БВХО ваМ. - Ф.27, р.12, д. 12. Д. 6, в. 18.

ХОТИМА

Дар натиҷаи инкишофи ҷомеа ва суръати тези прогресси илмӣ-техникӣ ва афзудани талабот ба истеҳсолоти хоҷагии кишоварзӣ, зарурияти васеъ намудани корҳои мелиоративӣ, минҷумла сохтмонҳои калони обёришаванда ба пеш омад. Дар солҳои нақшаи ҳафтсолаи инкишофи хоҷагии халқ дар мамлакат ба ҷуз масъалаи рушди хоҷагии кишоварзӣ, инчунин диққати асосиро ба пешравии ҳамаҷонибаи минбаъдаи обёрӣ дода мешуд.

Дар ибтидои солҳои 60-уми асри XX бо сохтмони иншооти калони энергетикӣ обёришавии заминҳо дар Ҷумҳурии Тоҷикистон нисбат ба давраҳои пеш дар миқёси васеъ инкишоф меёфт. Хусусияти хосаш аз он иборат буд, ки агар дар солҳои 50-ум иншооти ирригатсионӣ дар қисми Шимолии Тоҷикистон бо суръати тез ва миқёси калон гузашта бошад, аз аввали солҳои 60-уми сар карда, бо сабаби ташаккул ёфтани комплекси территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои ҷануби Тоҷикистон ин чараён бо суръат рӯйкор меояд. Бояд зикр намуд, ки дар солҳои 60-ум ва 70-ум дар ин ноҳияҳои Тоҷикистон корҳои намоёни ирригатсионӣ асосан дар водихои Ёвону Обикиик, Бешкент, Вахш ва ноҳияҳои тобеи ҷумҳурии идома меёфт.

Водии Ёвон дербоз диққати мутахассисони соҳаи хоҷагии кишоварзӣ ва хоҷагии обро ба худ ҷалб мекард, зеро он ҳам аз лиҳози фаровонии замин ва ҳам аз лиҳози ҳосилнокии он аз дигар водихои ҳамсоя қафо намеистод. Баҳри ҳалли чунин мақсаду маром, яъне обшор гардонидани водихои Ёвону Обикиик қарор карда шуд, ки ҳатман дар назди дарёи Вахш, дар деҳаи Бойғозӣ нақби обгузар бунёд карда, садҳо километрҳо канал ва шабакаҳои пӯшидаи обгузар ва бо шумораи зиёд иншооти гидротехникӣ бунёд карда шавад.

Дар иншооти чунин гидроузели калон коллективҳои бисёр ташкилотҳо, заводу корхонаҳои мамлакати шуроҳо ширкат варзиданд. Бо ҳамин

гидроузели Бойғозӣ дар назди дарёи Вахш ҳамон солҳо ҳамчун сохтмони умумихалқӣ ном гирифта буд.

Меҳнаткашони Ҷумҳурии Тоҷикистон бо ғриву мадад ва дастгирии доимии намояндагони ҳалқҳои Иттиҳоди Шуравӣ сохтмони асосии шабакаи ирригатсионии Вахшу Ёвон ва Ёвону Обиикик, яъне нақбҳои ирригатсионӣ ва каналҳои асосии обгузарро бунёд намуданд.

Аз нимаи дууми солҳои 60-уми асри XX дар ҷумҳурӣ дар соҳаи сохтмони иншооти ирригатсионӣ давраи нав оғоз ёфт. Дар ин давра бо истифодаи техника ва технологияи навтарин нақбҳои калони ирригатсионӣ бунёд гардиданд, ки онҳо на танҳо дар таҷрибаи корҳои обёрии заминҳои бекорхобидаи ватанӣ, балке байналмилалӣ ҳамто надоранд. Дар иншооти хурду калони гидротехникии водии Вахш намояндагони тамоми халқияту миллатҳои мамлакати шуроҳо сари вақт ёрии ҳамаҷонибаи ҳудро расониданд.

Сохтмонҳои ирригатсионӣ ва азхуднамудани заминҳои нави Мирзочӯл ба роҳи саноаткунонӣ ворид карда шуда, имконият фароҳам овард, ки дар муддати нисбатан кӯтоҳ чунин як иншооти ҳаҷман калон ва масъулиятнок амалӣ гардад.

Ибтидои солҳои 80-ум дар Тоҷикистон оид ба нақшагирии сохтмони иншооти бузурги хоҷагии об дар миқёси васеъ ба роҳ монда шуд. Ба чунин иншоот метавон сохтмони поёноби Кофарниҳон, ки он моҳияти муҳимми хоҷагии халқро доро буд ва метавонист бисёр масоили хоҷагии оби ҷанубии Тоҷикистонро ҳаллу фасл намояд, ба забон бояд гирифт. Яке аз хусусияти махсуси сохтмони хоҷагии об дар ҷумҳурӣ дар ин давра инкишофи неруи барқ, обёрии мошинӣ ва сохтмони обанборҳои ҳаҷман калон мебошад, ки онҳо метавонанд масъалаҳои зиёди ирригатсионӣ ва мелиоративиро ҳаллу фасл намоянд.

Иншооти азими хоҷагии об инчунин яке аз қисмати асосии ташаккули самтҳои территориявӣ-истеҳсолии ноҳияҳои ҷанубӣ ва марказии ҷумҳуриро

хизмат мекунад. Дар миқёси ИҶШС нақби ирригатсионии Данғара яке аз калонтарин иншооти гидротехникӣ ба ҳисоб мерафт. Нақби ирригатсионии Данғара бо нодирии хеш диққати мутахассисонро ба худ ҷалб намуд. Дар таърихи сохтмонҳои гидротехникии ватанӣ ба ин монанд иншоот дида намешуд.

Сохтмони нақби Данғара, ба ҷуз якчанд вазифаҳои хоҷагиву иқтисодӣ, барои ҳалли фасли чандин вазифаҳои иҷтимоӣ ва техниро низ иҷро намуд. Сохтмони канали магистралии Бешкент дар шароити ниҳоят вазнини табиӣ пеш бурда мешуд. Дар ин давра дар самти сохтмони иншооти бузурги ирригатсионӣ ва гидротехникӣ муваффақиятҳои ҷашмрас дида мешуд.

Аз солҳои 60-уми асри XX дар Тоҷикистон нисбат ба ҷумҳуриҳои номбаршуда қариб захираи заминҳои обёривавандаи табиӣ тамом шуда буд. Дар ин маврид ягона роҳ ва шакли методҳои баланд бардоштани истеҳсолоти хоҷагии кишоварзии Тоҷикистон, ки ба он эҳтиёҷоти зиёд дошт, ба талу теппа, доманакӯҳҳо бо роҳи техникӣ ва қувваи барқ баровардани об заминҳои наву бекорхобида азхуд ва обёрӣ карда мешуд.

Таҷрибаи таърихӣ комилан дуруст ва ҳамаҷониба исбот намуд, ки дар ҳамон айём азхудкардани заминҳои наву бекорхобида дар доманакӯҳу талу теппа бе инкишофи гидроэнергетика ва бе таъмини обу барқ аз имкорун берун буд. Каналҳои худҷоришавии об мунтазам ҷои худро ба обёрии сунъӣ медоданд.

Чунин шароитро ба назар гирифта дар охири солҳои 50-ум ва ибтидои солҳои 60-ум корҳои ҷамъбастии хоҷагии об, бо иншооти неругоҳҳои бузурги насосӣ, ки қудрати ҳалли якчанд вазифаҳои иқтисодӣ ва иҷтимоӣ-маданиро доштанд, оғоз гардид.

Дар ҷараёни корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ ва азхудкунии заминҳои наву дар назди сохтмончиён якчанд масъалаҳо меистоданд, ки яке аз онҳо тез-тез аз

кор рафтани кадрҳо ба ҳисоб мерафт, ки он бегуфтугӯ ба ҳалли саривақтии вазифаҳои ба миён монда, таъсири манфӣ мерасонид.

Дигар сабаби нарасидани кадрҳо ба корҳои ирригатсионӣ-мелиоративӣ бо ҳар гуна сабабҳо аз кор рафтани мутахассисон, аз ҷумла муҳандисони баъд аз хатми Институти хоҷагии кишоварзии Тоҷикистон мебошанд, зеро баъзе аз онҳо гирифтани роҳхати ба ноҳияҳо рафтанро рад мекарданд. Қисме аз онҳо дар шаҳр монда бо корҳои ғайриихтисос машғул мегаштанд. Дар маҳалҳо бошад ташкилотҳои обу хоҷагӣ барои мутахассисони ҷавон шароитҳои маданӣ ва маиширо на ҳама вақт ба таври лозимӣ ва сари вақт муҳайё мекарданд.²⁴⁵

Ҳар сол аз ҷониби давлат барои корҳои ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, азхудкунии заминҳои наву бекорхобида маблағи зиёд ҷудо карда мешуд. Аммо онро ташкилотҳои хоҷагии об на ҳама вақт ба ҷои истифодашаванда ва ба таври сарфакорона истифода мебуданд.

Ба дастовардҳои нисбат ба солҳои пешин зиёд нигоҳ накарда, дар ҷараёни азхудкунии қисми тоҷикистониини даштҳои Мирзочўл аз ҷониби ташкилотҳои ҳизбӣ, шуравӣ ва хоҷагии об ба камбудиву норасоииҳои авфнопазир роҳ дода мешуд, ки ин амал ба рафти ҳаракати иншооти ирригатсионӣ ва мелиоративӣ, истеҳсоли маҳсулоти хоҷагии кишоварзӣ таъсири манфӣ нарасонида наметавонист.

Дар солҳои 60-ум ва минбаъд яке аз омилҳои ба таври васеъ ба кор бурдани корҳои ирригатсионӣ, мелиоративӣ ва онро бо техникаи наватарини замонавӣ таъмин кардан маҳсуб буд. Таҷриба инчунин нишон дод, ки дар ин солҳо ва минбаъд на ҳама вақт азхудкунииини заминҳои наву ба таври комплексӣ ба иҷро мерасид.

²⁴⁵ БТНҚТ.- Ф. 3,р.151,д. 63, в. в. 40.

Масъалаи муҳимми дигари азхудкунии заминҳои хоҷагии кишоварзӣ ҷо ба ҷо кардани кадрҳои механизаторӣ ва пеш аз ҳама намояндагони меҳнаткашони маҳаллӣ маҳсуб буд, зеро аз байни онҳо аз кор рафтан кам дида мешуд.

Дар солҳои 70-ум масъалаи обёрӣ ва азхудкунии заминҳои водиҳои Ёвону Обиқиик ҳамчун солҳои қаблӣ дар маркази диққати сохтмонҳои хоҷагии оби Тоҷикистон меистод.

Совхозҳои заминҳои навазхудшуда, ки дар ихтиёри Вазорати мелиоратсия ва хоҷагии об буданд, пас аз бунёд ба тобеияти Вазорати хоҷагии кишоварзӣ гузаронида шуд. Комиссияи ин вазорат баъд аз дида баромадани вазъияти кор дар системаи хоҷагии оби водиҳои Ёвону Обиқиик камбудихоро ошкор карда, чораҳои аз байн бурдани онҳоро нишон дод. Аммо дар солҳои руқуд ин чорабиниҳо дар бисёр маврид дар рӯи қоғаз монданд.

Дар охири солҳои 70-ум ва ибтидои солҳои 80-ум азхудкунӣ ва обшор намудани дашти Данғара гузаронида шуд, ки аз лиҳози аҳаммияти хоҷагии халқ ва миқёс аз сохтмони водии Вахш кам нест. Дар дашти Данғара минбаъд қариб 80 ҳазор гектар заминҳои наву бекорхобида азхудкардашуданд. Мувофиқи нақша дар ин ҷо бояд 24 совхозӣ нав бунёд карда мешуд.

Нимаи аввали солҳои 80-ум дар вилояти Қўрғонтеппа наздики 220 ҳазор гектар замин обшор гардид ва дар натиҷа водии Вахш ба комплекси бузурги агросаноатӣ табдил ёфт.

Аз рӯи гуфтаҳои боло мо ба андешае омадем, ки агар камбудихои зикршуда, яъне қувва ва маблағи ҷудо карда, ба корҳо ва роҳҳои ғайримақсаднок сарф карда намешуд, сари вақт вазифаи иншооти нақби ирригатсионӣ ва азхудкунии хоҷагии кишоварзӣи дашти Дилварзин асосан дар панҷсолаи ёздаҳум ба анҷом мерасид.

Масъалаи барқароркунии хоҷагии кишоварзӣ бо масъалаи ташкил кардани муҳоҷирати дохилӣ алоқаи

қавӣ ва ҷудонашаванда дорад. Зеро маълум, ки дар солҳои ҷанг ҷараёни муҳоҷирати дохилӣ асосан ҳомӯш монда буд, зеро барои ҳалли ин масъалаи иқтисодӣ ва иҷтимоӣ шароитҳои мусоид вучуд надошт. Танҳо пас аз ҷанг баробари ба миён омадани масъалаи барқароркунии хоҷагии кишоварзӣ, масъалаи эҳё кардани ҷараёни муҳоҷирати дохилӣ низ ба миён омад. Ин масъала дар нақшаҳои кашидаи роҳбарияти ҷумҳурӣ ба таври мушаххас ба инobat гирифта шуда буд.

Шурои вазирони ҷумҳурӣ сарвари шӯбаи муҳоҷиркунии Тоҷикистонро низ вазифадор кард, ки шахсан якчанд коркунони масъулро ҳам ба вилояти Ғарм, макони баромади муҳоҷирон ва вилояти Қўрғонтеппа ҷову макони нави фотехони заминҳои бекорхобида то дами ба охир расидан ҷараёни кӯчокӯч раванд ва бевосита оид ба сари вақт ва беолоиш гузарнидани ин чорабинӣ саҳмгузор бошанд.²⁴⁶

Ҳамин тавр, дар зарфи солҳои баъдиҷангӣ сиёсати муҳоҷиргардонии дохилии ҷумҳурӣ, ки вазифаи дар он вақт ниҳоят зарурии иқтисодӣ-иҷтимоӣ ба шумор мерафт, ба иҷро расид. Дахҳо ҳазор деҳқонони камзамин ва бекор ба ноҳияҳои пахтакор, ки муҳтоҷи қувваи корӣ буданд, кӯчонида шуда, масъалаи бо коргарон таъмин кардани заминҳои навкорам ва иншооти ирригатсионӣ-мелиоративӣ як дараҷа ҳалли мусбати худро ёфт.

Муҳоҷирати дохилиҷумҳурӣ ва тарҳрезии соҳаи кишоварзӣ дар солҳои 60-90 асри ХХ хусусиятҳои хоси худро доро буд. Дар солҳои 40-50 -ум дар баробари имкониятҳои дохилӣ, муҳоҷирати хоҷагии кишоварзӣ ба ноҳияҳои пахтакор, чун ёрии дӯстона аз ҷумҳуриҳои Ўзбекистон ва Федератсияи Россия ташкил карда шуд. Дар нимаи дувуми асри ХХ муҳоҷирати дохили ҷумҳурӣ аз ҳисоби захираҳои дохилӣ, алалхусус чун

²⁴⁶ БМД ҶТ. - Ф.288, р. 9. Д.23, в. 26.

солҳои қаблӣ, аз мавзӯҳои кӯҳиву доманакӯҳ ба роҳ монда шуд.

Чараёни тайёр ва баланд бардоштани таҳассуси кадрҳои хоҷагии обро ба ду давра тақсим кардан ба мақсад мувофиқ аст. Ба ақидаи мо, давраи аввал аз аввали солҳои 60-ум то нимаи аввали солҳои 70-ум, давраи дуюм аз нимаи дуюми солҳои 70-ум то нимаи аввали солҳои 80-умро дар бар мегирад. Ҳар кадоми ин давраҳо аз лиҳози шароити таърихӣ, пойгоҳи моддӣ - техникаӣ, иқтисодӣ маданӣ - фарҳангӣ гуногун буда, ба худ хусусиятҳои махсус доранд.

РАҶИБ АБУЛҲАЕВ

**ИНКИШОФИ ОБЁРӢ ВА
АЗХУДКУНИИ ЗАМИНӢ
БЕКОРХОБИДА ДАР ТОҶИКИСТОН
(СОЛӢИ 1961-1991)**

Ба чоп 16. 06. 2026 Имзо шуд.
Андозаи 60x84_{1/16}. Қоғази офсетӣ.
Хуруфи адабӣ. Чопи офсетӣ.
Қузъи чопии шартӣ 12,5. Адади нашр 100.

Дар ҶДММ «Бебок» чоп шуд.